Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 7 януари 2019 г.
(OR. en)

XT 21107/18

Междуинституционално досие:
2018/0426 (NLE)

BXT 126

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	Споразумение за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия

СПОРАЗУМЕНИЕ
ЗА ОТТЕГЛЯНЕТО НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА АТОМНА ЕНЕРГИЯ

ПРЕАМБЮЛ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ И ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА АТОМНА ЕНЕРГИЯ,

И

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че на 29 март 2017 г. Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия („Обединеното кралство“), вследствие на резултатите от проведения в Обединеното кралство референдум и суверенното решение на страната да напусне Европейския съюз, уведоми за намерението си да се оттегли от Европейския съюз („Съюза“) и Европейската общност за атомна енергия („Евратом“) в съответствие с член 50 от Договора за Европейския съюз („ДЕС“), който се прилага по отношение на Евратом по силата на член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия („Договора за Евратом“),

КАТО ЖЕЛАЯТ да определят реда и условията за оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза и Евратом, вземайки предвид рамката за техните бъдещи отношения,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ насоките от 29 април 2017 г., 15 декември 2017 г. и 23 март 2018 г., предоставени от Европейския съвет, с оглед на които Съюзът трябва да сключи споразумението, в което се определят редът и условията за оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза и Евратом,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че съгласно член 50 от ДЕС във връзка с член 106а от Договора за Евратом и при спазване на реда и условията, определени в настоящото споразумение, правото на Съюза и на Евратом в своята цялост престава да се прилага спрямо Обединеното кралство от датата на влизане в сила на настоящото споразумение,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че целта на настоящото споразумение е да се гарантира организирано оттегляне на Обединеното кралство от Съюза и Евратом,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че е необходимо да се осигури реципрочна защита на гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство, както и на съответните членове на техните семейства, когато те са упражнили правото си на свободно движение преди определената в настоящото споразумение дата, и да се гарантира, че правата им по настоящото споразумение могат да бъдат упражнени и се основават на принципа на недискриминация; като признават също, че правата, произтичащи от периодите на социално осигуряване, следва да бъдат защитени,

РЕШЕНИ да осигурят организирано оттегляне посредством редица разпоредби за разделяне, с които се цели да се предотвратят смущения и да се осигури правна сигурност за гражданите и икономическите оператори, както и за съдебните и административните органи в Съюза и в Обединеното кралство, без да се изключва възможността съответните разпоредби за разделяне да бъдат заменени от споразумението (споразуменията) относно бъдещите отношения,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че е в интерес както на Съюза, така и на Обединеното кралство да се определи преходен период или период на изпълнение, през който — независимо от всички последици от оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза по отношение на участието на Обединеното кралство в институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, и по-специално, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение, края на мандатите на всички членове на институции, органи и агенции на Съюза, номинирани, назначени или избрани по силата на членството на Обединеното кралство в Съюза — правото на Съюза, включително международните споразумения, да се прилага за и във Обединеното кралство, и като общо правило, със същото действие както по отношение на държавите членки, за да се избегнат смущения в периода, през който споразумението(споразуменията) относно бъдещите отношения ще бъде (бъдат) договорено(и),

КАТО ПРИЗНАВАТ, че въпреки че правото на Съюза ще бъде приложимо за и във Обединеното кралство през преходния период, поради спецификата на Обединеното кралство като държава, която се е оттеглила от Съюза, за Обединеното кралство ще бъде важно да може да предприема стъпки за изготвянето и установяването на нови самостоятелни международни договорености, включително в области от изключителната компетентност на Съюза, при условие че такива споразумения не влизат в сила или не се прилагат през този период, освен ако това не е разрешено от Съюза,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Съюзът и Обединеното кралство са се договорили да изпълнят взаимните ангажименти, поети по време на членството на Обединеното кралство в Съюза, чрез единно финансово споразумение,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за да се гарантира правилното тълкуване и прилагане на настоящото споразумение, както и спазването на задълженията, произтичащи от настоящото споразумение, от съществено значение е да се определят разпоредби, които уреждат цялостното управление, по-специално задължителни правила за уреждане на спорове и за изпълнение, които изцяло зачитат автономността на съответните правни системи на Съюза и на Обединеното кралство, както и статуса на Обединеното кралство като трета държава,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че за постигането на организирано оттегляне на Обединеното кралство от Съюза е необходимо също така да се установят в отделни протоколи към настоящото споразумение трайни договорености във връзка с много специфичните ситуации, свързани с Ирландия/Северна Ирландия и със зоните на суверенните бази в Кипър,

КАТО ПРИЗНАВАТ също така, че за организираното оттегляне на Обединеното кралство от Съюза е необходимо също да се определят в отделен протокол към настоящото споразумение конкретните ред и условия по отношение на Гибралтар, които са приложими по-специално по време на преходния период,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че настоящото споразумение се основава на цялостно равновесие между ползи, права и задължения за Съюза и за Обединеното кралство,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че успоредно с настоящото споразумение страните договориха Политическа декларация, очертаваща рамката на бъдещите отношения между Европейския съюз и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че е необходимо както Обединеното кралство, така и Съюзът да предприемат всички необходими стъпки, за да започнат възможно най-скоро след 29 март 2019 г. официалните преговори по едно или повече споразумения, уреждащи бъдещите им отношения, с оглед да се гарантира, доколкото е възможно, че тези споразумения се прилагат от края на преходния период,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ПЪРВА ЧАСТ

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 1

Цел

С настоящото споразумение се определят редът и условията за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия („Обединеното кралство“) от Европейския съюз („Съюзът“) и Европейската общност за атомна енергия („Евратом“).

ЧЛЕН 2

Определения

За целите на настоящото споразумение се прилагат следните определения:

а) „право на Съюза“ означава:

i) Договорът за Европейския съюз („ДЕС“), Договорът за функциониране на Европейския съюз („ДФЕС“) и Договорът за създаване на Европейската общност за атомна енергия („Договорът за Евратом“), с измененията и допълненията, както и Договорите за присъединяване и Хартата на основните права на Европейския съюз, наричани заедно „Договорите“;

ii) общите принципи на правото на Съюза;

iii) актовете, приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза;

iv) международните споразумения, по които Съюзът е страна, и международните споразумения, сключени от държавите членки, действащи от името на Съюза;

v) споразуменията между държавите членки, сключени в качеството им на държави — членки на Съюза;

vi) актовете на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Европейския съвет или на Съвета на Европейския съюз („Съвета“);

vii) декларациите, направени в контекста на междуправителствените конференции, които приеха Договорите;

б) „държави членки“ означава Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Република Хърватия, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция;

в) „гражданин на Съюза“ означава лице, което има гражданство на държава членка;

г) „гражданин на Обединеното кралство“ означава гражданин на Обединеното кралство съгласно определението в Новата декларация на правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от 31 декември 1982 г. относно определението на понятието „граждани“[1] заедно с Декларация № 63, приложена към Заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон[2];

д) „преходен период“ означава периодът, предвиден в член 126.

е) „ден“ означава календарен ден, освен ако не е предвидено друго в настоящото споразумение или в разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 3

Териториален обхват

1. Освен ако в настоящото споразумение или в правото на Съюза, станало приложимо по силата на настоящото споразумение, не е предвидено друго, всяко позоваване в настоящото споразумение на Обединеното кралство или на неговата територия се разбира като позоваване на:

а) Обединеното кралство;

[1] ОВ C 23, 28.1.1983 г., стр. 1.
[2] ОВ C 306, 17.12.2007 г., стр. 270.

б) Гибралтар, доколкото правото на Съюза е било приложимо по отношение на Гибралтар преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

в) Англо-нормандските острови и остров Ман, доколкото правото на Съюза е било приложимо по отношение на Англо-нормандските острови и остров Ман преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

г) зоните на суверенните бази на Акротири и Декелия в Кипър, доколкото е необходимо за осигуряването на изпълнението на ангажиментите, предвидени в Протокола за зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър, приложен към Акта относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република към Европейския съюз;

д) отвъдморските страни и територии, изброени в приложение II към ДФЕС, които имат специални отношения с Обединеното кралство[1], когато разпоредбите на настоящото споразумение се отнасят до специалните договорености за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Съюза.

[1] Ангила, Бермудски острови, Британска антарктическа територия, Британски територии в Индийския океан, Британски Вирджински острови, Кайманови острови, Фолкландски острови, Монтсерат, Питкерн, Света Елена, Възнесение и Тристан да Куня, Южна Джорджия и Южни Сандвичеви острови, острови Търкс и Кайкос.

2. Освен ако в настоящото споразумение или в правото на Съюза, станало приложимо по силата на настоящото споразумение, не е предвидено друго, всяко позоваване в настоящото споразумение на държавите членки или на тяхната територия се разбира като отнасящо се до териториите на държавите членки, за които се прилагат Договорите, както е предвидено в член 355 от ДФЕС.

ЧЛЕН 4

Методи и принципи, свързани с действието,
изпълнението и прилагането на настоящото споразумение

1. Разпоредбите на настоящото споразумение и разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящото споразумение, пораждат по отношение на и в Обединеното кралство същите правни последици като тези, които пораждат в рамките на Съюза и неговите държави членки.

В съответствие с това юридическите или физическите лица могат по-специално да се позовават пряко на разпоредбите, съдържащи се или посочени в настоящото споразумение, които отговарят на условията за пряко действие съгласно правото на Съюза.

2. Обединеното кралство гарантира спазването на параграф 1, включително що се отнася до правомощията, необходими на съдебните и административните органи на Обединеното кралство да не прилагат непоследователни или несъвместими национални разпоредби посредством националното първично законодателство.

3. Разпоредбите на настоящото споразумение, които се позовават на правото на Съюза или на неговите понятия или разпоредби, се тълкуват и прилагат в съответствие с методите и общите принципи на правото на Съюза.

4. При изпълнението и прилагането им разпоредбите на настоящото споразумение, които се позовават на правото на Съюза или на неговите понятия или разпоредби, се тълкуват в съответствие с приложимата съдебна практика на Съда на Европейския съюз, постановена преди края на преходния период.

5. При тълкуването и прилагането на настоящото споразумение съдебните и административните органи на Обединеното кралство надлежно вземат предвид съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, постановена след края на преходния период.

ЧЛЕН 5

Добросъвестност

Съюзът и Обединеното кралство си съдействат взаимно при пълно взаимно зачитане и добросъвестност при изпълнението на задачите, произтичащи от настоящото споразумение.

Те предприемат всички подходящи мерки, общи или конкретни, за да гарантират изпълнението на задълженията, произтичащи от настоящото споразумение, и се въздържат от всякакви мерки, които биха застрашили постигането на целите на настоящото споразумение.

Настоящият член не засяга прилагането на правото на Съюза съгласно настоящото споразумение, по-специално принципа на лоялно сътрудничество.

ЧЛЕН 6

Позовавания на правото на Съюза

1. С изключение на четвърта и пета част, освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, всяко позоваване в настоящото споразумение на правото на Съюза се разбира като позоваване на правото на Съюза, включително в неговата изменена или заменена версия, така както е приложимо в последния ден от преходния период.

2. Когато в настоящото споразумение се прави позоваване на актове на Съюза или разпоредби от тях, това позоваване, когато е уместно, се счита, че включва позоваване на правото на Съюза или разпоредби от него, които въпреки че са заменени или отменени с посочения акт, продължават да се прилагат в съответствие с посочения акт.

3. За целите на настоящото споразумение позоваванията на разпоредби на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящото споразумение, се разбират като включващи позовавания на съответните актове на Съюза, които допълват или изпълняват тези разпоредби.

ЧЛЕН 7

Позовавания на Съюза и на държавите членки

1. За целите на настоящото споразумение всички позовавания на държавите членки и на компетентните органи на държавите членки в разпоредби на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящото споразумение, се разбират като включващи Обединеното кралство и неговите компетентни органи, освен по отношение на:

а) предлагането на кандидатурата, назначаването или избирането на членове на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и участието в процеса на вземане на решения и присъствието на заседанията на институциите;

б) участието в процеса на вземане на решения и в управлението на органите, службите и агенциите на Съюза;

в) присъствието на заседанията на комитетите, посочени в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета[1], на експертните групи на Комисията или на други подобни структури, или на заседанията на експертни групи или други подобни структури на органи, служби и агенции на Съюза, освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго.

2. Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, всяко позоваване на Съюза се разбира като включващо Евратом.

ЧЛЕН 8

Достъп до мрежи, информационни системи и бази данни

Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, в края на преходния период Обединеното кралство престава да има право на достъп до всички мрежи, информационни системи и бази данни, създадени въз основа на правото на Съюза. Обединеното кралство предприема подходящи мерки, за да гарантира, че няма достъп до мрежи, информационни системи или бази данни, до които то вече няма право на достъп.

[1] Регламент (ЕС) №182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр.13).

ВТОРА ЧАСТ

ПРАВА НА ГРАЖДАНИТЕ

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 9

Определения

За целите на настоящата част и без да се засяга дял III се прилагат следните определения:

а) „членове на семейството“ означава следните лица, независимо от тяхното гражданство, които попадат в рамките на персоналния обхват, предвиден в член 10 от настоящото споразумение:

i) членове на семейството на граждани на Съюза или членове на семейството на граждани на Обединеното кралство по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1];

[1] Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

ii) лица, различни от тези, определени в член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО, чието присъствие се изисква от граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, за да не бъдат лишени тези граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство от право на пребиваване, предоставено по силата на настоящата част;

б) „гранични работници“ означава граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, които упражняват икономическа дейност в съответствие с член 45 или 49 от ДФЕС в една или повече държави, в които не пребивават;

в) „приемаща държава“ означава:

i) по отношение на граждани на Съюза и членове на техните семейства — Обединеното кралство, ако те са упражнили правото си на пребиваване там в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да пребивават там след това;

ii) по отношение на граждани на Обединеното кралство и членове на техните семейства — държавата членка, в която те са упражнили правото си на пребиваване в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и в която продължават да пребивават след това;

г) „държава на месторабота“ означава:

i) по отношение на граждани на Съюза — Обединеното кралство, ако те са извършвали стопанска дейност като погранични работници преди края на преходния период и продължават да извършват стопанска дейност след това;

ii) по отношение на гражданите на Обединеното кралство — държавата членка, в която те са извършвали стопанска дейност като погранични работници преди края на преходния период и в която продължават да извършват стопанска дейност след това;

д) „право на упражняване на родителски права“ означава правото на упражняване на родителски права по смисъла на член 2, точка 9 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета[1], включително правото на упражняване на родителски права, придобито по силата на съдебно решение, на закона или на споразумение, пораждащо правни последици.

[1] Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

ЧЛЕН 10

Персонален обхват

1. Без да се засяга дял III, настоящата част се прилага за следните лица:

а) граждани на Съюза, които са упражнили правото си на пребиваване в Обединеното кралство в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да пребиват там след това;

б) граждани на Обединеното кралство, които са упражнили правото си на пребиваване в държава членка в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да пребиват там след това;

в) граждани на Съюза, които са упражнили правото си като погранични работници в Обединеното кралство в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да го упражняват след това;

г) граждани на Обединеното кралство, които са упражнили правото си като погранични работници в една или повече държави членки в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да го упражняват след това;

д) членове на семейството на лицата, посочени в букви а) — г), при условие че отговарят на едно от следните условия:

i) те са пребивавали в приемащата държава в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и продължават да пребивават там след това;

ii) те са били пряко свързани с лице, посочено в букви а) — г), и са пребивавали извън приемащата държава преди края на преходния период, при условие че отговарят на условията, определени в член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО към момента, в който поискат разрешение за пребиваване съгласно настоящата част, за да се присъединят към лицето, посочено в букви а) — г) от настоящия параграф;

iii) те са били родени или законно осиновени от лица, посочени в букви а) — г), след края на преходния период, във или извън приемащата държава, и отговарят на условията, определени в член 2, точка 2, буква в) от Директива 2004/38/ЕО към момента, в който поискат разрешение за пребиваване съгласно настоящата част, за да се присъединят към лицето, посочено в букви а) — г) от настоящия параграф, и отговарят на едно от следните условия:

– и двамата родители са лица, посочени в букви а) — г);

– единият от родителите е лице, посочено в букви а) — г), а другият е гражданин на приемащата държава; или

– единият от родителите е лице, посочено в букви а) — г), и има изключително или споделено право на упражняване на родителски права върху детето, в съответствие с приложимите норми на семейното право на държава членка или на Обединеното кралство, включително приложимите норми на международното частно право, по силата на които правото на упражняване на родителски права, установено съгласно правото на трета държава, се признава в държавата членка или в Обединеното кралство, по-специално във връзка с висшия интерес на детето, и без да се засяга нормалното действие на такива приложими норми на международното частно право[1];

е) членове на семейството, които са пребивавали в приемащата държава в съответствие с членове 12 и 13, член 16, параграф 2 и членове 17 и 18 от Директива 2004/38/ЕО преди края на преходния период и продължават да пребиват там след това.

2. Лицата, попадащи в обхвата на член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2004/38/ЕО, чието пребиваване е било улеснено от приемащата държава съгласно нейното национално законодателство преди края на преходния период в съответствие с член 3, параграф 2 от посочената директива, запазват правото си на пребиваване в приемащата държава в съответствие с настоящата част, при условие че продължават да пребиват в приемащата държава след това.

[1] Понятието за право на упражняване на родителски права трябва да се тълкува в съответствие с член 2, точка 9 от Регламент (ЕО) № 2201/2003. Следователно то обхваща правото на упражняване на родителски права, придобито по силата на съдебно решение, на закона или на споразумение, пораждащо правни последици.

3. Параграф 2 се прилага и за лицата, попадащи в обхвата на член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2004/38/ЕО, които са кандидатствали за улесняване на влизането и пребиваването преди края на преходния период и чието пребиваване се улеснява от приемащата държава в съответствие с националното ѝ законодателство след това.

4. Без да се засяга правото на пребиваване, което заинтересованите лица могат да имат сами по себе си, приемащата държава, в съответствие със своето национално законодателство и с член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2004/38/ЕО, улеснява влизането и пребиваването на партньора, с който лицето, посочено в параграф 1, букви а) — г) от настоящия член, има трайна връзка, която е надлежно удостоверена, ако този партньор е пребивавал извън приемащата държава преди края на преходния период, при условие че връзката е била трайна преди края на преходния период и продължава към момента, в който партньорът поиска разрешение за пребиваване съгласно настоящата част.

5. В случаите, посочени в параграфи 3 и 4, приемащата държава провежда обстойна проверка на личното положение на заинтересованите лица и обосновава всеки отказ за влизане или пребиваване на такива лица.

ЧЛЕН 11

Непрекъснатост на пребиваването

Непрекъснатостта на пребиваването за целите на членове 9 и 10 не се влияе от отсъствията, посочени в член 15, параграф 2.

Правото на постоянно пребиваване, придобито по силата на Директива 2004/38/ЕО преди изтичането на преходния период, не се счита за изгубено поради отсъствие от приемащата държава за срок, посочен в член 15, параграф 3.

ЧЛЕН 12

Забрана за дискриминация

В рамките на обхвата на настоящата част и без да се засягат специалните разпоредби, съдържащи се в нея, в приемащата държава и в държавата на месторабота се забранява всяка дискриминация на основание гражданство по смисъла на член 18, първа алинея от ДФЕС по отношение на лицата, посочени в член 10 от настоящото споразумение.

ДЯЛ II

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ

ГЛАВА 1

ПРАВА, СВЪРЗАНИ С ПРЕБИВАВАНЕТО, ДОКУМЕНТИ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ

ЧЛЕН 13

Права на пребиваване

1. Гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство имат право да пребивават в приемащата държава съгласно ограниченията и условията, определени в членове 21, 45 или 49 от ДФЕС и в член 6, параграф 1, член 7, параграф 1, буква а), б) или в), член 7, параграф 3, член 14, член 16, параграф 1 или член 17, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО.

2. Членовете на семейството, които са граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, имат право да пребивават в приемащата държава, както е предвидено в член 21 от ДФЕС и в член 6, параграф 1, член 7, параграф 1, буква г), член 12, параграф 1 или 3, член 13, параграф 1, член 14, член 16, параграф 1 или член 17, параграфи 3 и 4 от Директива 2004/38/ЕО, при спазване на ограниченията и условията, определени в тези разпоредби.

3. Членовете на семейството, които не са нито граждани на Съюза, нито граждани на Обединеното кралство, имат право да пребивават в приемащата държава съгласно член 21 от ДФЕС, както и съгласно член 6, параграф 2, член 7, параграф 2, член 12, параграф 2 или 3, член 13, параграф 2, член 14, член 16, параграф 2, член 17, параграф 3 или 4 или член 18 от Директива 2004/38/ЕО, при спазване на ограниченията и условията, определени в тези разпоредби.

4. Приемащата държава не може да налага каквито и да е ограничения или условия за получаване, запазване или загуба на права на пребиваване на лицата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, различни от предвидените в настоящия дял. При прилагането на ограниченията и условията, предвидени в настоящия дял, може да се упражнява право на преценка единствено в полза на заинтересованото лице.

ЧЛЕН 14

Право на излизане и влизане

1. Гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство, членовете на техните семейства и други лица, които пребивават на територията на приемащата държава в съответствие с условията, предвидени в настоящия дял, имат право да напускат и да влизат на територията на приемащата държава, както е посочено в член 4, параграф 1 и член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2004/38/ЕО, с валиден паспорт или национална карта за самоличност в случая на граждани на Съюза и граждани на Обединеното кралство, и с валиден паспорт в случая на членовете на техните семейства и други лица, които не са граждани на Съюза или на Обединеното кралство.

Пет години след края на преходния период приемащата държава може да реши да не приема повече национални карти за самоличност за целите на влизането на нейната територия или излизането от нея, ако тези карти не съдържат чип, който съответства на приложимите стандарти на Международната организация за гражданско въздухоплаване във връзка с биометричното установяване на самоличността.

2. От притежателите на валиден документ, издаден в съответствие с член 18 или 26, не се изисква изходна виза, виза за влизане или еквивалентна формалност.

3. Когато приемащата държава изисква от членовете на семейството, които се присъединяват към гражданина на Съюза или гражданина на Обединеното кралство след края на преходния период, да притежават входна виза, приемащата държава предоставя на тези лица всички улеснения за получаването на необходимите визи. Тези визи се издават безплатно, в най-кратък срок и въз основа на ускорена процедура.

ЧЛЕН 15

Право на постоянно пребиваване

1. Гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство, както и членовете на техните семейства, които са пребивавали законно в приемащата държава в съответствие с правото на Съюза за непрекъснат период от 5 години или за периода, посочен в член 17 от Директива 2004/38/ЕО, имат право да пребивават постоянно в приемащата държава при условията, определени в членове 16, 17 и 18 от Директива 2004/38/ЕО. При изчисляването на периода, необходим за придобиването на право на постоянно пребиваване, се вземат предвид периодите на законно пребиваване или работа в съответствие с правото на Съюза преди и след края на преходния период.

2. Непрекъснатостта на пребиваването за целите на придобиване на право на постоянно пребиваване се определя в съответствие с член 16, параграф 3 и член 21 от Директива 2004/38/ЕО.

3. След като бъде придобито, правото на постоянно пребиваване се губи само при отсъствие от приемащата държава за срок, надвишаващ пет последователни години.

ЧЛЕН 16

Натрупване на периоди

Граждани на Съюза и граждани на Обединеното кралство, както и членовете на техните семейства, които преди края на преходния период са пребивавали законно в приемащата държава в съответствие с условията на член 7 от Директива 2004/38/ЕО за срок от по-малко от 5 години, имат право да придобият правото на постоянно пребиваване съгласно условията, определени в член 15 от настоящото споразумение, след като бъдат завършени необходимите периоди на пребиваване. При изчисляването на периода, необходим за придобиването на право на постоянно пребиваване, се вземат предвид периодите на законно пребиваване или работа в съответствие с правото на Съюза преди и след края на преходния период.

ЧЛЕН 17

Статус и промени

1. Правото на граждани на Съюза и на граждани на Обединеното кралство и на членове на техните семейства да се позовават пряко на настоящата част не се засяга, когато те сменят своя статус, например между учащ, работник, самостоятелно заето лице или икономически неактивно лице. Лицата, които в края на преходния период се ползват от право на пребиваване като членове на семейството на граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, не могат да станат лицата, посочени в член 10, параграф 1, букви а) — г).

2. Правата, предвидени в настоящия дял за членове на семейството, които са на издръжка на граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство преди края на преходния период, се запазват дори след като лицата престанат да бъдат на издръжка.

ЧЛЕН 18

Издаване на документи за пребиваване

1. Приемащата държава може да поиска от гражданите на Съюза или гражданите на Обединеното кралство, членовете на техните семейства и други лица, които пребивават на нейна територия в съответствие с условията, установени в настоящия дял, да подадат заявление за нов статус на пребиваване, който предоставя правата по настоящия дял, както и за удостоверяващ този статус документ, който може да бъде в цифров формат.

Подаването на заявление за такъв статус на пребиваване е подчинено на следните условия:

а) целта на процедурата за подаване на заявление е да се провери дали заявителят има право на правата на пребиваване, установени в настоящия дял. Ако случаят е такъв, заявителят има право да му бъде предоставен статусът на пребиваване и документът, удостоверяващ този статус;

б) срокът за подаване на заявлението не може да бъде по-кратък от 6 месеца след края на преходния период за лица, които пребивават в приемащата държава преди края на преходния период.

За лицата, които имат право да започнат своето пребиваване в приемащата държава след края на преходния период в съответствие с настоящия дял, срокът за подаване на заявлението е 3 месеца след тяхното пристигане или изтичането на срока, посочен в първата алинея, която от двете дати е по-късна.

Незабавно се издава удостоверение за подаване на заявление за статус на пребиваване.

в) срокът за подаване на заявлението, посочен в буква б), се удължава автоматично с 1 година, в случай че Съюзът уведоми Обединеното кралство или Обединеното кралство уведоми Съюза, че технически проблеми възпрепятстват приемащата държава да регистрира заявлението или да издаде посоченото в буква б) удостоверение за подаване на заявление. Приемащата държава публикува това уведомление и своевременно предоставя подходяща публична информация на заинтересованите лица;

г) когато заинтересованите лица не спазят срока за подаване на заявление, посочен в буква б), компетентните органи преценяват всички обстоятелства и причини за неспазването на срока и ако са налице основателни причини за това неспазване, дават възможност на тези лица да подадат заявление в рамките на разумен допълнителен срок;

д) приемащата държава гарантира, че всички административни процедури във връзка със заявленията са безпрепятствени, прозрачни и опростени и че се избягва ненужната административна тежест;

е) формулярите за заявления са кратки, опростени, лесни за ползване и адаптирани към контекста на настоящото споразумение; заявленията, подадени едновременно от семейства, се разглеждат заедно;

ж) документът, удостоверяващ статуса, се издава безплатно или срещу такса, която не надхвърля тази, наложена на гражданите на приемащата държава за издаването на подобни документи;

з) лица, които преди края на преходния период притежават валиден документ за постоянно пребиваване, издаден съгласно член 19 или член 20 от Директива 2004/38/ЕО, или притежават валиден национален имиграционен документ, който дава право на постоянно пребиваване в приемащата държава, имат право да разменят този документ в срока, посочен в буква б) от настоящия параграф, за нов документ за пребиваване, след като подадат заявление за това и след извършване на удостоверяване на тяхната самоличност, проверка за съдимост и проверка за сигурност в съответствие с буква п) от настоящия параграф, и след потвърждение, че продължават да пребивават в приемащата държава; такива нови документи за пребиваване се издават безплатно;

и) самоличността на заявителите се удостоверява чрез представяне на валиден паспорт или национална лична карта за гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство и чрез представяне на валиден паспорт за съответните членовете на тяхното семейство и други лица, които не са граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство; приемането на такива документи за самоличност не се поставя в зависимост от други критерии освен валидността на документа. Ако документът за самоличност е задържан от компетентните органи на приемащата държава, докато заявлението е в процес на разглеждане, приемащата държава незабавно връща този документ при поискване, преди да е взето решение по заявлението;

й) могат да бъдат представени копия от други придружаващи документи, различни от документи за самоличност, като например документи за гражданско състояние. Оригиналите на придружаващите документи могат да бъдат поискани само в определени случаи, когато има основателно съмнение относно автентичността на представените придружаващи документи;

к) приемащата държава може единствено да поиска от гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство да представят в допълнение към документите за самоличност, посочени в буква и) от настоящия параграф, следните придружаващи документи, посочени в член 8, параграф 3 от Директива 2004/38/ЕО:

i) когато лицата пребивават в приемащата държава в съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от Директива 2004/38/ЕО като работници или самостоятелно заети лица — потвърждение за наемане на работа от работодателя или удостоверение за трудова заетост, или доказателство, че са самостоятелно заети лица;

ii) когато лицата пребивават в приемащата държава в съответствие с член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38/ЕО като икономически неактивни лица — доказателство, че разполагат с достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, за да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава през времето на пребиваването си, както и доказателство за пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава; или

iii) когато лицата пребивават в приемащата държава в съответствие с член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2004/38/ЕО като студенти — доказателство за записване в учебно заведение, което е акредитирано или финансирано от приемащата държава въз основа на нейното законодателство или административна практика, доказателство за сключване на пълна здравна застраховка и декларация или еквивалентно доказателство, че разполагат с достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, за да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава по времето на пребиваването си. Приемащата държава не може да изисква в тези декларации да се посочва конкретната сума на средствата.

По отношение на условието за достатъчни средства се прилага член 8, параграф 4 от Директива 2004/38/ЕО;

л) приемащата държава може единствено да поиска от членовете на семейството, които попадат в обхвата на член 10, параграф 1, буква д), подточка i) или член 10, параграф 2 или 3 от настоящото споразумение и които пребивават в приемащата държава в съответствие с член 7, параграф 1, буква г) или член 7, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО, да представят в допълнение към документите за самоличност, посочени в буква и) от настоящия параграф, следните придружаващи документи, посочени в член 8, параграф 5 или член 10, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО:

i) документ, удостоверяващ наличието на семейна връзка или регистрирано партньорство;

ii) удостоверение за регистрация или при липса на система за регистрация — всяко друго доказателство, че гражданинът на Съюза или гражданинът на Обединеното кралство, с когото те съжителстват, действително пребивава в приемащата държава;

iii) за низходящи, които са на възраст под 21 години или са лица на издръжка, и за преки роднини по възходяща линия на издръжка, както и тези на съпруга/та или на регистрирания партньор — документи, доказващи, че условията, определени в член 2, точка 2, буква в) или г) от Директива 2004/38/ЕО, са изпълнени;

iv) за лицата, посочени в член 10, параграф 2 или 3 от настоящото споразумение — документ, издаден от съответния орган в приемащата държава в съответствие с член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО.

Във връзка с условието за достатъчни средства по отношение на членовете на семейството, които са граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, се прилага член 8, параграф 4 от Директива 2004/38/ЕО;

м) приемащата държава може единствено да поиска от членове на семейството, които попадат в обхвата на член 10, параграф 1, буква д), подточка ii) или член 10, параграф 4 от настоящото споразумение, да представят в допълнение към документите за самоличност, посочени в буква и) от настоящия параграф, следните придружаващи документи, посочени в член 8, параграф 5 и член 10, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО:

i) документ, удостоверяващ наличието на семейна връзка или регистрирано партньорство;

ii) удостоверение за регистрация или при липса на система за регистрация — всяко друго доказателство за пребиваване в приемащата държава на гражданина на Съюза или гражданина на Обединеното кралство, към когото те се присъединяват в приемащата държава;

iii) за съпрузи или регистрирани партньори — документ, удостоверяващ наличието на семейна връзка или регистрирано партньорство преди края на преходния период;

iv) за низходящи, които са на възраст под 21 години или са лица на издръжка, и за преки роднини по възходяща линия на издръжка, както и тези на съпруга/та или на регистрирания партньор — документи, доказващи, че те са били свързани с гражданите на Съюза или гражданите на Обединеното кралство преди края на преходния период и че изпълняват условията, определени в член 2, точка 2, буква в) или г) от Директива 2004/38/ЕО по отношение на възрастта или изискването за издръжка;

v) за лицата, посочени в член 10, параграф 4 от настоящото споразумение — доказателство, че преди края на преходния период съществува трайна връзка с граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, която продължава да съществува и след това;

н) за случаи, различни от посочените в букви к), л) и м), приемащата държава не изисква от заявителите да представят придружаващи документи, които надхвърлят строго необходимото и пропорционалното за доказване, че са изпълнени условията, свързани с правото на пребиваване съгласно настоящия дял;

о) компетентните органи на приемащата държава помагат на заявителите да докажат, че отговарят на условията, и да избегнат евентуални грешки или пропуски в заявленията си; те дават на заявителите възможност да представят допълнителни доказателства и да отстранят евентуални неточности, грешки или пропуски;

п) могат да се извършват систематични проверки за съдимост и проверки за сигурност по отношение на заявителите единствено с цел да се установи дали могат да бъдат приложими ограниченията, установени в член 20 от настоящото споразумение. За тази цел от заявителите може да бъде поискано при подаване на заявлението да декларират предишни осъждания, вписани в тяхното досие за съдимост в съответствие с правото на държавата, в която е произнесена присъдата. Ако сметне, че това е от съществено значение, приемащата държава може да приложи процедурата, определена в член 27, параграф 3 от Директива 2004/38/ЕО, по отношение на запитвания към други държави относно предишни осъждания;

р) в новия документ за пребиваване е обозначено, че е издаден в съответствие с настоящото споразумение;

с) заявителят има достъп до съдебни и, когато е целесъобразно, административни процедури за защита в приемащата държава срещу всяко решение за отказ да се предостави статусът на пребиваване. Процедурите за защита дават възможност да се разгледа законосъобразността на решението, както и да се проверят фактите и обстоятелствата, на които се основава предложеното решение. Такива процедури за защита гарантират, че решението не е непропорционално.

2. По време на периода, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член, и възможното му удължаване с една година съгласно буква в) от същия параграф всички права, предвидени в настоящата част, се счита, че се прилагат за гражданите на Съюза или гражданите на Обединеното кралство, техните съответни членове на семейството и за други лица, които пребивават в приемащата държава, в съответствие с условията и ограниченията, посочени в член 20.

3. До постановяването на окончателно решение от компетентните органи по заявлението, посочено в параграф 1, и до постановяването на окончателно съдебно решение, постановено в случай на упражнено право на съдебна защита срещу отхвърлянето на такова заявление от компетентните административни органи, всички права, предвидени в настоящата част, се счита, че се прилагат за заявителя, включително член 21 относно гаранциите и правото на обжалване, при условията, определени в член 20, параграф 4.

4. Когато приемащата държава е избрала да не изисква от гражданите на Съюза или гражданите на Обединеното кралство, членовете на техните семейства и други лица, пребиваващи на нейна територия в съответствие с условията, установени в настоящия дял, да подават заявление за новия статус на пребиваване, посочен в параграф 1, като условие за законно пребиваване, лицата, отговарящи на условията за право на пребиваване съгласно настоящия дял, имат право да получат в съответствие с условията, определени в Директива 2004/38/ЕО, документ за пребиваване, който може да бъде в цифров формат и в който е обозначено, че е издаден в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 19

Издаване на документи за пребиваване по време на преходния период

1. По време на преходния период приемащата държава може да разреши заявленията за статус на пребиваване или за документ за пребиваване, посочени в член 18, параграфи 1 и 4, да бъдат подавани доброволно от датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

2. Решенията за уважаване или отхвърляне на такива заявления се вземат в съответствие с член 18, параграфи 1 и 4. Решенията по член 18, параграф 1 не пораждат действие преди края на преходния период.

3. Ако заявление по член 18, параграф 1 е уважено преди края на преходния период, приемащата държава не може да оттегли решението, с което се дава статус на пребиваване преди края на преходния период на основание, различно от това, посочено в глава VI и член 35 от Директива 2004/38/ЕО.

4. Ако заявлението е било отхвърлено преди края на преходния период, заявителят може отново да подаде заявление по всяко време преди изтичането на срока, предвиден в член 18, параграф 1, буква б).

5. Без да се засяга параграф 4, процедурите за защита по член 18, параграф 1, буква с) се предоставят от датата на решение за отхвърляне на заявлението, посочено в параграф 2 от настоящия член.

ЧЛЕН 20

Ограничения на правата на пребиваване и влизане

1. Деянията, извършени преди края на преходния период от граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, членове на техните семейства и други лица, които упражняват права по настоящия дял, се разглеждат в съответствие с глава VI от Директива 2004/38/ЕО.

2. Деянията, извършени след края на преходния период от граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, членове на техните семейства и други лица, които упражняват права по настоящия дял, могат да представляват основание за ограничаване на правото на пребиваване от страна на приемащата държава или на правото на влизане в държавата на месторабота в съответствие с националното законодателство.

3. Приемащата държава или държавата на месторабота може да приеме необходимите мерки, за да откаже, прекрати или отнеме всяко право, предоставено с настоящия дял, в случай на злоупотреба с тези права или измама, както е посочено в член 35 от Директива 2004/38/ЕО. Тези мерки са предмет на процедурните гаранции, предвидени в член 21 от настоящото споразумение.

4. Приемащата държава или държавата на месторабота може да изведе от територията си заявители, които са подали заявление с невярно съдържание, при условията, определени в Директива 2004/38/ЕО, и по-специално в членове 31 и 35 от нея, дори преди да е постановено окончателно съдебно решение в случай на упражнено право на съдебна защита срещу отхвърлянето на такова заявление.

ЧЛЕН 21

Гаранции и право на обжалване

Гаранциите, предвидени в член 15 и глава VI от Директива 2004/38/ЕО, се прилагат по отношение на всяко решение на приемащата държава, което ограничава правата на пребиваване на лицата, посочени в член 10 от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 22

Сродни права

В съответствие с член 23 от Директива 2004/38/ЕО, независимо от своето гражданство, членовете на семейството на гражданин на Съюза или гражданин на Обединеното кралство, които имат право на пребиваване или право на постоянно пребиваване в приемащата държава или държавата на месторабота, имат право да започнат работа там като заето или самостоятелно заето лице.

ЧЛЕН 23

Равно третиране

1. В съответствие с член 24 от Директива 2004/38/ЕО, при спазване на специфичните разпоредби, предвидени в настоящия дял и дялове I и IV от настоящата част, всички граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, които пребивават по силата на настоящото споразумение на територията на приемащата държава, се ползват от равно третиране с гражданите на тази държава в обхвата на настоящата част. От това право се ползват и членовете на семейството на граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, които имат право на пребиваване или постоянно пребиваване.

2. Чрез дерогация от параграф 1 приемащата държава не е задължена да предоставя право на социално подпомагане през периодите на пребиваване по силата на член 6 или член 14, параграф 4, буква б) от Директива 2004/38/ЕО, нито е задължена преди придобиването на право на постоянно пребиваване в съответствие с член 15 от настоящото споразумение да отпуска помощ за издръжка за обучение, включително професионално обучение, състояща се от безвъзмездна помощ или студентски заеми за лица, различни от работници, самостоятелно заети лица, лица, които запазват такъв статус или членове на техните семейства.

ГЛАВА 2

ПРАВА НА РАБОТНИЦИТЕ И САМОСТОЯТЕЛНО ЗАЕТИТЕ ЛИЦА

ЧЛЕН 24

Права на работниците

1. При спазване на ограниченията, предвидени в член 45, параграфи 3 и 4 от ДФЕС, работниците в приемащата държава и пограничните работници в държавата или държавите на месторабота се ползват от правата, гарантирани в член 45 от ДФЕС, и правата, предоставени с Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета[1]. Тези права включват:

а) правото на недискриминация на основание гражданство по отношение на заетостта, трудовото възнаграждение и другите условия на труд и заетост;

б) правото на достъп до и упражняване на дейност в съответствие с правилата, приложими по отношение на гражданите на приемащата държава или държавата на месторабота;

в) правото на помощ, предоставяна от службите по заетостта на приемащата държава или държавата на месторабота, като тази, предлагана на гражданите на тази държава;

[1] Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 27.5.2011 г., стр. 1).

г) правото на равно третиране по отношение на условията за наемане и условията на труд, по-специално по отношение на трудовото възнаграждение, уволнението и в случай на безработица — по отношение на възстановяването или новото наемане на работа;

д) правото на социални и данъчни предимства;

е) колективните права;

ж) правата и предимствата, които се предоставят на местните работници в областта на жилищното настаняване;

з) правото техните деца да бъдат допускани до общото образование и курсовете за производствено и професионално обучение при същите условия като гражданите на приемащата държава или държавата на месторабота, ако тези деца пребивават на територията, на която работи работникът.

2. Когато низходящ на работник, който е престанал да пребивава в приемащата държава, се обучава в тази държава, лицето, което полага основните грижи за този низходящ, има право да пребивава в тази държава, докато низходящият достигне пълнолетие, и след навършване на пълнолетие, ако този низходящ продължава да се нуждае от присъствието и грижите на лицето, полагащо основните грижи, за да продължи и завърши своето образование.

3. Заетите погранични работници имат право да влизат и да напускат държавата на месторабота в съответствие с член 14 от настоящото споразумение и запазват правата, от които се ползват в качеството си на работници там, при условие че се намират в една от ситуациите, посочени в член 7, параграф 3, букви а), б), в) и г) от Директива 2004/38/ЕО, дори ако не се преместват да живеят в държавата на месторабота.

ЧЛЕН 25

Права на самостоятелно заетите лица

1. При спазване на ограниченията, предвидени в членове 51 и 52 от ДФЕС, самостоятелно заетите лица в приемащата държава и самостоятелно заетите погранични работници в държавата или държавите на месторабота се ползват от правата, гарантирани в членове 49 и 55 от ДФЕС. Тези права включват:

а) правото на достъп до и упражняване на дейност като самостоятелно заето лице, както и да се създават и ръководят предприятия при условията, определени от приемащата държава за нейните собствени граждани, както е посочено в член 49 от ДФЕС;

б) правата по член 24, параграф 1, букви в) — з) от настоящото споразумение.

2. Член 24, параграф 2 се прилага за низходящи на самостоятелно заети лица.

3. Член 24, параграф 3 се прилага за самостоятелно заети погранични работници.

ЧЛЕН 26

Издаване на документ за удостоверяване на правата на погранични работници

Държавата на месторабота може да изиска от гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство, които имат права на погранични работници по силата на настоящия дял, да подадат заявление за документ, удостоверяващ, че имат такива права съгласно настоящия дял. Такива граждани на Съюза и граждани на Обединеното кралство имат право да им бъде издаден такъв документ.

ГЛАВА 3

ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ

ЧЛЕН 27

Признати професионални квалификации

1. Признаването, преди края на преходния период, на професионалните квалификации, както са определени в член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1], на граждани на Съюза или на граждани на Обединеното кралство и на членовете на техните семейства от приемащата ги държава или държавата им на месторабота запазва своето действие в съответната държава, включително правото да упражняват професията си при същите условия като собствените граждани на тази държава, когато това признаване е извършено в съответствие с една от следните разпоредби:

а) дял III от Директива 2005/36/ЕО във връзка с признаването на професионалните квалификации в контекста на упражняването на свободата на установяване, независимо дали признаването е било в обхвата на общата система за признаване на удостоверения за обучение, системата за признаване на професионален стаж или системата за признаване на минималните квалификационни изисквания въз основа на координация;

[1] Директива 2005/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

б) член 10, параграфи 1 и 3 от Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1] по отношение на получаването н достъп до упражняване на адвокатската професия в приемащата държава или държавата на месторабота;

в) член 14 от Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2] по отношение на одобряването на задължителни одитори от друга държава членка;

г) Директива 74/556/ЕИО на Съвета[3] по отношение на приемането на доказателства за знанията и уменията, необходими за достъп до или упражняване на дейностите на самостоятелно заети лица и посредници, участващи в търговията и в разпространението на токсични продукти или дейности, свързани с професионалното използване на токсични продукти.

---

[1] Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията (ОВ L 77, 14.3.1998 г., стр. 36).

[2] Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

[3] Директива 74/556/ЕИО на Съвета от 4 юни 1974 г. относно определяне на подробни разпоредби за преходните мерки, свързани с дейности в търговията и в разпространението на токсични продукти и за дейности, които предполагат професионално използване на тези продукти, включително дейности на посредници (ОВ L 307, 18.11.1974 г., стр. 1).

2. Признаването на професионалните квалификации за целите на параграф 1, буква а) от настоящия член включва:

а) признаване на професионални квалификации в случаите, уредени в член 3, параграф 3 от Директива 2005/36/ЕО;

б) решения за предоставяне на частичен достъп до професионална дейност в съответствие с член 4е от Директива 2005/36/ЕО;

в) признаване на професионални квалификации за целите на установяването по силата на член 4г от Директива 2005/36/ЕО.

ЧЛЕН 28

Текущи процедури относно признаването на професионални квалификации

По отношение на разглеждането от компетентен орган на приемащата държава или държавата на месторабота на заявление за признаване на професионални квалификации, подадено преди края на преходния период от граждани на Съюза или граждани на Обединеното кралство, и по отношение на решението по такова заявление се прилагат член 4, член 4г във връзка с признаването на професионални квалификации за целите на установяването, член 4е и дял III от Директива 2005/36/ЕО, член 10, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 98/5/ЕО, член 14 от Директива 2006/43/ЕО и Директива 74/556/ЕИО.

Членове 4а, 4б и 4д от Директива 2005/36/ЕО също се прилагат, доколкото това е целесъобразно за приключването на процедурите за признаване на професионални квалификации за целите на установяването съгласно член 4г от посочената директива.

ЧЛЕН 29

Административно сътрудничество относно признаването на професионални квалификации

1. По отношение на заявленията, по които не е взето решение, посочени в член 28, Обединеното кралство и държавите членки си сътрудничат с цел да улеснят прилагането на член 28. Сътрудничеството може да включва обмен на информация, включително информация за взети дисциплинарни мерки или наложени наказателноправни санкции, или за други сериозни и специфични обстоятелства, които е вероятно да имат последствия за упражняването на дейностите, попадащи в обхвата на директивите, посочени в член 28.

2. Чрез дерогация от член 8 за срок, който не надвишава 9 месеца след края на преходния период, Обединеното кралство има право да използва информационната система за вътрешния пазар по отношение на заявленията, посочени в член 28, доколкото те се отнасят до процедури за признаване на професионални квалификации за целите на установяването по член 4г от Директива 2005/36/ЕО.

ДЯЛ III

КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ

ЧЛЕН 30

Персонален обхват

1. Настоящият дял се прилага за следните лица:

а) граждани на Съюза, спрямо които се прилага законодателството на Обединеното кралство в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

б) граждани на Обединеното кралство, спрямо които се прилага законодателството на държава членка в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

в) граждани на Съюза, които пребивават в Обединеното кралство и спрямо които се прилага законодателството на държава членка в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

г) граждани на Обединеното кралство, които пребивават в държава членка и спрямо които се прилага законодателството на Обединеното кралство в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

д) лица, които не попадат в обхвата на букви а) — г), но са:

i) граждани на Съюза, които упражняват дейност като заето или самостоятелно заето лице в Обединеното кралство в края на преходния период и спрямо които въз основа на дял II от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага законодателството на държава членка, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица; или

ii) граждани на Обединеното кралство, които упражняват дейност като заето или самостоятелно заето лице в една или повече държави членки в края на преходния период и спрямо които въз основа на дял II от Регламент (ЕО) № 883/2004 се прилага законодателството на Обединеното кралство, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

е) лица без гражданство и бежанци, които пребивават в държава членка или в Обединеното кралство и които се намират в една от ситуациите, описани в букви а)— д), както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

[1] Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

ж) граждани на трети държави, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица, които се намират в една от ситуациите, описани в букви а)—д), при условие че отговарят на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета[1].

2. Лицата, посочени в параграф 1, попадат в персоналния обхват дотогава, докогато продължават да се намират без прекъсване в една от ситуациите, посочени в същия параграф, обхващащи едновременно държава членка и Обединеното кралство.

3. Настоящият дял се прилага и по отношение на лица, които не попадат или които вече не попадат в обхвата на параграф 1, букви а) — д) от настоящия член, но които попадат в обхвата на член 10 от настоящото споразумение, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица.

4. Лицата, посочени в параграф 3, са обхванати, докато продължават да имат право на пребиваване в приемащата държава съгласно член 13 от настоящото споразумение или право на работа в държавата на месторабота съгласно член 24 или 25 от настоящото споразумение.

5. В случаите, когато настоящият член се отнася за членове на семейството и за преживели лица, тези лица са обхванати от настоящия дял само доколкото техните права и задължения произтичат от това им качество съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004.

[1] Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 г. за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 1).

ЧЛЕН 31

Правила за координация на социалната сигурност

1. По отношение на лицата, попадащи в обхвата настоящия дял, се прилагат правилата и целите, определени в член 48 от ДФЕС, Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[1].

Съюзът и Обединеното кралство надлежно вземат предвид решенията и препоръките на Административната комисия за координация на системите за социална сигурност към Европейската комисия, създадена съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004 („Административната комисия“), изброени в част I от приложение I към настоящото споразумение.

2. Чрез дерогация от член 9 от настоящото споразумение, за целите на настоящия дял се прилагат определенията в член 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

[1] Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

3. По отношение на граждани на трети държави, които отговарят на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003, както и членовете на техните семейства или преживелите ги лица, попадащи в обхвата на настоящия дял, позоваванията на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 в настоящия дял се разбират като позовавания съответно на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета[1] и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета[2]. Позоваванията на определени разпоредби от Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 се разбират като позовавания на съответните разпоредби от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72.

---

[1] Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2).

[2] Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 г. относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, 27.3.1972 г. стр. 1).

ЧЛЕН 32

Обхванати специални случаи

1. Следните правила се прилагат в следните случаи до степента, определена в настоящия член, доколкото те се отнасят за лица, които не попадат или вече не попадат в обхвата на член 30:

а) следните лица попадат в обхвата на настоящия дял за целите на използването и сумирането на периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, включително права и задължения, произтичащи от такива периоди, в съответствие с Регламент (ЕО) № 883/2004:

i) граждани на Съюза, както и лица без гражданство и бежанци, пребиваващи в държава членка, и граждани на трети държави, отговарящи на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003, по отношение на които преди края на преходния период се е прилагало законодателството на Обединеното кралство, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

ii) граждани на Обединеното кралство, както и лица без гражданство и бежанци, пребиваващи в Обединеното кралство, и граждани на трети държави, отговарящи на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003, по отношение на които преди края на преходния период се е прилагало законодателството на държава членка, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

за целите на сумирането на периоди периодите, които са завършили преди и след края на преходния период, се вземат предвид в съответствие с Регламент (ЕО) № 883/2004;

б) правилата, определени в членове 20 и 27 от Регламент (ЕО) № 883/2004, продължават да се прилагат по отношение на лицата, които преди края на преходния период са поискали разрешение да следват курс на планирано лечение съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004, до края на лечението. Съответните процедури за възстановяване на разходите се прилагат дори и след приключване на лечението. Тези лица и придружаващите ги лица имат право да влизат в държавата по местолечение и да я напускат в съответствие с член 14 *mutatis mutandis*;

в) правилата, определени в членове 19 и 27 от Регламент (ЕО) № 883/2004, продължават да се прилагат по отношение на лицата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004, които престояват в края на преходния период в държава членка или в Обединеното кралство, до края на престоя им. Съответните процедури за възстановяване на разходите се прилагат дори и след приключване на престоя или лечението.

г) правилата, определени в членове 67, 68 и 69 от Регламент (ЕО) № 883/2004, продължават да се прилагат, докато са изпълнени условията, по отношение на отпускането на семейни обезщетения, за които е налице право на получаване в края на преходния период, за следните лица:

i) граждани на Съюза, лица без гражданство и бежанци, пребиваващи в държава членка, както и граждани на трети държави, които отговарят на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003 и пребиват в държава членка, спрямо които се прилага законодателството на държава членка и членове на чието семейството, пребиват в Обединеното кралство в края на преходния период;

ii) граждани на Обединеното кралство, както и лица без гражданство и бежанци, пребиваващи в Обединеното кралство, и граждани на трети държави, които отговарят на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003 и пребиват в Обединеното кралство, спрямо които се прилага законодателството на Обединеното кралство и членове на чието семейството, пребиват в държава членка в края на преходния период;

д) в случаите, посочени в буква г), подточки i) и ii) от настоящия параграф, за лицата, които имат права на членове на семейството в края на преходния период съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004, като например производни права на обезщетения за болест в натура, посоченият регламент и съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 987/2009 продължават да се прилагат, докато са изпълнени предвидените в тях условия.

2. По отношение на лицата, които получават обезщетения съгласно параграф 1, буква а) от настоящия член, се прилагат разпоредбите на дял III, глава 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 по отношение на обезщетенията за болест.

Настоящият параграф се прилага *mutatis mutandis* по отношение на семейните обезщетения въз основа на членове 67, 68 и 69 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

ЧЛЕН 33

Граждани на Исландия, Лихтенщайн, Норвегия и Швейцария

1. Разпоредбите на настоящия дял, приложими за граждани на Съюза, се прилагат за граждани на Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария, при условие че:

а) Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария, според случая, са сключили и прилагат съответните споразумения с Обединеното кралство, които се прилагат за гражданите на Съюза; и

б) Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария, според случая, са сключили и прилагат съответните споразумения със Съюза, които се прилагат за гражданите на Обединеното кралство.

2. След получаване на уведомление от Обединеното кралство и от Съюза за датата на влизане в сила на споразуменията, посочени в параграф 1 от настоящия член, Съвместният комитет, създаден съгласно член 164 („Съвместен комитет“), определя датата, от която разпоредбите на настоящия дял се прилагат по отношение на гражданите на Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария, според случая.

ЧЛЕН 34

Административно сътрудничество

1. Чрез дерогация от член 7 и член 128, параграф 1, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение Обединеното кралство има статус на наблюдател в Административната комисия. Когато точките от дневния ред във връзка с настоящия дял засягат Обединеното кралство, Обединеното кралство може да изпрати представител, който да присъства със съвещателни функции, на заседанията на Административната комисия и на заседанията на органите, посочени в членове 73 и 74 от Регламент (ЕО) № 883/2004, когато се обсъждат такива точки.

2. Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство участва в електронния обмен на данни за социалната сигурност (EESSI) и поема свързаните с това разходи.

ЧЛЕН 35

Възстановяване, събиране и прихващане

Разпоредбите на Регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 относно възстановяването, събирането и прихващането продължават да се прилагат по отношение на събития, доколкото те се отнасят до лица, които не попадат в обхвата на член 30, които:

а) са настъпили преди края на преходния период; или

б) настъпват след края на преходния период и се отнасят до лица, които попадат в обхвата на член 30 или 32 при настъпване на събитието.

ЧЛЕН 36

Развитие на законодателството и адаптиране на актовете на Съюза

1. В случай че регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 бъдат изменени или заменени след края на преходния период, позоваванията на тези регламенти в настоящото споразумение се разбират като отнасящи се до тези регламенти, така както са изменени или заменени, в съответствие с актовете, изброени в част II от приложение I към настоящото споразумение.

Съвместният комитет преразглежда част II от приложение I към настоящото споразумение и го привежда в съответствие с всеки акт за изменение или замяна на регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009, веднага след като Съюзът приеме такъв акт. За тази цел Съюзът информира Обединеното кралство в рамките на Съвместния комитет за всеки акт за изменение или замяна на посочените регламенти във възможно най-кратък срок след приемането му.

2. Чрез дерогация от параграф 1, втора алинея Съвместният комитет оценява последиците на акт за изменение или замяна на регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009, когато този акт:

а) изменя или заменя въпросите, обхванати от член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004; или

б) превръща парично обезщетение в прехвърляемо обезщетение, когато това парично обезщетение е било непрехвърляемо по силата на Регламент (ЕО) № 883/2004 в края на преходния период, или превръща парично обезщетение в непрехвърляемо обезщетение, когато това обезщетение е било прехвърляемо в края на преходния период; или

в) превръща парично обезщетение в прехвърляемо обезщетение за неограничен период от време, когато в края на преходния период това парично обезщетение е било прехвърляемо само за ограничен период от време съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004, или превръща парично обезщетение в прехвърляемо обезщетение само за ограничен период от време, когато в края на преходния период това парично обезщетение е било прехвърляемо за неограничен период от време съгласно посочения регламент.

При извършване на оценката си Съвместният комитет добросъвестно разглежда мащаба на промените, посочени в първа алинея от настоящия параграф, както и значението на непрекъснатото добро функциониране на регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 между Съюза и Обединеното кралство, а така също и важността на това да е определена компетентна държава по отношение на лицата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004.

Ако Съвместният комитет вземе решение за това в срок от 6 месеца от получаване на информацията, предоставена от Съюза в съответствие с параграф 1, част II от приложение I към настоящото споразумение не се привежда в съответствие с акта, посочен в първа алинея от настоящия параграф.

За целите на настоящия параграф:

а) „прехвърляем“ означава платим съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004 на или във връзка с лице, което пребивава в държава членка или в Обединеното кралство, ако институцията, която отговаря за предоставянето на обезщетението, не се намира в тази държава; „непрехвърляем“ се тълкува съответно; и

б) „прехвърляем за неограничен период от време“ означава прехвърляем, докато са изпълнени условията, по силата на които се ползва правото.

3. За целите на настоящото споразумение се разбира, че Регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 включват адаптациите, изброени в част III от приложение I към настоящото споразумение. Във възможно най-кратък срок след приемането на промени в национални разпоредби, които са от значение за част III от приложение I към настоящото споразумение Обединеното кралство информира Съюза в рамките на Съвместния комитет.

4. За целите на настоящото споразумение решенията и препоръките на Административната комисия включват решенията и препоръките, посочени в част I от приложение I. Съвместният комитет изменя част I от приложение I, за да отрази всяко ново решение или препоръка, приети от Административната комисия. За тази цел във възможно най-кратък срок след приемането на решения и препоръки на Административната комисия Съюзът информира Обединеното кралство за това в рамките на Съвместния комитет. Тези изменения се правят от Съвместния комитет по предложение на Съюза или на Обединеното кралство.

ДЯЛ IV

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 37

Публичност

Държавите членки и Обединеното кралство разпространяват информация относно правата и задълженията на лицата, попадащи в обхвата на настоящата част, по-специално посредством кампании за повишаване на осведомеността, провеждани, по целесъобразност, чрез национални и местни медии и други средства за комуникация.

ЧЛЕН 38

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата част не засяга законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приложими в приемаща държава или в държава на месторабота, които биха били по-благоприятни за заинтересованите лица. Настоящият параграф не се прилага по отношение на дял III.

2. Член 12 и член 23, параграф 1 не засягат договореностите относно общата зона за пътуване между Обединеното кралство и Ирландия по отношение на по-благоприятно третиране, до което може да се стигне в резултат от тези договорености, за засегнатите лица.

ЧЛЕН 39

Защита през целия живот

Лицата, попадащи в обхвата на настоящата част, се ползват от правата, предвидени в съответните дялове на настоящата част, през целия си живот, освен ако не престанат да отговарят на условията, определени в посочените дялове.

ТРЕТА ЧАСТ

РАЗПОРЕДБИ ЗА РАЗДЕЛЯНЕ

ДЯЛ I

СТОКИ, ПУСНАТИ НА ПАЗАРА

ЧЛЕН 40

Определения

За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

а) „предоставяне на пазара“ означава всяка доставка на стока за дистрибуция, потребление или използване на пазара в процеса на търговска дейност, срещу заплащане или безплатно;

б) „пускане на пазара“ означава предоставянето за първи път на стока на пазара в Съюза или в Обединеното кралство;

в) „доставка на стока за дистрибуция, потребление или използване“ означава, че съществуваща стока, която може да бъде индивидуално идентифицирана, след етапа на производство, е предмет на писмено или устно споразумение между две или повече юридически или физически лица за прехвърляне на право на собственост, всяко друго вещно право или владение, свързано с въпросната стока, или е предмет на предложение към юридическо или физическо лице или лица за сключване на такова споразумение;

г) „пускане в действие“ означава първото използване на стока в рамките на Съюза или на Обединеното кралство от крайния ползвател за целите, за които тя е предназначена, или в случая на морско оборудване —монтирането на борда;

д) „надзор на пазара“ означава извършвани дейности и предприемани мерки от органите за надзор на пазара с цел да се гарантира, че стоките отговарят на приложимите изисквания и не представляват опасност за здравето, безопасността или други аспекти на защитата на обществения интерес;

е) „орган за надзор на пазара“ означава орган на държава членка или на Обединеното кралство, който отговаря за извършването на надзора на пазара на територията на съответната държава;

ж) „условия за предлагане на стоки на пазара“ означава изисквания относно характеристиките на стоките, като например нива на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително относно състава на тези стоки или относно терминологията, символите, изпитването и методите за изпитване, опаковката, маркирането, етикетирането и процедурите за оценяване на съответствието, използвани във връзка с тези стоки; терминът включва и изискванията относно производствените методи и процеси, когато те оказват влияние върху характеристиките на продукта;

з) „орган за оценяване на съответствието“ означава орган, който извършва дейности по оценяване на съответствието, включително калибриране, изпитване, сертификация и контрол;

и) „нотифициран орган“ означава орган за оценяване на съответствието, който е оправомощен да извършва задачи по оценяване на съответствието като трета страна съгласно правото на Съюза, с което се хармонизират условията за предлагане на стоки на пазара;

й) „животински продукти“ означава продукти от животински произход, странични животински продукти и производни продукти, посочени съответно в член 4, точки 29), 30) и 31) от Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета[1], фуражи от животински произход и храни и фуражи, съдържащи продукти от животински произход.

[1] Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните) (ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1).

ЧЛЕН 41

Продължаващо обращение на стоки, пуснати на пазара

1. Всяка стока, която е била законно пусната на пазара в Съюза или в Обединеното кралство преди края на преходния период, може:

а) да продължи да бъде предоставяна на пазара на Съюза или на Обединеното кралство и да е в обращение между тези два пазара, докато достигане крайния ползвател;

б) когато е предвидено в приложимите разпоредби на правото на Съюза, да бъде пусната в действие в Съюза или в Обединеното кралство.

2. По отношение на стоките, посочени в параграф 1, се прилагат изискванията, определени в членове 34 и 35 от ДФЕС и в съответното право на Съюза, уреждащо предлагането на стоки на пазара, включително условията за предлагане на стоки на пазара, приложими за съответните стоки.

3. Параграф 1 се прилага за всички съществуващи стоки, които могат да бъдат индивидуално идентифицирани, по смисъла на трета част, дял II от ДФЕС, с изключение на обращението между пазара на Съюза и пазара на Обединеното кралство или обратно, на:

а) живи животни и зародишни продукти;

б) животински продукти.

4. По отношение на движението на живи животни или зародишни продукти между държава членка и Обединеното кралство или обратно се прилагат разпоредбите на правото на Съюза, посочени в приложение II, при условие че датата на отпътуване е преди края на преходния период.

5. Настоящият член не засяга възможността Обединеното кралство, държава членка или Съюзът да предприемат мерки за забрана или ограничаване на предоставянето на пазара на стока, посочена в параграф 1, или на категория такива стоки, когато и доколкото това е разрешено от правото на Съюза.

6. Разпоредбите на настоящия дял не засягат приложимите правила относно реда и условията за продажбата, правото върху интелектуалната собственост, митническите процедури, тарифите и данъците.

ЧЛЕН 42

Доказателство за пускане на пазара

Когато икономически оператор се позовава на член 41, параграф 1 по отношение на конкретна стока, този оператор носи тежестта за доказване, въз основа на съответния документ, че стоката е пусната на пазара в Съюза или в Обединеното кралство преди края на преходния период.

ЧЛЕН 43

Надзор на пазара

1. Органите за надзор на пазара на държавите членки и органите за надзор на пазара на Обединеното кралство обменят незабавно всяка съответна информация, събрана по отношение на стоките, посочени в член 41, параграф 1, в контекста на съответните им дейности по надзор на пазара. По-специално те си съобщават взаимно и на Европейската комисия всяка информация, свързана с тези стоки, които представляват сериозен риск, както и всички мерки, предприети във връзка с несъответстващи на изискванията стоки, включително съответната информация, извлечена от мрежи, информационни системи и бази данни, създадени съгласно правото на Съюза или на Обединеното кралство по отношение на тези стоки.

2. Държавите членки и Обединеното кралство предават незабавно всяко искане, получено от органите за надзор на пазара съответно на Обединеното кралство или на държава членка, на орган за оценяване на съответствието, установен на тяхната територия, когато това искане се отнася до оценяване на съответствието, извършено от този орган в качеството му на нотифициран орган преди края на преходния период. Държавите членки и Обединеното кралство гарантират, че органът за оценяване на съответствието своевременно разглежда всяко такова искане.

ЧЛЕН 44

Прехвърляне на досиета и документи, свързани с текущи процедури

Обединеното кралство незабавно предава на компетентния орган на държава членка, определен в съответствие с процедурите, предвидени в приложимото право на Съюза, всички релевантни досиета или документи във връзка с процедурите по оценка, одобрение и разрешение, които са в ход в деня преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение и са под ръководството на компетентен орган на Обединеното кралство в съответствие с Регламент (ЕС) № 528/2012[1], Регламент (ЕО) № 1107/2009[2], Директива 2001/83/ЕО[3] и Директива 2001/82/ЕО[4] на Европейския парламент и на Съвета.

[1] Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1).

[2] Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1).

[3] Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67).

[4] Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1).

ЧЛЕН 45

Предоставяне на информация във връзка с предишни процедури по издаване на разрешения за лекарствени продукти

1. При обосновано искане от страна на държава членка или Европейската агенция по лекарствата Обединеното кралство незабавно предоставя на разположение досието на разрешението за пускане на пазара на лекарствен продукт, разрешен от компетентен орган на Обединеното кралство преди края на преходния период, когато това досие е необходимо за оценката на заявление за издаване на разрешение за пускане на пазара в съответствие с членове 10 и 10а от Директива 2001/83/ЕО или с членове 13 и 13а от Директива 2001/82/ЕО.

2. При обосновано искане от страна на Обединеното кралство държава членка незабавно предоставя на разположение досието на разрешението за пускане на пазара на лекарствен продукт, разрешен от компетентен орган на тази държава членка преди края на преходния период, когато това досие е необходимо за оценката на заявление за издаване на разрешение за пускане на пазара в Обединеното кралство в съответствие със законодателните изисквания на Обединеното кралство, доколкото тези законодателни изисквания възпроизвеждат условията на членове 10 и 10а от Директива 2001/83/ЕО или на членове 13 и 13а от Директива 2001/82/ЕО.

ЧЛЕН 46

Предоставяне на информация, притежавана от нотифицирани органи,
установени в Обединеното кралство или в държава членка

1. Обединеното кралство гарантира, че информацията, притежавана от орган за оценяване на съответствието, установен в Обединеното кралство, във връзка с неговите дейности като нотифициран орган съгласно правото на Съюза преди края на преходния период се предоставя незабавно по искане на притежателя на сертификата на нотифициран орган, установен в държава членка, посочен от притежателя на сертификата.

2. Държавите членки гарантират, че информацията, притежавана от нотифициран орган, установен в съответната държава членка, във връзка с неговите дейности преди края на преходния период се предоставя незабавно по искане на притежателя на сертификата на орган за оценяване на съответствието, установен в Обединеното кралство, посочен от притежателя на сертификата.

ДЯЛ II

ТЕКУЩИ МИТНИЧЕСКИ ПРОЦЕДУРИ

ЧЛЕН 47

Съюзен статус на стоки

1. Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на съюзните стоки, посочени в член 5, точка 23) от посочения регламент, когато тези стоки се движат от митническата територия на Обединеното кралство към митническата територия на Съюза или обратно, при условие че движението е започнало преди края на преходния период и е приключило след това. Движение на стоки, което е започнало преди края на преходния период и приключва след това, се третира като движение в рамките на Съюза по отношение на изискванията за лицензиране на вноса и износа в правото на Съюза.

[1] Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

2. За целите на параграф 1 не се прилага презумпцията за митнически статус на съюзни стоки, посочена в член 153, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Митническият статус на тези стоки като съюзни стоки, както и фактът, че движението, посочено в параграф 1, е започнало преди края на преходния период, трябва за всяко движение да бъдат доказани от заинтересованото лице чрез средствата, посочени в член 199 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията[1]. Доказателството за започване на движението се представя посредством транспортен документ, отнасящ се до стоките.

3. Параграф 2 не се прилага по отношение на съюзни стоки, които се превозват по въздух и са били натоварени или претоварени на летище на митническата територия на Обединеното кралство за изпращане до митническата територия на Съюза или са били натоварени или претоварени на летище на митническата територия на Съюза за изпращане до митническата територия на Обединеното кралство, когато тези стоки се превозват с единен транспортен документ, издаден в една от въпросните митнически територии, при условие че движението по въздуха е започнало преди края на преходния период и движението е приключило след това.

[1] Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 558).

4. Параграф 2 не се прилага по отношение на съюзни стоки, които се превозват по море и са били превозени между пристанища на митническата територия на Обединеното кралство и пристанища на митническата територия на Съюза с редовна корабна линия, посочена в член 120 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията[1], при условие че:

а) пътуването, което обхваща пристанища на митническата територия на Обединеното кралство и пристанища на митническата територия на Съюза, е започнало преди края на преходния период и е приключило след това; и

б) плавателният съд за редовна корабна линия е осъществил престой на едно или няколко пристанища на митническата територия на Обединеното кралство или на митническата територия на Съюза преди края на преходния период.

5. Когато по време на пътуването, посочено в параграф 4, буква а), плавателният съд за редовна корабна линия осъществява престой в едно или няколко пристанища на митническата територия на Обединеното кралство след края на преходния период:

а) за стоки, натоварени преди края на преходния период и разтоварени в тези пристанища, митническият статус на съюзни стоки не се променя;

[1] Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 1).

б) за стоки, натоварени в пристанища, в които е осъществен престой след края на преходния период, митническият статус на съюзни стоки не се променя, при условие че е доказан в съответствие с параграф 2.

ЧЛЕН 48

Обобщена декларация за въвеждане и предварителна декларация за заминаване

1. Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилага по отношение на обобщените декларации за въвеждане, подадени в митническо учреждение на първо въвеждане в съответствие с дял IV, глава I от посочения регламент преди края на преходния период, и тези декларации пораждат същите правни последици на митническата територия на Съюза и митническата територия на Обединеното кралство след края на преходния период.

2. Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилага по отношение на предварителните декларации за заминаване, подадени в съответствие с дял VIII, глава I от посочения регламент преди края на преходния период, и когато е приложимо — когато стоките са били вдигнати в съответствие с член 194 от посочения регламент преди края на преходния период. Тези декларации пораждат същите правни последици на митническата територия на Съюза и митническата територия на Обединеното кралство след края на преходния период.

ЧЛЕН 49

Завършване на временно складиране или приключване на митнически режими

1. Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилага по отношение на несъюзни стоки, които са били на временно складиране, посочено в член 5, точка 17) от посочения регламент, в края на преходния период, и по отношение на стоки, които са били под някой от митническите режими, посочени в член 5, точка 16) от посочения регламент, на митническата територия на Обединеното кралство в края на преходния период, дотогава, докато завърши това временно складиране, докато приключи един от специалните митнически режими, докато стоките бъдат допуснати за свободно обращение или докато стоките бъдат изведени от територията, при условие че това събитие настъпи след края на преходния период, но не по-късно от края на съответния срок, посочен в приложение III.

Член 148, параграф 5, букви б) и в) и член 219 от Регламент (ЕС) № 952/2013 обаче не се прилагат по отношение на движения на стоки между митническата територия на Обединеното кралство и митническата територия на Съюза, които приключват след края на преходния период.

2. Регламент (ЕС) № 952/2013, Решение 2014/335/ЕС, Евратом на Съвета[1], Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014 на Съвета[2] и Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета[3] се прилагат по отношение на всяко митническо задължение, възникнало след края на преходния период, считано от завършването на временното складиране или приключването, посочени в параграф 1.

3. Дял II, глава 1, раздел 1 от Регламент (ЕС) 2015/2447 се прилага по отношение на искания за ползване на тарифни квоти, които са приети от митническите органи на митническата територия на Обединеното кралство и за които изискваните придружаващи документи са предоставени в съответствие с член 50 от посочения регламент от митническите органи на митническата територия на Обединеното кралство преди края на преходния период, и се прилага по отношение на анулирането на искания и връщането на неизползвани разпределени количества по такива искания.

---

1 Решение 2014/335/ЕС, Евратом на Съвета от 26 май 2014 г. относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз (ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 105).

2 Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014 на Съвета от 26 май 2014 г. за определяне на мерки за прилагане на системата на собствените ресурси на Европейския съюз (ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 29).

3 Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета от 26 май 2014 г. относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси, собствените ресурси на база ДДС и на база БНД и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства (ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 39).

ЧЛЕН 50

Достъп до съответните мрежи, информационни системи и бази данни

Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство има достъп до мрежите, информационните системи и базите данни, изброени в приложение IV, доколкото това е строго необходимо, за да спазва задълженията си по настоящия дял. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на улесняването на този достъп. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март на всяка година до края на периода, посочен в приложение IV. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

ДЯЛ III

ТЕКУЩИ ВЪПРОСИ ВЪВ ВРЪЗКА С ДАНЪКА ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ И АКЦИЗИТЕ

ЧЛЕН 51

Данък върху добавената стойност (ДДС)

1. Директива 2006/112/ЕО на Съвета[1] се прилага по отношение на стоки, изпратени или превозени от територията на Обединеното кралство до територията на държава членка и обратно, при условие че изпращането или превозът са започнали преди края на преходния период и са приключили след това.

2. Директива 2006/112/ЕО продължава да се прилага до 5 години след края на преходния период по отношение на правата и задълженията на данъчно задълженото лице във връзка със сделки с трансграничен елемент между Обединеното кралство и държава членка, които са били осъществени преди края на преходния период, както и във връзка със сделки, попадащи в обхвата на параграф 1.

[1] Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

3. Чрез дерогация от параграф 2 и от член 15 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета[1] заявленията за възстановяване, които се отнасят до ДДС, платен в държава членка от данъчно задължено лице, установено в Обединеното кралство, или платен в Обединеното кралство от данъчно задължено лице, установено в държава членка, се подават съгласно условията на посочената директива най-късно до 31 март 2021 г.

4. Чрез дерогация от параграф 2 и от член 61, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета[2] измененията на справки-декларации за ДДС, подадени в съответствие с член 364 или член 369е от Директива 2006/112/ЕО или в Обединеното кралство по отношение на услуги, предоставени в държави членки по потребление преди края на преходния период, или в държава членка по отношение на услуги, предоставени в Обединеното кралство преди края на преходния период, се представят най-късно до 31 декември 2021 г.

---

1 Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23).

2 Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

ЧЛЕН 52

Акцизни стоки

Директива 2008/118/ЕО на Съвета[1] се прилага по отношение на движенията на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз и по отношение на движението на акцизни стоки след освобождаване за потребление от територията на Обединеното кралство към територията на държава членка или обратно, при условие че движението е започнало преди края на преходния период и е приключило след това.

ЧЛЕН 53

Достъп до съответните мрежи, информационни системи и бази данни

Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство има достъп до мрежите, информационните системи и базите данни, изброени в приложение IV, доколкото това е строго необходимо, за да спазва задълженията си по настоящия дял. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на улесняването на този достъп. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март на всяка година до края на периода, посочен в приложение IV. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

[1] Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12).

ДЯЛ IV

ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

ЧЛЕН 54

Продължаваща закрила в Обединеното кралство за регистрирани или предоставени права

1. Притежателят на някое от следните права върху интелектуална собственост, регистрирани или предоставени преди края на преходния период, става притежател, без каквото и да е преразглеждане, на сравнимо регистрирано и приложимо право върху интелектуална собственост в Обединеното кралство съгласно правото на Обединеното кралство:

а) притежателят на марка на Европейския съюз, регистрирана в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета[1], става притежател на марка в Обединеното кралство, състояща се от същия знак, за същите стоки или услуги;

[1] Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 16.6.2017 г., стр. 1.).

б) притежателят на промишлен дизайн на Общността, регистриран и, когато е приложимо, публикуван след отлагане на публикация в съответствие с Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета[1], става притежател на право върху регистриран промишлен дизайн в Обединеното кралство за същия промишлен дизайн;

в) титулярят на право на закрила на Общността на сорт растение, предоставено съгласно Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета[2], става титуляр на право на закрила на сорт растение в Обединеното кралство за същия сорт растение.

---

1 Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1).

2. Когато географско указание, наименование за произход или храна с традиционно специфичен характер по смисъла на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета[1], географско указание, наименование за произход или традиционно наименование за вино по смисъла на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета[2], географско указание по смисъла на Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета[3] или географско указание по смисъла на Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета[4] е защитено в Съюза на последния ден от преходния период по силата на посочените регламенти, лицата, които имат право да използват въпросното географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино, имат право, считано от края на преходния период, без преразглеждане, да използват в Обединеното кралство въпросното географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино, на което се предоставя най-малко същото ниво на защита съгласно правото на Обединеното кралство, както съгласно следните разпоредби на правото на Съюза:

---

1 Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007(ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671).

3 Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16).

4 Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ L 84, 20.3.2014 г., стр. 14).

а) член 4, параграф 1, букви и), й) и к) от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета[1]; и

б) с оглед на въпросното географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино, член 13, член 14, параграф 1, член 24, член 36, параграф 3, член 38, член 44 и член 45, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1151/2012; член 90, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета[2]; член 100, параграф 3, член 102, параграф 1, член 103, член 113 и член 157, параграф 1, буква в), подточка х) от Регламент (ЕС) № 1308/2013; член 62, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 607/2009 на Комисията[3]; член 15, параграф 3, първа алинея, член 16 и член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 110/2008 и, доколкото е свързано със съответствието на тези разпоредби с посочения регламент, член 24, параграф 1 от посочения регламент; или член 19, параграф 1 и член 20 от Регламент (ЕС) № 251/2014.

---

1 Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 23.12.2015 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 549).

3 Регламент (ЕО) № 607/2009 на Комисията от 14 юли 2009 г. за определяне на някои подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета по отношение на защитените наименования за произход и защитените географски указания, традиционните наименования, етикетирането и представянето на определени лозаро-винарски продукти (ОВ L 193, 24.7.2009 г., стр. 60).

Когато географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино, посочено в първа алинея, престава да бъде защитено в Съюза след изтичането на преходния период, първа алинея престава да се прилага по отношение на въпросното географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вино.

Първа алинея не се прилага, когато защитата в Съюза произтича от международни споразумения, по които Съюзът е страна.

Настоящият параграф се прилага, освен ако и докато не влезе в сила или не започне да се прилага споразумение, което заменя настоящия параграф, както е посочено в член 184.

3. Независимо от параграф 1, ако в резултат на административна или съдебна процедура, която е била в ход в последния ден от преходния период, посочено в този параграф право върху интелектуална собственост е обявено за недействително или е отменено, или, в случая на право на закрила на Общността на сорт растение, е обявено за нищожно или е отнето в Съюза, съответното право в Обединеното кралство също се обявява за недействително или се отменя, или се обявява за нищожно или се отнема. Обявяването на недействителност/нищожност, отмяната или отнемането в Обединеното кралство пораждат действие на същата дата като в Съюза.

Чрез дерогация от първа алинея Обединеното кралство не е длъжно да обяви за недействително или да отмени съответното право в Обединеното кралство, когато основанията за недействителност или отмяна на марката на Европейския съюз или на регистриран промишлен дизайн на Общността не се прилагат в Обединеното кралство.

4. Първата дата на подновяване на право върху марка или регистриран промишлен дизайн, което възниква в Обединеното кралство в съответствие с параграф 1, буква а) или б), е датата на подновяване на съответното право върху интелектуална собственост, регистрирано в съответствие с правото на Съюза.

5. По отношение на марките в Обединеното кралство, посочени в параграф 1, буква а) от настоящия член, се прилага следното:

а) марката се ползва от датата на подаване на заявка за марка или от датата на приоритета на марката на Европейския съюз и, когато е уместно, от предходността на марка на Обединеното кралство, поискана съгласно член 39 или 40 от Регламент (ЕС) 2017/1001;

б) марката не подлежи на отмяна поради това, че съответната марка на Европейския съюз не е била реално използвана на територията на Обединеното кралство преди края на преходния период;

в) притежателят на марка на Европейския съюз, която е придобила известност в Съюза, има право да упражнява в Обединеното кралство права, равностойни на предвидените в член 9, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 и член 5, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2015/2436, по отношение на съответната марка въз основа на известността, придобита в Съюза до края на преходния период, а след това продължаващата известност на тази марка се основава на използването на марката в Обединеното кралство.

6. По отношение на правата върху регистриран промишлен дизайн и правата на закрила на сортове растения в Обединеното кралство, посочени в параграф 1, букви б) и в), се прилага следното:

а) срокът на закрила съгласно правото на Обединеното кралство е най-малкото равен на оставащия съгласно правото на Съюза срок на закрила на съответния регистриран промишлен дизайн на Общността или на съответното право на закрила на Общността на сорт растение;

б) датата на подаване на заявка или датата на приоритет е тази на съответния регистриран промишлен дизайн на Общността или на съответното право на закрила на Общността на сорт растение.

ЧЛЕН 55

Процедура по регистрация

1. Регистрацията, предоставянето или закрилата съгласно член 54, параграфи 1 и 2 от настоящото споразумение се извършват безплатно от съответните образувания в Обединеното кралство, като се използват наличните данни в регистрите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, Службата на Общността за сортовете растения и Европейската комисия. Приложение III към Регламент (ЕО) № 110/2008 се счита за регистър за целите на настоящия член.

2. За целите на параграф 1 от носителите на права върху интелектуална собственост, посочени в член 54, параграф 1, и лицата, които имат право да използват географско указание, наименование за произход, храна с традиционно специфичен характер или традиционно наименование за вина, посочени в член 54, параграф 2, не се изисква да подават заявление или да преминават конкретна административна процедура. От носителите на права върху интелектуална собственост, посочени в член 54, параграф 1, не се изисква да разполагат с адрес за кореспонденция в Обединеното кралство през трите години, следващи края на преходния период.

3. Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, Службата на Общността за сортовете растения и Европейската комисия предоставят на съответните образувания в Обединеното кралство информацията, необходима за регистрацията, предоставянето или закрилата в Обединеното кралство съгласно член 54, параграф 1 или 2.

4. Настоящият член не засяга таксите за подновяване, които може да са приложими към момента на подновяване на правата, или възможността съответните носители да се откажат от своите права върху интелектуална собственост в Обединеното кралство в съответствие с приложимата процедура съгласно правото на Обединеното кралство.

ЧЛЕН 56

Продължаваща закрила в Обединеното кралство
на международните регистрации, посочващи Съюза

Обединеното кралство предприема мерки, за да гарантира, че физическите или юридическите лица, които преди края на преходния период са получили закрила за международно регистрирани марки или дизайни, посочващи Съюза, съгласно Мадридската система за международна регистрация на марките или съгласно Хагската система за международно заявяване на промишлени образци, се ползват със защита в Обединеното кралство за своите търговски марки или промишлени дизайни във връзка с тези международни регистрации.

ЧЛЕН 57

Продължаваща закрила в Обединеното кралство
за нерегистрираните промишлени дизайни на Общността

Носителят на право, което е свързано с нерегистриран промишлен дизайн на Общността и е възникнало преди края на преходния период в съответствие с Регламент (ЕО) № 6/2002, става, що се отнася до този нерегистриран промишлен дизайн на Общността, *ipso iure* носител на приложимо право върху интелектуална собственост в Обединеното кралство съгласно правото на Обединеното кралство, което предоставя същото ниво на закрила като предвиденото в Регламент (ЕО) № 6/2002. Срокът на закрила на това право съгласно правото на Обединеното кралство е най-малко равен на оставащия срок на закрила на съответния нерегистриран промишлен дизайн на Общността съгласно член 11, параграф 1 от посочения регламент.

ЧЛЕН 58

Продължаваща закрила на базите данни

1. Носителят на право във връзка с база данни по отношение на Обединеното кралство в съответствие с член 7 от Директива № 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1], което е възникнало преди края на преходния период, продължава да се ползва, по отношение на тази база данни, с приложимо право върху интелектуална собственост в Обединеното кралство съгласно правото на Обединеното кралство, което осигурява същото ниво на закрила като предвиденото в Директива 96/9/ЕО, при условие че носителят на това право продължава да спазва изискванията на член 11 от посочената директива. Срокът на закрила на това право съгласно законодателството на Обединеното кралство е най-малко равен на оставащия срок на закрила съгласно член 10 от Директива 96/9/ЕО.

2. За следните лица и предприятия се счита, че отговарят на изискванията на член 11 от Директива 96/9/ЕО:

а) граждани на Обединеното кралство;

б) физически лица с обичайно местопребиваване в Обединеното кралство;

[1] Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 г. за правна закрила на базите данни (ОВ L 77, 27.3.1996 г., стр. 20).

в) предприятия, установени в Обединеното кралство, при условие че когато тези предприятия имат само седалище в Обединеното кралство, техните дейности реално и постоянно са свързани с икономиката на Обединеното кралство или на държава членка.

ЧЛЕН 59

Право на приоритет по отношение на подадени заявки
за марки на Съюза, промишлени дизайни на Общността и права на закрила
на Общността на сортове растения

1. Когато дадено лице е подало заявка за марка на Европейския съюз или промишлен дизайн на Общността в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период и когато на тази заявка е дадена дата на подаване, това лице има правото — за същата марка по отношение на стоки или услуги, идентични със или съдържащи се в тези, за които е била подадена заявката, или за същия дизайн — да подаде заявка в Обединеното кралство в рамките на 9 месеца от края на преходния период. Счита се, че заявката, подадена съгласно настоящия член, има същата дата на подаване и дата на приоритет като съответната заявка, подадена в Съюза, и когато е целесъобразно — предходността на марка на Обединеното кралство, за която е претендирано съгласно член 39 или 40 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

2. Когато дадено лице е подало заявка за право на закрила на Общността на сорт растение в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период, това лице има — за целите на подаването на заявка за същото право на закрила на сорт растение в Обединеното кралство — *ad hoc* право на приоритет в Обединеното кралство за срок от 6 месеца, считано от края на преходния период. Вследствие от правото на приоритет датата на приоритет на заявката за право на закрила на Общността на сорт растение се счита за датата на подаване на заявката за право на закрила на сорт растение в Обединеното кралство с цел определяне на различимостта, новостта и основанието на правото.

ЧЛЕН 60

Висящи заявления за сертификати за допълнителна закрила
в Обединеното кралство

1. Регламенти (ЕО) № 1610/96[1] и № 469/2009[2] на Европейския парламент и на Съвета се прилагат съответно по отношение на заявленията за сертификати за допълнителна закрила на продуктите за растителна защита и на лекарствените продукти, както и по отношение на заявленията за удължаване на срока на действие на тези сертификати, когато тези заявления са подадени пред орган в Обединеното кралство преди края на преходния период в случаите, в които към края на преходния период административната процедура за предоставяне на съответния сертификат или за удължаването на неговия срок на действие е била в ход.

2. Всички сертификати, предоставени съгласно параграф 1, осигуряват същото ниво на защита като предвиденото в Регламент (ЕО) № 1610/96 или в Регламент (ЕО) № 469/2009.

---

[1] Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 г. относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, 8.8.1996 г., стр. 30).

[2] Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 1).

ЧЛЕН 61

Изчерпване на правата

Правата върху интелектуалната собственост, които са били изчерпани както в Съюза, така и в Обединеното кралство преди края на преходния период при условията, предвидени в правото на Съюза, остават изчерпани както в Съюза, така и в Обединеното кралство.

ДЯЛ V

ТЕКУЩО ПОЛИЦЕЙСКО И СЪДЕБНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ

ЧЛЕН 62

Текущи процедури за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси

1. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените актове се прилагат, както следва:

а) Конвенцията, съставена от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз[1], и Протоколът, съставен от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз[2], се прилагат по отношение на молбите за правна взаимопомощ, получени в рамките на съответния инструмент преди края на преходния период от централния орган или от съдебен орган;

[1] ОВ C 197, 12.7.2000 г., стр. 3.
[2] ОВ C 326, 21.11.2001 г., стр. 2.

б) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на европейските заповеди за арест, когато издирваното лице е задържано преди края на преходния период за целите на изпълнението на европейска заповед за арест, независимо от решението на изпълняващия съдебен орган за това дали издирваното лице трябва да остане задържано или да бъде временно освободено;

в) Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета[2] се прилага по отношение на решенията за обезпечаване, получени преди края на преходния период от централния орган или компетентния съдебен орган за изпълнение, или от съдебен орган в изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на решение за обезпечаване, но който предава решението за обезпечаване *ex officio* на компетентния съдебен орган за изпълнение;

г) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета[3] се прилага по отношение на решенията, получени преди края на преходния период от централния орган или компетентния орган на изпълняващата държава или от орган на изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на решение, но който предава решението *ex officio* на компетентния орган за изпълнение;

---

1 Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

2 Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45).

3 Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16).

д) Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на решенията за конфискация, получени преди края на преходния период от централния орган или компетентния орган на изпълняващата държава, или от орган в изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на решение за конфискация, но който предава решението за конфискация *ex officio* на компетентния орган за изпълнение;

е) Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета[2] се прилага:

i) по отношение на съдебните решения, получени преди края на преходния период от компетентния орган на изпълняващата държава или от орган на изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на съдебно решение, но който предава съдебното решение *ex officio* на компетентния орган за изпълнение;

ii) за целите на член 4, параграф 6 или член 5, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, когато това рамково решение е приложимо по силата на буква б) от настоящия параграф.

---

[1] Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 7 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 54).

[2] Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, 5.12.2008 г., стр. 27).

ж) Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на новообразуваните наказателни производства по смисъла на член 3 от това рамково решение, започнати преди края на преходния период;

з) Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета[2] се прилага по отношение на исканията за информация за присъди, получени преди края на преходния период от централния орган; при все това след края на преходния период отговорите на тези искания не се предават чрез Европейската информационна система за регистрите за съдимост, създадена съгласно Решение 2009/316/ПВР на Съвета[3];

и) Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета[4] се прилага по отношение на актовете за налагане на мерки за процесуална принуда, получени преди края на преходния период от централния орган или компетентния орган на изпълняващата държава, или от орган на изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на такъв акт, но който предава този акт *ex officio* на компетентния орган за изпълнение;

---

1 Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 г. за вземане предвид присъдите, постановени в държавите — членки на Европейския съюз, в хода на новообразувани наказателни производства (ОВ L 220, 15.8.2008 г., стр. 32)

2 Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23).

3 Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33).

4 Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите — членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане (ОВ L 294, 11.11.2009 г., стр. 20).

й) Член 10, параграф 3 от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на исканията за информация, получени от централния орган преди края на преходния период; при все това след края на преходния период отговорите на тези искания не се предават чрез Европейската информационна система за регистрите за съдимост, създадена съгласно Решение 2009/316/ПВР на Съвета;

к) Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилага по отношение на европейските заповеди за защита, получени преди края на преходния период от централния орган или компетентния орган на изпълняващата държава, или от орган на изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на европейска заповед за защита, но я предава *ex officio* на компетентния орган за изпълнение;

л) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[3] се прилага по отношение на европейските заповеди за разследване, получени преди края на преходния период от централния орган или от изпълняващия орган, или от орган на изпълняващата държава, който няма компетентност за признаване или изпълнение на европейска заповед за разследване и който я препраща *ex officio* на изпълняващия орган за изпълнение.

---

1 Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011, стр. 1).

2 Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно европейската заповед за защита (ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 2);

3 Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

2. Компетентните органи на Обединеното кралство могат да продължат да участват в съвместните екипи за разследване, в които са участвали преди края на преходния период, когато тези екипи за разследване са били сформирани съгласно член 13 от Конвенцията, съставена от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, или съгласно Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета[1].

Чрез дерогация от член 8 от настоящото споразумение Обединеното кралство има право да използва, за срок, не по-дълъг от една година след края на преходния период, приложението за мрежа за сигурен обмен на информация (SIENA) до степента, строго необходима за целите на обмена на информация в рамките на съвместните екипи за разследване, посочени в първа алинея от настоящия параграф. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на подпомагането на използването от страна на Обединеното кралство на SIENA. Съюзът съобщава размера на тези разходи на Обединеното кралство до 31 март 2021 г. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

[1] Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1).

3. По искане на Обединеното кралство Евроюст може, при спазване на член 26а, параграф 7, буква а) и член 27 от Решение 2002/187/ПВР на Съвета[1], да предоставя информация, включително лични данни, от своята система за управление на случаите, ако това е необходимо за приключване на текущите процедури, посочени в букви а), б), в), д) и л) от параграф 1 на настоящия член, или дейностите на съвместните екипи за разследване, посочени в параграф 2 от настоящия член. Компетентните органи на Обединеното кралство могат при поискване да предоставят на Евроюст информация, с която разполагат, ако това е необходимо за приключване на текущите процедури, посочени в букви а), б), в), д) и л) от параграф 1 на настоящия член, или дейностите на съвместните екипи за разследване, посочени в параграф 2 от настоящия член. Когато от прилагането на настоящия параграф произтичат разходи от извънреден характер, Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа по отношение на тези разходи.

[1] Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр.1).

ЧЛЕН 63

Текущи процедури за сътрудничество в областта на правоприлагането, полицейско сътрудничество и обмен на информация

1. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените актове се прилагат, както следва:

а) членове 39 и 40 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. („Шенгенската конвенция“)[1] във връзка с членове 42 и 43 от нея се прилагат по отношение на:

i) молбите в съответствие с член 39 от Шенгенската конвенция, които са получени преди края на преходния период от централния орган на договаряща страна, отговарящ за международното полицейско сътрудничество, или от компетентните органи на замолената страна, или от замолените полицейски органи, които нямат правомощия за изпълнение на молбата, но препращат молбата на компетентните органи;

[1] Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19).

ii) молбите за помощ в съответствие с член 40, параграф 1 от Шенгенската конвенция, които са получени преди края на преходния период от орган, посочен от договаряща страна;

iii) трансграничното наблюдение, което се извършва без предварително разрешение в съответствие с член 40, параграф 2 от Шенгенската конвенция, когато това наблюдение е започнало преди края на преходния период;

б) Конвенцията, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ и сътрудничество между митническите администрации[1] се прилага по отношение на:

i) исканията за информация, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

ii) исканията за наблюдение, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

iii) исканията за проверки, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

iv) исканията за уведомяване, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

[1] ОВ C 24, 23.1.1998 г., стр. 2.

v) исканията за разрешение на трансгранично наблюдение или за възлагане на наблюдение на служителите на държавата членка, на чиято територия се извършва наблюдението, които са получени преди края на преходния период от орган, определен от запитаната държава членка, който е оправомощен да дава исканото разрешение или да препраща искането;

vi) трансграничното наблюдение, което се извършва без предварително разрешение в съответствие с член 40, параграф 2 от Шенгенската конвенция, когато това наблюдение е започнало преди края на преходния период;

vii) исканията за извършване на контролирана доставка, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

viii) исканията за разрешаване на разследвания под прикритие, които са получени преди края на преходния период от запитания орган;

ix) съвместните екипи за специални разследвания, които са създадени съгласно член 24 от тази конвенция преди края на преходния период;

в) Решение 2000/642/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на молбите, получени преди края на преходния период от замоленото звено за финансово разследване;

[1] Решение 2000/642/ПВР на Съвета от 17 октомври 2000 г. относно условията за сътрудничество и обмен на информация между звената за финансово разузнаване на държавите членки (ОВ L 271, 24.10.2000 г., стр. 4).

г) Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на исканията, получени преди края на преходния период от запитания компетентен правоприлагащ орган;

д) Решение 2007/533/ПВР на Съвета[2] се прилага по отношение на обмена на допълнителна информация, когато е било намерено съответствие преди края на преходния период по сигнал в Шенгенската информационна система, при условие че неговите разпоредби се прилагат по отношение на Обединеното кралство в последния ден на преходния период. Чрез дерогация от член 8 от настоящото споразумение Обединеното кралство има право да използва за срок, не по-дълъг от 3 месеца след края на преходния период, комуникационната инфраструктура, посочена в член 8, параграф 1 от Решение 2007/533/ПВР, до степента, строго необходима за целите на обмена на такава допълнителна информация. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на подпомагането на използването от страна на Обединеното кралство на комуникационната инфраструктура. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март 2021 г. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

---

1 Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. за опростяване обмена на информация и сведения между правоприлагащите органи на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 89).

2 Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) (ОВ L 205, 7.8.2007 г., стр. 63).

е) Решение 2007/845/ПВР на Съвета[1] се прилага по отношение на исканията, получени преди края на преходния период от служба за възстановяване на активи;

ж) Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилага по отношение на исканията, получени от звеното за данни за пътниците в съответствие с членове 9 и 10 от посочената директива преди края на преходния период.

2. Чрез дерогация от член 8 от настоящото споразумение Обединеното кралство има право да използва за срок, не по-дълъг от една година след края на преходния период, приложението за мрежа за сигурен обмен на информация (SIENA) до степента, строго необходима за приключването на текущите процедури, посочени в букви в), г), е) и ж) от параграф 1 на настоящия член. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на подпомагането на използването от страна на Обединеното кралство на SIENA. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март 2021 г. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

---

[1] Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103).

[2] Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 132).

ЧЛЕН 64

Потвърждение за получаване или задържане

1. В срок от 10 дни след края на преходния период компетентният издаващ или молещ орган може да поиска потвърждение за получаването на съдебно решение или искане, посочено в член 62, параграф 1, буква а), букви в)—д), буква е), подточка i) и букви з)—л) и в член 63, параграф 1, буква а), подточки i) и ii), буква б), подточки i)—v) и подточки vii), viii) и ix), и букви в), г), е) и ж), когато има съмнения дали въпросното съдебно решение или искане е било получено от изпълняващия или замоления орган преди края на преходния период.

2. В случаите, посочени в член 62, параграф 1, буква б), когато компетентният издаващ съдебен орган има съмнения относно това дали издирваното лице е било задържано съгласно член 11 от Рамково решение 2002/584/ПВР преди края на преходния период, той може да поиска от компетентния изпълняващ съдебен орган потвърждение за задържането в срок от 10 дни след края на преходния период.

3. Освен ако вече е било предоставено потвърждение в съответствие с приложимите разпоредби на правото на Съюза, изпълняващият или замоленият орган, посочени в параграфи 1 и 2, отговарят на искането за потвърждение на получаването или задържането в срок от 10 дни след получаване на искането.

ЧЛЕН 65

Други приложими актове на Съюза

Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1] и Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилагат по отношение на процедурите, посочени в член 62, параграф 1, буква б) от настоящото споразумение.

[1] Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

[2] Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

ДЯЛ VI

ТЕКУЩО СЪДЕБНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ГРАЖДАНСКОПРАВНИ И ТЪРГОВСКОПРАВНИ ВЪПРОСИ

ЧЛЕН 66

Приложимо право към договорните и извъндоговорните въпроси

Долупосочените актове се прилагат в Обединеното кралство, както следва:

а) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на договорите, сключени преди края на преходния период;

б) Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилага по отношение на вредоносни факти, когато тези факти са настъпили преди края на преходния период.

[1] Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6)

[2] Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

ЧЛЕН 67

Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения
и свързано с това сътрудничество между централните органи

1. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, по отношение на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на производства или искове, които са свързани с такива съдебни производства съгласно членове 29, 30 и 31 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета[1], член 19 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 или членове 12 и 13 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета[2], се прилагат следните актове или разпоредби:

а) разпоредбите относно компетентността от Регламент (ЕС) № 1215/2012;

[1] Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1)

[2] Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

б) разпоредбите относно компетентността от Регламент (ЕС) 2017/1001, Регламент (ЕО) № 6/2002, Регламент (ЕО) № 2100/94, Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета[1] и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2];

в) разпоредбите относно компетентността от Регламент (ЕО) № 2201/2003;

г) разпоредбите относно компетентността от Регламент (ЕО) № 4/2009;

2. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените актове или разпоредби се прилагат по отношение на признаването и изпълнението на съдебни решения, решения, автентични правни инструменти, съдебни спогодби и споразумения, както следва:

а) Регламент (ЕС) № 1215/2012 се прилага по отношение на признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в рамките на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на автентични правни инструменти, официално съставени или вписани преди края на преходния период, и съдебни спогодби, одобрени или сключени преди края на преходния период;

---

1 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

2 Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1).

б) разпоредбите на Регламент (ЕС) № 2201/2003 относно признаването и изпълнението се прилагат по отношение на съдебни решения, постановени в рамките на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на документи, официално съставени или вписани като автентични правни инструменти преди края на преходния период, и споразумения, сключени преди края на преходния период;

в) разпоредбите на Регламент (ЕС) № 4/2009 относно признаването и изпълнението се прилагат по отношение на решения, постановени в рамките на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени преди края на преходния период, и автентични правни инструменти, съставени преди края на преходния период;

г) Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на съдебни решения, постановени в рамките на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени преди края на преходния период, както и автентични правни инструменти, съставени преди края на преходния период, при условие че за удостоверяването като европейско изпълнително основание е било подадено заявление преди края на преходния период.

[1] Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15).

3. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените разпоредби се прилагат, както следва:

а) глава IV от Регламент (ЕО) № 2201/2003 се прилага по отношение на исканията и заявленията, получени от централния орган или друг компетентен орган на замолената държава преди края на преходния период;

б) глава VII от Регламент (ЕО) № 4/2009 се прилага по отношение на молбите за признаване или изпълнение, посочени в параграф 2, буква в) от настоящия член, и исканията, получени от централния орган на замолената държава преди края на преходния период;

в) Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на производствата по несъстоятелност и исковете, посочени в член 6, параграф 1 от същия регламент, при условие че главното производство е образувано преди края на преходния период;

[1] Регламент (ЕС) № 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 19)

г) Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на европейските заповеди за плащане, за които е подадена молба преди края на преходния период; когато, след като е била подадена такава молба, производството е прехвърлено в съответствие с член 17, параграф 1 от посочения регламент, производството се счита за образувано преди края на преходния период;

д) Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилага по отношение на процедурите за искове с малък материален интерес, за които е подадена молба преди края на преходния период;

е) Регламент (ЕО) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета[3] се прилага по отношение на удостоверенията, издадени преди края на преходния период;

---

1 Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 4).

ЧЛЕН 68

Текущи процедури за съдебно сътрудничество

В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените актове се прилагат, както следва:

а) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилага по отношение на съдебните и извънсъдебните документи, получени, с цел да бъдат връчени, преди края на преходния период от:

i) получаващ орган;

ii) централен орган на държавата, в която следва да се извърши връчването; или

iii) дипломатически или консулски представителства, пощенски служби или съдебни служители, длъжностни лица или други компетентни лица от държавата адресат, както са посочени в членове 13, 14 и 15 от въпросния регламент;

[1] Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

б) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета[1] се прилага по отношение на исканията, получени преди края на преходния период от:

i) замолен съд;

ii) централен орган на държавата, в която се иска събирането на доказателства; или

iii) централен орган или компетентен орган, посочен в член 17, параграф 1 от посочения регламент;

в) Решение № 2001/470/ЕО на Съвета[2] се прилага по отношение на исканията, получени преди края на преходния период; отправящото искането звено за контакт може да поиска потвърждение за получаване в срок от 7 дни от края на преходния период, когато има съмнения относно това дали искането е било получено преди края на преходния период.

---

[1] Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

[2] Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

ЧЛЕН 69

Други приложими разпоредби

1. В Обединеното кралство, а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените актове се прилагат, както следва:

а) Решение 2003/8/ЕО на Съвета[1] се прилага по отношение на молбите за правна помощ, получени от получаващия орган преди края на преходния период. Отправящият молбата орган може да поиска потвърждение за получаване в срок от 7 дни от края на преходния период, когато има съмнения относно това дали молбата е била получена преди тази дата.

б) Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилага в случаите, в които преди края на преходния период:

i) страните са се съгласили да използват медиация след възникването на спора;

[1] Директива-2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове (ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41).

[2] Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (ОВ L 136, 24.5.2008 г., стр. 3).

ii) медиацията е разпоредена от съд; или

iii) съд е приканил страните да използват медиация;

в) Директива 2004/80/ЕО на Съвета[1] се прилага по отношение на молбите, получени от органа, вземащ решение, преди края на преходния период.

2. Член 67, параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а) от настоящото споразумение се прилагат и по отношение на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012, приложими по силата на Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела[2].

3. Член 68, буква а) от настоящото споразумение се прилага и по отношение на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1393/2007, приложими по силата на Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела[3].

---

1 Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно обезщетението на жертвите на престъпления (ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 15).

2 ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

3 ОВ L 300 17.11.2005 г., стр. 55.

ДЯЛ VII

ДАННИ И ИНФОРМАЦИЯ, ОБРАБОТЕНИ ИЛИ ПОЛУЧЕНИ
ПРЕДИ КРАЯ НА ПРЕХОДНИЯ ПЕРИОД
ИЛИ ВЪЗ ОСНОВА НА НАСТОЯЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ

ЧЛЕН 70

Определение

За целите на настоящия дял „право на Съюза относно защитата на личните данни“ означава:

а) Регламент (ЕС) 2016/679, с изключение на глава VII от него;

б) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета[1];

[1] Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

в) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1];

г) всички други разпоредби на правото на Съюза, уреждащи защитата на личните данни.

ЧЛЕН 71

Защита на личните данни

1. Правото на Съюза относно защитата на личните данни се прилага в Обединеното кралство по отношение на обработването на лични данни на субекти на данни извън Обединеното кралство, при условие че личните данни:

а) са били обработени съгласно правото на Съюза в Обединеното кралство преди края на преходния период; или

б) са обработени в Обединеното кралство след края на преходния период въз основа на настоящото споразумение.

2. Параграф 1 не се прилага, доколкото обработването на личните данни, посочени в него, подлежи на адекватно ниво на защита съгласно установеното в приложимите решения в съответствие с член 45, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 или член 36, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/680.

[1] Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

3. Доколкото решение, посочено в параграф 2, вече не е приложимо, Обединеното кралство гарантира ниво на защита, което по същество е равностойно на предвиденото съгласно правото на Съюза относно защитата на личните данни, що се отнася до обработването на лични данни на субектите на данни, посочени в параграф 1.

ЧЛЕН 72

Поверително третиране и ограничено използване на данни и информация в Обединеното кралство

Без да се засяга член 71, в допълнение към правото на Съюза относно защитата на личните данни разпоредбите на правото на Съюза относно поверителното третиране, ограничаването на използването, ограничението на съхранението и изискването за заличаване на данни и информация се прилагат спрямо данните и информацията, получени от органи или официални организации от или във Обединеното кралство или от възложители, както са определени в член 4 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1], които са от или във Обединеното кралство:

а) преди края на преходния период; или

б) въз основа на настоящото споразумение.

[1] Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

ЧЛЕН 73

Третиране на данни и информация, получени от Обединеното кралство

Съюзът не третира данни и информация, получени от Обединеното кралство преди края на преходния период или получени след края на преходния период въз основа на настоящото споразумение, по различен начин от данните и информацията, получени от държава членка, единствено поради съображението, че Обединеното кралство се е оттеглило от Съюза.

ЧЛЕН 74

Сигурност на информацията

1. Разпоредбите на правото на Съюза относно защитата на класифицирана информация на ЕС и класифицирана информация на Евратом се прилагат по отношение на класифицираната информация, която Обединеното кралство е получило преди края на преходния период или въз основа на настоящото споразумение или която Съюзът или държава членка са получили от Обединеното кралство преди изтичането на преходния период или въз основа на настоящото споразумение.

2. Задълженията, произтичащи от правото на Съюза в областта на индустриалната сигурност, се прилагат по отношение на Обединеното кралство в случаите, в които процедурата за възлагане на поръчката или за отпускане на безвъзмездно финансиране за класифицирания договор, класифицирания договор за подизпълнение или класифицираното споразумение за безвъзмездно финансиране е стартирана преди края на преходния период.

3. Обединеното кралство гарантира, че криптографските продукти, които използват класифицирани криптографски алгоритми, разработени под контрола на органа за криптографско одобрение на държава членка или на Обединеното кралство и оценени и одобрени от него, и които са били одобрени от Съюза преди края на преходния период и се намират в Обединеното кралство, не се прехвърлят в трета държава.

4. Всички изисквания, ограничения и условия, съдържащи се в одобрението от Съюза на криптографските продукти, се прилагат спрямо тези продукти.

ДЯЛ VIII

ТЕКУЩИ ПРОЦЕДУРИ ЗА ВЪЗЛАГАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИ ПОРЪЧКИ И ПОДОБНИ ПРОЦЕДУРИ

ЧЛЕН 75

Определение

За целите на настоящия дял „съответни правила“ означава общите принципи на правото на Съюза, приложими към възлагането на обществени поръчки, директиви 2009/81/ЕО[1], 2014/23/ЕС[2], 2014/24/ЕС[3] и 2014/25/ЕС[4] на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 2195/2002[5] и (ЕО) № 1370/2007[6] на Европейския парламент и на Съвета, член 4 от Регламент (ЕИО) № 3577/92[7], членове 11 и 12 Директива 96/67/ЕО[8] на Съвета, членове 16, 17 и 18 от Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета[9], членове 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета[10], както и всички други конкретни разпоредби на правото на Съюза, уреждащи процедурите за възлагане на обществени поръчки.

---

1 Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО (ОВ L 216, 20.8.2009 г., стр. 76).

2 Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 28.3.2014 г, стр. 1).

3 Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

4 Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

5 Регламент (ЕО) № 2195/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно Общия терминологичен речник, свързан с обществените поръчки (CPV) (ОВ L 340, 16.12.2002 г., стр. 1).

6 Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

7 Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. относно прилагането на принципа на свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, 12.12.1992 г., стр. 7).

8 Директива 96/67/ЕО на Съвета от 15 октомври 1996 г. относно достъп до пазара на наземни услуги в летищата на Общността (ОВ L 272, 25.10.1996 г., стр. 36).

9 Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 31.10.2008 г., стр. 3).

10 Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 г. за създаване на рамка за предоставянето на пристанищни услуги и общи правила за финансовата прозрачност на пристанищата (ОВ L 57, 3.3.2017 г., стр. 1).

ЧЛЕН 76

Правила, приложими към текущите процедури

1. Съответните правила се прилагат:

а) без да се засяга буква б), по отношение на процедурите, които са били започнати от възлагащи органи или възложители от държавите членки или Обединеното кралство съгласно тези правила преди края на преходния период и които все още не са приключени на последния ден от преходния период, включително процедурите с използване на динамични системи за покупки, както и процедурите, за които поканата за участие в състезателна процедура е под формата на обявление за предварителна информация или на периодично индикативно обявление или обявление за съществуването на квалификационна система; и

б) по отношение на процедурите, посочени в член 29, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 2009/81/ЕО, член 33, параграфи 2—5 от Директива 2014/24/ЕС и член 51, параграф 2 от Директива 2014/25/ЕС, които са свързани с изпълнението на следните рамкови споразумения, сключени от възлагащи органи или възложители от държавите членки или от Обединеното кралство, включително възлагането на поръчки въз основа на такива рамкови споразумения:

i) рамкови споразумения, сключени преди края на преходния период, чието действие нито е изтекло, нито е прекратено на последния ден от преходния период; или

ii) рамкови споразумения, сключени след края на преходния период в съответствие с процедура, която попада в обхвата на буква а) от настоящия параграф.

2. Без да се засяга прилагането на ограничения в съответствие с правото на Съюза, възлагащите органи и възложителите спазват принципа за недискриминация по отношение на оферентите или, когато е приложимо, лицата, които по друг начин имат право да подават заявления, от държавите членки и Обединеното кралство във връзка с процедурите, посочени в параграф 1.

3. Процедура, посочена в параграф 1, се счита за започнала, когато е била отправена покана за участие в състезателна процедура или друга покана за подаване на заявления съгласно съответните правила. Когато съответните правила позволяват използването на процедури, при които не се изисква използването на покана за участие в състезателна процедура или други покани за подаване на заявления, процедурата се счита за започнала, когато възлагащият орган или възложителят е установил връзка с икономическите оператори относно конкретната процедура.

4. Процедура, посочена в параграф 1, се счита за приключила:

а) в момента на публикуването на обявление за възложена поръчка съгласно съответните правила или когато тези правила не изискват публикуването на обявление за възложена поръчка — в момента на сключване на съответния договор; или

б) в момента на информирането на оферентите или лицата, които по друг начин имат право да подават заявления, според случая, за причините, поради които поръчката не е възложена, ако възлагащият орган или възложителят е решил да не възложи договор.

5. Настоящият член не засяга правилата на Съюза или Обединеното кралство в областта на митниците, движението на стоки, предоставянето на услуги, признаването на професионални квалификации или интелектуалната собственост.

ЧЛЕН 77

Производства по обжалване

Директиви 89/665/ЕИО[1] и 92/13/ЕИО[2] на Съвета се прилагат по отношение на процедурите за възлагане на обществени поръчки, посочени в член 76 от настоящото споразумение, които попадат в приложното поле на посочените директиви.

[1] Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 33).

[2] Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 76, 23.3.1992 г., стр. 14).

ЧЛЕН 78

Сътрудничество

Чрез дерогация от член 8 от настоящото споразумение член 61, параграф 2 от Директива 2014/24/ЕС се прилага за период, ненадвишаващ 9 месеца, считано от края на преходния период, по отношение на процедурите съгласно посочената директива, които са били започнати от възлагащи органи от Обединеното кралство преди края на преходния период и все още не са били приключени на последния ден от преходния период.

ДЯЛ IX

ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ЕВРАТОМ

ЧЛЕН 79

Определения

За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

а) „Общност“ означава Европейската общност за атомна енергия;

б) „контрол на сигурността“ означава дейности за проверка на това, че ядреният материал и ядреното оборудване не се отклоняват от декларираната от потребителите употреба, за която са предназначени, и дейности за проверка на спазването на международните правни задължения за използването на ядрения материал и ядреното оборудване за мирни цели;

в) „специални делящи се материали“ означава специалните делящи се материали, както са определени в член 197, точка 1 от Договора за Евратом;

г) „руди“ означава рудите, както са определени в член 197, точка 4 от Договора за Евратом;

д) „суровини“ означава суровините, както са определени в член 197, точка 3 от Договора за Евратом;

е) „ядрен материал“ означава руди, суровини и специални делящи се материали;

ж) „отработено гориво“ и „радиоактивни отпадъци“ означава отработеното гориво и радиоактивните отпадъци, както са определени в член 3, точки 7 и 11 от Директива 2011/70/Евратом на Съвета[1].

[1] Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 г. за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 48).

ЧЛЕН 80

Край на отговорността на Общността по въпроси, свързани с Обединеното кралство

1. Обединеното кралство носи цялата отговорност за това да гарантира, че всички руди, суровини и специални делящи се материали, обхванати от Договора за Евратом и намиращи се на територията на Обединеното кралство в края на преходния период, се третират съгласно съответните и приложими международни договори и конвенции, включително, но не само, международни договори и конвенции за ядрена безопасност, контрол на сигурността, неразпространение и физическа защита на ядрените материали, както и международни договори и конвенции за безопасност при управлението на отработено гориво и за безопасност при управление на радиоактивни отпадъци.

2. Обединеното кралство носи цялата отговорност за осигуряване на спазването на международните задължения, произтичащи от членството му в Международната агенция за атомна енергия или от Договора за неразпространение на ядреното оръжие или други приложими международни договори или конвенции, по които Обединеното кралство е страна.

ЧЛЕН 81

Контрол на сигурността

Обединеното кралство прилага режим на контрол на сигурността. С този режим на контрол на сигурността се прилага система, осигуряваща ефективност и обхват, равностойни на предоставяните от Общността на територията на Обединеното кралство в съответствие със Споразумението между Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Европейската общност за атомна енергия и Международната агенция за атомна енергия за прилагане на контрол на сигурността в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия във връзка с Договора за неразпространение на ядреното оръжие [INFCIRC/263], с измененията.

ЧЛЕН 82

Специфични задължения по силата на международни споразумения

Обединеното кралство гарантира изпълнението на всички специфични задължения по силата на споразумения, сключени от Общността с трети държави или международни организации, във връзка с ядрено оборудване, ядрен материал или други ядрени изделия, намиращи се на територията на Обединеното кралство в края на преходния период, или по друг начин определя подходящи договорености в съгласие със съответната трета държава или международна организация.

ЧЛЕН 83

Собственост и права на използване и употреба
на специални делящи се материали в Обединеното кралство

1. Специалните делящи се материали, намиращи се на територията на Обединеното кралство, по отношение на които член 86 от Договора за Евратом се е прилагал до края на преходния период, престават да бъдат собственост на Общността в края на преходния период.

2. Специалните делящи се материали, посочени в параграф 1, стават собственост на лицата или предприятията, които са имали неограничено право на използване и употреба на тези материали в края на преходния период в съответствие с член 87 от Договора за Евратом.

3. Когато правото на използване и употреба на специалните делящи се материали, посочени в параграф 2 („въпросните материали“), принадлежи на държава членка или лица или предприятия, установени на територията на държава членка, с цел да се защити целостта на общата политика за снабдяване, установена съгласно дял II, глава 6 от Договора за Евратом, и на общия ядрен пазар, установен съгласно глава 9 от посочения дял, включително по отношение на приложимото спрямо въпросните материали равнище на контрол на безопасността, се прилага следното:

а) като взема предвид член 5 от настоящото споразумение, Общността има правото да изиска въпросните материали да бъдат поставени на склад в Агенцията, създадена съгласно член 52, параграф 2, буква б) от Договора за Евратом, или в други складове, които са или могат да бъдат контролирани от Европейската комисия;

б) Общността има правото да сключва договори, свързани с доставката на въпросните материали за всяко лице или предприятие, установено на територията на Обединеното кралство или в трета държава, в съответствие с член 52, параграф 2 от Договора за Евратом;

в) член 20 от Регламент (Евратом) № 302/2005 на Комисията[1], с изключение на параграф 1, букви б) и в), се прилага спрямо въпросните материали;

г) износът на въпросните материали за трета държава се разрешава от компетентните органи на държавата членка, в която е установено лицето или предприятието с право на използване и употреба на въпросните материали, в съответствие с член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета[2];

д) по отношение на въпросните материали Общността има правото да упражнява всички други права, произтичащи по силата на Договора за Евратом от собствеността съгласно член 86 от този договор.

4. Държавите членки, лицата или предприятията, които имат неограничено право на използване и употреба на специални делящи се материали, намиращи се на територията на Обединеното кралство в края на преходния период, запазват това право.

---

1 Регламент (Евратом) № 302/2005 на Комисията от 8 февруари 2005 г. за прилагане на предпазните мерки по Евратом (ОВ L 54, 28.2.2005 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета от 5 май 2009 г. за въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба (ОВ L 134, 29.5.2009 г., стр. 1).

ЧЛЕН 84

Оборудване и друга собственост, свързана с осигуряването на контрол на сигурността

1. Оборудването и друга собственост на Общността, свързана с осигуряването на контрол на сигурността по силата на Договора за Евратом, намиращи се в Обединеното кралство в края на преходния период, както е посочено в приложение V, стават собственост на Обединеното кралство. Обединеното кралство възстановява на Съюза стойността на това оборудване и друга собственост, като изчисляването ѝ се основава на стойността, определена за това оборудване и друга собственост в консолидираните отчети за 2020 г.

2. Обединеното кралство поема всички права, отговорности и задължения на Общността, свързани с оборудването и другата собственост, посочени в параграф 1.

ЧЛЕН 85

Отработено гориво и радиоактивни отпадъци

Член 4, параграфи 1 и 2 и член 4, параграф 4, първа алинея от Директива 2011/70/Евратом се прилагат по отношение на крайната отговорност на Обединеното кралство за отработеното гориво и радиоактивните отпадъци, които са били генерирани в Обединеното кралство и се намират на територията на държава членка в края на преходния период.

ДЯЛ X

СЪДЕБНИ И АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОИЗВОДСТВА НА СЪЮЗА

ГЛАВА 1

СЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА

ЧЛЕН 86

Висящи дела пред Съда на Европейския съюз

1. Съдът на Европейския съюз продължава да е компетентен по всички дела, заведени от или срещу Обединеното кралство преди края на преходния период. Тази компетентност се прилага за всички етапи на производството, в това число производствата по обжалване пред Съда и производствата пред Общия съд, когато делото е върнато на Общия съд.

2. Съдът на Европейския съюз продължава да е компетентен да се произнася преюдициално по запитвания от съдилища и трибунали на Обединеното кралство, отправени преди края на преходния период.

3. За целите на настоящата глава производството се считат за образувано пред Съда на Европейския съюз, а преюдициалните запитвания се считат за отправени в момента, в който исковата молба е била регистрирана от секретариата на Съда или на Общия съд, според случая.

ЧЛЕН 87

Нови дела пред Съда

1. Ако Европейската комисия счита, че Обединеното кралство не е изпълнило задължение съгласно Договорите или съгласно част четвърта от настоящото споразумение преди края на преходния период, Европейската комисия може, в срок от 4 години след края на преходния период, да отнесе въпроса пред Съда на Европейския съюз в съответствие с изискванията, определени в член 258 от ДФЕС или член 108, параграф 2, втора алинея от ДФЕС, според случая. Съдът на Европейския съюз има компетентност по такива дела.

2. Ако Обединеното кралство не спази решение, посочено в член 95, параграф 1 от настоящото споразумение, или не придаде правна сила в правния ред на Обединеното кралство на решение, посочено в същата разпоредба, чийто адресат е физическо или юридическо лице, което пребивава или е установено в Обединеното кралство, Европейската комисия може, в срок от 4 години от датата на въпросното решение, да отнесе въпроса до Съда на Европейския съюз в съответствие с изискванията, определени в член 258 от ДФЕС или член 108, параграф 2, втора алинея от ДФЕС, според случая. Съдът на Европейския съюз има компетентност по такива дела.

3. При вземането на решение за отнасяне на въпросите съгласно настоящия член Европейската комисия прилага същите принципи спрямо Обединеното кралство, както и спрямо която и да е държава членка.

ЧЛЕН 88

Процесуални правила

Разпоредбите на правото на Съюза, уреждащи производството пред Съда на Европейския съюз, се прилагат по отношение на производствата и преюдициалните запитвания, посочени в настоящия дял.

ЧЛЕН 89

Задължителна сила и изпълнителна сила на съдебните решения и определенията

1. Съдебните решения и определенията на Съда на Европейския съюз, постановени преди края на преходния период, както и съдебните решения и определенията, постановени след края на преходния период в производствата, посочени в членове 86 и 87, имат задължителна сила в своята цялост спрямо Обединеното кралство и на негова територия.

2. Ако със съдебно решение по параграф 1 Съдът на Европейския съюз установи, че Обединеното кралство не е изпълнило задължение съгласно Договорите или настоящото споразумение, Обединеното кралство предприема необходимите мерки, за да се съобрази с това съдебно решение.

3. Членове 280 и 299 от ДФЕС се прилагат в Обединеното кралство по отношение на принудителното изпълнение на съдебните решения и определенията на Съда на Европейския съюз, посочени в параграф 1 от настоящия член.

ЧЛЕН 90

Право на встъпване и участие в производството

Докато съдебните решения и определенията на Съда на Европейския съюз по всички производства и преюдициални запитвания, посочени в член 86, не станат окончателни, Обединеното кралство може да встъпва по същия начин като държава членка или в случая на дела, заведени пред Съда на Европейския съюз в съответствие с член 267 от ДФЕС — да участва в производството пред Съда на Европейския съюз по същия начин като държава членка. По време на този период секретарят на Съда на Европейския съюз уведомява Обединеното кралство, по същото време и по същия начин като държавите членки, за всеки случай, отнесен до Съда на Европейския съюз за преюдициално заключение от съд или трибунал на държава членка.

Обединеното кралство може също така да встъпва или да участва в производството пред Съда на Европейския съюз по същия начин както държавите членки:

а) във връзка с делата, които се отнасят до неизпълнение на задължения съгласно Договорите, когато спрямо Обединеното кралство са се прилагали същите задължения преди края на преходния период и когато тези дела са заведени пред Съда на Европейския съюз в съответствие с член 258 от ДФЕС преди изтичането на срока, посочен в член 87, параграф 1, или, в зависимост от случая, до момента след изтичането на този срок, в който последното съдебно решение или определение, постановено от Съда на Европейския съюз въз основа на член 87, параграф 1 от Договора, е станало окончателно;

б) във връзка с делата, които се отнасят до актове и разпоредби на правото на Съюза, които са били приложими преди края на преходния период спрямо и в Обединеното кралство, и които са заведени пред Съда на Европейския съюз в съответствие с член 267 от ДФЕС преди изтичането на срока, посочен в член 87, параграф 1, или, в зависимост от случая, до момента след изтичането на този срок, в който последното съдебно решение или определение, постановено от Съда на Европейския съюз въз основа на член 87, параграф 1 от Договора, е станало окончателно; и

в) във връзка с делата, посочени в член 95, параграф 3.

ЧЛЕН 91

Представителство пред Съда

1. Без да се засяга член 88, когато преди края на преходния период адвокат, имащ право да практикува пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, е представлявал или подпомагал страна в производство пред Съда на Европейския съюз или във връзка с преюдициални запитвания, направени преди края на преходния период, този адвокат има право да продължи да представлява или да подпомага тази страна в това производство или във връзка с тези запитвания. Това право се прилага за всички етапи на производството, в това число производствата по обжалване пред Съда и производствата пред Общия съд, след като му е било върнато дело.

2. Без да се засяга член 88, адвокатите, имащи право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, могат да представляват или да подпомагат страна пред Съда на Европейския съюз в случаите, посочени в член 87 и член 95, параграф 3. Адвокати, имащи право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, могат да представляват или подпомагат Обединеното кралство в производства, обхванати от член 90, в които Обединеното кралство е решило да встъпи или да участва.

3. Когато представляват или подпомагат страна пред Съда на Европейския съюз в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, адвокатите, имащи право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, се третират във всяко отношение като адвокати, които имат право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на държавите членки и които представляват или подпомагат страна пред Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА 2

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОИЗВОДСТВА

ЧЛЕН 92

Текущи административни производства

1. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза продължават да са компетентни по административните производства, които са образувани преди края на преходния период относно:

а) спазването на правото на Съюза от Обединеното кралство или от физически или юридически лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство; или

б) спазването на правото на Съюза във връзка с конкуренцията в Обединеното кралство.

2. Без да се засяга параграф 3, за целите на настоящата глава административно производство се счита за образувано в момента, в който е било официално регистрирано в институцията, органа, службата или агенцията на Съюза.

3. За целите на настоящата глава:

а) административната процедура в областта на държавната помощ, уредена с Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета[1], се счита за образувана в момента, в който на процедурата е разпределен номер на дело;

б) производството по прилагане на член 101 или член 102 от ДФЕС, водено от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета[2], се счита за образувано в момента, в който Европейската комисия реши да образува производство в съответствие с член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията[3];

---

1 Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

2 Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 г. относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО (ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 18).

в) производството във връзка с контрола върху концентрациите между предприятия, уредено от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета[1], се счита за образувано в момента, в който:

i) концентрация със съюзно измерение е била нотифицирана на Европейската комисия в съответствие с членове 1, 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004;

ii) срокът от 15 работни дни, посочен в член 4, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 139/2004, е изтекъл, без никоя от държавите членки, компетентни да разгледат концентрацията съгласно националното си законодателство в областта на конкуренцията, да е изразила несъгласието си по отношение на искането за отнасяне на случая до Европейската комисия; или

iii) Европейската комисия реши или се счита, че е решила, да оцени концентрацията в съответствие с член 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 139/2004;

[1] Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1).

г) разследване от страна на Европейския орган за ценни книжа и пазари на предполагаемо нарушение, посочено в приложение III към Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета[1] или в приложение I към Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета[2], се счита за образувано в момента, в който този орган е назначил независим разследващ служител в съответствие с член 23д, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1060/2009 или член 64, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

4. Европейският съюз предоставя на Обединеното кралство списък на всички отделни текущи административни производства, попадащи в обхвата на параграф 1, в срок от 3 месеца след края на преходния период. Чрез дерогация от първото изречение, в случай на отделни текущи административни производства на Европейския банков орган, Европейския орган за ценни книжа и пазари и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване, Европейският съюз предоставя на Обединеното кралство списък с тези текущи административни производства в срок от 1 месец след края на преходния период.

---

1 Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

5. В административна процедура в областта на държавната помощ, уредена от Регламент (ЕС) 2015/1589, Европейската комисия е обвързана по отношение на Обединеното кралство от приложимата съдебна практика и най-добрите практики по същия начин, както ако Обединеното кралство все още беше държава членка. По-специално, Европейската комисия приема в разумен срок едно от следните решения:

а) решение, с което се установява, че мярката не представлява помощ, в съответствие с член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589;

б) решение да не се повдигат възражения в съответствие с член 4, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/1589;

в) решение за започване на официална процедура по разследване в съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2015/1589;

ЧЛЕН 93

Нови процедури в областта на държавната помощ
и нови процедури на Европейската служба за борба с измамите

1. По отношение на помощ, предоставена преди края на преходния период, за срок от 4 години след края на преходния период Европейската комисия е компетентна да започва нови административни процедури в областта на държавната помощ, уредени от Регламент (ЕС) 2015/1589, по отношение на Обединеното кралство.

След изтичането на 4-годишния срок Европейската комисия продължава да е компетентна по процедурите, започнати преди изтичането на този срок.

Член 92, параграф 5 от настоящото споразумение се прилага *mutatis mutandis*.

Европейската комисия уведомява Обединеното кралство за всяка нова административна процедура в областта на държавната помощ, започната съгласно първа алинея от настоящия параграф, в срок от 3 месеца от започването ѝ.

2. Без да се засягат членове 136 и 138 от настоящото споразумение, за срок от 4 години след края на преходния период Европейската служба за борба с измамите (OLAF) е компетентна да започва нови разследвания, уредени от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1], по отношение на:

а) факти, настъпили преди края на преходния период; или

б) митнически задължения, възникнали след края на преходния период от приключването на митнически режими, посочено в член 49, параграф 1 от настоящото споразумение.

[1] Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

След изтичането на 4-годишния срок OLAF продължава да е компетентна по процедурите, започнати преди изтичането на този срок.

OLAF уведомява Обединеното кралство за всяко ново разследване, започнато съгласно първа алинея от настоящия параграф, в срок от 3 месеца от започването на това разследване.

ЧЛЕН 94

Процесуални правила

1. Разпоредбите на правото на Съюза, уреждащи различните видове административни производства, обхванати от настоящата глава, се прилагат за производствата, посочени в членове 92, 93 и 96.

2. Когато представляват или подпомагат страна във връзка с административните производства, посочени в членове 92 и 93, адвокатите, имащи право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, се третират във всяко отношение като адвокати, които имат право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на държавите членки и които представляват или подпомагат страна във връзка с такива административни производства.

3. Член 128, параграф 5 се прилага до степента, необходима за производствата, посочени в членове 92 и 93, след края на преходния период.

ЧЛЕН 95

Задължителна сила и изпълнителна сила на решенията

1. Решенията, приети от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза преди края на преходния период или приети в рамките на производствата, посочени в членове 92 и 93, след края на преходния период и адресирани до Обединеното кралство или до физически и юридически лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство, стават задължителни за и във Обединеното кралство.

2. Освен ако не е договорено друго между Европейската комисия и определения национален орган за защита на конкуренцията на Обединеното кралство, Европейската комисия продължава да бъде компетентна да наблюдава и да налага изпълнението на поетите ангажименти или корективните мерки, наложени в Обединеното кралство или във връзка с него, свързани с производства за прилагането на членове 101 или 102 от ДФЕС, провеждани от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1/2003, или производства, провеждани от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 във връзка с контрола върху концентрациите между предприятия. Ако бъде договорено между Европейската комисия и определения национален орган за защита на конкуренцията на Обединеното кралство, Европейската комисия прехвърля наблюдението и изпълнението на тези ангажименти или корективни мерки в Обединеното кралство на определения национален орган за защита на конкуренцията на Обединеното кралство.

3. Законността на решение, посочено в параграф 1 от настоящия член, се преразглежда единствено от Съда на Европейския съюз в съответствие с член 263 от ДФЕС.

4. Член 299 от ДФЕС се прилага в Обединеното кралство по отношение на изпълнението на решенията, посочени в параграф 1 от настоящия член, с които се налагат парични задължения на физическите и юридическите лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство.

ЧЛЕН 96

Други текущи производства и задължения за докладване

1. Техническите прегледи, провеждани от службите за проверка на Обединеното кралство в сътрудничество със Службата на Общността за сортовете растения съгласно Регламент (ЕО) № 2100/94, които са били в ход в деня преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, продължават и се приключват в съответствие с посочения регламент.

2. Член 12, параграфи 2а и 3 и членове 14, 15 и 16 от Директива № 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1] се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на емисиите на парникови газове, отделяни през последната година от преходния период.

3. Член 19 от Регламент (ЕС) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета[2] и членове 26 и 27 от Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета[3] се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на докладването на данни за последната година от преходния период.

---

1 Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

2 Регламент (ЕС) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 842/2006 (ОВ L 150, 20.5.2014, стр. 195).

3 Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 1).

4. Член 8, параграфи 1, 2, 3 и 7 от Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета[1] и приложение II към същия регламент и член 8, параграфи 1, 2, 3, 8 и 10 от Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета[2] и приложение II към същия регламент, както и членове 2—5, член 7 и член 8, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1014/2010 на Комисията и членове 3—6, член 8 и член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 293/2012 на Комисията[3] се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на наблюдението и докладването на емисиите на въглероден диоксид от съответните превозни средства през последната година от преходния период.

---

1 Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO 2 от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO 2 от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1).

3 Регламент за изпълнение (ЕС) № 293/2012 на Комисията от 3 април 2012 г. относно наблюдението и докладването на данни за регистрацията на леки търговски превозни средства съгласно Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 98, 4.4.2012 г., стр. 1).

5. Членове 5, 7, 9 и 10, член 11, параграф 3, член 17, параграф 1, букви а) и г) и членове 19, 22 и 23 от Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1] и членове 3, 7 и 11 от Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2] се прилагат спрямо Обединеното кралство по отношение на емисиите на парникови газове, отделяни през 2019 г. и 2020 г., а член 5 от Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията[3] се прилага спрямо Обединеното кралство до приключването на втория период на задължения по Протокола от Киото.

---

[1] Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

[2] Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136).

[3] Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията (ОВ L 122, 3.5.2013 г., стр. 1).

6. Чрез дерогация от член 8 от настоящото споразумение:

а) доколкото това е необходимо за спазване на параграфи 2, 4 и 5 от настоящия член, Обединеното кралство и оператори в Обединеното кралство имат достъп до:

i) Регистъра на ЕС и регистъра на Обединеното кралство по Протокола от Киото, създадени с Регламент (ЕС) № 389/2013; и

ii) Централното хранилище за данни на Европейската агенция за околната среда, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 1014/2010, Регламент за изпълнение (ЕС) № 293/2012 и Регламент за изпълнение (ЕС) № 749/2014 на Комисията[1];

б) доколкото това е необходимо за спазване на 3 от настоящия член, предприятията в Обединеното кралство имат достъп до:

i) инструмента за докладване, основаващ се на форма́та, определен в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1191/2014 на Комисията[2], за целите на управлението и докладването относно флуорсъдържащите парникови газове; и

[1] Регламент за изпълнение (ЕС) № 749/2014 на Комисията от 30 юни 2014 г. относно структурата, формата, процедурите за предоставяне и прегледа на информация, докладвана от държавите членки съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 203, 11.7.2014 г., стр. 23).

[2] Регламент за изпълнение (ЕС) № 1191/2014 на Комисията от 30 октомври 2014 г. за определяне на формата и средствата за подаване на доклада по член 19 от Регламент (ЕС) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета за флуорсъдържащите парникови газове (ОВ L 318, 5.11.2014 г., стр. 5).

ii) хранилището за бизнес данни, използвано за докладване от предприятията в съответствие с член 27 от Регламент (ЕО) № 1005/2009.

По искане на Обединеното кралство за период от една година след края на преходния период Съюзът предоставя необходимата информация, така че Обединеното кралство:

а) да спазва задълженията си за докладване съгласно член 7 от Монреалския протокол за веществата, които нарушават озоновия слой; и

б) да прилага санкции в съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 517/2014 и член 29 от Регламент (ЕО) № 1005/2009.

ЧЛЕН 97

Представителство в текущи производства
пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост

Ако преди изтичането на преходния период лице, което е упълномощено да представлява физическо или юридическо лице пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост в съответствие с правото на Съюза, е представлявало страна в производство, образувано пред тази служба, този представител може да продължи да представлява тази страна в посоченото производство. Това право се прилага за всички етапи на производството пред службата.

Когато представлява страна пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост в производствата, посочени в първа алинея, такъв представител във всяко едно отношение се третира като професионален представител, упълномощен да представлява физически или юридически лица пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост в съответствие с правото на Съюза.

ДЯЛ XI

ПРОЦЕДУРИ ЗА АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

ЧЛЕН 98

Административно сътрудничество в областта на митниците

1. Процедурите за административно сътрудничество между държава членка и Обединеното кралство, посочени в приложение VI, които започнати в съответствие с правото на Съюза преди края на преходния период, се приключват от тази държава членка и Обединеното кралство в съответствие с приложимите разпоредби на правото на Съюза.

2. Процедурите за административно сътрудничество между държава членка и Обединеното кралство, посочени в приложение VI, които са започнати в срок от 3 години след края на преходния период, но засягат факти, които са настъпили преди края на преходния период, се приключват от тази държава членка и Обединеното кралство в съответствие с приложимите разпоредби на правото на Съюза.

ЧЛЕН 99

Административно сътрудничество по въпросите, свързани с косвените данъци

1. Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета[1] се прилага до 4 години след края на преходния период по отношение на сътрудничеството между компетентните органи, отговарящи за прилагането на законодателството за ДДС в държавите членки и в Обединеното кралство, във връзка със сделките, осъществени преди края на преходния период, и във връзка със сделките, попадащи в обхвата на член 51, параграф 1 от настоящото споразумение.

2. Регламент (ЕС) № 389/2012 на Съвета[2] се прилага до 4 години след края на преходния период по отношение на сътрудничеството между компетентните органи, отговарящи за прилагането на законодателството за акцизите в държавите членки и в Обединеното кралство, във връзка с движенията на акцизни стоки, осъществени преди края на преходния период, и във връзка с движенията на акцизни стоки, попадащи в обхвата на член 52 от настоящото споразумение.

---

1 Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) № 389/2012 на Съвета от 2 май 2012 г. относно административното сътрудничество в областта на акцизите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2073/2004 (ОВ L 121, 8.5.2012 г., стр. 1).

3. Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство има достъп до мрежите, информационните системи и базите данни, изброени в приложение IV, доколкото това е строго необходимо, за да упражнява правата си и да спазва задълженията по настоящия член. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на улесняването на този достъп. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март на всяка година до края на периода, посочен в приложение IV. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

ЧЛЕН 100

Взаимна помощ при събиране на вземания, свързани
с данъци, такси и други мерки

1. Директива 2010/24/ЕС на Съвета[1] се прилага до 5 години след края на преходния период между държавите членки и Обединеното кралство по отношение на вземанията, свързани със суми, станали дължими преди края на преходния период, вземанията, които са свързани със сделки, извършени преди края на преходния период, но сумите по които са станали дължими след този период, както и вземанията, свързани със сделки, попадащи в обхвата на член 51, параграф 1 от настоящото споразумение, или движения на акцизни стоки, попадащи в обхвата на член 52 от настоящото споразумение.

2. Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство има достъп до мрежите, информационните системи и базите данни, изброени в приложение IV, доколкото това е строго необходимо, за да упражнява правата си и да спазва задълженията по настоящия член. Обединеното кралство възстановява на Съюза действителните разходи, направени от Съюза вследствие на улесняването на този достъп. Съюзът съобщава на Обединеното кралство размера на тези разходи до 31 март на всяка година до края на периода, посочен в приложение IV. Ако съобщеният размер на действително направените разходи значително се отклонява от размера съгласно най-добрите предварителни оценки, съобщен от Съюза на Обединеното кралство преди подписването на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща незабавно на Съюза размера съгласно най-добрите предварителни оценки, а Съвместният комитет определя начина, по който следва да се действа във връзка с разликата между действително направените разходи и размера съгласно най-добрите предварителни оценки.

[1] Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

ДЯЛ XII

ПРИВИЛЕГИИ И ИМУНИТЕТИ

ЧЛЕН 101

Определения

1. За целите на настоящия дял „членове на институциите“ означава, независимо от тяхното гражданство, председателят на Европейския съвет, членовете на Европейската комисия, съдиите, генералните адвокати, секретарите и помощник-докладчиците на Съда на Европейския съюз, членовете на Сметната палата, членовете на органите на Европейската централна банка, членовете на органите на Европейската инвестиционна банка, както и всички други лица, приравнени към някоя от тези категории лица съгласно правото на Съюза за целите на Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз („Протокол за привилегиите и имунитетите“). Терминът „членове на институциите“ не включва членовете на Европейския парламент.

2. Регламент (ЕВРАТОМ, ЕОВС, ЕИО) № 549/69 на Съвета[1] се прилага за определяне на категориите длъжностни лица и други служители, попадащи в обхвата на членове 110—113 от настоящото споразумение.

ГЛАВА 1

СОБСТВЕНОСТ, СРЕДСТВА, АКТИВИ И ОПЕРАЦИИ НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 102

Неприкосновеност

Член 1 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на помещенията, сградите, собствеността и активите на Съюза в Обединеното кралство, използвани от Съюза преди края на преходния период, до момента, в който те вече не се използват за служебни цели или са изнесени от Обединеното кралство. Съюзът уведомява Обединеното кралство, когато помещенията, сградите, собствеността или активите му вече не се използват за посочените цели или са били изнесени от Обединеното кралство.

[1] Регламент (ЕВРАТОМ, ЕОВС, ЕИО) № 549/69 на Съвета от 25 март 1969 г. относно определяне на категориите на длъжностните лица и други служители на Европейските общности, за които се прилагат разпоредбите на член 12, на член 13, втори параграф и член 14 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Общностите (ОВ L 74, 27.3.1969 г., стр. 1).

ЧЛЕН 103

Архиви

Член 2 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на всички архиви на Съюза в Обединеното кралство в края на преходния период до момента, в който бъдат изнесени от Обединеното кралство. Съюзът уведомява Обединеното кралство, когато изнася свои архиви от Обединеното кралство.

ЧЛЕН 104

Данъчно облагане

Член 3 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на активите, приходите и друга собственост на Съюза в Обединеното кралство в края на преходния период, до момента, в който те вече не се използват за служебни цели или са изнесени от Обединеното кралство.

ГЛАВА 2

КОМУНИКАЦИИ

ЧЛЕН 105

Комуникации

Член 5 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на официалните комуникации, официалната кореспонденция и изпращането на документи във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

ГЛАВА 3

ЧЛЕНОВЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

ЧЛЕН 106

Имунитет на членовете на Европейския парламент

Член 8 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на мненията, които са били изразени, или гласовете, които са били подадени преди края на преходния период, от членове на Европейския парламент, включително бивши членове, независимо от тяхното гражданство, при изпълнението на техните задължения.

ЧЛЕН 107

Социална сигурност

Бивши членове на Европейския парламент, независимо от тяхното гражданство, които получават пенсия в това си качество, както и лица, които имат право на наследствени пенсии като преживели лица на бивши членове, независимо от тяхното гражданство, се освобождават от задължително включване и изплащане на вноски в националните системи за социална сигурност в Обединеното кралство при същите условия като тези, приложими на последния ден от преходния период, при условие че бившите членове на Европейския парламент са били членове на Европейския парламент преди края на преходния период.

ЧЛЕН 108

Избягване на двойното данъчно облагане на пенсиите и временните обезщетения

Членове 12, 13 и 14 от Решение № 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент[1] се прилагат в Обединеното кралство по отношение на пенсиите и временните обезщетения, изплащани на бивши членове на Европейския парламент, независимо от тяхното гражданство, а член 17 от посоченото решение се прилага по отношение на лицата, имащи право на наследствени пенсии като преживели лица на бивши членове, независимо от тяхното гражданство, доколкото правото на пенсия или на временно обезщетение е било придобито преди края на преходния период.

[1] Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 28 септември 2005 г. за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент (ОВ L 262, 7.10.2005 г., стр. 1).

ГЛАВА 4

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО, КОИТО УЧАСТВАТ В РАБОТАТА НА ИНСТИТУЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЧЛЕН 109

Привилегии, имунитети и улеснения

1. Член 10 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на представителите на държавите членки и на Обединеното кралство, които участват в работата на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, техните съветници и технически експерти и членовете на консултативните органи на Съюза, независимо от тяхното гражданство, във връзка с участието им в работа:

а) която е извършена преди края на преходния период;

б) която се извършва след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

2. Член 10 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Съюза по отношение на представителите на Обединеното кралство, които участват в работата на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, и техните съветници и технически експерти във връзка с участието им в работа:

а) която е извършена преди края на преходния период;

б) която се извършва след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

ГЛАВА 5

ЧЛЕНОВЕ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА И ДРУГИ СЛУЖИТЕЛИ

ЧЛЕН 110

Привилегии и имунитети

1. Член 11, буква а) от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на осъществените действия, включително казаното или написаното, от членове на институциите, длъжностни лица и други служители на Съюза, включително бивши членове, бивши длъжностни лица и бивши други служители, независимо от тяхното гражданство:

а) преди края на преходния период;

б) след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

2. Член 3, първа, втора и трета алинея от Протокол (№ 3) относно статута на Съда на Европейския съюз се прилага в Обединеното кралство по отношение на съдиите от Съда на Европейския съюз и генералните адвокати, докато решенията на Съда на Европейския съюз по всички производства и искания за преюдициални заключения, посочени в членове 86 и 87 от настоящото споразумение, станат окончателни, и се прилага след това, включително по отношение на бившите съдии и бившите генерални адвокати, във връзка с всички действия, предприети от тях в изпълнение на служебните им задължения, в това число казаното или написаното от тях, преди края на преходния период или относно производствата, посочени в членове 86 и 87.

3. Член 11, букви б)—д) от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на длъжностните лица и другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, както и по отношение на техните съпрузи и членовете на семействата им на тяхна издръжка, независимо от тяхното гражданство, ако тези длъжностни лица или други служители са постъпили на работа в Съюза преди края на преходния период, докато тези лица завършат своето преместване в Съюза.

ЧЛЕН 111

Данъчно облагане

Член 12 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага в Обединеното кралство по отношение на членовете на институциите, длъжностните лица и другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, включително бившите членове, бившите длъжностни лица и бившите други служители, ако тези членове, длъжностни лица или други служители са постъпили на работа в Съюза преди края на преходния период, при условие че съответните лица подлежат на данъчно облагане в полза на Съюза върху изплатените им от Съюза заплати, надници, възнаграждения и пенсии.

ЧЛЕН 112

Местоживеене за данъчни цели

1. Член 13 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на членове на институциите, длъжностните лица и другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, които са постъпили на работа в Съюза преди края на преходния период, както и, независимо от тяхното гражданство, по отношение на съпрузите, които не упражняват дейност срещу заплащане, и децата, които са зависими от и са под грижата на такива членове, длъжностни лица или други служители.

2. Параграф 1 се прилага само по отношение на лицата, които са установили своето пребиваване в държава членка единствено с оглед на изпълнението на задълженията си в служба на Съюза и чието местоживеене за данъчни цели към момента на постъпване на работа в Съюза е било в Обединеното кралство, както и по отношение на лицата, които са установили своето пребиваване в Обединеното кралство единствено с оглед на изпълнението на задълженията си в служба на Съюза и чието местоживеене за данъчни цели е било в държава членка към момента на постъпване на работа в Съюза.

ЧЛЕН 113

Социалноосигурителни вноски

Членовете на институциите, длъжностните лица и другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, включително бивши членове, бивши длъжностни лица и бивши други служители, които са постъпили на работа в Съюза преди края на преходния период и които пребивават в Обединеното кралство, както и, независимо от тяхното гражданство, съпрузите, които не упражняват дейност срещу заплащане, и децата, които са зависими от и се намират под грижата на такива членове, длъжностни лица или други служители, се освобождават от задължително включване и изплащане на вноски в националните системи за социална сигурност в Обединеното кралство при същите условия като тези, приложими на последния ден от преходния период, при условие че съответните лица са включени в схемата за социална сигурност на Съюза.

ЧЛЕН 114

Прехвърляне на пенсионни права

По отношение на длъжностните лица и другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, включително бившите длъжностни лица и бившите други служители, които са постъпили на работа в Съюза преди края на преходния период и които искат да прехвърлят пенсионни права от или към Обединеното кралство съгласно член 11, параграф 1, 2 или 3 и член 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз[1] или членове 39, 109 и 135 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, задълженията на Обединеното кралство са същите като тези, които са били налице преди края на преходния период.

[1] Правилник за длъжностните лица на Европейския съюз, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 г. относно определяне на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейските общности и относно постановяване на специални мерки, временно приложими за длъжностните лица на Комисията (ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1).

ЧЛЕН 115

Осигуряване за безработица

Членове 28а, 96 и 136 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз се прилагат по отношение на другите служители на Съюза с каквото и да било гражданство, включително бившите други служители, които са участвали в схемата на Съюза за безработица преди края на преходния период, при условие че пребивават в Обединеното кралство и са регистрирани в службите по безработица на Обединеното кралство след края на преходния период.

ГЛАВА 6

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 116

Отнемане на имунитети и сътрудничество

1. Членове 17 и 18 от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилагат по отношение на привилегиите, имунитетите и улесненията, предоставени съгласно настоящия дял.

2. Когато взема решение съгласно член 17 от Протокола за привилегиите и имунитетите дали да отнеме имунитет по искане на органите на Обединеното кралство, Съюзът изхожда от същите съображения, от които изхожда в сравними ситуации при искания на органите на държавите членки.

3. По искане на органите на Обединеното кралство Съюзът уведомява тези органи за статуса на всяко лице, имащ отношение към правото на това лице на привилегия или имунитет съгласно настоящия дял.

ЧЛЕН 117

Европейска централна банка

1. Настоящият дял се прилага по отношение на Европейската централна банка („ЕЦБ“), членовете на нейните органи, служителите ѝ и представителите на националните централни банки в Европейската система на централните банки („ЕСЦБ“), които участват в дейностите на ЕЦБ.

2. Член 22, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на ЕЦБ, членовете на нейните органи, служителите ѝ, представителите на националните централни банки в ЕСЦБ, които участват в дейностите на ЕЦБ, както и по отношение на всички обекти на собственост, активи и операции на ЕЦБ в Обединеното кралство, които съответно се държат, управляват или провеждат съгласно Протокол (№ 4) за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на:

а) собствеността и активите на ЕЦБ, които се държат в Обединеното кралство в края на преходния период; и

б) операциите на ЕЦБ в Обединеното кралство или с партньори от Обединеното кралство и свързаните с тях подпомагащи дейности, които са били в ход в края на преходния период или които са започнали след края на преходния период като част от дейности за поддържане на операциите, които са били в ход в края на преходния период, до окончателния им падеж, тяхното прекратяване или тяхното приключване.

ЧЛЕН 118

Европейска инвестиционна банка

1. Настоящият дял се прилага по отношение на Европейската инвестиционна банка („ЕИБ“), членовете на нейните органи, служителите ѝ и представителите на държавите членки, които участват в нейните дейности, както и по отношение на всички клонове или други образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд.

2. Член 21, втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите се прилага по отношение на ЕИБ, членовете на нейните органи, служителите ѝ и представителите на държавите членки, които участват в дейностите ѝ, както и всички клонове или други образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на:

а) собствеността и активите на ЕИБ или на клоновете и другите образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд, които се държат в Обединеното кралство в края на преходния период; и

б) операциите по получаване на заеми, финансиране и предоставяне на гаранции, инвестиционните операции, касовите операции и операциите по предоставяне на техническа помощ от страна на ЕИБ и на клоновете и другите образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд, в Обединеното кралство или с партньори от Обединеното кралство и свързаните с тях подпомагащи дейности, които са били в ход в края на преходния период или които са започнали след края на преходния период като част от дейности за поддържане на операциите, които са били в ход в края на преходния период, до окончателния им падеж, тяхното прекратяване или тяхното приключване.

ЧЛЕН 119

Споразумения за седалището

Споразумението за седалището между Обединеното кралство и Европейския банков орган от 8 май 2012 г., размяната на писма относно прилагането в Обединеното кралство на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности по отношение на Европейската агенция за оценка на лекарствените продукти от 24 юни 1996 г. и Споразумението относно седалището на Центъра за наблюдение на сигурността на „Галилео“ от 17 юли 2013 г. се прилагат съответно по отношение на Европейския банков орган, Европейската агенция по лекарствата и Центъра за наблюдение на сигурността на „Галилео“, докато приключи преместването им в държава членка. На датата на уведомлението от Съюза за датата на приключване на преместването тези споразумения за седалището се считат за прекратени.

ДЯЛ XIII

ДРУГИ ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 120

Задължение за опазване на професионална тайна

Член 339 от ДФЕС и други разпоредби на правото на Съюза, с които се налага задължение на определени физически лица и институции, органи, служби и агенции на Съюза за опазване на професионална тайна, се прилагат в Обединеното кралство по отношение на всяка информация, включена в обхвата на професионалната тайна, която е била получена преди края на преходния период или е била получена след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение. Обединеното кралство зачита тези задължения на физическите лица и на институциите, органите, службите и агенциите и гарантира, че те се спазват на неговата територия.

ЧЛЕН 121

Задължение за професионална дискретност

Член 19 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и други разпоредби на правото на Съюза, с които се налага задължение за професионална дискретност на определени физически лица, се прилагат в Обединеното кралство по отношение на всяка информация, която е била получена преди края на преходния период или е била получена след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение. Обединеното кралство зачита тези задължения на физическите лица и гарантира, че те се спазват на неговата територия.

ЧЛЕН 122

Достъп до документи

1. За целите на разпоредбите на правото на Съюза относно достъпа до документи на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза всички позовавания на държавите членки и техните органи се разбират като включващи Обединеното кралство и неговите органи, що се отнася до документи, изготвени или получени от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза:

а) преди края на преходния период; или

б) след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

2. Член 5 и член 9, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета[1] и член 5 от Решение ЕЦБ/2004/3 на Европейската централна банка[2] се прилагат в Обединеното кралство по отношение на всички документи, попадащи в обхвата на тези разпоредби, които са получени от Обединеното кралство:

а) преди края на преходния период; или

б) след края на преходния период във връзка с дейностите на Съюза съгласно настоящото споразумение.

[1] Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

[2] Решение на Европейската централна банка от 4 март 2004 г. относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/3) (2004/258/ЕО) (ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 42).

ЧЛЕН 123

Европейска централна банка

1. Членове 9.1, 17, 35.1, 35.2 и 35.4 от Протокол (№ 4) за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка се прилага по отношение на ЕЦБ, членовете на нейните органи, служителите ѝ, представителите на националните централни банки в ЕСЦБ, които участват в дейностите на ЕЦБ, както и всички обекти на собственост, активи и операции на ЕЦБ в Обединеното кралство, които се държат, управляват или провеждат съгласно посочения протокол. ЕЦБ е освободена от изискванията за регистрация в Обединеното кралство или за придобиване на каквато и да е форма на лиценз, разрешително или друг вид разрешение от Обединеното кралство за извършване на своите операции.

2. Параграф 1 се прилага по отношение на:

а) собствеността и активите на ЕЦБ, които се държат в Обединеното кралство в края на преходния период; и

б) операциите на ЕЦБ в Обединеното кралство или с партньори от Обединеното кралство и свързаните с тях подпомагащи дейности, които са били в ход в края на преходния период или които са започнали след края на преходния период като част от дейности за поддържане на операциите, които са били в ход в края на преходния период, до окончателния им падеж, тяхното прекратяване или тяхното приключване.

ЧЛЕН 124

Европейска инвестиционна банка

1. Член 13, член 20, параграф 2, член 23, параграфи 1 и 4, член 26 и член 27, първа алинея от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка се прилага по отношение на ЕИБ, членовете на нейните органи, служителите ѝ и представителите на държавите членки, които участват в дейностите ѝ, както и всички клонове или други образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от посочения протокол, по-специално Европейския инвестиционен фонд. ЕИБ и Европейският инвестиционен фонд са освободени от изискванията за регистрация в Обединеното кралство или за придобиване на каквато и да е форма на лиценз, разрешително или друго разрешение от страна на Обединеното кралство за извършване на своите операции. Валутата на Обединеното кралство остава свободно прехвърляема и конвертируема при спазване на член 23, параграф 2 от Протокол (№ 5) относно устава на Европейската инвестиционна банка по отношение на конвертируемостта на валутата на Обединеното кралство във валута на държава, която не е държава членка, за целите на тези операции.

2. Параграф 1 се прилага по отношение на:

а) собствеността и активите на ЕИБ или на клоновете и другите образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд, които се държат в Обединеното кралство в края на преходния период; и

б) операциите по получаване на заеми, финансиране и предоставяне на гаранции, инвестиционните операции, касовите операции и операциите по предоставяне на техническа помощ от страна на ЕИБ или на клоновете и другите образувания, създадени от ЕИБ преди края на преходния период в съответствие с член 28, параграф 1 от Протокол (№ 5) за устава на Европейската инвестиционна банка, и по-специално Европейския инвестиционен фонд, в Обединеното кралство или с партньори от Обединеното кралство и свързаните с тях подпомагащи дейности, които са били в ход в края на преходния период или които са започнали след края на преходния период като част от дейности за поддържане на операциите, които са били в ход в края на преходния период, до окончателния им падеж, прекратяване или приключване.

ЧЛЕН 125

Европейски училища

1. Обединеното кралство е обвързано от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища[1], както и от Регламента относно акредитираните Европейски училища, приет от Управителния съвет на Европейските училища, до края на текущата учебна година в края на преходния период*.

2. По отношение на учениците, които преди 31 август 2021 г. са придобили европейска степен бакалавър, и учениците, които са записани в цикъл от средно-образователни дисциплини в европейско училище преди 31 август 2021 г. и придобият европейска степен бакалавър след тази дата, Обединеното кралство гарантира, че те се ползват от правата, предвидени в член 5, параграф 2 от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища.

[1] ОВ L 212, 17.8.1994 г., стр. 3.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

ПРЕХОД

ЧЛЕН 126

Преходен период

Определя се преходен период или период на изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и приключва на 31 декември 2020 г.

ЧЛЕН 127

Обхват на прехода

1. Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, по време на преходния период правото на Съюза е приложимо по отношение на и в Обединеното кралство.

Следните разпоредби на Договорите и актове, приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, обаче не са приложими по отношение на и в Обединеното кралство по време на преходния период:

а) разпоредбите на Договорите и актовете, които съгласно Протокол (№ 15) за някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, Протокол (№ 19) относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз или Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие или съгласно разпоредбите на Договорите относно засиленото сътрудничество не са били обвързващи за Обединеното кралство и в него преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, както и актовете за изменение на тези актове;

б) член 11, параграф 4 от ДЕС, член 20, параграф 2, буква б), член 22 и член 24, първа алинея от ДФЕС, членове 39 и 40 от Хартата на основните права на Европейския съюз и актовете, приети въз основа на тези разпоредби.

2. В случай че Съюзът и Обединеното кралство постигнат споразумение, уреждащо техните бъдещи отношения в областите на общата външна политика и политика на сигурност и общата политика за сигурност и отбрана, което стане приложимо по време на преходния период, дял V, глава 2 от ДЕС и актовете, приети въз основа на тези разпоредби, престават да се прилагат по отношение на Обединеното кралство от датата на прилагане на посоченото споразумение.

3. По време на преходния период правото на Съюза, приложимо съгласно параграф 1, поражда по отношение на Обединеното кралство и в него същите правни последици като тези, които поражда в Съюза и неговите държави членки, и се тълкува и прилага в съответствие със същите методи и общи принципи като тези, приложими в Съюза.

4. Обединеното кралство не участва в засилено сътрудничество:

а) по отношение на което е било дадено разрешение след датата на влизане в сила на настоящото споразумение; или

б) в рамките на което не са били приети актове преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

5. По време на преходния период по отношение на мерки, които изменят, доразвиват или заменят съществуваща мярка, приета съгласно трета част, дял V от ДФЕС, с която Обединеното кралство е обвързано преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, член 5 от Протокол (№ 19) относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, и член 4а от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие продължават да се прилагат *mutatis mutandis*. Обединеното кралство обаче няма право да уведомява за желанието си да участва в прилагането на нови мерки съгласно трета част, дял V от ДФЕС, различни от мерките, посочени в член 4а от Протокол № 21.

С цел да се подкрепи по-нататъшното сътрудничество между Съюза и Обединеното кралство, при условията, определени за сътрудничество с трети държави в съответните мерки, Съюзът може да отправи покана до Обединеното кралство за сътрудничество във връзка с нови мерки, приети съгласно част III, дял V от ДФЕС.

6. Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, по време на преходния период всяко позоваване на държавите членки в правото на Съюза, приложимо съгласно параграф 1, включително както то е въведено и приложено от държавите членки, се разбира като включващо Обединеното кралство.

7. Чрез дерогация от параграф 6:

а) за целите на член 42, параграф 6 и член 46 от ДЕС и на Протокол (№ 10) относно постоянното структурирано сътрудничество, установено с член 42 от ДЕС, всяко позоваване на държавите членки се разбира като изключващо Обединеното кралство. Това не изключва възможността Обединеното кралство да бъде поканено да участва като трета държава в отделни проекти при условията, определени в Решение (ОВППС) 2017/2315 на Съвета[1], по изключение, или в друга форма на сътрудничество, доколкото това е позволено и съгласно условията, установени в бъдещи актове на Съюза, приети въз основа на член 42, параграф 6 и член 46 от ДЕС;

[1] Решение (ОВППС) 2017/2315 на Съвета от 11 декември 2017 г. за установяване на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) и определяне на списъка на участващите държави членки (ОВ L 331, 14.12.2017 г., стр. 57).

б) когато актове на Съюза предвиждат участието на държави членки, граждани на държави членки или физически или юридически лица, пребиваващи или установени в държава членка, в обмен на информация, процедура или програма, които продължават да се прилагат или започват след края на преходния период, и когато такова участие ще предостави достъп до чувствителна информация, свързана със сигурността, която следва да е известна единствено на държавите членки, граждани на държави членки или физически или юридически лица, пребиваващи или установени в държава членка, то при такива изключителни обстоятелства, позоваването на държавите членки в тези актове на Съюза се разбира като изключващо Обединеното кралство. Съюзът уведомява Обединеното кралство за прилагането на тази дерогация;

в) за целите на назначаването на длъжностни лица и други служители на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза всяко позоваване на държавите членки в член 27 и член 28, буква а) от Правилника за длъжностните лица и в член 1 от приложение X към него, както и в членове 12, 82 и 128 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, или в съответните разпоредби на други правила за персонала, приложими за тези институции, органи, служби или агенции, се разбира като изключващо Обединеното кралство.

ЧЛЕН 128

Институционална уредба

1. Независимо от член 127, по време на преходния период се прилага член 7.

2. За целите на Договорите по време на преходния период парламентът на Обединеното кралство не се счита за национален парламент на държава членка, освен във връзка с член 1 от Протокол (№ 1) относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз и що се отнася до предложенията, които са обществено достояние — член 2 от посочения протокол.

3. По време на преходния период разпоредбите на Договорите, с които на държавите членки се предоставят институционални права, позволяващи им да представят предложения, инициативи или искания до институциите, се разбират като изключващи Обединеното кралство[1].

4. За целите на участието в институционалната уредба, предвидена в членове 282 и 283 от ДФЕС и в Протокол (№ 4) за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, с изключение на член 21, параграф 2 от посочения протокол, по време на преходния период Bank of England не се счита за национална централна банка на държава членка.

[1] Това следва да се отнася по-специално до член 7, член 30, член 42, параграф 4, член 48, параграфи 2—6 и член 49 от ДЕС, а така също и до член 25, член 76, буква б), член 82, параграф 3, член 83, параграф 3, член 86, параграф 1, член 87, параграф 3, член 135, член 218, параграф 8, член 223, параграф 1, член 262, член 311 и член 341 от ДФЕС.

5. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член и от член 7, по време на преходния период представители или експерти на Обединеното кралство или експерти, определени от Обединеното кралство, могат, ако бъдат поканени, по изключение да присъстват на заседания или части от заседания на комитетите, посочени в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 182/2011, на заседания или на части от заседания на експертни групи на Комисията, на заседания или части от заседания на други подобни органи, както и на заседания или части от заседания на органи, служби или агенции, където и когато участват представители или експерти от държавите членки или експерти, определени от държавите членки, при условие че е изпълнено едно от следните условия:

а) обсъждането засяга отделни актове, които трябва да бъдат адресирани по време на преходния период до Обединеното кралство или физически или юридически лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство;

б) присъствието на Обединеното кралство е необходимо и е в интерес на Съюза, по-специално с оглед на ефективното прилагане на правото на Съюза по време на преходния период.

По време на такива заседания или части от заседания представителите или експертите на Обединеното кралство или експертите, определени от Обединеното кралство, нямат право на глас и тяхното присъствие се ограничава до конкретните точки от дневния ред, изпълняващи условията, посочени в буква а) или б).

6. По време на преходния период Обединеното кралство не действа в ръководно качество за оценки на риска, разглеждания, одобрения или разрешения на равнището на Съюза или на равнището на държавите членки, действащи съвместно, както е посочено в актовете и разпоредбите, изброени в приложение VII.

7. По време на преходния период, когато в проекти на актове на Съюза се определят или пряко се посочват конкретни органи, процедури или документи на държави членки, Съюзът се консултира с Обединеното кралство по тези проекти с оглед на осигуряването на правилното изпълнение и прилагане на съответните актове от Обединеното кралство и в Обединеното кралство.

ЧЛЕН 129

Специфична уредба относно външната дейност на Съюза

1. Без да се засяга член 127, параграф 2, по време на преходния период Обединеното кралство е обвързано със задълженията, произтичащи от посочените в член 2, буква а), подточка iv) международни споразумения, сключени от Съюза, от държавите членки, действащи от негово име, или от Съюза и неговите държави членки, действащи съвместно*.

* Съюзът ще уведоми останалите страни по тези споразумения, че по време на преходния период Обединеното кралство трябва да се третира като държава членка за целите на тези споразумения.

2. По време на преходния период представители на Обединеното кралство не участват в работата на органите, създадени по силата на международни споразумения, сключени от Съюза или от държавите членки, действащи от негово име, или от Съюза и неговите държави членки, действащи съвместно, освен ако:

а) Обединеното кралство участва на собствено основание; или

б) Съюзът по изключение покани Обединеното кралство да присъства като част от делегацията на Съюза в заседания или части от заседания на такива органи, когато Съюзът счита, че присъствието на Обединеното кралство е необходимо и е в интерес на Съюза, по-специално с оглед на ефективното прилагане на тези споразумения по време на преходния период; такова присъствие се допуска само когато участието на държавите членки е разрешено съгласно приложимите споразумения.

3. В съответствие с принципа на лоялно сътрудничество през преходния период Обединеното кралство се въздържа от всякакви действия или инициативи, които е вероятно да накърнят интересите на Съюза, по-специално в рамките на международни организации, агенции, конференции или форуми, в които Обединеното кралство е страна на собствено основание.

4. Независимо от параграф 3 по време на преходния период Обединеното кралство може да договаря, подписва и ратифицира международни споразумения, сключени от него в негово собствено качество, в областите на изключителна компетентност на Съюза, при условие че тези споразумения не влизат в сила или не се прилагат по време на преходния период, освен ако това не е разрешено от Съюза.

5. Без да се засяга член 127, параграф 2, в случаите, в които е необходима координация, може да се проведе консултация с Обединеното кралство за всеки случай поотделно.

6. След решение на Съвета, попадащо в обхвата на дял V, глава 2 от ДЕС, Обединеното кралство може да направи официална декларация пред върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, в която посочва, че по жизненоважни причини, които излага, свързани с националната политика, в тези изключителни случаи няма да приложи решението. В дух на взаимна солидарност Обединеното кралство се въздържа от всякакво действие, което би могло да противоречи или да попречи на действието на Съюза, основаващо се на това решение, а държавите членки зачитат позицията на Обединеното кралство.

7. По време на преходния период Обединеното кралство не предоставя командващи граждански операции, ръководители на мисии, командващи операции или командващи силите за мисии или операции, провеждани съгласно членове 42, 43 и 44 от ДЕС, нито осигурява щаб на операцията за такива мисии или операции или служи за рамкова държава за бойни групи на Съюза. По време на преходния период Обединеното кралство не предоставя ръководител за оперативни действия по член 28 от ДЕС.

ЧЛЕН 130

Специфична уредба относно възможностите за риболов

1. Що се отнася на определянето на възможностите за риболов по смисъла на член 43, параграф 3 от ДФЕС, за всеки период, попадащ в преходния период, се провеждат консултации с Обединеното кралство по отношение на възможностите за риболов, свързани с Обединеното кралство, включително в контекста на подготовката на съответните международни консултации и преговори.

2. За целите на параграф 1 Съюзът дава възможност на Обединеното кралство за всеки период, попадащ в преходния период, да предоставя коментари относно годишното съобщение на Европейската комисия относно възможностите за риболов, научните становища на съответните научни органи и предложенията на Европейската комисия за възможностите за риболов.

3. Независимо от член 129, параграф 2, буква б), с цел да се даде възможност на Обединеното кралство да подготви бъдещото си членство в съответните международни форуми, Съюзът може по изключение да покани Обединеното кралство да присъства като част от делегацията на Съюза на международните консултации и преговори, посочени в параграф 1 от настоящия член, доколкото това е позволено за държавите членки и се разрешава от конкретния форум.

4. Без да се засяга член 127, параграф 1, процентите за гарантиране на относителната стабилност при разпределението на посочените в параграф 1 от настоящия член възможности за риболов се запазват.

ЧЛЕН 131

Надзор и прилагане

По време на преходния период институциите, органите, службите и агенциите на Съюза разполагат с предоставените им от правото на Съюза правомощия по отношение на Обединеното кралство и на физическите и юридическите лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство. По-специално Съдът на Европейския съюз е компетентен в съответствие с предвиденото в Договорите.

Първата алинея се прилага по време на преходния период и по отношение на тълкуването и прилагането на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 132

Удължаване на преходния период

1. Независимо от член 126, Съвместният комитет може, преди 1 юли 2020 г., да приеме решение за удължаване на преходния период до 1 или 2 години.*

* В случай на удължаване Съюзът ще уведоми за това другите страни по международни споразумения.

2. В случай че Съвместният комитет приеме решение съгласно параграф 1, се прилага следното:

а) чрез дерогация от член 127, параграф 6 Обединеното кралство се счита за трета държава за целите на изпълнението на програмите и дейностите на Съюза, за които са поети задължения съгласно многогодишната финансова рамка, приложима, считано от 2021 г.;

б) чрез дерогация от член 127, параграф 1 и без да се засягат разпоредбите на пета част от настоящото споразумение, приложимото право на Съюза, отнасящо се до собствените ресурси на Съюза във връзка с финансовите години, обхванати от удължаването на преходния период, не се прилага по отношение на Обединеното кралство след 31 декември 2020 г.;

в) чрез дерогация от член 127, параграф 1 от настоящото споразумение, членове 107, 108 и 109 от ДФЕС не се прилагат за мерки, приети от компетентните органи на Обединеното кралство, включително за развитието на селските райони, които са насочени към подпомагане на производството и търговията със селскостопански продукти в Обединеното кралство, до годишно ниво на подпомагане, което не може да надвишава общата сума на разходите, направени в Обединеното кралство в рамките на Общата селскостопанска политика през 2019 г., и при условие че минимален процент на това освободено подпомагане е в съответствие с разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство. Този минимален процент се определя въз основа на последния наличен процент, за който общите разходи в рамките на общата селскостопанска политика в Съюза са били в съответствие с разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство. В случай че срокът, с който е удължен преходният период, не е кратен на дванадесет месеца, максималното годишно равнище на освободено подпомагане в годината, в която удълженият преходен период обхваща по-малко от 12 месеца, се намалява *pro rata*;

г) за периода от 1 януари 2021 г. до края на преходния период Обединеното кралство прави вноска в бюджета на Съюза, както е определено в съответствие с параграф 3;

д) при спазване на параграф 3, буква г), пета част от настоящото споразумение не се засяга.

3. С решение на Съвместния комитет съгласно параграф 1:

а) се определя подходящият размер на вноската на Обединеното кралство в бюджета на Съюза за периода от 1 януари 2021 г. до края на преходния период, като се взема предвид статуса на Обединеното кралство през този период, както и условията за изплащане на тази сума;

б) се посочва максималното равнище на освободено подпомагане, както и минималният процент от него, който трябва да отговаря на разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство, както е посочено в параграф 2, буква в);

в) се предвиждат всички други мерки, необходими за прилагането на параграф 2;

г) се адаптират датите или сроковете, посочени в членове 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156, 157 и приложения IV и V, така че да бъде отразено удължаването на преходния период.

ПЕТАЧАСТ

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 133

Валута, която трябва да се използва между Съюза и Обединеното кралство

Без да се засяга приложимото право на Съюза относно собствените ресурси на Съюза, всички суми, задължения, изчисления, отчети и плащания, посочени в настоящата част, се съставят и изпълняват в евро.

ЧЛЕН 134

Улеснения, предлагани на одиторите във връзка с финансовите разпоредби

Обединеното кралство уведомява Съюза за субектите, на които е възложило извършването на одита на изпълнението на финансовите разпоредби, обхванати от настоящата част.

По искане на Обединеното кралство Съюзът предоставя на субектите, на които е възложена тази задача, всяка информация, която може основателно да бъде поискана във връзка с правата и задълженията на Обединеното кралство съгласно настоящата част, и им оказва подходящото съдействие, за да им позволи да изпълнят своята задача. При предоставянето на информация и съдействие по настоящия член Съюзът действа в съответствие с приложимото право на Съюза, по-специално с правилата на Съюза относно защитата на данните.

Органите на Обединеното кралство и на Съюза могат да договорят подходящи административни разпоредби, с които да се улесни прилагането на първа и втора алинея.

ГЛАВА 2

ПРИНОС И УЧАСТИЕ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
В БЮДЖЕТА НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 135

Принос и участие на Обединеното кралство
в изпълнението на бюджетите на Съюза за 2019 г. и 2020 г.

1. За 2019 г. и 2020 г., в съответствие с част четвърта, Обединеното кралство допринася за изпълнението на бюджета на Съюза и участва в това изпълнение.

2. Чрез дерогация от част четвърта измененията на Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета[1] или Решение 2014/335/ЕС, Евратом, които са приети на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, не се прилагат по отношение на Обединеното кралство, доколкото тези изменения оказват въздействие върху финансовите задължения на Обединеното кралство.

[1] Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884).

ЧЛЕН 136

Разпоредби, приложими след 31 декември 2020 г. във връзка със собствените ресурси

1. Приложимото право на Съюза относно собствените ресурси на Съюза за финансовите години до 2020 г. продължава да се прилага за Обединеното кралство след 31 декември 2020 г., включително когато съответните собствени ресурси следва да се предоставят или коригират след тази дата.

2. Без да се засяга член 135, параграф 2, правото на Съюза, посочено в параграф 1 от настоящия член, включва по-специално следните актове и разпоредби, включително всяко изменение в тях, независимо от датата на приемане, влизане в сила или прилагане на изменението:

а) Решение 2014/335/ЕС, Евратом;

б) Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014, и по-специално член 12 от него във връзка с лихвата върху сумите, предоставени със закъснение, и член 11 от него във връзка с това как се процедира в случай на неучастие;

в) Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014, и по-специално член 1 от него във връзка с изчисляването на баланса и членове 2—8 от него във връзка с мерките за прилагане на системата на собствените ресурси;

г) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 на Съвета[1];

д) Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета[2];

е) Решение за изпълнение (ЕС, Евратом) 2018/195 на Комисията[3];

ж) Решение за изпълнение (ЕС, Евратом) 2018/194 на Комисията[4];

---

1 Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 на Съвета от 29 май 1989 г. за окончателни унифицирани схеми за събирането на собствените ресурси, набирани от данък добавена стойност (ОВ L 155, 7.6.1989 г., стр. 9).

2 Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003 на Съвета от 15 юли 2003 г. за хармонизиране на брутния национален доход по пазарни цени (Регламент за БНД) (ОВ L 181, 19.7.2003 г., стр. 1).

3 Решение за изпълнение (ЕС, Евратом) 2018/195 на Комисията от 8 февруари 2018 г. за установяване на формуляри за докладване на измами и нередности, засягащи вземания по традиционните собствени ресурси, и за докладите за проверките във връзка с традиционните собствени ресурси съгласно Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014 на Съвета (ОВ L 36, 9.2.2018 г., стр. 33).

4 Решение за изпълнение (ЕС, Евратом) 2018/194 на Комисията от 8 февруари 2018 г. за установяване на образци на отчетите за вземанията по собствените ресурси и на формуляр за докладите за несъбираемите суми, съответстващи на вземанията по собствените ресурси, съгласно Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета (ОВ L 36, 9.2.2018 г., стр. 20).

з) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета[1] („Финансовият регламент“);

и) член 287 от ДФЕС относно ролята на Сметната палата, както и други правила, отнасящи се до тази институция;

й) член 325 от ДФЕС относно борбата с измамите и свързаните с него актове, по-специално Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета[2] и Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета[3];

к) годишните бюджети за финансовите години до 2020 г. или в случай че годишният бюджет не е приет — правилата, приложими в съответствие с член 315 от ДФЕС.

---

1 Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1).

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 следните правила се прилагат за Обединеното кралство след 31 декември 2020 г.:

а) всички суми, произтичащи по отношение на Обединеното кралство от корекции на собствените ресурси, записани в бюджета, и от корекции, свързани с излишъка или дефицита, във връзка с финансирането на бюджетите на Съюза до 2020 г. в съответствие с правото на Съюза, посочено в параграфи 1 и 2, са дължими от или на Обединеното кралство;

б) ако в съответствие с приложимото право на Съюза относно собствените ресурси на Съюза датата, на която собствените ресурси трябва да бъдат предоставени е след 28 февруари 2021 г., плащането се извършва на най-ранната дата, посочена в член 148, параграф 1, след датата, на която трябва да бъдат предоставени собствените ресурси;

в) за целите на плащането от Обединеното кралство на традиционните собствени ресурси след 28 февруари 2021 г., размерът на правата, констатирани съгласно член 2 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014, след приспадане на разходите по събирането в съответствие с член 2, параграф 3 и член 10, параграф 3 от Решение 2014/335/ЕС, Евратом, се намалява с дела на Обединеното кралство от тази сума;

г) чрез дерогация от член 7 от настоящото споразумение представителите или експертите на Обединеното кралство или експертите, определени от Обединеното кралство, могат, ако бъдат поканени, по изключение да присъстват, без да разполагат с право на глас, на заседанията на всеки комитет, създаден съгласно приложимото право на Съюза, посочено в параграфи 1 и 2 от настоящия член, като например заседанията на Консултативния комитет по собствените ресурси, създаден съгласно член 7 от Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014, или Комитета по БНД, създаден съгласно член 4 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1287/2003, доколкото работата на тези комитети се отнася за финансовите години до 2020 г.;

д) корекции на собствените ресурси на база ДДС и брутен национален доход се правят единствено ако решение за съответните мерки съгласно разпоредбите, посочени в параграфи 1 и 2, е взето не по-късно от 31 декември 2028 г.;

е) отделната сметка за традиционните собствени ресурси, посочена в член 6, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014, се закрива изцяло до 31 декември 2025 г. Преди 20 февруари 2026 г. дял от сумите, които все още са в тази сметка към 31 декември 2025 г. и които не са предмет на констатациите от инспекциите на Европейската комисия, съобщени преди тази дата съгласно законодателството за собствените ресурси, се предоставя на разположение на бюджета на Съюза, като този дял съответства на съотношението на сумите, предоставени на Съюза, към сумите, докладвани от Обединеното кралство пред Европейската комисия в рамките на процедурата, определена в член 13 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014, в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

ЧЛЕН 137

Участие на Обединеното кралство в изпълнението
на програмите и дейностите на Съюза през 2019 и 2020 г.

1. В съответствие с част четвърта програмите и дейностите на Съюза, за които са поети задължения съгласно многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020 г. („МФР за периода 2014—2020 г.“) или предходните финансови перспективи, се изпълняват през 2019 и 2020 г. по отношение на Обединеното кралство въз основа на приложимото право на Съюза.

Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1], както е приложим през 2020 г., не се прилага в Обединеното кралство за референтната 2020 година. Въпреки това член 13 от посочения регламент се прилага по отношение на схемата за директни плащания на Обединеното кралство за референтната 2020 година, при условие че тази схема е еквивалентна на схемата по Регламент (ЕС) № 1307/2013, приложима през 2020 г.

[1] Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 608).

2. Чрез дерогация от четвърта част Обединеното кралство и проекти, намиращи се в Обединеното кралство, отговарят на условията за финансови операции, извършвани в рамките на финансови инструменти, управлявани пряко или непряко съгласно дял X от Финансовия регламент, или финансови операции, гарантирани от бюджета на Съюза по линия на Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ), създаден с Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета[1], и на Европейския фонд за устойчиво развитие (ЕФУР), създаден с Регламент (ЕС) 2017/1601 на Европейския парламент и на Съвета[2], само при условие че тези финансови операции са били одобрени от субектите и органите, включително ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд (ЕИФ), или от лицата, на които е възложено изпълнението на част от тези действия преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, дори ако подписването на посочените финансови операции се е състояло след тази дата. По отношение на финансовите операции, одобрени след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, субектите, установени в Обединеното кралство, се третират като субекти, намиращи се извън Съюза.

---

1 Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2015 г. за Европейския фонд за стратегически инвестиции, Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси и Европейския портал за инвестиционни проекти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1291/2013 и (ЕС) № 1316/2013 — Европейски фонд за стратегически инвестиции (ОВ L 169, 1.7.2015 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) 2017/1601 на Европейския парламент и на Съвета от 26 септември 2017 г. за създаване на Европейски фонд за устойчиво развитие (ЕФУР), гаранция от ЕФУР и Гаранционен фонд на ЕФУР (ОВ L 249, 27.9.2017 г., стр. 1).

ЧЛЕН 138

Право на Съюза, приложимо след 31 декември 2020 г.
по отношение на участието на Обединеното кралство
в изпълнението на програмите и дейностите на Съюза,
за които са поети задължения съгласно МФР за периода 2014—2020 г. или предходни финансови перспективи

1. По отношение на изпълнението на програмите и дейностите на Съюза, за които са поети задължения съгласно МФР за периода 2014—2020 г. или предходни финансови перспективи, приложимото право на Съюза, включително правилата за финансови корекции и уравняване на сметките, продължава да се прилага спрямо Обединеното кралство след 31 декември 2020 г. до приключването на тези програми и дейности на Съюза.

2. Приложимото право на Съюза, посочено в параграф 1, включва по-специално следните разпоредби, включително измененията на тези разпоредби, независимо от датата на приемане, влизане в сила или прилагане на изменението:

а) Финансовия регламент;

б) основните актове по смисъла на член 2, точка 4 от Финансовия регламент, с които се създават програмите или дейностите на Съюза, посочени в бюджетните забележки относно дяловете, главите, статиите или позициите, по които са поети задължения за бюджетните кредити;

в) член 299 от ДФЕС относно изпълняемостта на парични задължения;

г) член 287 от ДФЕС относно ролята на Сметната палата, както и други правила, отнасящи се до тази институция;

д) член 325 от ДФЕС относно борбата с измамите и свързаните с него актове, по-специално Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

3. Чрез дерогация от член 7 представителите или експертите от Обединеното кралство или експертите, определени от Обединеното кралство, могат, ако бъдат поканени, по изключение да присъстват, без да разполагат с право на глас, на заседанията на комитетите, които подпомагат Европейската комисия в изпълнението и управлението на програмите, установени с правото на Съюза, посочено в параграф 1, или установени от Европейската комисия във връзка с прилагането на това право, доколкото тяхната работа се отнася до финансовите години до 2020 г.

4. Чрез дерогация от член 8 Обединеното кралство има достъп до мрежите, информационните системи и базите данни, създадени съгласно съответните основни актове или със съответните правила за изпълнение, произтичащи от тези основни актове, доколкото това е строго необходимо за изпълнението на програмите и дейностите, посочени в параграф 2, буква б).

5. По предложение на Комитета по финансовите разпоредби, посочен в член 165, параграф 1, буква е), Съвместният комитет може да приема, в съответствие с правилата, установени в член 166, технически мерки за улесняване на приключването на програмите и дейностите, посочени в параграф 1 от настоящия член, или за освобождаване на Обединеното кралство от задължения за предприемането на действия, по време на или след приключването на тези програми и дейности, които не са релевантни за бивша държава членка, при условие че тези технически мерки спазват принципа на добро финансово управление и не водят до предимство в полза на Обединеното кралство или на бенефициери от Обединеното кралство спрямо държави членки или трети държави, участващи в същите програми и дейности, финансирани от бюджета на Съюза.

ЧЛЕН 139

Дял на Обединено кралство

Делът на Обединеното кралство, посочен в член 136, параграф 3, букви а) и в) и в членове 140—147 е процент, изчислен като съотношението между собствените ресурси, предоставени от Обединеното кралство за периода 2014—2020 г., и собствените ресурси, предоставени през този период от всички държави членки и Обединеното кралство, като при изчислението се взема предвид корекцията на тези два елемента със сумата, съобщена на държавите членки преди 1 февруари 2022 г. в съответствие с член 10б, параграф 5 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014.

ЧЛЕН 140

Неизпълнени поети задължения

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящото споразумение, Обединеното кралство носи отговорност спрямо Съюза за своя дял от бюджетните задължения в бюджета на Съюза и бюджетите на децентрализираните агенции на Съюза, дължими към 31 декември 2020 г., както и за своя дял от поетите през 2021 г. задължения за преноса на бюджетни кредити за поети задължения от бюджета за 2020 г.

Първа алинея не се прилага по отношение на следните поети задължения, неизпълнени към 31 декември 2020 г.:

а) задълженията, свързани с програмите и органите, за които се прилага член 11 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 по отношение на Обединеното кралство;

б) задълженията, финансирани чрез целеви приходи в бюджета на Съюза.

По отношение на децентрализираните агенции на Съюза размерът на техните задължения, посочени в първа алинея, се взема предвид пропорционално на дела на вноските от бюджета на Съюза в общите им приходи за периода 2014—2020 г.

2. Съюзът изчислява размера на задълженията, посочени в параграф 1, към 31 декември 2020 г. Съюзът съобщава тази сума на Обединеното кралство до 31 март 2021 г., като добавя списък с референтния коефициент за всяко задължение, съответните бюджетни редове и сумата за всеки съответен бюджетен ред.

3. До 31 март всяка година, считано от 2022 г., във връзка със задълженията, посочени в параграф 1, Съюзът предоставя на Обединеното кралство:

а) информация относно размера на неизпълнените поети задължения към 31 декември на предходната година и относно плащанията и отменените бюджетни задължения, извършени през предходната година, включително актуализация на списъка, посочен в параграф 2;

б) прогнозна стойност на очакваните плащания през текущата година въз основа на равнището на бюджетните кредити за плащания в бюджета;

в) прогнозна стойност на очаквания принос на Обединеното кралство за покриване на плащанията, посочени в буква б); и

г) друга информация, като например средносрочна прогноза за плащанията.

4. Дължимата годишна сума се изчислява като дела на Обединеното кралство от прогнозната стойност, посочена в параграф 3, буква б), коригирана с разликата между плащанията, извършени от Обединеното кралство през предходната година, и дела на Обединеното кралство от плащанията, извършени от Съюза през предходната година по неизпълнените поети задължения, посочени в параграф 1, намален с размера на нетните финансови корекции по отношение на програми и дейности, финансирани в рамките на МФР за периода 2014—2020 г. или предходни финансови перспективи, и намален с постъпленията от процедури за нарушение относно непредоставяне от страна на държава членка на собствени ресурси, свързани с финансовите години до 2020 г., при условие че тези суми са били получени в бюджета през предходната година и са окончателни. Годишната сума, дължима от Обединеното кралство, не се коригира през съответната година.

През 2021 г. годишната сума, дължима от Обединеното кралство, се намалява с дела на Обединеното кралство при финансирането на бюджета за 2020 г. от размера на бюджетните кредити за плащания, пренесени от 2020 г. за 2021 г. в съответствие с членове 12 и 13 от Финансовия регламент, и с дела на Обединеното кралство от общия размер на традиционните собствени ресурси, предоставени на Съюза през януари и февруари 2021 г., по отношение на които правата на Съюза са установени в съответствие с член 2 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 през ноември и декември 2020 г. Съюзът също така възстановява на Обединеното кралство дела на Обединеното кралство от общия размер на традиционните собствени ресурси, предоставени от държавите членки след 31 декември 2020 г. за стоки, допуснати за свободно обращение след завършване или приключване на временно складиране или на митнически режими по член 49, параграф 2, започнали преди или на тази дата.

5. По искане на Обединеното кралство, направено най-рано след 31 декември 2028 г., Съюзът прави прогнозна оценка на оставащите суми, които трябва да бъдат платени от Обединеното кралство съгласно настоящия член, въз основа на правило, отчитащо размера на неизпълнените поети задължения в края на годината, както и прогнозна оценка на отменените бюджетни задължения по тези неизпълнени поети задължения, финансовите корекции и постъпленията от процедурите за нарушение след края на годината. След потвърждението от страна на Обединеното кралство на приемането на предложението до Комитета по финансовите разпоредби, посочен в член 165, параграф 1, буква е), и Съвместния комитет Обединеното кралство изплаща прогнозната сума, коригирана в съответствие с параграф 4 от настоящия член, във връзка с плащанията, извършени от Обединеното кралство през предходната година. Плащането на сумите, посочени в настоящия параграф, погасява оставащите задължения на Обединеното кралство или на Съюза по настоящия член.

ЧЛЕН 141

Глоби, за които е взето решение преди или на 31 декември 2020 г.

1. По отношение на глоба, за която Съюзът е взел решение преди или на 31 декември 2020 г. и която е станала окончателна и не представлява целеви приход, Съюзът възстановява на Обединеното кралство неговия дял от размера на глобата, събрана от Съюза, освен ако тази сума вече не е записана като бюджетен приход в бюджета на Съюза преди или на 31 декември 2020 г.

2. По отношение на глоба, за която Съюзът е взел решение след 31 декември 2020 г. в рамките на процедура по член 92, параграф 1, Съюзът възстановява на Обединеното кралство дела му от размера на глобата, събрана от Съюза, след като тази глоба е станала окончателна.

ЧЛЕН 142

Задължения на Съюза към края на 2020 г.

1. Обединеното кралство носи отговорност по отношение на Съюза за дела си от финансирането на задълженията на Съюза, поети до 31 декември 2020 г., с изключение на следното:

а) задължения, за които има съответни активи, включително: активи, свързани със заеми за финансова помощ от Съюза, и свързаните с тях пасиви от счетоводния баланс, активи, които съответстват на имоти, машини и съоръжения, и провизии, свързани с демонтирането на ядрени обекти на Съвместния изследователски център, както и всички свързани с отдаване под наем задължения, нематериални активи и инвентар, всички активи и пасиви, свързани с управлението на валутен риск, начислени приходи и приходи за бъдещи периоди и всички провизии, различни от тези, които са свързани с глоби, съдебни производства и задължения по финансови гаранции; и

б) пасиви и активи, които са свързани с управлението на бюджета и управлението на собствените ресурси, включително непогасени аванси по предварително финансиране, вземания, пари в брой, задължения и начислени разходи, включително тези, свързани с Европейския фонд за гарантиране на земеделието или вече включени в неизпълнените поети задължения (RAL).

2. По-специално Обединеното кралство носи отговорност за дела си от задължението на Съюза по отношение на пенсионните права и правата на други свързани със заетостта доходи, натрупани на или преди 31 декември 2020 г. Плащанията, свързани с това задължение, се извършват в съответствие с параграфи 5 и 6.

3. До 31 март всяка година, считано от 2022 г., Съюзът предоставя на Обединеното кралство информация за плащанията, извършени през предходната година, съответстващи на неизпълнените задължения към 31 декември 2020 г., и за размера на приноса на Обединеното кралство за тези плащания.

4. До 31 март всяка година, считано от 2022 г., Съюзът предоставя на Обединеното кралство специален документ за пенсиите, разглеждащ положението към 31 декември на предходната година по отношение на задължението, посочено в параграф 2, в който документ се посочват:

а) оставащите суми, които все още не са изплатени във връзка със задълженията, описани в параграф 5;

б) изчисленията, данните и предположенията, използвани за определяне на сумата, която Обединеното кралство трябва да плати до 30 юни на текущата година, по отношение на плащанията за пенсии на персонала и вноските от бюджета на Съюза към общата схема за здравно осигуряване (ОЗОС), извършени през предходната година в съответствие с параграф 6, и прогноза за тези суми за текущата година;

в) по отношение на популацията към 31 декември 2020 г. — информация за броя на действителните бенефициери и за очакваните бъдещи бенефициери на пенсионноосигурителната и здравноосигурителната схема на персонала в края на предходната година, както и за натрупаните им към посочения момент права след заетост; и

г) непогасените задължения на Обединеното кралство, изчислени въз основа на актюерски оценки, направени в съответствие с международните счетоводни стандарти за публичния сектор, и обяснение на развитието на тези задължения в сравнение с предходната година.

Посоченият документ може да бъде актуализиран до 30 септември на същата година, за да се отразят окончателните данни за предходната година.

5. Що се отнася до отговорността на Обединеното кралство по отношение на пенсионните права и правата на други свързани със заетостта доходи, посочени в параграф 2, по отношение на пенсиите на членовете на европейските институции и на високопоставените служители на ЕС, заемащи публична длъжност, попадащи в обхвата на Регламент № 422/67/ЕИО, № 5/67/Евратом на Съвета[1], Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент[2] и Регламент (ЕС) 2016/300 на Съвета[3], Обединеното кралство участва в задълженията, които са записани в консолидираните отчети на Съюза за 2020 финансова година, с 10 вноски, считано от 31 октомври 2021 г.

---

1 Регламент № 422/67/ЕИО, № 5/67/Евратом на Съвета от 25 юли 1967 г. за определяне на възнаграждението на председателя и на членовете на Комисията и на председателя, съдиите, генералните адвокати и секретаря на Съда на Европейските общности (ОВ Р 187, 8.8.1967 г., стр. 1).

2 Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 28 септември 2005 г. за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент (ОВ L 262, 7.10.2005 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕС) 2016/300 на Съвета от 29 февруари 2016 г. за определяне на възнагражденията на високопоставените служители на ЕС, заемащи публична длъжност (ОВ L 58, 4.3.2016 г., стр. 1).

6. Що се отнася до отговорността на Обединеното кралство по отношение на пенсионните права и правата на други свързани със заетостта доходи, посочени в параграф 2, по отношение на пенсиите на длъжностните лица на Съюза, установени в съответствие с членове 77—84 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, и по отношение на пенсиите на срочно наетите служители, договорно наетите служители и парламентарните сътрудници, установени в съответствие съответно с членове 33—40, членове 101—114 и член 135 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, Обединеното кралство допринася годишно към нетните плащания, извършвани от бюджета на Съюза за всеки бенефициер, и към свързаната с това вноска към бюджета на Съюза за ОЗОС за всеки бенефициер или лице, което се ползва с права, на основание връзката си с бенефициера. Плащанията по тази вноска започват на 30 юни 2022 г.

Що се отнася до пенсиите, посочени в първа алинея, плащането от страна на Обединеното кралство е сборът от нетните плащания, извършени от бюджета на Съюза през предходната година за всеки бенефициер, умножен по дела на Обединеното кралство и по процент, който е специфичен за всеки бенефициер („специфичният процент“). Специфичният процент е, както следва:

а) за бенефициер, получаващ пенсия на 1 януари 2021 г., специфичният процент е 100 %;

б) за всеки друг бенефициер на пенсия специфичният процент се изчислява като съотношението между пенсионните права, придобити в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, и по-специално приложение VIII към него, на или преди 31 декември 2020 г., включително пенсионните права, прехвърлени към тази дата, и придобитите пенсионни права към датата на пенсиониране или на смъртта, ако това събитие е настъпило по-рано, или към датата, на която лицето напуска схемата;

в) за целите на вноската от бюджета в ОЗОС специфичният процент се изчислява като съотношението между броя на годините до 31 декември 2020 г., през които бенефициерът е осъществявал вноски в пенсионноосигурителната схема, и общия брой години към момента на излизане в пенсия, през които бенефициерът или лицето, обхванато от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, който представлява основание за пораждане на права по ОЗОС, са осъществявали вноски в пенсионноосигурителната схема.

За бенефициер на наследствена пенсия или на пенсия за сираци, установени в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, изчислението се извършва въз основа на кариерата на лицето, попадащо в обхвата на посочения правилник, който представлява правното основание за наследствената пенсия или пенсията за сираци.

Докато задължението по настоящия параграф не бъде погасено, през която и да е година („година N“) Обединеното кралство може, преди 1 март на година N, да изпрати на Съюза искане за плащане на неизплатеното задължение към 31 декември на година N. Съюзът определя размера на неизплатеното задължение по отношение на пенсиите и на получаваните след заетост доходи от ОЗОС, като използва същата методология, като тази в параграф 4, буква г). Ако Обединеното кралство се съгласи, то изплаща тази сума на пет вноски, като първото плащане се извършва през година N+1. Обединеното кралство покрива също така своето задължение за година N по процедурата, определена в настоящия параграф. След извършване на плащането и при условие че плащанията, посочени в параграф 5, са извършени, оставащите задължения по настоящия член се погасяват. Комитетът по финансовите разпоредби, посочен в член 165, параграф 1, буква е), и Съвместният комитет се уведомяват за тази ситуация.

ЧЛЕН 143

Условни финансови задължения, свързани със заеми
за финансова помощ, ЕФСИ, ЕФУР и мандата за външно кредитиране

1. Обединеното кралство носи отговорност по отношение на Съюза за своя дял от условните финансови задължения на Съюза, произтичащи от финансови операции, които са:

а) приети от Европейския парламент и от Съвета или от Европейската комисия преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, когато тези финансови операции се отнасят до заеми за финансова помощ, приети в съответствие с Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета[1], Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета[2] или решенията на Европейския парламент и на Съвета за предоставяне на макрофинансова помощ на различни държави въз основа на финансиране в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 480/2009 на Съвета[3] или Регламент (ЕО, Евратом) № 2728/94 на Съвета[4];

---

1 Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета от 11 май 2010 г. за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране (ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 г. за установяване на механизъм, осигуряващ средносрочно финансово подпомагане за платежния баланс на държавите членки (ОВ L 53, 23.2.2002 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕО, Евратом) № 480/2009 на Съвета от 25 май 2009 г. относно създаване на Гаранционен фонд за външни дейности (ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 10).

4 Регламент (ЕО, Евратом) № 2728/94 на Съвета от 31 октомври 1994 г. за създаване на Гаранционен фонд за външни дейности (ОВ L 293, 12.11.1994 г., стр. 1).

б) одобрени преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение от органите, образуванията или лицата, на които пряко е поверено изпълнението на финансови операции във връзка с бюджетни гаранции, които са били предоставени в полза на ЕИБ чрез ЕФСИ в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/1017 или чрез мандата за външно кредитиране в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 480/2009 или Регламент (ЕО, Евратом) № 2728/94 и Решение № 466/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1] или Решение № 1080/2011/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2] или са били предоставени в полза на отговарящи на условията за допустимост партньори (ЕФУР).

На 31 юли 2019 г. Съюзът предоставя на Обединеното кралство специален доклад относно тези финансови операции, като предоставя за всеки вид инструмент информация за:

а) финансовите задължения, произтичащи от тези финансови операции към датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

[1] Решение № 466/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за предоставяне на гаранция от ЕС на Европейската инвестиционна банка за загуби по операции по финансиране на инвестиционни проекти извън Съюза (ОВ L 135, 8.5.2014 г., стр. 1).

[2] Решение № 1080/2011/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставяне на гаранция от ЕС на Европейската инвестиционна банка за загуби по заеми и гаранции по заеми за проекти, осъществявани извън Съюза, и за отмяна на Решение № 633/2009/ЕО (ОВ L 280, 27.10.2011 г., стр. 1).

б) когато е приложимо, провизиите, държани към датата на влизане в сила на настоящото споразумение в съответните гаранционни фондове или доверителни сметки с цел покриване на финансовите задължения, посочени в буква а), и на съответните провизии, за които са поети задължения, но все още не са платени.

В консолидираните отчети на Съюза за 2019 г. и 2020 г. плащанията от провизиите, посочени във втора алинея, буква б), извършени от датата на влизане в сила на настоящото споразумение до съответно 31 декември 2019 г. и 31 декември 2020 г., се оповестяват за същите финансови операции, посочени в настоящия параграф, но за които е взето решение на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

Отговорността на Обединеното кралство по отношение на Съюза във връзка с финансовите операции, посочени в настоящия параграф, не се засяга от преструктурирането на тези финансови операции. По-специално финансовата експозиция на Обединеното кралство не се увеличава в номинално изражение в сравнение с положението непосредствено преди преструктурирането.

2. Що се отнася до финансовите операции, посочени в параграф 1, Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за своя дял от:

а) всички суми, събрани от Съюза от неизправни длъжници или свързани с недължими плащания; и

б) всички нетни приходи, произтичащи от разликата между финансовите и оперативните приходи и финансовите и оперативните разходи, записани в бюджета на Съюза като приходи — общи или целеви.

Що се отнася до приходите от управлението на активите във връзка с финансирането на инструментите, за които се осигурява финансиране, Съюзът изчислява процент от приходите като съотношението между нетните приходи от управлението на активите за предходната година и общото финансиране, съществуващо към края на предходната година. Размерът на задължението по отношение на Обединеното кралство за приходите от управлението на активите във връзка с финансирането е сумата, която се получава, като се умножи текущото финансиране на Обединеното кралство, посочено в параграф 5, по този процент от приходите.

3. До 31 март 2021 г. за всеки инструмент, посочен в параграф 1, за който е предвидено финансиране от бюджета на Съюза, Съюзът съобщава на Обединеното кралство:

а) първоначалното му финансиране, изчислено като дела на Обединеното кралство от сбора от:

i) провизиите, осигурени в съответния гаранционен фонд до 31 декември 2020 г.;

ii) размера на провизиите, за които са поети задължения, но които все още не са платени до 31 декември 2020 г.; и

iii) плащанията, извършени от датата на влизане в сила на настоящото споразумение до 31 декември 2020 г. във връзка с финансови операции, за които е взето решение на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение; и

б) неговия процент на финансиране по подразбиране, изчислен като съотношението между първоначалното финансиране на Обединеното кралство за този инструмент и размера на финансовите операции, посочени в параграф 1, към 31 декември 2020 г., за които е взето решение преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

4. На 31 март всяка година, считано от 2021 г., до амортизирането, изтичането или прекратяването на финансовите операции, посочени в параграф 1, Съюзът предоставя на Обединеното кралство информация за тези финансови операции. За всеки вид инструмент информацията съдържа:

а) условните задължения, неизпълнени към 31 декември на предходната година;

б) плащанията, извършени от Съюза през предходната година във връзка с тези финансови операции, и размерите на тези плащания, натрупани след 31 декември 2020 г.;

в) текущото финансиране на Обединеното кралство и неговия текущ процент на финансиране съгласно параграф 5;

г) възстановяванията, извършени в полза на Обединеното кралство през предходната година в съответствие с параграф 6, буква а), и размерите на тези възстановявания, натрупани след 31 декември 2020 г.;

д) събраните суми и нетните приходи, записани в бюджета на Съюза съгласно параграф 2, за предходната година;

е) при необходимост — друга полезна информация за финансовите операции, извършени през предходната година.

5. До 31 март всяка година за всеки инструмент, посочен в параграф 1, когато основният акт предвижда финансиране от бюджета на Съюза, Съюзът:

а) изчислява текущото финансиране на Обединеното кралство, определено като размера на първоначалното финансиране на Обединеното кралство, намален със следното:

i) дела на Обединеното кралство от натрупаните плащания, посочени в параграф 4, буква б), извършени от бюджета на Съюза след 31 декември 2020 г. във връзка с финансови операции, за които е взето решение преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

ii) дела на Обединеното кралство от размера на отменените бюджетни задължения през предходните години по неизпълнените поети задължения, посочени в параграф 3, буква а), подточка ii) от настоящия член, съобщени съгласно член 140, параграф 3;

iii) натрупаното равнище на възстановяванията, извършени в полза на Обединеното кралство от 1 януари 2021 г. нататък, както е посочено в параграф 4, буква г);

б) съобщава на Обединеното кралство текущия процент на финансиране, определен като съотношението между текущото финансиране на Обединеното кралство и размера на финансовите операции, посочени в параграф 4, буква а).

6. Всяка година от 2022 г. нататък:

а) ако текущият процент на финансиране на Обединеното кралство за даден инструмент надвишава неговия процент на финансиране по подразбиране за този инструмент, Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за този инструмент за сумата, получена чрез умножаване на размера на финансовите задължения, посочени в параграф 4, буква а), по разликата между текущия процент на финансиране и процента на финансиране по подразбиране. Задължението на Съюза не надвишава текущото финансиране на Обединеното кралство, изчислено в параграф 5;

б) ако през дадена година текущият процент на финансиране на Обединеното кралство за даден инструмент стане отрицателен, Обединеното кралство носи отговорност по отношение на Съюза за този инструмент за сумата на отрицателното текущо финансиране. През следващите години Обединеното кралство е отговорно по отношение на Съюза за този инструмент за дела си от извършените плащания, съобщени в съответствие с параграф 4, буква б) от настоящия член, и за дела на Обединеното кралство от размера на отменените бюджетни задължения през предходната година по неизпълнените поети задължения, посочени в параграф 3, буква а), подточка ii) от настоящия член, съобщени съгласно член 140, параграф 3.

7. Ако текущото финансиране на Обединеното кралство е положително, след като финансовите операции на Съюза, свързани с инструмент, посочен в параграф 1, бъдат погасени, Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за размера на текущото финансиране на Обединеното кралство, изчислен в съответствие с параграф 5.

8. След 31 декември 2020 г., ако от бюджета на Съюза се извършват плащания за финансовите операции, посочени в параграф 1, във връзка с инструмент, за който основният акт не предвижда финансиране, Обединеното кралство носи отговорност по отношение на Съюза за този инструмент за своя дял от извършените плащания, съобщени в съответствие с параграф 4, буква б).

9. За целите на настоящия член, когато финансови задължения, плащания, събирания или други суми са свързани с финансови операции, посочени в параграф 1, но не може да бъде пряко определено дали произтичат от конкретна финансова операция вследствие на прилагането на механизми за споделяне на риска или за подчиненост, съответните финансови задължения, плащания, събирания или други суми, които трябва да бъдат определени с цел прилагане на настоящия член, се изчисляват пропорционално въз основа на съотношението между размера на финансовите операции, за които е взето решение или които са одобрени преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, към 31 декември на годината, предхождаща извършването на изчислението, и общия размер на финансовите операции към тази дата.

10. Когато финансовите операции, посочени в параграф 1, не се амортизират, тези финансови операции се считат след 10 години за амортизиращи се операции, пропорционално на амортизацията на оставащите амортизиращи се операции.

ЧЛЕН 144

Финансови инструменти под режим на пряко или непряко изпълнение,
финансирани от програмите от МФР за периода 2014—2020 г.
или в рамките на предходни финансови перспективи

1. От датата на влизане в сила на настоящото споразумение до пълното амортизиране на финансовите операции, посочени в буква а) от настоящата алинея, Съюзът определя следните финансови операции:

а) преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение — Европейската комисия е взела решение за тях и когато е необходимо, са одобрени от финансовите институции, на които Европейската комисия е възложила изпълнението на финансов инструмент по програма от МФР за периода 2014—2020 г. или в рамките на предходни финансови перспективи под режим на пряко или непряко изпълнение; и

б) е взето решение за тях и когато е необходимо, са одобрени на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

На 31 юли 2019 г. в доклада, посочен в член 143, параграф 1, втора алинея, Съюзът предоставя следната информация относно финансовите инструменти под режим на пряко или непряко изпълнение, които се финансират от програмите от МФР за периода 2014—2020 г. или се финансират в рамките на предходни финансови перспективи:

а) финансовите задължения, произтичащи от операциите, за които е взето решение преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение от Европейската комисия или от субекта, на който Европейската комисия е възложила изпълнението на финансовия инструмент; и

б) плащанията, извършени от Европейската комисия за финансовите инструменти, и сумите, заделени за финансовите инструменти, които все още не са платени към тази дата.

Отговорността на Съюза по отношение на Обединеното кралство във връзка с финансовите операции, посочени в настоящия параграф, не се засяга от преструктурирането на тези финансови операции, доколкото това преструктуриране не увеличава финансовата експозиция спрямо контрагента в номинално изражение, каквато тя е била непосредствено преди преструктурирането.

2. Считано от 2021 г., на 31 март всяка година, до амортизирането, изтичането или прекратяването им, за всеки финансов инструмент, посочен в параграф 1, Съюзът съобщава на Обединеното кралство наличната информация за посочените в параграф 1 финансови операции, за които е взето решение или които са одобрени преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, както и за тези, за които е взето решение или които са одобрени на или след тази дата. За всеки инструмент информацията съдържа:

а) финансовите задължения към 31 декември на предходната година, произтичащи от финансовите операции, за които е взето решение от Европейската комисия или които са одобрени от субекта, на който Европейската комисия е възложила изпълнението на финансовия инструмент, преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

б) общите финансови задължения към 31 декември на предходната година, произтичащи от финансовите операции, за които е взето решение от Европейската комисия или от субекта, на който Европейската комисия е възложила изпълнението на инструмента;

в) съотношението между сумите, посочени в букви а) и б);

г) плащанията, извършени от обезпечителния фонд или от доверителните сметки към упълномощените субекти, когато тези плащания са свързани с финансови операции, за които е взето решение от Европейската комисия или които са одобрени от субекта, на който Европейската комисия е възложила изпълнението на финансовия инструмент, след датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

д) частта от сумите, върнати на Съюза в съответствие с член 209, параграф 3 от Финансовия регламент, с изключение на върнатите средства, предвидени в буква е) от настоящия параграф, във връзка с финансови операции, за които е взето решение или които са одобрени преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

е) приходите от ресурсите на финансовия инструмент в обезпечителния фонд или в доверителните сметки;

ж) частта от сумата на обезпечителния фонд или доверителните сметки, която не е била изплатена и която е била събрана от Европейската комисия;

з) при необходимост — друга полезна информация за финансовите операции, извършени през предходната година.

3. Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за дела на Обединеното кралство от всяка сума, посочена в параграф 2, букви г)—ж).

4. За целите на настоящия член, когато финансови задължения, плащания, събирания или други суми са свързани с финансови операции, посочени в параграф 1, но не може да бъде пряко определено, че произтичат от конкретна финансова операция вследствие на прилагането на механизми за споделяне на риска или за подчиненост, съответните финансови задължения, плащания, събирания или други суми, които трябва да бъдат определени с цел прилагане на настоящия член, се изчисляват пропорционално въз основа на съотношението, посочено в параграф 2, буква в).

ЧЛЕН 145

Европейска общност за въглища и стомана

Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за дела му от нетните активи на Европейската общност за въглища и стомана в ликвидация към 31 декември 2020 г.

Съюзът възстановява съответната сума на Обединеното кралство под формата на пет равни годишни вноски на 30 юни всяка година, като първата вноска става дължима на 30 юни 2021 г.

ЧЛЕН 146

Инвестиции на Съюза в ЕИФ

Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за дела му от инвестициите на Съюза във внесения капитал на ЕИФ към 31 декември 2020 г.

Съюзът възстановява съответната сума на Обединеното кралство под формата на пет равни годишни вноски на 30 юни всяка година, като първата вноска става дължима на 30 юни 2021 г.

ЧЛЕН 147

Условни задължения, свързани със съдебни дела

1. Обединеното кралство носи отговорност за своя дял от плащанията, необходими за изпълняване на условните задължения на Съюза, които стават дължими във връзка със съдебни дела, засягащи финансовите интереси на Съюза, свързани с бюджета, и по-специално във връзка с Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 или във връзка със съдебни дела, произтичащи от изпълнението на програми и политики на Съюза, при условие че фактите, формиращи предмета на тези дела, са настъпили не по-късно от 31 декември 2020 г.

Съюзът носи отговорност по отношение на Обединеното кралство за дела му от всички събрани впоследствие суми, свързани с плащанията, посочени в първа алинея.

2. До 31 март всяка година Съюзът съобщава на Обединеното кралство посочените в параграф 1 суми.

ЧЛЕН 148

Плащания след 2020 г.

1. Референтните дати за плащанията от Обединеното кралство към Съюза или от Съюза към Обединеното кралство, извършвани след 31 декември 2020 г., са 30 юни и 31 октомври всяка година за сумите:

а) посочени в член 49, параграф 2, членове 50 и 53, член 62, параграф 2, член 63, параграф 1, буква д), член 63, параграф 2, член 99, параграф 3 и член 100, параграф 2;

б) посочени в член 84, параграф 1;

в) посочени в член 136, параграф 3, букви а), б), в), д) и е) до следващата референтна дата след датата на корекцията;

г) в резултат на коригиращи мерки, които Обединеното кралство трябва да предприеме по отношение на собствените ресурси, дължими за финансовите години до 2020 г. вследствие на проверки, извършени съгласно Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014 или Регламент (ЕИО, Евратом) № 1553/89 или по някаква друга причина, до следващата референтна дата след датата на коригиращата мярка;

д) посочени в член 140, параграф 4 под формата на две вноски на референтните дати за плащанията, като размерът на първата вноска възлиза на половината от втората;

е) посочени в член 140, параграф 5 на 30 юни, след като Обединеното кралство потвърди, че приема предложението на Съюза до Комитета по финансовите разпоредби, посочен в член 165, параграф 1, буква е), и до Съвместния комитет;

ж) посочени в член 141 до следващата референтна дата след коригирането на собствените ресурси за държавите членки, произтичащо от окончателното вписване на глобата в бюджета на Съюза;

з) посочени в член 142, параграф 1 до следващата референтна дата след датата на съобщението по параграф 3;

и) посочени в член 142, параграф 5 и член 142, параграф 6, четвърта алинея на 31 октомври всяка година;

й) посочени в член 142, параграф 6, първа алинея на 30 юни всяка година;

к) посочени в членове 143 и 144 до следващата референтна дата след датата на съобщението, посочено в член 143, параграф 4 и член 144, параграф 2;

л) посочени в членове 145 и 146;

м) посочени в член 147, параграф 2 до следващата референтна дата след датата на съобщението, посочена в него;

н) посочени в параграф 3 като евентуални начислени лихви.

Плащанията се извършват на четири равни месечни вноски за плащанията с референтна дата 30 юни и на осем равни месечни вноски за плащанията с референтна дата 31 октомври. Всички плащания се извършват до последния работен ден на всеки месец, считано от референтната дата или, когато референтната дата не е работен ден, от последния работен ден преди референтната дата.

2. Докато съществуват плащания, които трябва да бъдат извършвани от Съюза към Обединеното кралство или от Обединеното кралство към Съюза, Съюзът предоставя на Обединеното кралство на 16 април и на 16 септември всяка година документ, в който се посочват съответните суми за плащане, изразени в евро и в британски лири въз основа на обменния курс, прилаган от Европейската централна банка на първия работен ден от месеца. Съюзът и Обединеното кралство плащат нетните суми до датите, посочени в параграф 1.

3. За всяко забавяне на плащанията от Обединеното кралство към Съюза или от Съюза към Обединеното кралство се плаща лихва в съответствие с член 12 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014.

ГЛАВА 3

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

ЧЛЕН 149

Възстановяване на внесения капитал

Европейската централна банка възстановява, от името на Съюза, на Bank of England внесения капитал, предоставен от Bank of England. Датата на възстановяването и другите практически договорености се определят в съответствие с Протокола (№ 4) за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка.

ГЛАВА 4

ЕВРОПЕЙСКА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

ЧЛЕН 150

Продължаваща отговорност на Обединеното кралство и възстановяване на внесения капитал

1. Обединеното кралство остава отговорно, както е посочено в настоящия член, за финансовите операции, одобрени от ЕИБ преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, както е посочено по-долу в параграф 2 („финансови операции на ЕИБ“), дори ако произтичащата финансова експозиция е поета на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, и остава отговорно за други рискове, поети от ЕИБ, както е посочено във втора алинея.

Отговорността на Обединеното кралство обхваща финансовите операции на ЕИБ и рисковете, свързани с управлението на активите и пасивите, както и оперативните рискове, дължащи се на финансовите операции на ЕИБ, в съответствие с параграф 6. За други такива рискове, които не са свързани с конкретни финансови операции и не могат да се припишат на набора от финансови операции, натрупани след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, размерът на задължението на Обединеното кралство е пропорционален на съотношението между оставащата експозиция вследствие на финансовите операции на ЕИБ и общия размер на финансовите операции към момента, в който задължението на Обединеното кралство става изискуемо в съответствие с параграф 6.

Прилагането на всяка стратегия на ЕИБ за растеж след оттеглянето не попада в обхвата на настоящия член.

2. Финансовите операции на ЕИБ включват заеми, гаранции, инвестиции във фондове, капиталови инвестиции, облигации и други продукти заместители на заеми, както и всякакви други операции по финансиране, с контрагенти или по проекти в рамките на и извън територията на държавите членки, включително операции, гарантирани от трети страни, включително държавите членки или Съюза.

Отговорността на Обединеното кралство за финансовите операции на ЕИБ се прилага, когато финансовата експозиция на ЕИБ:

а) се основава на одобрение от Съвета на директорите на ЕИБ, дадено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, или се основава на решение, прието въз основа на делегиране от Съвета на директорите, постановено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

б) е следствие от преструктурирането на финансова операция на ЕИБ, доколкото това преструктуриране не увеличава финансовата експозиция спрямо контрагента в номинално изражение, каквато тя е била непосредствено преди преструктурирането;

в) е следствие от промяна във финансова операция на ЕИБ, когато тази промяна е одобрена от Съвета на директорите на ЕИБ на или след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, доколкото тази промяна не увеличава финансовата експозиция спрямо контрагента, каквато тя е била непосредствено преди промяната; или

г) е следствие от институционалното участие на ЕИБ в капитала на ЕИФ и на Европейската банка за възстановяване и развитие, каквото то е било непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

За целите на определянето на границите на отговорността на Обединеното кралство съгласно параграфи 3 и 5 се счита, че експозицията на ЕИБ вследствие на финансовите операции на ЕИБ, които поради естеството си не подлежат на амортизиране, по-специално инвестициите от типа на капиталовите инвестиции, револвиращите мандати, предоставяни на ЕИФ, и участието в капитала на ЕИФ и на Европейската банка за възстановяване и развитие, се амортизира, както следва: за период от 10 години от влизането в сила на настоящото споразумение се счита, че размерът на неамортизиращата се експозиция по финансовата операция на ЕИБ остава равен на размера, одобрен от ЕИБ преди влизането в сила на настоящото споразумение, намален с всички продажби, направени от ЕИБ от тази дата нататък. След този период сумата се третира като намаляваща пропорционално на амортизацията на оставащата амортизираща се експозиция вследствие на финансовите операции на ЕИБ.

3. За целите на параграф 1 Обединеното кралство носи отговорност за дела си от непоискания записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Обединеното кралство извършва плащания в полза на ЕИБ до размера на задължението си съгласно настоящия параграф, когато задължението му стане изискуемо в съответствие с параграф 6.

Общото задължение съгласно настоящия параграф в нито един момент не надвишава размера на дела на Обединеното кралство от непоискания записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

Когато размерът на оставащата експозиция на ЕИБ по финансовите операции на ЕИБ, посочени в параграф 1, е по-малък от общия размер на записания капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, размерът на задължението на Обединеното кралство съгласно настоящия параграф се ограничава по всяко време до размера, който се получава чрез прилагане на съотношението между притежавания от Обединеното кралство записан капитал на ЕИБ и общия размер на записания капитал на ЕИБ, каквито те са били непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение („дял на Обединеното кралство от записания капитал“), към разликата между размера на тази оставаща експозиция към този момент и общия размер на внесения записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

4. ЕИБ плаща на Обединеното кралство от името на Съюза сума, равна на дела на Обединеното кралство от внесения записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Това плащане се извършва в съответствие с Протокол № 5 за устава на Европейската инвестиционна банка. То се извършва на 12 годишни вноски. Първите 11 вноски, всяка от които възлиза на 300 000 000 EUR, стават дължими на 15 декември всяка година, считано от 2019 г. Остатъкът от 195 903 950 EUR става дължим на 15 декември 2030 г. Плащанията, извършени в съответствие с настоящия параграф, не освобождават Обединеното кралство от отговорността му по параграф 5.

5. В допълнение към отговорността му по параграф 3, за целите на параграф 1 Обединеното кралство носи отговорност за своя внесен записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Обединеното кралство извършва плащания в полза на ЕИБ до размера на задължението си съгласно настоящия параграф, когато задължението му стане изискуемо в съответствие с параграф 6.

Общото задължение съгласно настоящия параграф в нито един момент не надвишава внесения записан капитал на Обединеното кралство в ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

Когато оставащата експозиция на ЕИБ вследствие на финансовите операции на ЕИБ, посочени в параграф 1, е по-малка от общия внесен записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, размерът на задължението на Обединеното кралство съгласно настоящия параграф се ограничава по всяко време до сума, получена чрез прилагане на съотношението между дела на Обединеното кралство от записания капитал и размера на тази оставаща експозиция към този момент.

6. Задължението на Обединеното кралство в съответствие с настоящия член става изискуемо, при равни условия по отношение на държавите членки, ако ЕИБ изиска от държавите членки да извършат плащания по непоискания си записан капитал или когато се използва внесеният записан капитал на държавите членки.

Когато задължението на Обединеното кралство съгласно параграф 3 стане изискуемо, Обединеното кралство плаща дължимата сума на ЕИБ при условията, които се прилагат за държавите членки (включително графика и условията на плащане), съгласно решението на Съвета на директорите на ЕИБ в съответния момент. Решението на ЕИБ, с което се отправя искане към държавите членки да извършат плащания по непоискания си записан капитал, може по-специално да бъде свързано с естеството на рисковите събития и финансовото състояние на ЕИБ с оглед на задълженията ѝ за плащания, състоянието на активите и пасивите ѝ, положението ѝ на капиталовите пазари и разпоредбите на планирането ѝ за действия при извънредни ситуации и за събиране на средства, приложими към съответния момент.

Когато задължението на Обединеното кралство съгласно параграф 5 стане изискуемо, Обединеното кралство плаща дължимата сума на ЕИБ, в евро, в срок от 30 дни от първото искане, отправено от ЕИБ, и при спазване на четвъртата алинея от настоящия параграф.

Задължението на Обединеното кралство, което е станало изискуемо в съответствие с параграф 5, се изпълнява от дела на Обединеното кралство от внесения записан капитал на ЕИБ, какъвто той е бил непосредствено преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, до размера, който все още не е изплатен на Обединеното кралство в съответствие с параграф 4. Размерът на годишните вноски, посочени в параграф 4, се намалява в съответната степен. Ако задължението на Обединеното кралство не може да бъде изпълнено изцяло съгласно този метод, Обединеното кралство плаща на ЕИБ оставащата дължима сума.

Във всеки отделен случай ЕИБ определя, от името на Съюза, начина, по който събитията, въз основа на които задължението на Обединеното кралство става изискуемо, се отнасят към съответния набор от финансови операции или рискове, както и сумата, която Обединеното кралство има задължението да плати на ЕИБ, както следва:

а) доколкото основните събития могат да се припишат на финансовите операции на ЕИБ или на свързания с тези финансови операции риск при управлението на активите и пасивите или оперативен риск, Обединеното кралство плаща на ЕИБ съответно сума, равна на дела на притежавания от Обединеното кралство записан капитал от общата сума, която държавите членки трябва да платят, или сума, равна на дела на притежавания от Обединеното кралство записан капитал от общата сума, която се използва от внесения записан капитал на държавите членки;

б) доколкото основните събития могат да се припишат на други рискове и не могат да се припишат на конкретна финансова операция или на набора от финансови операции, натрупани след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, Обединеното кралство плаща на ЕИБ сумата, получена от буква а), умножена по съотношението на оставащата експозиция вследствие на финансовите операции на ЕИБ към общия размер на финансовите операции към момента, в който задължението на Обединеното кралство става изискуемо.

7. С изключение на плащанията, предвидени в параграф 4, ЕИБ не е задължена да извършва други плащания, връщане или възнаграждение поради прекратяване на членството на Обединеното кралство в ЕИБ или поради задържането от Обединеното кралство на задължение в съответствие с настоящия член.

8. На 31 юли 2019 г. ЕИБ съобщава на Обединеното кралство експозицията на Обединеното кралство по финансовите операции на ЕИБ и тавана на задължението на Обединеното кралство в съответствие с параграфи 3 и 5, като отразява финансовото състояние на ЕИБ и задължението на Обединеното кралство към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

На 31 март всяка година, считано от 2020 г., до погасяването на задължението на Обединеното кралство в съответствие с настоящия член, ЕИБ съобщава на Обединеното кралство оставащата експозиция на Обединеното кралство по финансовите операции на ЕИБ и тавана на задължението на Обединеното кралство в съответствие с параграфи 3 и 5, като отразява финансовото състояние на ЕИБ и задължението на Обединеното кралство към 31 декември на предходната година. В доклада се оповестяват също всички съществени промени, които според ЕИБ имат съществено въздействие върху задължението на Обединеното кралство. ЕИБ предоставя също така навременна информация, ако такива промени настъпят в хода на годината.

ЕИБ предоставя на Обединеното кралство навременна информация за всеки предстоящ случай, в който задължението на Обединеното кралство става изискуемо съгласно настоящия член, в съответствие с информацията, предоставена на държавите членки. Тази информация включва информация за естеството на събитието, вследствие на което задължението става изискуемо, и изчислението на сумите, които следва да бъдат платени. Обединеното кралство третира тази информация като строго поверителна до отмяна на поверителността от страна на ЕИБ или докато задължението на Обединеното кралство стане изискуемо, в зависимост от това кое от тези събития настъпи първо.

ЧЛЕН 151

Участие на Обединеното кралство в групата на ЕИБ след датата на оттегляне

От датата на влизане в сила на настоящото споразумение нито Обединеното кралство, нито проектите, изпълнявани в Обединеното кралство, могат да участват в нови финансови операции от групата на ЕИБ, които са запазени за държавите членки, включително тези, попадащи в рамките на мандати на Съюза. Субектите, установени в Обединеното кралство, се третират като субекти, намиращи се извън Съюза.

Подписването на финансови операции, свързани с Обединеното кралство, със субекти в Обединеното кралство или с проекти на Обединеното кралство, одобрени от групата на ЕИБ преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, може да се извършва след тази дата на същото основание като основанието, на което те са били първоначално одобрени.

ГЛАВА 5

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РАЗВИТИЕ
И ГАРАНЦИЯТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ПО ВЪТРЕШНИТЕ СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ЕФР

ЧЛЕН 152

Участие в Европейския фонд за развитие

1. Обединеното кралство остава страна по Европейския фонд за развитие (ЕФР) до приключването на 11-ия ЕФР и на всички предходни неприключени ЕФР и в тази връзка поема същите задължения като държавите членки съгласно Вътрешното споразумение, с което е създаден 11-ият ЕФР („Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР“)[1], и поема задълженията, произтичащи от предходни ЕФР, до тяхното приключване, включително всички такива задължения съгласно регламенти (ЕС) 2015/322[2] и (ЕС) 2015/323[3] на Съвета, при условията, определени в настоящото споразумение. Обединеното кралство е обвързано от решенията на Съвета за определяне на годишните вноски на държавите членки, приети съгласно член 21 от Регламент (ЕС) 2015/323. Бенефициерите от Обединеното кралство запазват правото да участват в проекти по 11-ия ЕФР и по предходни ЕФР при същите условия като преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

---

1 Вътрешно споразумение между представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането на помощта от Европейския съюз съгласно многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. в съответствие със Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС и за разпределението на финансовата помощ за отвъдморските страни и територии, за които се прилага част четвърта от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 210, 6.8.2013 г., стр. 1).

2 Регламент (ЕС) 2015/322 на Съвета от 2 март 2015 г. относно изпълнението на 11-ия Европейски фонд за развитие (ОВ L 58, 3.3.2015 г., стр. 1).

3 Регламент (ЕС) 2015/323 на Съвета от 2 март 2015 г. относно финансовия регламент, приложим за 11-ия Европейски фонд за развитие (ОВ L 58, 3.3.2015 г., стр. 17).

2. Чрез дерогация от член 7 от настоящото споразумение Обединеното кралство може да участва като наблюдател без право на глас в Комитета за ЕФР, създаден в съответствие с член 8 от Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР, и в Комитета за Инвестиционния инструмент, създаден в съответствие с член 9 от Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР.

3. Посочените в член 3, параграф 1, буква д) отвъдморски страни и територии се ползват от 11-ия ЕФР до неговото приключване и от предходни ЕФР до тяхното приключване.

4. Делът на Обединеното кралство от Инвестиционния инструмент на ЕФР от последователни периоди на ЕФР се възстановява на Обединеното кралство с настъпването на падежа на инвестицията. Методът за извършване на това възстановяване е същият като метода в член 144. Освен ако не е уговорено друго, не се поема задължение за капиталовото участие на Обединеното кралство след края на периода за поемане на задължения по 11-ия ЕФР и това капиталово участие не се пренася за следващи периоди.

ЧЛЕН 153

Повторно използване на отменените средства

Когато сумите от проекти по 10-ия ЕФР или сумите от предходни ЕФР не са заделени в съответствие с член 1, параграф 3 от Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР или са отменени в съответствие с член 1, параграф 4 от Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР на датата на влизане в сила на настоящото споразумение, делът на Обединеното кралство от тези суми не се използва повторно.

Първа алинея се прилага за дела на Обединеното кралство от средствата, които са заделени или които са отменени по линия на 11-ия ЕФР след 31 декември 2020 г.

ЧЛЕН 154

Гаранция на Обединеното кралство по следващите вътрешни споразумения за ЕФР

Обединеното кралство продължава да носи отговорност по отношение на своите гаранции съгласно член 9 от Вътрешното споразумение за 4-ия ЕФР[1], член 8 от Вътрешното споразумение за 5-и[2]я, 6-ия[3], 7-ия[4] и 8-ия[5] ЕФР, член 6 от Вътрешното споразумение за 9-ия ЕФР[6] и член 4 от Вътрешното споразумение за 10-ия[7] и 11-ия ЕФР.

Обединеното кралство продължава да има право на дела си от всички събрани суми по гаранциите на държавите членки, както и на остатъка по сметката си за внасяне на средства. Делът на Обединеното кралство по настоящата алинея е пропорционален на съответното участие на Обединеното кралство във всяко споразумение за гаранция.

---

1 ОВ L 25, 30.1.1976 г., стр. 168.
2 ОВ L 347, 22.12.1980 г., стр. 210.
3 ОВ L 86, 31.3.1986 г., стр. 210.
4 ОВ L 229, 17.8.1991 г., стр. 288.
5 ОВ L 156, 29.5.1998 г., стр. 108.
6 ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 355.
7 ОВ L 247, 9.9.2006 г., стр. 32.

ГЛАВА 6

ДОВЕРИТЕЛНИ ФОНДОВЕ И МЕХАНИЗЪМ ЗА БЕЖАНЦИТЕ В ТУРЦИЯ

ЧЛЕН 155

Поети задължения към доверителните фондове и Механизма за бежанците в Турция

1. Обединеното кралство изпълнява задълженията, които е поело преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение по отношение на Извънредния доверителен фонд на Европейския съюз за стабилност и преодоляване на първопричините за незаконната миграция и разселването на хора в Африка, създаден с Решение на Комисията от 20 октомври 2015 г.[1], по отношение на всеки бъдещ доверителен фонд на Европейския съюз, създаден преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, както и по отношение на Механизма за бежанците в Турция, създаден с Решение на Комисията от 24 ноември 2015 г.[2], и всяко изменение в него, прието преди влизането в сила на настоящото споразумение.

[1] Решение на Комисията от 20 октомври 2015 г. за създаване на Извънреден доверителен фонд на Европейския съюз за стабилност и преодоляване на първопричините за незаконната миграция и разселването на хора в Африка (C (2015) 7293).

[2] Решение на Комисията от 24 ноември 2015 г. относно координацията на действията на Съюза и на държавите членки посредством механизъм за координация — Механизма за Турция в полза на бежанците (ОВ C 407, 8.12.2015 г., стр. 8).

2. Обединеното кралство може да участва в съответните органи, свързани с Механизма за бежанците в Турция, съгласно правилата, установени по отношение на донорите в съответствие с член 234, параграф 4 от Финансовия регламент.

ГЛАВА 7

АГЕНЦИИ НА СЪВЕТА И ОПЕРАЦИИ В ОБЛАСТТА НА ОБЩАТА ПОЛИТИКА ЗА СИГУРНОСТ И ОТБРАНА

ЧЛЕН 156

Задължения на Обединеното кралство от датата на влизане в сила
на настоящото споразумение

До 31 декември 2020 г. Обединеното кралство участва във финансирането на Европейската агенция по отбрана, Института на Европейския съюз за изследване на сигурността и Сателитния център на Европейския съюз, както и в поемането на разходите за операции в областта на общата политика за сигурност и отбрана въз основа на алгоритмите за вноски, определени съответно в член 14, параграф 9, буква а) от Решение (ЕС) 2016/1353 на Съвета[1], в член 10, параграф 3 от Решение 2014/75/ОВППС на Съвета[2], в член 10, параграф 3 от Решение 2014/401/ОВППС на Съвета[3] и в член 41, параграф 2, втора алинея от Договора за Европейския съюз, и в съответствие с член 5 от настоящото споразумение.

---

1 Решение (ЕС) 2016/1353 на Съвета от 4 август 2016 г. относно финансовите правила на Европейската агенция по отбрана и за отмяна на Решение 2007/643/ОВППС (ОВ L 219, 12.8.2016 г., стр. 98).

2 Решение 2014/75/ОВППС на Съвета от 10 февруари 2014 г. относно Института на Европейския съюз за изследване на сигурността (ОВ L 41, 12.2.2014 г., стр. 13).

3 Решение 2014/401/ОВППС на Съвета от 26 юни 2014 г. относно Сателитния център на Европейския съюз и за отмяна на Съвместно действие 2001/555/ОВППС за създаването на Сателитен център на Европейския съюз (ОВ L 188, 27.6.2014 г., стр. 73).

ЧЛЕН 157

Задължения на Обединеното кралство след 31 декември 2020 г.

1. Въз основа на отчетите на агенциите, доколкото съответните задължения не са били покрити на 31 декември 2020 г., в съответствие със своя алгоритъм за определяне на вноските Обединеното кралство изплаща своя дял от следните задължения за всяка от тези агенции въз основа на одитираните им отчети на 31 декември 2020 г.:

а) пенсионните задължения за персонала на Европейската агенция по отбрана, Института на Европейския съюз за изследване на сигурността и Сателитния център на Европейския съюз;

б) всички задължения, произтичащи от прекратяването на дейността на Западноевропейския съюз.

2. Плащането по отношение на задълженията, посочени в параграф 1, се извършва до 30 юни 2021 г.

ШЕСТА ЧАСТ

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ДЯЛ I

ПОСЛЕДОВАТЕЛНО ТЪЛКУВАНЕ И ПРИЛАГАНЕ

ЧЛЕН 158

Отправяне на запитвания до Съда на Европейския съюз във връзка с втора част

1. Когато по дело, започнало на първа инстанция в срок от 8 години след края на преходния период, пред юрисдикция в Обединеното кралство, се повдигне въпрос относно тълкуването на втора част от настоящото споразумение и когато тази юрисдикция счете, че по този въпрос е необходимо решение, за да ѝ се даде възможност да постанови решение по това дело, тя може да поиска от Съда на Европейския съюз да даде преюдициално заключение по този въпрос.

Когато обаче предметът на делото пред юрисдикцията в Обединеното кралство е решение по заявление, подадено съгласно член 18, параграф 1 или 4 или съгласно член 19, преюдициално запитване може да бъде отправено само ако делото е започнало на първа инстанция в срок от 8 години от датата, от която се прилага член 19.

2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да постановява преюдициални заключения по запитвания съгласно параграф 1. Правните последици в Обединеното кралство от тези преюдициални заключения са същите като правните последици от преюдициалните заключения, постановени в съответствие с член 267 от ДФЕС, в Съюза и в неговите държави членки.

3. Ако Съвместният комитет приеме решение по член 132, параграф 1, осемгодишният, посочен в параграф 1, втора алинея, автоматично се удължава със съответния брой месеци, с който е удължен преходният период.

ЧЛЕН 159

Мониторинг на изпълнението и прилагането на втора част

1. В Обединеното кралство върху изпълнението и прилагането на втора част се осъществява мониторинг от независим орган („Органът“), който разполага с правомощия, равностойни на тези на Европейската комисия, действаща съгласно Договорите, да провежда разследвания по своя собствена инициатива във връзка с предполагаеми нарушения на втора част от административните органи на Обединеното кралство и да получава жалби от граждани на Съюза и членове на техните семейства за целите на провеждането на такива разследвания. Органът има право също така, вследствие на такива жалби, да заведе дело пред компетентна юрисдикция в Обединеното кралство в рамките на подходящо съдебно производство с цел получаване на подходяща правна защита.

2. Всяка година Европейската комисия и Органът информират Специализирания комитет по правата на гражданите, посочен в член 165, параграф 1, буква а), относно изпълнението и прилагането на втора част съответно в Съюза и в Обединеното кралство. Предоставената информация обхваща по-специално мерките, предприети за изпълнение или спазване на втора част, както и броя и естеството на получените жалби.

3. Съвместният комитет прави оценка на функционирането на Органа не по-рано от 8 години след края на преходния период. След тази оценка той може, съгласно член 164, параграф 4, буква е) и член 166, добросъвестно да реши, че Обединеното кралство може да прекрати съществуването на органа.

ЧЛЕН 160

Компетентност на Съда на Европейския съюз
по отношение на определени разпоредби на пета част

Без да се засяга член 87 от настоящото споразумение, членове 258, 260 и 267 от ДФЕС се прилагат по отношение на тълкуването и прилагането на приложимото право на Съюза, посочено в член 136 и член 138, параграф 1 или 2 от настоящото споразумение. За тази цел всяко позоваване в членове 258, 260 и 267 от ДФЕС на държава членка се разбира като включващо Обединеното кралство.

ЧЛЕН 161

Производства пред Съда на Европейския съюз

1. Когато юрисдикция на държава членка сезира Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване относно тълкуването на настоящото споразумение, решението на националната юрисдикция, съдържащо този въпрос, се съобщава на Обединеното кралство.

2. Разпоредбите на правото на Съюза, уреждащи производствата пред Съда на Европейския съюз в съответствие с член 267 от ДФЕС се прилагат *mutatis mutandis* към исканията за произнасяне на Съда на Европейския съюз съгласно член 158 от настоящото споразумение.

Разпоредбите на правото на Съюза, уреждащи производствата пред Съда на Европейския съюз, се прилагат по отношение на производствата пред Съда на Европейския съюз и исканията за преюдициални заключения в съответствие с член 160 от настоящото споразумение.

3. При дела, заведени пред Съда на Европейския съюз в съответствие с член 158, параграф 1 и членове 158 и 160 от настоящото споразумение, както и член 12 от Протокола за зоните на суверенните бази:

а) Обединеното кралство може да участва в производства пред Съда на Европейския съюз по същия начин, както държава членка;

б) адвокатите, които имат разрешение да практикуват в съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, имат правото да представляват или подпомагат всички страни по такива производства пред Съда на Европейския съюз; в такива случаи тези адвокати трябва във всяко едно отношение да бъдат третирани като адвокати, които имат разрешение да практикуват в съдилищата на държавите членки, когато представляват или подпомагат страна пред Съда на Европейския съюз.

ЧЛЕН 162

Участие на Европейската комисия във висящи дела в Обединеното кралство

Когато последователното тълкуване и прилагане на настоящото споразумение го изисква, Европейската комисия може да представя писмено становище пред съдилищата и трибуналите на Обединеното кралство по висящи дела, в които се засяга тълкуването на настоящото споразумение. Европейската комисия може, с разрешение на въпросния съд или трибунал, да направи и устно становище. Европейската комисия уведомява Обединеното кралство за намерението си да представи становище, преди официално да направи това.

ЧЛЕН 163

Редовен диалог и обмен на информация

С цел да се улесни последователното тълкуване на настоящото споразумение и при пълно зачитане на независимостта на съдилищата, Съдът на Европейския съюз и най-висшите съдилища на Обединеното кралство участват в редовен диалог помежду си, аналогичен на диалога, който Съдът на Европейския съюз води с най-висшите съдилища на държавите членки.

ДЯЛ II

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 164

Съвместен комитет

1. Създава се Съвместен комитет, съставен от представители на Съюза и на Обединеното кралство. Съвместният комитет се председателства съвместно от Съюза и Обединеното кралство.

2. Съвместният комитет заседава по искане на Съюза или на Обединеното кралство и във всеки случай поне веднъж годишно. Съвместният комитет определя графика на своите заседания и своя дневен ред по взаимно съгласие. Работата на Съвместния комитет се урежда от процедурния правилник, съдържащ се в приложение VIII към настоящото споразумение.

3. Съвместният комитет отговаря за изпълнението и прилагането на настоящото споразумение. Съюзът и Обединеното кралство могат да отнасят до Съвместния комитет всеки въпрос, свързан с изпълнението, прилагането и тълкуването на настоящото споразумение.

4. Съвместният комитет:

а) упражнява надзор и улеснява изпълнението и прилагането на настоящото споразумение;

б) взема решения относно задачите на специализираните комитети и упражнява надзор върху тяхната работа;

в) търси подходящи начини и методи за предотвратяване на проблеми, които могат да възникнат в областите, попадащи в обхвата от настоящото споразумение, или за разрешаване на спорове, които могат да възникнат във връзка с неговото тълкуване и прилагане;

г) разглежда всякакви въпроси, които представляват интерес и са свързани с област, попадаща в обхвата на настоящото споразумение;

д) приема решения и отправя препоръки, както е посочено в член 166; и

е) приема изменения на настоящото споразумение в случаите, предвидени в него.

5. Съвместният комитет може:

а) да делегира отговорности на специализираните комитети, с изключение на отговорностите, посочени в параграф 4, букви б), д), и е);

б) да създава специализирани комитети, различни от създадените съгласно член 165, с цел да се подпомага Съвместния комитет при изпълнението на неговите задачи;

в) да променя задачите, възложени на специализираните комитети, и да разпуска всеки един от тези комитети;

г) освен по отношение на първа, четвърта и шеста част, до края на четвъртата година след края на преходния период, да приема решения за изменение на настоящото споразумение, при условие че тези изменения са необходими за отстраняване на грешки, пропуски или други недостатъци, или за справяне със ситуации, които не са били предвидени при подписването на настоящото споразумение, и при условие че такива решения не могат да изменят съществени елементи на настоящото споразумение;

д) да приема изменения на процедурния правилник, съдържащ се в приложение VIII; и

е) да предприема такива други действия при изпълнението на своите функции, за каквито приемат решение Съюзът и Обединеното кралство.

6. Съвместният комитет изготвя годишен доклад за функционирането на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 165

Специализирани комитети

1. Създават се следните специализирани комитети:

а) Комитет по правата на гражданите;

б) Комитет по другите разпоредби за разделяне;

в) Комитет по въпроси, свързани с прилагането на Протокола за Ирландия/Северна Ирландия;

г) Комитет по въпроси, свързани с прилагането на Протокола за зоните на суверенните бази в Кипър;

д) Комитет по въпроси, свързани с прилагането на Протокола за Гибралтар; и

е) Комитет по финансовите разпоредби.

Посочените специализирани комитети включват представители на Съюза и Обединеното кралство.

2. Работата на специализираните комитети се определя от процедурния правилник, съдържащ се в приложение VIII към настоящото споразумение.

Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, или ако съпредседателите не решат друго, специализираните комитети заседават поне веднъж годишно. По искане на Съюза, на Обединеното кралство или на Съвместния комитет могат да се провеждат допълнителни заседания. Те се председателстват съвместно от Съюза и Обединеното кралство. Специализираните комитети определят графика и дневния ред на своите заседания по взаимно съгласие. Специализираните комитети могат да изготвят проекти на решения и препоръки и да ги изпращат за приемане от Съвместния комитет.

3. Съюзът и Обединеното кралство гарантират, че съответните им представители в специализираните комитети притежават необходимия експертен опит по отношение на обсъжданите въпроси.

4. Специализираните комитети уведомяват Съвместния комитет достатъчно рано за графика и дневния ред на заседанията си и му докладват относно резултатите и заключенията от всяко едно от тях. Създаването или съществуването на специализиран комитет не възпрепятства Съюза или Обединеното кралство да отнасят който и да било въпрос пряко до Съвместния комитет.

ЧЛЕН 166

Решения и препоръки

1. За целите на настоящото споразумение Съвместният комитет има правомощието да приема решения по всички въпроси, за които това е предвидено в настоящото споразумение, и да отправя съответни препоръки към Съюза и Обединеното кралство.

2. Решенията, приети от Съвместния комитет, са задължителни за Съюза и Обединеното кралство и Съюзът и Обединеното кралство изпълняват тези решения. Те имат същото правно действие като настоящото споразумение.

3. Съвместният комитет приема своите решения и отправя своите препоръки по взаимно съгласие.

ДЯЛ III

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

ЧЛЕН 167

Сътрудничество

Съюзът и Обединеното кралство винаги се стремят да постигнат съгласие относно тълкуването и прилагането на настоящото споразумение и полагат всички усилия посредством сътрудничество и консултации да постигнат взаимно удовлетворяващо решение по всеки въпрос, който може да засегне неговото функциониране.

ЧЛЕН 168

Изключителност

По отношение на всеки спор между Съюза и Обединеното кралство, възникнал във връзка с настоящото споразумение, Съюзът и Обединеното кралство използват единствено процедурите, предвидени в настоящото споразумение.

ЧЛЕН 169

Консултации и съобщения в рамките на Съвместния комитет

1. Съюзът и Обединеното кралство се стремят да разрешат всеки спор, свързан с тълкуването и прилагането на разпоредбите на настоящото споразумение, като започват добросъвестни консултации в рамките на Съвместния комитет с цел постигане на решение по взаимно съгласие. Страната, желаеща да започне консултации, отправя писмено известие до Съвместния комитет.

2. Всички съобщения или уведомления между Европейския съюз и Обединеното кралство, предвидени в настоящия дял, се извършват в рамките на Съвместния комитет.

ЧЛЕН 170

Започване на арбитражната процедура

1. Без да се засяга член 160, ако не се стигне до решение по взаимно съгласие в срок от 3 месеца след подаване на писмено уведомление до Съвместния комитет в съответствие с член 169, параграф 1 Съюзът или Обединеното кралство могат да поискат сформирането на арбитражен състав. Искането се отправя писмено до другата страна и до Международното бюро на Постоянния арбитражен съд. Искането съдържа предмета на спора, който да бъде разгледан от арбитражния състав, както и резюме на правните доводи в подкрепа на искането.

2. Съюзът и Обединеното кралство могат да се споразумеят сформирането на арбитражен състав да може да бъде поискано преди изтичането на срока, определен в параграф 1.

ЧЛЕН 171

Сформиране на арбитражния състав

1. Не по-късно от края на преходния период Съвместният комитет съставя списък от 25 лица, които желаят и могат да изпълняват функцията на членове на арбитражен състав. За тази цел Съюзът и Обединеното кралство предлагат по десет лица. Съюзът и Обединеното кралство предлагат съвместно и пет лица, които да изпълняват функцията на председател на арбитражния състав. Съвместният комитет прави необходимото списъкът да съответства на тези изисквания във всеки един момент.

2. Списъкът, съставен съгласно параграф 1, включва само лица, чиято независимост е извън съмнение, които притежават необходимата квалификация за назначаване на най-висшите съдебни длъжности в собствените си държави, или са юристи с призната компетентност, и които притежават специализирани познания или опит в областта на правото на Съюза и международното публично право. Този списък не включва лица, които са членове, длъжностни лица или други служители на институциите на Съюза, на правителството на държава членка или на правителството на Обединеното кралство.

3. Арбитражният състав се състои от петима членове.

4. В срок от 15 дни от датата на искане, отправено в съответствие с член 170, съставът се сформира в съответствие с параграфи 5 и 6.

5. Съюзът и Обединеното кралство номинират по двама членове измежду лицата в списъка, изготвен съгласно параграф 1. Председателят се избира с консенсус от членовете на състава измежду лицата, номинирани съвместно от Съюза и Обединеното кралство да изпълняват функцията на председател.

В случай че членовете на състава не могат да се споразумеят за избор на председател в срока, установен в параграф 4, Съюзът или Обединеното кралство може да поиска от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд да избере председателя чрез жребий измежду лицата, предложени съвместно от Съюза и Обединеното кралство да изпълняват функцията на председател.

6. Генералният секретар на Постоянния арбитражен съд прави избора, посочен в параграф 5, втора алинея, в срок от 5 дни от датата на искането, посочено в параграф 5. Представители на Съюза и Обединеното кралство имат право да присъстват на избора.

7. Датата на сформиране на арбитражния състав е датата, на която е приключила процедурата на избор.

8. В случай че списъкът, посочен в параграф 1, не е съставен към изтичането на срока, посочен в параграф 4, Съюзът и Обединеното кралство в срок от 5 дни номинират по две лица, които да изпълняват функцията на членове на състава. Ако са били предложени лица съгласно параграф 1, номинациите се извършват измежду тези лица. Председателят се назначава в съответствие с процедурата, установена в параграф 5. В случай че в срок от още 5 дни Съюзът и Обединеното кралство не са предложили съвместно поне едно лице, което да изпълнява функциите на председател, генералният секретар на Постоянния арбитражен съд в срок от пет дни, след консултации със Съюза и Обединеното кралство, предлага председател, който да отговаря на изискванията на параграф 2. Освен ако Съюзът или Обединеното кралство се противопостави на това предложение в срок от 5 дни, лицето, предложено от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд, се счита за назначено.

9. В случай на несформиране на арбитражен състав в срок от 3 месеца, считано от датата на искането, направено съгласно член 170, генералният секретар на Постоянния арбитражен съд, по искане на Съюза или на Обединеното кралство, в срок от 15 дни след отправянето на такова искане, след консултации със Съюза и Обединеното кралство, назначава лица, които отговарят на изискванията на параграф 2 от настоящия член за сформиране на арбитражния състав.

ЧЛЕН 172

Процедурен правилник

Процедурите за уреждане на спорове, предвидени в настоящия дял, се уреждат от процедурния правилник, установен в част А от Приложение IX („Процедурен правилник“). Съвместният комитет постоянно преразглежда функционирането на тези процедури за уреждане на спорове и може да изменя Процедурния правилник.

ЧЛЕН 173

Срокове за процедурата пред арбитражния състав

1. Арбитражният състав съобщава решението си на Съюза, Обединеното кралство и Съвместния комитет в срок от 12 дни от датата на сформиране на арбитражния състав. Когато арбитражният състав прецени, че не е в състояние да спази този срок, неговият председател уведомява Съюза и Обединеното кралство писмено, като посочва причините за закъснението и датата, на която съставът предвижда да приключи своята работа.

2. В срок от 10 дни от сформирането на арбитражния състав Съюзът или Обединеното кралство може да подаде мотивирано искане за това случаят да се разглежда като спешен. В такъв случай арбитражният състав постановява решение относно спешността в срок от 15 дни след получаването на такова искане. Ако е установил спешността на случая, арбитражният състав прави всичко необходимо, за да уведоми Съюза и Обединеното кралство за решението си в срок от 6 месеца от датата на сформирането си.

ЧЛЕН 174

Спорове, повдигащи въпроси, свързани с правото на Съюза

1. Когато при спор, отнесен за арбитраж в съответствие с настоящия дял, се повдигне въпрос, свързан с тълкуването на понятие от правото на Съюза, въпрос, свързан с тълкуването на разпоредба от правото на Съюза, посочена в настоящото споразумение, или въпрос дали Обединеното кралство е спазило своите задължения по член 89, параграф 2, арбитражният състав не се произнася по такъв въпрос. В такъв случай той трябва да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе по въпроса. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с подобно решение, което има задължителна сила за арбитражния състав.

Арбитражният състав отправя искането, посочено в първа алинея, след като е изслушал страните.

2. Без да се засяга първото изречение на параграф 1, първа алинея, ако Съюзът или Обединеното кралство счита, че трябва да бъде отправено искане в съответствие с параграф 1, той/то може да направи изявление пред арбитражния състав за тази цел. В такъв случай арбитражният състав отправя искането в съответствие с параграф 1, с изключение на случаите, когато повдигнатият въпрос не се отнася до тълкуването на понятие на правото на Съюза, тълкуване на разпоредба на правото на Съюза, посочена в настоящото споразумение, или не касае дали Обединеното кралство е изпълнило задълженията си по член 89, параграф 2. Арбитражният състав представя мотиви в подкрепа на своята преценка. В срок от 10 дни след преценката всяка от страните може да поиска от арбитражния състав да преразгледа своята преценка, както и да бъде организирано заседание в срок от 15 дни от искането, за да могат страните да бъдат изслушани по въпроса. Арбитражният състав представя мотиви в подкрепа на своята преценка.

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, сроковете, предвидени в член 173, спират да текат, докато Съдът на Европейския съюз не постанови своето решение. От арбитражния състав не се изисква да се произнесе в срок, по-кратък от 60 дни от датата, на която Съдът на Европейския съюз е постановил своето решение.

4. Член 161, параграф 2, първа алинея и член 161, параграф 3 се прилагат *mutatis mutandis* към производствата пред Съда на Европейския съюз в съответствие с настоящия член.

ЧЛЕН 175

Изпълнение на решението на арбитражния състав

Решението на арбитражния състав има задължителна сила за Съюза и Обединеното кралство. Съюзът и Обединеното кралство предприемат необходимите мерки, за да изпълнят добросъвестно решението на арбитражния състав, и се стремят да договорят срока, в който да изпълнят решението в съответствие с процедурата, предвидена в член 176.

ЧЛЕН 176

Разумен срок за изпълнение

1. Не по-късно от 30 дни, след като Съюзът и Обединеното кралство бъдат уведомени за решението на арбитражния състав, ответникът, ако съставът е постановил решение в полза на ищеца, уведомява ищеца за срока, който счита, че ще му бъде необходим за изпълнение на решението („разумния срок“).

2. Ако между Съюза и Обединеното кралство има несъгласие по отношение на разумния срок за изпълнение на решението на арбитражния състав, ищецът, в срок от 40 дни от уведомлението от страна на ответника съгласно параграф 1, отправя писмено искане до първоначалния арбитражен състав да определи продължителността на разумния срок. Едновременно с това искането се съобщава на ответника. Арбитражният състав обявява своето решение относно срока за изпълнение на Съюза и Обединеното кралство в срок от 40 дни от датата на подаване на искането.

3. В случай на невъзможност първоначалният арбитражен състав или някои от неговите членове да бъдат свикани отново, за да разгледат искането по параграф 2, се сформира нов арбитражен състав, както е посочено в член 171. Срокът за обявяване на решението е 60 дни от датата на сформиране на новия арбитражен състав.

4. Ответникът уведомява писмено ищеца за напредъка, постигнат от него при изпълнението на решението на арбитражния състав, посочено в член 173, най-малко 1 месец преди изтичането на разумния срок.

5. Разумният срок може да бъде удължен по взаимно съгласие на Съюза и Обединеното кралство.

ЧЛЕН 177

Преглед на мярка, предприета в изпълнение на решението на арбитражния състав

1. Ответникът уведомява ищеца преди изтичането на разумния срок за всяка мярка, която той е предприел, за да изпълни решението на арбитражния състав.

2. Ако в края на разумния срок ищецът смята, че ответникът не е изпълнил решението на арбитражния състав, посочено в член 173, ищецът може да поиска писмено от първоначалния арбитражен състав да се произнесе по въпроса. Арбитражният състав обявява своето решение на Съюза и Обединеното кралство в срок от 90 дни от датата на подаване на искането.

3. В случай на невъзможност първоначалният арбитражен състав или някои от неговите членове да бъдат свикани отново, за да разгледат искането по параграф 2, се сформира нов арбитражен състав, както е посочено в член 171. Срокът за обявяване на решението е 60 дни от датата на сформиране на новия арбитражен състав.

4. Когато при случай, отнесен до арбитражния състав съгласно параграф 2, се повдигне въпрос, свързан с тълкуването на понятие от правото на Съюза, или въпрос, свързан с тълкуването на разпоредба от правото на Съюза, посочена в настоящото споразумение, член 174 се прилага *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 178

Временни средства за правна защита в случай на неизпълнение

1. Ако арбитражният състав реши в съответствие с член 177, параграф 2, че ответникът не е изпълнил решението на арбитражния състав, посочено в член 173, по искане на ищеца той може да наложи еднократно платима сума или периодична имуществена санкция да бъде изплатена на ищеца. Когато определя еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, арбитражният състав взема предвид тежестта на неспазването и основното нарушение на задължението, продължителността на неспазването и основното нарушение на задължение.

2. Ако 1 месец след решението на арбитражния състав, посочено в параграф 1, ответникът не е платил наложената му еднократно платима сума или периодична имуществена санкция, или ако 6 месеца след решението на арбитражния състав, посочено в член 177, параграф 2, ответникът продължава да не спазва решението на арбитражния състав, посочено в член 173, ищецът има правото, след като уведоми ответника, да спре изпълнението на задълженията, произтичащи от:

а) всяка разпоредба на настоящото споразумение, различна от съдържащите се във втора част; или

б) части от друго споразумение между Съюза и Обединеното кралство съгласно условията, предвидени в това споразумение.

В уведомлението се посочват разпоредбите, чието изпълнение ищецът възнамерява да спре. Преди да реши да спре действието на части от споразумението по буква б), ищецът първо обмисля дали спирането на действието на разпоредба от настоящото споразумение в съответствие с буква а) би представлявало подходящ отговор на нарушението. Всяко спиране трябва да е пропорционално на нарушаването на съответното задължение, при отчитане на тежестта на нарушението и на въпросните права и, когато спирането се основава на обстоятелството, че ответникът продължава да не спазва решението на арбитражния състав, посочено в член 173, дали на ответника е наложена имуществена санкция и дали той я е платил или все още я изплаща.

Ищецът може да приведе в действие спирането във всеки момент, но не по-рано от 10 дни след датата на уведомлението, освен ако ответникът е поискал арбитраж съгласно параграф 3.

3. Ако ответникът счита, че степента на спирането, определена в уведомлението, посочено в параграф 2, не е пропорционална, той може да поиска писмено първоначалният арбитражен състав да се произнесе по въпроса. Ищецът се уведомява за това искане преди изтичането на 10-дневния период, посочен в параграф 2. Арбитражният състав обявява своето решение на Съюза и Обединеното кралство в срок от 60 дни от датата на подаване на искането. Изпълнението на задълженията не се спира, докато арбитражният комитет не обяви решението си, като всяко спиране трябва да е в съответствие с решението на арбитражния комитет.

4. В случай на невъзможност първоначалният арбитражен състав или някои от неговите членове да бъдат свикани отново, за да разгледат искането по параграф 2, се сформира нов арбитражен състав, както е посочено в член 171. В такива случаи срокът за обявяване на решението е 90 дни от датата на сформиране на новия арбитражен състав.

5. Спирането на изпълнението на задълженията е временно и се прилага само докато всяка мярка, за която е установено, че е несъвместима с разпоредбите на настоящото споразумение, не бъде отменена или изменена така, че да бъде постигнато съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение, или докато Съюзът и Обединеното кралство не постигнат съгласие за уреждане на спора по друг начин.

ЧЛЕН 179

Преглед на всяка мярка, предприета след приемането на временни средства за правна защита

1. Когато ищецът е спрял изпълнението на задължения в съответствие с член 178 или когато арбитражният състав е наложил периодична имуществена санкция на ответника в съответствие с член 178, параграф 1, ответникът уведомява ищеца за всяка мярка, която е взел, за да изпълни решението на арбитражния състав, и за искането си за прекратяване на спирането на изпълнението на задължения, приложено от ищеца, или на периодичната имуществена санкция.

2. Ако в срок от 45 дни от датата на подаване на уведомлението Съюзът и Обединеното кралство не постигнат споразумение относно това дали с мярката, за която е направил уведомление, ответникът е изпълнил разпоредбите на настоящото споразумение, всяка от страните може да поиска писмено от първоначалния арбитражен състав да се произнесе по въпроса. Едновременно с това искането се съобщава на другата страна. Решението на арбитражния състав се съобщава на Съюза, Обединеното кралство и Съвместния комитет в срок от 75 дни от датата на подаване на искането.

Ако арбитражният състав постанови, че ответникът е изпълнил разпоредбите на настоящото споразумение, или ако ищецът не поиска, в срок от 45 дни от датата на подаване на уведомлението, посочено в параграф 1, от първоначалния арбитражен състав да се произнесе по въпроса:

а) спирането на изпълнението на задължения се прекратява в срок от 15 дни от постановяването на решението на арбитражния състав или от изтичането на 45-дневния срок;

б) периодичната имуществена санкция се прекратява в деня след постановяването на решението на арбитражния състав или изтичането на 45-дневния срок.

3. В случай на невъзможност първоначалният арбитражен състав или някои от неговите членове да бъдат свикани отново, за да разгледат искането по параграф 2, се сформира нов арбитражен състав, както е посочено в член 171. Срокът за съобщаване на решението е 90 дни от датата на сформиране на новия арбитражен състав.

4. Когато при случай, отнесен до арбитражния състав съгласно параграф 2, се повдигне въпрос, свързан с тълкуването на понятие от правото на Съюза, или въпрос, свързан с тълкуването на разпоредба от правото на Съюза, посочена в настоящото споразумение, член 174 се прилага *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 180

Решения на арбитражния състав

1. Арбитражният състав полага всички усилия за вземане на решения с консенсус. Ако въпреки това не може да се стигне до вземане на решение с консенсус, спорният въпрос се решава с мнозинство на гласовете. При все това особените мнения на членовете на арбитражния състав в никакъв случай не се публикуват.

2. Всяко решението на арбитражния състав има задължителна сила за Съюза и Обединеното кралство. В решението се излагат констатациите по съществото на спора, приложимостта на съответните разпоредби от настоящото споразумение и мотивите, на които са основават констатациите и заключенията. Съюзът и Обединеното кралство правят обществено достояние решенията на арбитражния състав в тяхната цялост при спазване на условията за защита на поверителната информация.

ЧЛЕН 181

Членове на арбитражен състав

1. Членовете на арбитражен състав са независими, изпълняват функциите си в лично качество, не приемат указания от нито една организация или правителство и спазват кодекса за поведение, установен в част Б от приложение IX. Съвместният комитет може да изменя посочения кодекс за поведение.

2. Членовете на даден арбитражен състав от момента на сформирането му се ползват със съдебен имунитет в Съюза и Обединеното кралство по отношение на извършените от тях действия в изпълнение на техните функции в този арбитражен състав.

ДЯЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 182

Протоколи и приложения

Протоколът за Ирландия/Северна Ирландия, Протоколът за зоните на суверенните бази в Кипър, Протоколът за Гибралтар и приложения I—IX съставляват неразделна част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 183

Автентични текстове и депозитар

Настоящото споразумение е съставено в един-единствен оригинал на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всеки от тези езици са еднакво автентични.

Генералният секретар на Съвета е депозитар на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 184

Преговори относно бъдещите отношения

Европейският съюз и Обединеното кралство полагат всички усилия, добросъвестно и при пълно зачитане на съответния им правен ред, да предприемат необходимите стъпки за договаряне във възможно най-кратък срок на споразуменията относно бъдещите им отношения, посочени в политическата декларация от 25 ноември 2018 г., и за провеждане на съответните процедури за ратифициране или сключване на тези споразумения с цел да се гарантира, че тези споразумения се прилагат, доколкото е възможно, считано от края на преходния период.

ЧЛЕН 185

Влизане в сила и прилагане

Настоящото споразумение влиза в сила на 30 март 2019 г. Ако депозитарят на настоящото споразумение не е получил преди тази дата писменото уведомление от Съюза и от Обединеното кралство относно изпълнението на необходимите вътрешни процедури, настоящото споразумение не влиза в сила.

При извършването на писменото уведомление, посочено в първа алинея, Съюзът може, по отношение на всяка държава членка, която е изложила основания, свързани с основните принципи на своето национално право, да направи декларация, че през преходния период, в допълнение към основанията за неизпълнение на европейска заповед за арест, посочени в Рамковото решение 2002/584/ПВР, изпълняващите съдебни органи на тази държава членка могат да откажат да предават граждани на тази държава членка на Обединеното кралство съгласно европейска заповед за арест. В такъв случай Обединеното кралство може да направи декларация, не по-късно от 1 месец след получаване на декларацията на Съюза, че изпълняващите съдебни органи на Обединеното кралство могат да откажат да предават граждани на Обединеното кралство на тази държава членка.

Втора и трета част, с изключение на член 19, член 34, параграф 1, член 44 и член 96, параграф 1, а така също и шеста част, дял I и членове 169—181 се прилагат, считано от края на преходния период.

Протоколът за Ирландия/Северна Ирландия се прилага, считано от края на преходния период, с изключение на следните разпоредби от Протокола, които се прилагат от датата на влизане в сила на настоящото споразумение:

– членове 1, 2 и 3;

– член 6, параграф 1, трета алинея, последно изречение, четвърта алинея, пета алинея, последно изречение и шеста алинея;

– член 6, параграф 2, първа алинея, второ изречение;

– член 12, параграф 2, последно изречение;

– член 14, параграф 3;

– член 16;

– член 17, параграфи 1—4 и 6;

– член 21;

– приложение 2, член 4, параграф 3, трето изречение и член 5, параграф 2;

– приложение 3, член 4, параграф 1, второ изречение, член 8, параграф 1 и член 13, втора алинея, първо изречение.

– приложение 4, член 1, параграф 4, член 2, параграф 3, член 7, параграф 2, последно изречение и член 8, първа алинея; и

– приложение 9, първа алинея.

Протоколът за зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър, с изключение на член 11 от него, се прилага, считано от края на преходния период.

Протоколът за Гибралтар, с изключение на член 1 от него, престава да се прилага в края на преходния период.

Съставено на ....

ПРОТОКОЛИ

ПРОТОКОЛ ЗА ИРЛАНДИЯ/СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ

Европейският съюз и Обединеното кралство,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД историческите връзки и трайния характер на двустранните отношения между Ирландия и Обединеното кралство,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза представлява съществено и уникално предизвикателство за остров Ирландия, и потвърждават отново, че постиженията, ползите и ангажиментите на мирния процес ще продължат да бъдат от първостепенна важност за мира, стабилността и помирението там,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че е необходимо да се отговори на уникалните обстоятелства на остров Ирландия чрез уникално решение, за да се осигури организираното оттегляне на Обединеното кралство от Съюза,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия („Споразумението за оттегляне“), основаващо се на член 50 от ДЕС, няма за цел да установи постоянни бъдещи отношения между Съюза и Обединеното кралство,

КАТО ПРИПОМНЯТ намерението на Съюза и Обединеното кралство да заменят предпазния механизъм за Северна Ирландия с последващо споразумение, с което да се установят алтернативни договорености за гарантиране на постоянното отсъствие на „твърда“ граница на остров Ирландия,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД общата цел на Съюза и Обединеното кралство за тесни бъдещи отношения, в рамките на които ще се установят амбициозни митнически разпоредби, основаващи се на единната митническа територия, която е предвидена в настоящия протокол, при пълно зачитане на съответните им правни системи,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че Споразумението от Разпети петък или Белфасткото споразумение от 10 април 1998 г. между правителството на Обединеното кралство, правителството на Ирландия и другите участници в многостранните преговори („Споразумението от 1998 г.“), което е приложено към Британско-ирландското споразумение от същата дата („Британско-ирландското споразумение“), включително последващите споразумения и договорености за неговото прилагане, следва да бъде защитено във всичките му части,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че сътрудничеството между Северна Ирландия и Ирландия е основна част от Споразумението от 1998 г. и е от съществено значение за постигането на помирение и нормализиране на отношенията на остров Ирландия, и като припомнят ролята, функциите и гаранциите на Изпълнителния орган на Северна Ирландия, Събранието на Северна Ирландия и Съвета на министрите от Севера и Юга (включително междуобщностните разпоредби), както е посочено в Споразумението от 1998 г.,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че правото на Съюза предоставя поддържаща рамка за разпоредбите относно правата, гаранциите и равните възможности в Споразумението от 1998 г.,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че ирландските граждани в Северна Ирландия по силата на гражданството си на Съюза ще продължат да се ползват, да упражняват и да имат достъп до права, възможности и ползи и че настоящият протокол следва да зачита и да не засяга правата, възможностите и идентичността, които произтичат от гражданството на Съюза за хората в Северна Ирландия, които изберат да предявят правото си на ирландско гражданство, както е определено в приложение 2 към Британско-ирландското споразумение „Декларация относно прилагането на параграф vi) от член 1 по отношение на гражданството“,

КАТО ПРИПОМНЯТ ангажимента на Обединеното кралство да защити сътрудничеството между Севера и Юга и гаранцията му за избягване на „твърда“ граница, включително на физическа инфраструктура или на съответни проверки и контрол, и имат предвид, че бъдещите договорености трябва да бъдат съвместими с тези основни изисквания,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че нищо в настоящия протокол не възпрепятства Обединеното кралство да гарантира свободен пазарен достъп за стоките, които се превозват от Северна Ирландия към останалата част от вътрешния пазар на Обединеното кралство,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ споделената цел на Съюза и Обединеното кралство да избегнат проверките в пристанищата и на летищата в Северна Ирландия, доколкото това е възможно в съответствие с приложимото законодателство и като се вземат предвид съответните им регулаторни режими, както и тяхното изпълнение,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в съвместния доклад на преговарящите от името на Европейския съюз и правителството на Обединеното кралство от 8 декември 2017 г. относно напредъка през първия етап на преговорите по член 50 от ДЕС за организираното оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз се очертават три различни сценария за защита на сътрудничеството между Севера и Юга и за избягване на „твърда“ граница, но че настоящият протокол се основава на третия сценарий за запазване на пълно съответствие с тези правила на Съюза в областта на вътрешния пазар и митническия съюз, които понастоящем или в бъдеще подкрепят сътрудничеството между Севера и Юга, икономиката на целия остров и защитата на Споразумението от 1998 г., и ще се прилага, освен ако и докато не се одобри договореност, изпълняваща друг сценарий,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в съответствие с член 132 от Споразумението за оттегляне, преходният период може да бъде удължен по взаимно съгласие,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Съюзът и Обединеното кралство са извършили преглед, който показва, че сътрудничеството между Севера и Юга почива до голяма степен на обща правна и свързана с политиката рамка на Европейския съюз,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че следователно оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза води до значителни предизвикателства за поддържането и развитието на сътрудничеството между Севера и Юга,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Обединеното кралство запазва ангажимента си да защитава и подкрепя непрекъснатото сътрудничество между Севера и Юга и Изтока и Запада в целия спектър от области и рамки за сътрудничество по отношение на политиката, икономиката, сигурността, обществото и селското стопанство, включително продължаване на дейността на органите за прилагане от Севера и Юга,

КАТО ПРИЗНАВАТ необходимостта от прилагане на настоящия протокол, за да се поддържат необходимите условия за непрекъснато сътрудничество между Севера и Юга, включително за възможни нови договорености в съответствие със Споразумението от 1998 г.,

КАТО ПРИПОМНЯТ ангажиментите на Съюза и Обединеното кралство към програмите за финансиране на PEACE и INTERREG на Севера и Юга в рамките на действащата многогодишна финансова рамка и запазването на настоящия дял на финансиране за бъдещата програма,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента на Обединеното кралство да улесни ефикасния и навременен транзит през нейната територия на стоките, движещи се от Ирландия към друга държава членка или трета държава, и в обратна посока,

РЕШЕНИ, че прилагането на настоящия протокол следва да се отрази във възможно най-малка степен върху всекидневния живот на общностите в Ирландия и Северна Ирландия,

ОСЪЗНАВАЩИ, че правата и задълженията на Ирландия съгласно правилата на вътрешния пазар на Съюза и митническия съюз, трябва да се спазват напълно,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА следните разпоредби, които се прилагат към Споразумението за оттегляне:

ЧЛЕН 1

Цели и връзки с последващо споразумение

1. Настоящият протокол не засяга разпоредбите на Споразумението от 1998 г. по отношение на конституционния статут на Северна Ирландия и принципа на съгласие, който предвижда, че всяка промяна в този статут, може да се направи само със съгласието на мнозинството от хората там.

2. Настоящият протокол зачита съществените функции на държавата и териториалната цялост на Обединеното кралство.

3. Настоящият протокол установява необходимите разпоредби, съобразени с уникалните обстоятелства на остров Ирландия, поддържа необходимите условия за непрекъснато сътрудничество между Севера и Юга, избягва „твърда“ граница и защитава Споразумението от 1998 г. във всичките му измерения.

4. Целта на Споразумението за оттегляне не е да установи постоянни отношения между Съюза и Обединеното кралство. Разпоредбите на настоящия протокол следователно са предназначени да се прилагат само временно, като се вземат предвид задълженията на Съюза и на Обединеното кралство, определени в член 2, параграф 1. Разпоредбите на настоящия протокол се прилагат, освен ако и докато не бъдат заменени изцяло или отчасти от последващо споразумение.

ЧЛЕН 2

Последващо споразумение

1. Съюзът и Обединеното кралство полагат всички усилия, за да сключат до 31 декември 2020 г. споразумение, което да замени настоящия протокол изцяло или отчасти.

2. Всяко последващо споразумение между Съюза и Обединеното кралство посочва кои части от настоящия протокол заменя. Когато, след влизането в сила на Споразумението за оттегляне, стане приложимо последващо споразумение между Съюза и Обединеното кралство, от датата на прилагане на това последващо споразумение и в съответствие с неговите разпоредби, които оказват въздействие върху настоящия протокол, последният не се прилага или спира да се прилага в зависимост от случая изцяло или отчасти, независимо от член 20.

ЧЛЕН 3

Удължаване на преходния период

Обединеното кралство, като взема предвид напредъка към сключването на споразумението по член 1, параграф 4 и член 2, параграф 1 от настоящия протокол, може по всяко време преди 1 юли 2020 г. да поиска удължаване на преходния период по член 126 от Споразумението за оттегляне. Ако Обединеното кралство отправи такова искане, преходният период може да бъде удължен в съответствие с член 132 от Споразумението за оттегляне.

ЧЛЕН 4

Права на физическите лица

1. Обединеното кралство гарантира, че от оттеглянето му от Съюза няма да произтече никакво намаляване на правата, гаранциите или равните възможности, както са определени в частта на Споразумението от 1998 г., озаглавена „Права, гаранции и равни възможности“, включително в областта на защитата срещу дискриминация, както е заложено в разпоредбите на правото на Съюза, изброени в приложение 1 към настоящия протокол, и прилага настоящия параграф чрез специални механизми.

2. Обединеното кралство ще продължи да улеснява съответната работа на институциите и органите, създадени съгласно Споразумението от 1998 г., включително Комисията по правата на човека на Северна Ирландия, Комисията по въпросите на равенството на Северна Ирландия и съвместния комитет от представители на комисиите по правата на човека на Северна Ирландия и Ирландия, за спазване на правата на човека и стандартите за равенство.

ЧЛЕН 5

Обща зона за пътуване

1. Обединеното кралство и Ирландия могат да продължат да сключват договорености помежду си, свързани с движението на хора между техните територии („общата зона за пътуване“), при пълно зачитане на правата на физическите лица, предоставени от правото на Съюза.

2. Обединеното кралство гарантира, че общата зона за пътуване и свързаните с нея права и привилегии могат да продължат да се прилагат, без да се засягат задълженията на Ирландия съгласно правото на Съюза, по-специално по отношение на свободното движение към, от и в рамките на Ирландия на гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, независимо от тяхната националност.

ЧЛЕН 6

Единна митническа територия, движение на стоки

1. Докато започнат да се прилагат бъдещите отношения, се създава единна митническа територия между Съюза и Обединеното кралство („единната митническа територия“). В съответствие с това Северна Ирландия е в същата митническа територия като Великобритания.

Единната митническа територия се състои от:

а) митническата територия на Съюза, определена в член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1]; и

б) митническата територия на Обединеното кралство.

[1] Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

Правилата, определени в приложение 2 към настоящия протокол, се прилагат по отношение на цялата търговия със стоки между териториите, посочени във втора алинея, както и, когато това е предвидено, между единната митническа територия и трети държави. С оглед да се осигури запазване на условията на равнопоставеност, необходими за правилното функциониране на настоящия параграф, се прилагат разпоредбите, определени в приложение 4 към настоящия протокол. По целесъобразност съвместният комитет може да измени приложение 4 с цел да се определят по-високи стандарти за тези условия на равнопоставеност.

Съвместният комитет приема преди 1 юли 2020 г. подробните правила във връзка с търговията със стоки между двете части на единната митническа територия за целите на прилагането на настоящия параграф. Ако подобно решение не бъде прието до 1 юли 2020 г., се прилага приложение 3 към настоящия протокол.

Чрез дерогация от трета алинея продуктите от риболов и аквакултури, посочени в приложение I към Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1] („продукти от риболов и аквакултури“), не са обхванати нито от правилата, установени в приложения 2 и 4 към настоящия протокол, нито от правилата, посочени в четвърта алинея от настоящия параграф, освен ако не е приложимо споразумение за достъп до водите и възможностите за риболов между Съюза и Обединеното кралство. В съответствие с член 184 от Споразумението за оттегляне, Съюзът и Обединеното кралство полагат всички усилия, за да сключат и ратифицират такова споразумение преди 1 юли 2020 г.

[1] Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 1).

Съвместният комитет може да приема решения за изменение на приложение 3 към настоящия протокол, когато такива изменения са необходими за правилното функциониране на настоящия параграф. Тези решения не могат да изменят съществени елементи от настоящия протокол или от Споразумението за оттегляне.

Втората алинея не засяга специфичните разпоредби, предвидени в Протокола за суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър.

2. Законодателството, както е определено в член 5, точка 2) от Регламент (ЕС) № 952/2013, се прилага спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия (без да се включват териториалните води на Обединеното кралство). Съвместният комитет обаче определя условията, включително в количествено отношение, съгласно които някои продукти от риболов и аквакултури, които се въвеждат на митническата територия на Съюза, определена в член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013, от страна на плавателни съдове под флага на Обединеното кралство и чието пристанище на регистрация е в Северна Ирландия, са освободени от мита.

Разпоредбите на правото на Съюза, изброени в приложение 5 към настоящия протокол, също се прилагат съгласно условията, определени в посоченото приложение, спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

Членове 30 и 110 от ДФЕС се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия. Количествените ограничения върху износа и вноса между Съюза и Северна Ирландия са забранени.

ЧЛЕН 7

Защита на вътрешния пазар на Обединеното кралство

1. Нищо в настоящия протокол не възпрепятства Обединеното кралство да гарантира свободен пазарен достъп за стоките, които се движат от Северна Ирландия към останалата част от вътрешния пазар на Обединеното кралство. Разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, които забраняват или ограничават износа на стоки, се прилагат спрямо търговията между териториите по член 6, параграф 1, втора алинея само до степента, строго изисквана от международните задължения на Съюза. Обединеното кралство гарантира пълна защита съгласно международните изисквания и задължения, които се отнасят до забрани и ограничения на износа на стоки от Съюза към трети държави, както е установено в правото на Съюза.

2. Като имат предвид, че Северна Ирландия е неразделна част от вътрешния пазар на Обединеното кралство, Съюзът и Обединеното кралство полагат всички усилия, за да улеснят търговията между частта от територията на Обединеното кралство, към която се прилага Регламент (ЕС) № 952/2013 по силата на член 6, параграф 2 от настоящия протокол, и други части от територията на Обединеното кралство в съответствие с приложимото законодателство и като вземат предвид съответните си регулаторни режими, както и тяхното прилагане. Съвместният комитет следи постоянно прилагането на настоящия параграф и приема подходящи препоръки с оглед да се избегнат проверките в пристанищата и на летищата в Северна Ирландия, доколкото това е възможно.

3. Нищо в настоящия протокол не възпрепятства продукт с произход от Северна Ирландия да бъде представен като продукт с произход от Обединеното кралство, когато се пуска на пазара във Великобритания.

4. Нищо в настоящия протокол не засяга правото на Обединеното кралство, регулиращо пускането на пазара в други части на Обединеното кралство на стоки от Северна Ирландия, които отговарят или се ползват от технически регламенти, оценки, регистрации, сертификати, одобрения или разрешения, уредени в разпоредбите на правото на Съюза, посочени в приложение 5 към настоящия протокол.

ЧЛЕН 8

Технически регламенти, оценки, регистрации, сертификати, одобрения и разрешения

1. Без да се засягат разпоредбите на правото на Съюза, посочени в приложение 5 към настоящия протокол, законосъобразността на пускането на стоки на пазара в Северна Ирландия се урежда от правото на Обединеното кралство, както и, по отношение на стоки, внесени от Съюза, от членове 34 и 36 от ДФЕС.

2. Когато разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, предвиждат посочването на държава членка, включително в съкратена форма, в маркировки, етикети, тагове или по какъвто и да е друг начин, Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия се посочва като „UK(NI)“ или „Обединено кралство (Северна Ирландия)“. Когато разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, предвиждат посочване под формата на цифров код, Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия се обозначава с разграничим цифров код.

3. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от настоящия протокол и от член 7 от Споразумението за оттегляне, по отношение на признаването в една държава членка на техническите регламенти, оценките, регистрациите, сертификатите, одобренията и разрешенията, издадени или извършени от органите на друга държава членка или от организация, установена в друга държава членка, позоваванията на държавите членки в разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, не включват Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия във връзка с техническите регламенти, оценките, регистрациите, сертификатите, одобренията и разрешенията, издадени или извършени от органите на Обединеното кралство или от организации, установени в Обединеното кралство.

Първата алинея не се прилага за регистрации, сертифициране, одобрения и разрешения на обекти, съоръжения или сгради в Северна Ирландия, издадени или извършени от компетентните органи на Обединеното кралство, когато регистрацията, сертифицирането, одобрението или разрешението може да изиска проверка на обектите, съоръженията или сградите.

Първата алинея не се прилага за ветеринарни сертификати или официални етикети за растителен репродуктивен материал, които се изискват съгласно разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол.

Първата алинея не засяга валидността в Северна Ирландия на оценките, регистрациите, сертификатите, одобренията и разрешенията, издадени или извършени въз основа на разпоредби на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол, от компетентните органи на Обединеното кралство или от организации, установени в Обединеното кралство. Всяка маркировка, лого или сходен знак за съответствие, изискван от разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, който е положен от икономически оператори въз основа на оценка, регистрация, сертификат, одобрение или разрешение, издадено от компетентните органи на Обединеното кралство или от организации, установени в Обединеното кралство, се придружава от указанието „UK(NI)“.

Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия не може да предприема процедури по възражение и предпазни или арбитражни процедури, предвидени в разпоредбите на правото на Съюза, приложими по силата на настоящия протокол, доколкото тези процедури засягат технически регламенти, стандарти, оценки, регистрации, сертификати, одобрения и разрешения, издадени или извършени от компетентните органи на държавите членки или от организации, установени в държавите членки.

Първата алинея не възпрепятства изпитването и освобождаването от квалифицирано лице в Северна Ирландия на партида от лекарствен продукт, внесен или произведен в Северна Ирландия.

ЧЛЕН 9

ДДС и акцизи

Разпоредбите на правото на Съюза, изброени в приложение 6 към настоящия протокол, относно стоките се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

Съвместният комитет редовно обсъжда изпълнението на настоящия член и когато е целесъобразно, приема необходимите мерки за правилното му прилагане.

ЧЛЕН 10

Селско стопанство и околна среда

Разпоредбите на правото на Съюза, изброени в приложение 5 към настоящия протокол, се прилагат съгласно условията, определени в посоченото приложение, спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

ЧЛЕН 11

Единен пазар за електроенергия

Уреждащите пазарите на електроенергия на едро разпоредби на правото на Съюза, изброени в приложение 7 към настоящия протокол, се прилагат съгласно условията, определени в посоченото приложение, спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

ЧЛЕН 12

Държавна помощ

1. Разпоредбите на правото на Съюза, изброени в приложение 8 към настоящия протокол, се прилагат спрямо Обединеното кралство, включително по отношение на мерките за подкрепа на производството и търговията със селскостопански продукти в Северна Ирландия, във връзка с мерките, които засягат търговията между частта от територията на Обединеното кралство, към която се прилага Регламент (ЕС) № 952/2013 по силата на член 6, параграф 2 от настоящия протокол, и Съюза, който е предмет на настоящия протокол.

2. Независимо от параграф 1 разпоредбите на правото на Съюза, упоменати в горния параграф, не се прилагат по отношение на мерките, предприети от компетентните органи на Обединеното кралство, в подкрепа на производството и търговията със селскостопански продукти в Северна Ирландия до определено максимално общо годишно ниво на помощ и при условие че определен минимален процент от тази освободена помощ отговаря на разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство. Определянето на максимално общо годишно ниво на освободена помощ и минимален процент се урежда съгласно процедурите, определени в приложение 9.

3. Когато Европейската комисия разглежда информация относно мярка на компетентните органи на Обединеното кралство, която може да представлява незаконосъобразна помощ, която е предмет на параграф 1, тя гарантира, че Обединеното кралство е информирано подробно и редовно за напредъка и резултата от разглеждането на въпросната мярка.

Европейската комисия и независимият орган, посочен в приложение 4, член 9, установяват административните разпоредби, необходими за правилното прилагане съответно на настоящия член и на приложение 4,четвърта части преразглеждат тези разпоредби.

ЧЛЕН 13

Други области на сътрудничество между Севера и Юга

1. В съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 2 и членове 7—12 и при пълно спазване на правото на Съюза, настоящият протокол се изпълнява и прилага така, че да се запазят необходимите условия за продължаване на сътрудничеството между Севера и Юга, включително в областта на околната среда, здравеопазването, селското стопанство, транспорта, образованието и туризма, както и в областта на енергетиката, телекомуникациите, радио- и телевизионното разпръскване, сладководния риболов, правосъдието и сигурността, висшето образование и спорта.

При пълно зачитане на правото на Съюза Обединеното кралство и Ирландия могат да продължат да изготвят нови договорености, които се основават на разпоредбите на Споразумението от 1998 г. в други области на сътрудничество между Севера и Юга на остров Ирландия.

2. Съвместният комитет следи постоянно в каква степен изпълнението и прилагането на настоящия протокол поддържа необходимите условия за сътрудничество между Севера и Юга. Съвместният комитет може да отправя подходящи препоръки към Съюза и Обединеното кралство в това отношение, включително по препоръка на Специализирания комитет.

ЧЛЕН 14

Изпълнение, прилагане, надзор и правоприлагане

1. Без да се засяга параграф 4, органите на Обединеното кралство отговарят за изпълнението и прилагането на разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

2. Без да се засяга параграф 4, представителите на Съюза имат правото да присъстват по време на дейностите на органите на Обединеното кралство във връзка с изпълнението и прилагането на разпоредби на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол, а Обединеното кралство при поискване предоставя цялата съответна информация, свързана с такива дейности. Обединеното кралство съдейства на представителите на Съюза по време на тяхното присъствие и им предоставя исканата информация. Органите на Обединеното кралство прилагат мерките за контрол, изисквани от представителите на Съюза в отделни, надлежно обосновани случаи.

3. Практическите работни механизми, свързани с упражняването на посочените в параграф 2 права на представителите на Съюза, се определят от Съвместния комитет по предложение на Специализирания комитет.

4. Що се отнася до член 6, параграф 2 и членове 8—12 от настоящия протокол, както и член 7, параграф 1 от приложение 4 към настоящия протокол по отношение на мерките на държавите членки, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза разполагат с предоставените им от правото на Съюза правомощия по отношение на Обединеното кралство и на физическите и юридическите лица, пребиваващи или установени в Обединеното кралство. По-специално, Съдът на Европейския съюз е компетентен в съответствие с предвиденото в Договорите във връзка с това. В тази връзка втора и трета алинея от член 267 от ДФЕС се прилага спрямо и в Обединеното кралство.

5. Актовете на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, приети в съответствие с параграф 4, пораждат спрямо и в Обединеното кралство същите правни последици като тези, които пораждат в рамките на Съюза и неговите държави членки.

6. Когато представляват или подпомагат страна във връзка с административни производства, произтичащи от упражняването на посочените в параграф 4 правомощия на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, адвокатите, имащи право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, се третират във всяко отношение като адвокати, които имат право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на държавите членки и които представляват или подпомагат страна във връзка с такива административни производства.

7. При дела, заведени пред Съда на Европейския съюз по силата на параграф 4:

а) Обединеното кралство може да участва в производства пред Съда на Европейския съюз по същия начин, както държава членка;

б) адвокатите, имащи право да практикуват в съдилищата или трибуналите на Обединеното кралство, могат да представляват или подпомагат страна по такива производства пред Съда на Европейския съюз и се третират във всяко отношение като адвокати, които имат право да практикуват пред съдилищата или трибуналите на държавите членки и които представляват или подпомагат страна пред Съда на Европейския съюз.

ЧЛЕН 15

Общи разпоредби

1. За целите на настоящия протокол всяко позоваване на Обединеното кралство в приложимите разпоредби на Споразумението за оттегляне се разбира като отнасящо се до Обединеното кралство или Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, според случая.

Независимо от всички други разпоредби на настоящия протокол, всяко позоваване на територията, определена в член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013, в приложимите разпоредби на Споразумението за оттегляне и на настоящия протокол, както и в разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, се разбира като включващо частта от територията на Обединеното кралство, за която Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилага по силата на член 6, параграф 2 от настоящия протокол.

За целите на член 6, параграф 1, първа алинея, понятието „митническа територия“ има същото значение, както в член XXIV от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г.

Трета част, дялове I и III и шеста част от Споразумението за оттегляне се прилагат, без да се засягат разпоредбите на настоящия протокол.

2. За целите на настоящия протокол се прилагат следните определения:

– „трета държава“ означава държава или територия, която не е част от митническите територии, посочени в член 6, параграф 1, втора алинея;

– „част от единната митническа територия“ означава митническата територия на Съюза, определена в член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или митническата територия на Обединеното кралство.

3. Независимо от член 4, параграфи 4 и 5 от Споразумението за оттегляне при изпълнението и прилагането им разпоредбите на настоящия протокол, съдържащи позоваване на правото на Съюза или на понятия или разпоредби от него, се тълкуват в съответствие със съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз.

4. Независимо от член 6, параграф 1 от Споразумението за оттегляне и освен ако не е предвидено друго, когато в настоящия протокол се прави позоваване на даден акт на Съюза, това позоваване се разбира като позоваване на този акт на Съюза, така както е изменен или заменен.

5. Когато Съюзът приеме нов акт, който попада в приложното поле на настоящия протокол, но не изменя, нито заменя акт на Съюза, посочен в приложенията към настоящия протокол, Съюзът информира Обединеното кралство за приемането на този акт в рамките на Съвместния комитет. По искане на Съюза или на Обединеното кралство Съвместният комитет провежда, в срок от 6 седмици след получаване на искането, обмен на мнения относно последиците от новоприетия акт за правилното функциониране на настоящия протокол.

В разумен срок, след като Съюзът е информирал Обединеното кралство в рамките на Съвместния комитет, Съвместният комитет:

а) приема решение за добавяне на новоприетия акт в съответното приложение към настоящия протокол; или

б) ако не може да бъде постигнато споразумение за добавянето на новоприетия акт в съответното приложение към настоящия протокол, разглежда всяка друга възможност за поддържане на доброто функциониране на настоящия протокол и взема необходимите за целта решения.

Ако Съвместният комитет не вземе решението по втора алинея в разумен срок, Съюзът има право, след като е уведомил Обединеното кралство, да вземе подходящи коригиращи мерки. Тези мерки влизат в сила най-рано 6 месеца, след като Съюзът е уведомил Обединеното кралство в съответствие с първата алинея, но такива мерки не могат в никакъв случай да влязат в сила преди датата, на която започва прилагането на новоприетия акт в Съюза.

6. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член и от член 7 от Споразумението за оттегляне, освен ако Съюзът не счита, че пълният или частичният достъп на Обединеното кралство или на Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, според случая, е абсолютно необходим, за да се даде възможност на Обединеното кралство да спази задълженията си по настоящия протокол, включително когато такъв достъп е необходим, защото достъпът до съответната информация не може да бъде осигурен от работната група по член 17 от настоящия протокол или чрез други практически средства, по отношение на достъпа до мрежи, информационни системи или бази данни, създадени въз основа на правото на Съюза, позоваванията на държавите членки и компетентните органи на държавите членки в разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол, не се разбират като включващи Обединеното кралство или Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, според случая.

7. Органите на Обединеното кралство не действат в ръководно качество за оценки на риска, разглеждания, одобрения или процедури по издаване на разрешения, предвидени в правото на Съюза, станало приложимо по силата на настоящия протокол.

8. Членове 346 и 347 от ДФЕС се прилагат към настоящия протокол във връзка с мерките, предприети от държава членка или от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

ЧЛЕН 16

Специализиран комитет

Създаденият с член 165 от Споразумението за оттегляне комитет („Специализиран комитет“) по въпроси, свързани с прилагането на Протокола относно Ирландия/Северна Ирландия:

а) улеснява изпълнението и прилагането на настоящия протокол;

б) разглежда предложения относно изпълнението и прилагането на настоящия протокол, направени от Съвета на министрите от Севера и Юга и органите за прилагане от Севера и Юга, създадени съгласно Споразумението от 1998 г.;

в) разглежда всякакви въпроси, свързани с член 4 от настоящия протокол, представени на неговото внимание от страна на Комисията по правата на човека на Северна Ирландия, Комисията по въпросите на равенството на Северна Ирландия и Съвместния комитет на представителите на комисиите по правата на човека на Северна Ирландия и на Ирландия;

г) обсъжда всеки въпрос, повдигнат от Съюза или от Обединеното кралство, който е свързан с настоящия протокол и поражда затруднение; както и

д) отправя препоръки към Съвместния комитет във връзка с функционирането на настоящия протокол.

ЧЛЕН 17

Съвместна консултативна работна група

1. С настоящото се създава съвместна консултативна работна група по прилагането на настоящия протокол („работна група“). Тя служи като форум за обмен на информация и взаимни консултации.

2. Работната група се състои от представители на Съюза и на Обединеното кралство и изпълнява своите функции под надзора на Специализирания комитет, на който докладва. Работната група няма правомощия да взема решения със задължителна сила, но има правомощието да приема свой процедурен правилник, посочен в параграф 6.

3. В рамките на работната група:

а) Съюзът и Обединеното кралство обменят своевременно информация за съответните планирани, текущи и окончателни мерки по прилагането във връзка с актовете на Съюза, посочени в приложенията към настоящия протокол;

б) Съюзът уведомява Обединеното кралство за планираните актове на Съюза, които попадат в приложното поле на настоящия протокол, включително актовете на Съюза, които изменят или заменят актовете на Съюза, изброени в приложенията към настоящия протокол;

в) Съюзът предоставя на Обединеното кралство цялата информация, която Съюзът счита за необходима, за да може Обединеното кралство да спази изцяло задълженията си по протокола; както и

г) Обединеното кралство предоставя на Съюза цялата информация, която се изисква държавите членки да предоставят една на друга или на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза по силата на посочените в приложенията към настоящия протокол актове на Съюза.

4. Работната група се председателства съвместно от Съюза и Обединеното кралство.

5. Работната група заседава най-малко веднъж месечно, освен ако Съюзът и Обединеното кралство не са решили друго по взаимно съгласие. Когато е необходимо, Съюзът и Обединеното кралство могат да обменят информацията, посочена в параграф 3, букви в) и г), между заседанията.

6. Работната група приема по взаимно съгласие свой процедурен правилник.

7. Съюзът гарантира, че всички мнения, изразени от Обединеното кралство в рамките на работната група и цялата информация, предоставена от Обединеното кралство в рамките на работната група, включително технически и научни данни, се съобщават без ненужно забавяне на съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза.

ЧЛЕН 18

Предпазни мерки

1. Ако прилагането на настоящия протокол води до сериозни икономически, обществени или екологични затруднения, които се очаква да продължат, или до отклоняване на търговията, Съюзът или Обединеното кралство могат едностранно да предприемат подходящи предпазни мерки. Обхватът и продължителността на подобни предпазни мерки се ограничават до това, което е строго необходимо, за коригиране на ситуацията. Предимство се дава на мерките, които в най-малка степен биха засегнали функционирането на настоящия протокол.

2. Ако предпазна мярка, предприета в съответствие с параграф 1 от Съюза или от Обединеното кралство, според случая, създава дисбаланс между произтичащите от настоящия протокол права и задължения, Съюзът или Обединеното кралство, според случая, може да вземе такива пропорционални мерки, каквито са строго необходими за възстановяване на баланса. Предимство се дава на мерките, които в най-малка степен биха засегнали функционирането на настоящия протокол.

3. Предпазните мерки и мерките за възстановяване на баланса, предприети в съответствие с параграфи 1 и 2, се уреждат по процедурите, предвидени в приложение 10 към настоящия протокол.

ЧЛЕН 19

Защита на финансовите интереси

Съюзът и Обединеното кралство се борят с измамата и с всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза или финансовите интереси на Обединеното кралство.

ЧЛЕН 20

Преглед

Ако в даден момент след края на преходния период Съюзът или Обединеното кралство счита, че настоящият протокол, изцяло или отчасти, вече не е необходим за постигане на целите, посочени в член 1, параграф 3, и следва да престане да се прилага, изцяло или отчасти, Съюзът или Обединеното кралство може да уведоми другата страна за това, като посочи съответните причини.

В рамките на 6 месеца от уведомлението Съвместният комитет провежда заседание на министерско равнище, за да разгледа уведомлението предвид всяка от посочените в член 1 цели. Съвместният комитет може да поиска становище от институциите, създадени съгласно Споразумението от 1998 г.

Ако, след като са взели под внимание посоченото във втора алинея и като спазват изцяло член 5 от Споразумението за оттегляне, Съюзът и Обединеното кралство решат съвместно в рамките на Съвместния комитет, че протоколът, изцяло или отчасти, вече не е необходим за постигане на съответните си цели, протоколът престава да се прилага, изцяло или отчасти. В такъв случай Съвместният комитет отправя препоръки до Съюза и до Обединеното кралство относно необходимите мерки, като се вземат предвид задълженията на страните по Споразумението от 1998 г.

ЧЛЕН 21

Приложения

Приложения 1—10 са неразделна част от настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 1

– Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги[1]

– Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите[2]

– Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход[3]

– Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите[4]

---

1 ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37.
2 ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23.
3 ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.
4 ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

– Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета[1]

– Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване[2]

_____

[1] ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1.
[2] ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ЧЛЕН 1

Обхват

1. При спазване на условията, предвидени в член 6, параграф 1 от настоящия протокол, настоящото приложение се прилага за всички стоки:

а) произведени на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство, включително тези, които са изцяло или частично получени или произведени от материали с произход от трети държави, които са допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство; или

б) с произход от трети държави, които са допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство;

в) получени или произведени на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство, за производството на които са използвани продукти, идващи от трети държави, които не са допуснати за свободно обращение нито на митническата територия на Съюза, нито на митническата територия на Обединеното кралство, при условие че са изпълнени формалностите по вноса и изискуемите мита или такси с равностоен ефект, дължими върху тези стоки или върху продуктите от трети държави, използвани за производството им, са събрани в страната на износа, в част от единната митническа територия.

Съдържащото се в буква а) понятие „изцяло получен“ има същото значение в рамките на митническата територия на Обединеното кралство, както на митническата територия на Съюза.

2. За стоки, допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство се считат стоките с произход от трети държави, за които са изпълнени формалностите по вноса и са събрани изискуемите мита или такси с равностоен ефект в съответната част от единната митническа територия на Съюза или на Обединеното кралство, и за които не е ползвано пълно или частично възстановяване на тези мита или такси.

3. По отношение на стоките, получени или произведени на митническата територия на Съюза или на митническата територия на Обединеното кралство, за производството на които са използвани продукти, идващи от трети държави, които не са допуснати за свободно обращение нито на митническата територия на Съюза, нито на митническата територия на Обединеното кралство, но които не попадат в обхвата на параграф 1, буква в), страната на вноса, част от единната митническа територия прилага митническото законодателство, приложимо към стоки от трети държави.

ЧЛЕН 2

Търговия между частите от единната митническа територия

1. Между частите от единната митническа територия са забранени митата при внос и износ, както и всякакви такси с равностоен ефект. Тази забрана се прилага също така спрямо митата с фискален характер.

Таксите за извършването на митнически контрол или за друга форма на прилагане на митническото законодателство между частите от единната митническа територия се считат, че имат равностоен на мито ефект. При все това налагането на такси или възстановяването на направени разходи е възможно, когато митническите органи предоставят специфични услуги, по-специално следните:

а) при поискване — присъствие на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения;

б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщане на стоките на заявителя, по-специално по отношение на взетите решения или предоставената информация по заявлението;

в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел потвърждаване на данните или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители;

г) когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат извънредни мерки за контрол.

2. Членове III, V и XI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. („ГАТТ от 1994 г.“) са включени във и стават част от настоящия протокол и се прилагат *mutatis mutandis* между частите от единната митническа територия.

3. Определените в настоящото приложение правила не са пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, когато такива забрани или ограничения се основават на съображенията за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност, защита на живота и здравето на хора, животни или растения, закрила на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност или закрила на индустриална и търговска собственост. При все това тези забрани или ограничения не трябва да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между частите от единната митническа територия.

4. Разпоредбите на настоящото приложение не може да се тълкуват:

а) като изискващи от Съюза или от Обединеното кралство да предоставят или позволят достъп до информация, разкриването на която те считат за противоречащо на основните им интереси за сигурност; или

б) като възпрепятстващи Съюза или Обединеното кралство да предприемат действие, което смятат за необходимо за защитата на основните си интереси в областта на сигурността:

i) отнасящо се до производство на оръжие, боеприпаси или военни материали или търговия с тях, както и до производство на други стоки и материали или търговия с тях, когато се извършва пряко или косвено за целите на снабдяване на военен обект;

ii) във връзка с материали за ядрено делене и за ядрен синтез или материали, от които те се получават; или

iii) предприето по време на война или друго извънредно положение в международните отношения; или

в) възпрепятстващо Съюза или Обединеното кралство да предприеме действие с оглед на поддържането на международния мир и сигурност.

ЧЛЕН 3

Митническа тарифа, приложима към търговията с трети държави

1. Обединеното кралство привежда тарифите и правилата, приложими на неговата митническа територия, в съответствие с:

а) Общата митническа тарифа на Съюза, както е установена в член 56, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013;

б) правилата на Съюза относно произхода на стоките, както са установени в дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013; и

в) правилата на Съюза относно митническата стойност на стоките, както са установени в дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

2. Обединеното кралство не може при никакви обстоятелства:

а) да прилага по отношение на своята митническа територия митническа тарифа, която е по-ниска от Общата митническа тарифа, за каквато и да било стока или внос от трета държава; или

б) да прилага или предоставя на своята митническа територия тарифни преференции за каквато и да било стока въз основа на правила за произход, различни от правилата, уреждащи предоставянето на такива преференции от страна на Съюза за същата стока на неговата митническа територия.

3. Без предварително съгласие в рамките на Съвместния комитет Обединеното кралство не може да прилага или предоставя на своята митническа територия квоти, тарифни квоти или суспендиране на мита.

4. Обединеното кралство бива своевременно уведомявано за всяко решение, взето от Съюза за изменение на Общата митническа тарифа, за суспендиране или повторно въвеждане на мита, както и за всяко решение относно квоти, тарифни квоти или суспендиране на мита, за да може да се съобрази с това решение. При необходимост могат да бъдат проведени консултации в рамките на Съвместния комитет.

ЧЛЕН 4

Търговска политика

1. Единната митническа територия отговаря на съответните разпоредби на член XXIV от ГАТТ от 1994 г. За тази цел Обединеното кралство хармонизира търговската си политика, приложима на неговата митническа територия, с общата търговска политика на Съюза, доколкото това е необходимо за прилагането на член 6, параграф 1 от настоящия протокол и член 3 от настоящото приложение, и прилага търговски разпоредби, различни от мита, по-специално мерки, попадащи в приложното поле на член XI:1 от ГАТТ от 1994 г., които са по същество еднакви с тези на Съюза.

2. Обединеното кралство гарантира, че по отношение на продуктите, обхванати от член 6, параграф 1 от настоящия протокол, неговите списъци на тарифните отстъпки, посочени в член II от ГАТТ от 1994 г., са приведени изцяло в съответствие с тези на Съюза и ангажиментите относно тарифните квоти са съвместими с тези на Съюза и са в съответствие с разпоредбите на член 3 от настоящото приложение. Европейският съюз и Обединеното кралство се споразумяват да си сътрудничат по въпроси от обхвата на СТО относно разпределянето на тарифни квоти в рамките на СТО, доколкото това е необходимо за функционирането на единната митническа територия.

3. Режимът на Съюза за защита на търговията, както и общата схема от преференции на Съюза (ОСП) обхващат и двете части от единната митническа територия. Съюзът се консултира с Обединеното кралство по всички мерки или действия за търговска защита по линия на режима по ОСП, които той обмисля да предприеме. Съвместният комитет определя процедурите за прилагане на настоящия параграф най-малко 6 месеца преди края на преходния период.

ЧЛЕН 5

Административно сътрудничество

1. В допълнение към конкретното сътрудничество, предвидено в приложение 3 към настоящия протокол, административните органи на Съюза, включително на неговите държави членки, и на Обединеното кралство, които отговарят за прилагането на разпоредбите на настоящото приложение, си оказват административна взаимопомощ с цел да се гарантира спазването на тези разпоредби за търговията със стоки между частите от единната митническа територия или с трети държави.

2. Съвместният комитет приема подходящи разпоредби относно посочената в параграф 1 административна взаимопомощ, включително по отношение на събирането на вземания, най-малко 6 месеца преди края на преходния период.

ЧЛЕН 6

Специфични средства за правна защита

1. Чрез дерогация от членове 170—179 на Споразумението за оттегляне, член 6, параграф 1 от настоящия протокол и член 2 от настоящото приложение, в случай на неспазване от страна на Обединеното кралство на задълженията, посочени в членове 1, 3 и 4 от настоящото приложение, по отношение на стоки и продукти от трети държави, Съюзът може, когато сметне за необходимо за защита целостта на единния пазар, да налага тарифи или други ограничения върху движението на съответните стоки при влизане в митническата територия на Съюза или излизане от нея. Тези стоки не се считат за попадащи в обхвата на настоящото приложение, както е посочен в член 1, параграф 1.

2. Когато въз основа на обективна информация Съюзът установи наличието на грешка в митническата територия на Обединеното кралство при изпълнението на приложение 3 към настоящия протокол и че тази грешка води до последствия по отношение на вносните мита, Съюзът изисква от Съвместния комитет да определи подходящи мерки с оглед разрешаване на възникналия проблем.

3. Шеста част от Споразумението за оттегляне се прилага за всеки спор, свързан с прилагането на настоящия член.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ЧЛЕН 1

Прилагане на Митническия кодекс

Без да се засягат разпоредбите, изложени в приложение 2 към настоящия протокол, Митническият кодекс на Съюза и всички други мерки и механизми за контрол, които са приложими на митническата територия на Съюза, и Законът за данъчното облагане (закон за трансграничната търговия) на Обединеното кралство от 2018 г. и разпоредбите за неговото прилагане, както и друго относимо законодателство, което е приложимо на митническата територия на Обединеното кралство, се прилагат при търговията със стоки между двете части на единната митническа територия при условията, установени в настоящия протокол и в настоящото приложение.

ЧЛЕН 2

Формалности по отношение на член 1, параграф 1, буква в) от приложение 2

1. За прилагането на член 1, параграф 1, буква в) от приложение 2 към настоящия протокол митническите формалности по вноса се приемат за спазени в страната на износа, част от единната митническа територия с валидирането на документа, който е необходим за доказване, че стоката е в обхвата на приложение 2, както е посочено в член 1, параграф 1 от него.

2. Вследствие на валидирането, посочено в параграф 1, митата или таксите с равностоен ефект, когато такива мита и такси са дължими върху съответните стоки или върху продуктите от трети държави, използвани при производството на тези стоки в съответствие с член 3 от приложение 2 към настоящия протокол, се събират в страната на износа част от единната митническа територия. Това валидиране води също така до прилагането на мерките на търговската политика, описани в член 4 от приложение 2, които е възможно да се отнасят за стоките.

3. Моментът в който възникват митата и таксите с равностоен ефект, посочени в параграф 2, е моментът когато компетентните митнически органи приемат декларацията за износ, свързана с въпросните стоки.

4. Длъжник е декларatорът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

ЧЛЕН 3

Документни доказателства

Без да се засяга член 5, доказателство, че дадена стока е в обхвата на приложение 2 към настоящия протокол, както е посочено в член 1, параграф 1 от него, се предоставя чрез документно доказателство, издадено по молба на износителя от митническите органи в частите на единната митническа територия.

ЧЛЕН 4

Сертификат за движение A.UK.

1. Документното доказателство, посочено в член 3, трябва да бъде сертификат за движение A.UK. Съюзът изготвя образец на сертификата за движение A.UK., заедно с обяснителни бележки, и уведомява за това Съвместния комитет. Използването на този образец е задължително.

2. Сертификатът за движение A.UK. може да се използва само ако:

   а) след износа им и преди деклариране им за внос стоките не са били променяни или трансформирани по какъвто и да било начин, нито са били подложени на операции, различни от операциите, предназначени да ги съхранят в добро състояние, или различни от добавянето или поставянето на маркировки, етикети, пломби или всякакви други документи, с цел да се осигури съответствие със специфичните национални изисквания в страната на вноса, част от единната митническа територия.

   б) стоките са били съхранявани или изложени в трета държава, при условие че те остават под митнически надзор в тази трета държава.

3. Без да се засяга параграф 2, разделянето на пратки в трета държава се допуска, ако се извършва от износителя или на негова отговорност и при условие че пратките останат под митнически надзор в тази трета държава.

4. Изискванията по параграф 2 се приемат за изпълнени, освен ако митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия имат основание да смятат противното. В такива случаи митническите органи могат да поискат от декларатора да представи доказателство за изпълнение на изискванията, което може да бъде направено по всякакъв начин.

5. Сертификатът за движение A.UK. се заверява от митническите органи в страната на износа, част от единната митническа територия, когато стоките, за които той се отнася, се изнасят. Той се предоставя на износителя веднага след като действителният износ бъде осъществен или гарантиран.

6. Сертификатът за движение A.UK. може да се завери само когато той може да служи като писмено доказателство, изисквано за целите на определянето на това дали дадена стока е в обхвата на приложение 2 към настоящия протокол, както е посочено в член 1, параграф 1 от него.

7. Износителят, който подава заявление за издаване на сертификат за движение A.UK., трябва да бъде готов да представи по всяко време, при поискване от страна на износа, част от единната митническа територия, в която се издава сертификатът за движение A.UK., всички подходящи документи, които доказват статуса на съответните продукти, както и че са изпълнени другите изисквания на настоящия протокол и на приложение 2 към настоящия протокол.

8. Издаващите митнически органи предприемат всички необходими стъпки за проверката на статуса на продуктите и на изпълнението на останалите изисквания на настоящия протокол и на настоящото приложение. За тази цел те имат право да изискват всякакви разумни доказателства и да извършват всякакви проверки, считани за подходящи. Издаващите митнически органи следят също така сертификатите да са надлежно попълнени. Те проверяват по-специално дали полето, предвидено за описание на продуктите, е попълнено по начин, изключващ всякаква възможност за заблуждаващи добавки.

9. Сертификатът за движение A.UK. се представя в срок от четири месеца от датата на издаването му от митническите органи в страната на износа, част от единната митническа територия на митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия.

10. Сертификатите за движение A.UK., представени на митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия след крайния срок за представяне, определен в параграф 9, могат да се приемат в случаите, когато непредставянето им до определения краен срок се дължи на извънредни обстоятелства.

11. В други случаи на закъсняло представяне митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия приемат сертификатите за движение A.UK., когато стоките, за които тези сертификати се отнасят, са им били представени преди крайния срок за представяне, определен в параграф 9.

ЧЛЕН 5

Сертификати за движение A.UK., издадени впоследствие

1. Независимо от член 4, параграф 5, сертификат за движение A.UK. може да се издава по изключение след осъществяване или осигуряване на реалния износ на стоките, за които се отнася, ако:

   а) не е бил издаден по време на износа поради грешка, неволен пропуск или специални обстоятелства; или

   б) ако пред митническите органи бъде доказано по удовлетворителен начин, че сертификат за движение A.UK. е бил издаден, но не е бил приет при вноса по технически причини.

2. За целите на прилагането на параграф 1 износителят посочва в своето заявление мястото и датата на износа на продуктите, за които се отнася сертификатът за движение A.UK., и излага причините за своето искане.

3. Митническите органи могат да издадат сертификат за движение A.UK. впоследствие само когато са уверени, че е било подадено заявление за сертификат в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

ЧЛЕН 6

Представяне на сертификати за движение A.UK.

1. Сертификатът за движение A.UK. се представя до митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия в съответствие с процедурите, предвидени в тази част от единната митническа територия. Тези органи могат да изискат превод на сертификата. Те могат също така да изискат декларацията за внос да бъде придружена от декларация от вносителя, че стоките са в обхвата на приложение 2 към настоящия протокол, както е посочено в член 1, параграф 1 от него.

2. Установяването на незначителни несъответствия между данните в сертификатите за движение A.UK. и тези в документите, представени на митническите органи с цел извършване на формалностите по вноса на стоките, не прави *ipso facto* сертификатите недействителни, ако бъде надлежно установено, че сертификатите се отнасят за представените стоки.

3. Очевидните технически грешки в представени сертификати за движение A.UK., като например печатните грешки, не следва да бъдат причина за отхвърлянето на сертификатите, ако естеството на грешките не поставя под въпрос верността на попълнените в тези сертификати данни.

ЧЛЕН 7

Замяна на сертификати за движение A.UK.

Когато стоките са поставени под контрола на митническо учреждение в една от частите от единната митническа територия, възможно е първоначалният сертификат за движение A.UK. да се замени с един или повече сертификати за движение A.UK. с цел изпращането на всички или на някои от тези стоки другаде в рамките на единната митническа територия. Заместващият сертификат или сертификати за движение A.UK. се издава(т) от митническото учреждение, под чийто контрол се намират продуктите.

ЧЛЕН 8

Административно сътрудничество

1. Митническите органи на държавите членки и на Обединеното кралство си предоставят взаимно, чрез Европейската комисия, образци от отпечатъците на печатите, използвани от техните митнически учреждения за издаването на сертификатите за движение A.UK., и адресите на митническите органи, отговарящи за проверката на тези сертификати.

2. С цел да гарантират правилното прилагане на настоящия протокол Съюзът и Обединеното кралство си съдействат взаимно посредством компетентните митнически администрации при проверките на истинността на сертификатите за движение A.UK. и на точността на представената в тях информация.

ЧЛЕН 9

Проверка на сертификати за движение A.UK.

1. Последващите проверки на сертификатите за движение A.UK. се извършват на случаен принцип или когато митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия се съмняват основателно в автентичността на сертификатите, статуса на съответните продукти или изпълнението на другите изисквания на настоящия протокол и на приложенията към него, при условие че такава проверка бъде поискана не по-късно от 3 години след издаването на сертификата за A.UK. от митническите органи в страната на износа, част от единната митническа територия.

2. За целите на разпоредбите в параграф 1 митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия изпращат сертификата за движение A.UK. до митническите органи в страната на износа, част от единната митническа територия, заедно с фактурата, ако такава е била представена, или копие от тези документи, като посочват при необходимост причините за запитването. В подкрепа на искането за проверка се изпращат всички получени документи и данни, от които може да се предположи, че предоставената информация в сертификата за движение A.UK. е невярна.

3. Проверката се извършва от митническите органи в страната на износа, част от единната митническа територия. За тази цел те имат право да изискват всякакви разумни доказателства и да извършват всякакви проверки на счетоводната отчетност на износителя или всякакви други проверки, които те считат за необходими.

4. Ако митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия решат да откажат на съответните продукти третирането, предвидено в приложение 2, докато очакват резултатите от проверката, на вносителя се предлага освобождаване на продуктите при спазване на всички обезпечителни мерки, които бъдат сметнати за необходими.

5. Митническите органи, поискали проверката, трябва да бъдат информирани за резултатите от нея в срок от максимум 10 месеца. Резултатите трябва недвусмислено да посочват дали документите са автентични и дали въпросните продукти са били в обхвата на приложение 2 към настоящия протокол, както е посочено в член 1, параграф 1 от него, и дали изпълняват другите изисквания на настоящия протокол и на приложенията към него.

6. Ако в случаи на основателни съмнения няма отговор до изтичането на десетте месеца от датата на искането за проверка или отговорът не съдържа достатъчна информация, за да се определи автентичността на въпросния документ или действителния статус на продукта, митническите органи, отправили молбата, отказват, освен при изключителни обстоятелства, третирането, предвидено в настоящия протокол и в приложенията към него.

ЧЛЕН 10

Спорове, свързани с процедурата за проверка

1. При възникване на спорове във връзка с процедурите за проверка, установени в член 9, които не могат да бъдат уредени между митническите органи, изискващи проверката, и митническите органи, отговорни за извършването на тази проверка, или когато те повдигат въпрос относно тълкуването на настоящото приложение, тези спорове се отнасят до Съвместния комитет.

2. По искане на Съюза или на Обединеното кралство, в рамките на Съвместния комитет се провеждат консултации в срок от 90 дни от датата на отнасянето на спора, посочено в параграф 1, с оглед на уреждането на въпросните разногласия. Срокът за консултациите може да бъде удължаван по взаимно писмено съгласие в зависимост от конкретния случай. След изтичането на този срок митническият орган в страната на вноса, част от единната митническа територия може да вземе решение относно статуса на въпросните стоки.

3. Във всички случаи уреждането на спорове между вносителя и митническите органи в страната на вноса, част от единната митническа територия се извършва съгласно законодателството на тази част от единната митническа територия.

ЧЛЕН 11

Санкции

Санкции се налагат на всяко лице, което изготвя или става причина да бъде изготвен документ, който съдържа невярна информация с цел получаване на третирането, предвидено в настоящия протокол и в приложение 2 към него. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

ЧЛЕН 12

Разпоредби по отношение на стоки, внасяни от пътници

При условие че не са предназначени за търговска употреба, стоките, внасяни от пътници от една част на единната митническа територия в другата част на единната митническа територия се ползват от третирането, предвидено в приложение 2 към настоящия протокол, без да бъдат предмет на сертификата, предвиден в членове 3—11 от настоящото приложение, когато тези стоки са декларирани като стоки в обхвата на приложение 2, както е посочено в член 1, параграф 1 от него, и не съществува съмнение относно точността на декларираното.

Съвместният комитет редовно обсъжда прилагането на настоящия член и когато е целесъобразно, приема необходимите мерки за правилното му прилагане.

ЧЛЕН 13

Пощенски пратки

Пощенските пратки, включително пощенските колети, се ползват от третирането, предвидено в приложение 2 към настоящия протокол, без да бъдат предмет на сертификата, предвиден в членове 3—11 от настоящото приложение, при условие че върху опаковката или в придружаващите документи няма обозначение, че съдържаните стоки не са в обхвата на приложение 2 към настоящия протокол, както е посочено в член 1, параграф 1 от него. Такова обозначение се състои от етикет, който се поставя във всички подобни случаи от компетентните органи в страната на износа, част от единната митническа територия.

Съюзът изготвя образец на етикета, посочен в първа алинея, и уведомява за това съвместния комитет. Използването на етикета, изготвен въз основа на този образец е задължително.

Съвместният комитет редовно обсъжда прилагането на настоящия член и когато е целесъобразно, приема необходимите мерки за правилното му прилагане.

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

ПЪРВА ЧАСТ

ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

ЧЛЕН 1

Данъчно облагане

1. Съюзът и Обединеното кралство признават и се ангажират да прилагат принципите на доброто управление в областта на данъчното облагане, включително световните стандарти за прозрачност и обмен на информация, справедливо данъчно облагане и стандартите на ОИСР срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS). Съюзът и Обединеното кралство ще насърчават доброто управление в областта на данъчното облагане, ще подобряват международното сътрудничество в данъчната област и ще улесняват събирането на данъчните приходи.

2. Предвид поетите от Съюза и Обединеното кралство ангажименти по параграф 1 Обединеното кралство ще продължи да прилага разпоредбите на националното си законодателство, които транспонират следните разпоредби на правото на Съюза, приложими в края на преходния период:

   а) Директива 2011/16/ЕС на Съвета[1];

[1] Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

б) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета[1]; и

в) Член 89 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2].

3. Съюзът и Обединеното кралство, отразявайки насоките, установени в плана за действие на Г-20 и ОИСР относно BEPS, потвърждават отново своя ангажимент за ограничаване на вредните данъчни мерки.

В тази връзка Обединеното кралство потвърждава ангажимента си по отношение на Кодекса за поведение при данъчното облагане на предприятията, изложен в заключенията на Съвета на министрите от 1 декември 1997 г. и отразен в мандата и критериите, установени в тези заключения, както и по отношение на насоките, свързани с Кодекса за поведение, приложими в края на преходния период.

4. Съвместният комитет може да определи мерките, необходими за прилагането на параграф 2, и обсъжда всички въпроси, свързани с прилагането на параграф 3.

5. Членове 170—181 от Споразумението за оттегляне не се прилагат по отношение на спорове относно тълкуването и прилагането на параграфи 1, 3 и 4 от настоящия член.

---

1 Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

2 Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

ВТОРА ЧАСТ

ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

ЧЛЕН 2

Недопускане на занижено опазване на околната среда

1. За осигуряване на правилното функциониране на единната митническа територия Съюзът и Обединеното кралство гарантират, че равнището на опазване на околната среда, предвидено в законови и подзаконови актове и практики, ще се запази и ще съответства на предвиденото в общите норми, приложими в рамките на Съюза и Обединеното кралство в края на преходния период по отношение на достъпа до информация за околната среда, участието на обществеността и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда; оценката на въздействието върху околната среда и стратегическата екологична оценка; емисиите от промишлеността; емисиите във въздуха, целите и граничните стойности за качеството на въздуха; опазването на природата и на биологичното разнообразие; управлението на отпадъците; защитата и опазването на водната среда; защитата и опазването на морската среда; предотвратяването, намаляването и премахването на рисковете за здравето на човека или за околната среда, произтичащи от производството, употребата, разпространението и обезвреждането на химически вещества; и изменението на климата.

2. Като отразяват общите си принципи в края на преходния период и ангажимента си към Декларацията от Рио де Жанейро относно околната среда и развитието от 1992 г., при изпълнението на задълженията, определени в настоящия член, Съюзът и Обединеното кралство се ангажират да спазват следните принципи в съответното си законодателство в областта на околната среда:

а) принципа на предпазливост;

б) принципа, че следва да се предприемат превантивни действия;

в) принципа, че щетите на околната среда трябва да се предотвратяват приоритетно още при източника; и

г) принципа „замърсителят плаща“.

3. Отчитайки общите стандарти, споменати в параграф 1, Съвместният комитет приема решения за определяне на минимални задължения за:

а) намаляването на националните емисии на някои атмосферни замърсители;

б) максимално допустимото съдържание на сяра в корабните горива, които могат да се използват в териториалните води, изключителните икономически зони, включително в зоната за контрол на емисиите на серни оксиди (SOx-ECA), определена в Северно море и в Балтийско море, и в пристанищата на държавите членки на Съюза и на Обединеното кралство; и

в) най-добрите налични техники, включително нормите за допустими емисии, по отношение на емисиите от промишлеността.

Тези решения се прилагат, считано от края на преходния период.

4. Съюзът и Обединеното кралство предприемат необходимите мерки за изпълнение на съответните си ангажименти по отношение на международните споразумения за борба с изменението на климата, включително тези, които изпълняват рамковите конвенции на ООН по изменението на климата, като например Парижкото споразумение от 2015 г.

5. Обединеното кралство прилага система за ценообразуване на въглеродните емисии, най-малко равна по ефективност и обхват на предвидената в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1].

6. Съюзът и Обединеното кралство потвърждават отново своя ангажимент да прилагат ефективно в своите законови и подзаконови актове и практики многостранните споразумения в областта на околната среда, по които те са страна.

7. Членове 170—181 от Споразумението за оттегляне не се прилагат по отношение на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на настоящия член.

[1] Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. заустановяваненасхемазатърговиясквотизаемисииинапарниковигазовеврамкитенаОбщно сттаизаизмененаДиректива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

ЧЛЕН 3

Мониторинг и правоприлагане във връзка с опазването на околната среда

1. Като взема предвид, че в рамките на Съюза ефективното прилагане на правото на Съюза, в което са отразени посочените в член 2, параграф 1 общи стандарти, се осигурява от Комисията и от Съда на Европейския съюз, действащи съгласно Договорите, Обединеното кралство гарантира ефективното правоприлагане на член 2 и на своите законови и подзаконови актове и практики, отразяващи посочените общи стандарти, без да се засягат разпоредбите на член 2, параграф 7.

   Обединеното кралство гарантира наличието на административни и съдебни производства, които позволяват ефективни и навременни действия от страна на публичните органи и представители на обществеността срещу нарушаването на неговите законови и подзаконови актове и практики, и предоставя ефективни средства за правна защита, включително временни мерки, за да гарантира, че всички санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи и имат реален възпиращ ефект.

2. Обединеното кралство прилага прозрачна система за ефективен вътрешен мониторинг, докладване, надзор и изпълнение на своите задължения съгласно настоящия член и член 2 чрез независим и адекватно обезпечен с ресурси орган или органи („независим орган“).

Независимият орган има правомощия да провежда по собствена инициатива разследвания по предполагаеми нарушения от страна на публични институции и органи на Обединеното кралство, и да приема жалби за целите на провеждането на такива разследвания. Той разполага с всички необходими правомощия за изпълнението на своите функции, включително с правомощието да изисква информация. Независимият орган има право също така да заведе дело пред компетентна юрисдикция в Обединеното кралство в рамките на подходящо съдебно производство с цел получаване на адекватна правна защита.

ТРЕТА ЧАСТ

ТРУДОВИ И СОЦИАЛНИ СТАНДАРТИ

ЧЛЕН 4

Запазване на трудовите и социалните стандарти

1. За осигуряване на правилното функциониране на единната митническа територия Съюзът и Обединеното кралство гарантират, че равнището на защита, предвидено в законови и подзаконови актове и практики ще се запази и ще съответства на предвиденото в общите норми, приложими в рамките на Съюза и Обединеното кралство в края на преходния период, по отношение на основните права на работното място, здравословните и безопасни условия на труд, справедливите условия на труд и стандартите за заетост, правото на информация и консултации на равнище предприятие и преструктурирането.

2. Членове 170—181 от Споразумението за оттегляне не се прилагат по отношение на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на настоящия член.

ЧЛЕН 5

Многостранни трудови и социални стандарти и споразумения

1. Като отчитат значението на международното сътрудничество и споразуменията в областта на трудовите въпроси и на високите равнища на трудова и социална закрила и на тяхната ефективна защита, Съюзът и Обединеното кралство защитават и насърчават социалния диалог по въпросите на труда сред работниците и работодателите, както и сред съответните им организации и правителства.

2. Съюзът и Обединеното кралство потвърждават отново своя ангажимент да прилагат ефективно в своите законови и подзаконови актове и практики конвенциите на Международната организация на труда и разпоредбите на Европейската социална харта на Съвета на Европа, ратифицирани и приети съответно от Обединеното кралство и от държавите членки.

3. Съюзът и Обединеното кралство обменят информация за съответното положение и за напредъка на държавите членки и на Обединеното кралство по отношение на ратифицирането на конвенциите на Международната организация на труда, които са класифицирани като актуални от Международната организация на труда, и на преразгледаната Европейска социална харта и свързаните с нея протоколи.

4. Членове 170—181 от Споразумението за оттегляне не се прилагат по отношение на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на настоящия член.

ЧЛЕН 6

Мониторинг и изпълнение на трудовите и социалните стандарти

Като има предвид, че в рамките на Съюза ефективното прилагане на правото на Съюза, в което са отразени посочените в член 4, параграф 1 общи стандарти, се осигурява от Комисията и от Съда на Европейския съюз, действащи съгласно Договорите, Обединеното кралство гарантира ефективното изпълнение на член 4 и на своите законови и подзаконови актове и практики, отразяващи посочените общи стандарти, на цялата си територия, без да се засягат разпоредбите на член 4, параграф 2.

Обединеното кралство поддържа действаща система от инспекции по труда, гарантира, че са на разположение административни и съдебни производства, позволяващи ефективни действия срещу нарушаването на неговите законови и подзаконови актове и практики, и предоставя ефективни средства за правна защита, за да се гарантира, че всички санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи и имат реален възпиращ ефект.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

ЧЛЕН 7

Държавна помощ

1. За да се запази стабилна и всеобхватна рамка за контрол на държавната помощ, чрез който да се предотврати неоправдано нарушаване на търговията и конкуренцията, разпоредбите на правото на Съюза относно държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол, се прилагат за Обединеното кралство по отношение на мерките, които засягат търговията между частите от единната митническа територия, спрямо която се прилага приложение 2. По отношение на такива мерки от страна на органите Обединеното кралство обаче, позоваванията на Европейската комисия в тези разпоредби на правото на Съюза се четат като отнасящи се до независимия орган, посочен в член 9.

2. Независимо от параграф 1 разпоредбите на правото на Съюза, посочени в същия параграф, не се прилагат по отношение на мерки на органите на Обединеното кралство в подкрепа на производството и търговията със селскостопански продукти в рамките на митническата територия на Обединеното кралство до определено максимално общо годишно ниво на помощта и при условие че определен минимален процент от тази освободена помощ отговаря на разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство. Определянето на максималното общо годишно ниво на освободената помощ и минималния процент се извършва от Съвместния комитет съгласно процедурите, предвидени в член 8 от настоящото приложение.

3. Настоящият член не засяга разпоредбите на член 12 от настоящия протокол и член 14, параграфи 4 и 5 от настоящия протокол по отношение на член 12 от него.

ЧЛЕН 8

Процедури, посочени в член 7, параграф 2

Съвместният комитет определя първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ и първоначалния минимален процент, посочени в член 7, параграф 2, като взема под внимание най-актуалните налични данни. Първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ се формира въз основа на структурата на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане, както и на годишната средна стойност на общата сума на разходите, извършени на митническата територия на Обединеното кралство в рамките на общата селскостопанска политика по настоящата МФР за периода 2014—2020 г. Първоначалният минимален процент се формира, като се вземе под внимание видът на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане, както и процентът, до който общите разходи в рамките на общата селскостопанска политика в Съюза са в съответствие с разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство, както е съобщен за съответния период.

Съвместният комитет коригира нивото на помощта и процентите, посочени в първа алинея, като взема предвид видът на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане към всички промени в общия размер на помощта по общата селскостопанска политика в Съюза във всяка бъдеща многогодишна финансова рамка.

В случай че до края на преходния период или в рамките на една година от влизането в сила на бъдеща многогодишна финансова рамка, според случая, Съвместният комитет не успее да определи първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ и първоначалния минимален процент в съответствие с първа алинея или не успее да коригира нивото на помощта и процента в съответствие с втора алинея, прилагането на член 7, параграф 2 се спира, докато Съвместният комитет не определи или коригира нивото на помощ и процента.

ЧЛЕН 9

Независим орган

1. Обединеното кралство създава или поддържа оперативно независим орган („независимия орган“). При изпълнението на своите задължения и упражняването на правомощията си независимият орган разполага с необходимите гаранции за независимост от политическо или друго външно влияние и изпълнява функциите си безпристрастно.

2. По отношение на мерките от страна на органите на Обединеното кралство, попадащи в обхвата на член 7, параграф 1, независимият орган разполага с правомощия и функции, равностойни на тези на Европейската комисия, действаща съгласно разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол. Независимият орган разполага с ресурсите, необходими за пълното и ефективно прилагане — в съответствие с член 7, параграф 1 — на разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол. Това включва човешки, технически и финансови ресурси, помещения и инфраструктура.

3. Решенията на независимия орган пораждат спрямо и в Обединеното кралство същите правни последици като тези, които сходни решения на Европейската комисия, действаща съгласно разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол, пораждат в рамките на Съюза и неговите държави членки.

ЧЛЕН 10

Сътрудничество

1. За да се осигури последователен надзор в областта на държавната помощ в рамките на единната митническа територия, Европейската комисия и независимият орган си сътрудничат.

2. Европейската комисия и независимият орган:

а) обменят информация и становища относно изпълнението, прилагането и тълкуването на разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол, и

б) предоставят информация за всеки отделен случай и обменят мнения по случаите на държавна помощ, които засягат търговията между частите от единната митническа територия, спрямо която се прилага приложение 2 към настоящия протокол. Европейската комисия и независимият орган обменят тази информация, като вземат предвид ограниченията, наложени с оглед на изискванията за професионална и търговска тайна.

3. Ако независимият орган реши да започне процедурата, посочена в член 108, параграф 2, първа и втора алинея от ДФЕС, по отношение на мерките на органите на Обединеното кралство, попадащи в обхвата на член 7, параграф 1, той съобщава това решение на Европейската комисия и ѝ дава възможност да представи становището си в съответствие с приложимите срокове, определени в Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета[1].

4. Независимият орган се консултира с Европейската комисия по всички проекти на решения, които възнамерява да приеме в съответствие с член 7, параграф 1 и член 9. На Европейската комисия се предоставя срок от 3 месеца, в който да съобщи становището си, което независимият орган взема предвид във възможно най-голяма степен, преди да приеме решението си. При спешни случаи независимият орган може да покани Комисията да съобщи становището си във възможно най-кратък срок.

   В случаите когато в рамките на срока, посочен в първа алинея, Европейската комисия прецени, че се нуждае от допълнителна информация, преди да формулира становището си, тя може да отправи искане за допълнителна информация до независимия орган. Този срок спира да тече от датата на искането на Европейската комисия и започва да тече наново от датата на получаване на отговора на независимия орган.

   Независимият орган не приема проекта на решение, докато Европейската комисия не съобщи своето становище в съответствие с първа алинея.

[1] Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

ЧЛЕН 11

Съдилища и трибунали на Обединеното кралство

1. Като взема предвид, че съгласно Договорите Съдът на Европейския съюз е компетентен по отношение на актовете на Европейската комисия в областта на държавната помощ във връзка с мерки на органите на Обединеното кралство, попадащи в обхвата на член 7, параграф 1 от настоящото приложение, Обединеното кралство гарантира, че съдилищата или трибуналите в Обединеното кралство са компетентни да:

   а) проверяват и налагат спазването от страна на органите на Обединеното кралство на произтичащо от член 108, параграф 3 от ДФЕС задължение да уведомяват и да не започват прилагането на предложената мярка, докато независимият орган не даде своето разрешение;

   б) проверяват съответствието на решенията, взети от независимия орган, с разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол;

   в) проверяват и налагат спазването на решението на независимия орган от страна на органите на Обединеното кралство и налагат санкции в случай на неспазване;

   г) вземат решения в случай на бездействие от страна на независимия орган и да разпоредят независимият орган да предприеме действия; и

   д) вземат решения относно искове за щети, причинени на частни лица, и присъждане на такива обезщетения.

2. Европейската комисия и заинтересованите страни имат процесуална легитимация пред съдилищата или трибуналите в Обединеното кралство за завеждането на такива дела.

Съдържащият се в първа алинея израз „заинтересовани страни“ има същото значение както в разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол.

3. Европейската комисия разполага с правото да се намесва в случаите, посочени в параграф 1, при дела, заведени в съдилищата или трибуналите в Обединеното кралство от независимия орган или друга заинтересована страна.

ЧЛЕН 12

Прозрачност

Без да се засягат разпоредбите на правото на Съюза в областта на държавната помощ, посочени в приложение 8 към настоящия протокол, Обединеното кралство поддържа система за прозрачност по отношение на индивидуални държавни помощи над 500 000 EUR.

ЧЛЕН 13

Консултации

1. Ако Съюзът счита, че има риск прилагането или изпълнението от страна на Обединеното кралство на член 7 и членове 9—12 сериозно да засегне равните условия на конкуренция между частите от единната митническа територия, той може да поиска провеждане на консултации в рамките на Съвместния комитет с цел постигане на приемливо за всички решение.

2. Консултацията се провежда въз основа на писмено искане, в което са обяснени причините, поради които Съюзът иска консултация. В срок от 30 дни от подаването на искането се провежда заседание на Съвместния комитет.

3. Ако не бъде договорено общоприето решение в Съвместния комитет в срока от 30 дни от заседанието на Съвместния комитет, посочено в параграф 2, Съюзът може да предприеме временни мерки в съответствие с член 14.

ЧЛЕН 14

Временни мерки

1. Ако Съвместният комитет не вземе решение в разумен срок, Съюзът има право, след като е уведомил Обединеното кралство, да вземе подходящи корективни мерки.

   а) в съответствие с член 13, параграф 3: или

   б) ако Съюзът счита, че Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по член 7 и членове 9 — 12 от настоящото приложение, и е започнал консултации в рамките на Съвместния комитет в съответствие с член 169 от Споразумението за оттегляне, при условие че Съюзът счита, че има риск неспазването на задълженията от страна на Обединеното кралство сериозно да засегне равните условия на конкуренция между частите от митническата територия.

2. В посочения в параграф 1, буква б) случай съответните коригиращи мерки, предприети от Съюза, пораждат действие най-рано 30, дни след като Съюзът предостави уведомление на Обединеното кралство.

3. Съответните коригиращи мерки, предприети от Съюза, спират да се прилагат, когато:

   а) Съюзът е удовлетворен, че е отстранен рискът сериозно да бъдат засегнати равните условия на конкуренция между частите от митническата територия; или

б) в случаите, отнесени към арбитраж в съответствие с член 170 от Споразумението за оттегляне, арбитражният състав е решил, че Обединеното кралство не е нарушило задълженията си по член 7 и членове 9—12 от настоящото приложение.

ЧЛЕН 15

Координация

1. Упражняването на правомощията на независимия орган съгласно член 9 от настоящото приложение по отношение на мерките на органите на Обединеното кралство, които попадат в обхвата на член 7, параграф 1 от настоящото приложение, не засяга правомощията на Европейската комисия съгласно член 14, параграф 4 от настоящия протокол по отношение на член 12 от него.

По-специално:

а) решенията на независимия орган не пораждат оправдани правни очаквания съгласно правото на Съюза, що се отнася до прилагането на член 12 от настоящия протокол;

б) когато Европейската комисия, действайки съгласно член 12 от настоящия протокол, и независимият орган, действайки съгласно член 7, параграф 1 и член 9 от настоящото приложение, вземат решения, свързани с една и съща мярка на органите на Обединеното кралство, решението на независимия орган не засяга правните последици в Обединеното кралство, произтичащи от решението на Европейската комисия съгласно член 14, параграф 5 от настоящия протокол.

2. Ако независимият орган получи по какъвто и да е начин информация за мярка от компетентните органи на Обединеното кралство, която е възможно да попада в обхвата както на член 12, параграф 1 от настоящия протокол, така и на член 7, параграф 1 от настоящото приложение, той може да проведе неофициални консултации с Европейската комисия относно това дали Комисията счита, че въпросната мярка попада в обхвата на член 12, параграф 1 от настоящия протокол.

ПЕТА ЧАСТ

КОНКУРЕНЦИЯ

ЧЛЕН 16

Принципи

Европейският съюз и Обединеното кралство признават важността на свободната и ненарушена конкуренция за техните търговски и инвестиционни отношения. Европейският съюз и Обединеното кралство признават, че антиконкурентните стопански практики, концентрациите на предприятия и държавната намеса могат да нарушат правилното функциониране на пазарите и да компрометират ползите от либерализацията на търговията.

Настоящата част се прилага, без да се засягат специалните разпоредби, приложими в Съюза по отношение на селскостопанските продукти в съответствие с член 42 от ДФЕС, и еквивалентните законови и подзаконови актове и практики, приложими в Обединеното кралство.

ЧЛЕН 17

Споразумения между предприятия

1. Доколкото могат да засегнат търговията между Съюза и Обединеното кралство, се забраняват: всички споразумения между предприятия, решения на сдружения от предприятия и съгласувани практики, които имат за цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията, и по-конкретно тези, които:

   а) пряко или косвено определят покупни или продажни цени или други условия на търговията;

   б) ограничават или контролират производството, пазарите, техническото развитие или инвестициите;

   в) осъществяват подялба на пазари или на доставчици;

   г) прилагат различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставят при сравнително по-неблагоприятни условия;

   д) поставят сключването на договорите в зависимост от приемането на допълнителни задължения, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори;

2. Всякакви споразумения или решения, които са забранени съгласно настоящия член, автоматично се считат за нищожни.

3. Разпоредбите на параграф 1 обаче могат да бъдат обявени за неприложими по отношение на:

– всяко споразумение или определен вид споразумения между предприятия;

– всяко решение или определен вид решения на сдружения на предприятия;

– всяка съгласувана практика или определен вид съгласувани практики,

които допринасят за подобряване на производството или разпространението на стоки или за насърчаване на техническия или икономическия прогрес, като при това предоставят на потребителите справедлив дял от получените ползи, без:

а) да налагат на участващите предприятия ограничения, които не са абсолютно необходими за постигането на тези цели;

б) дават възможност на такива предприятия да елиминират конкуренцията по отношение на съществена част от съответните стоки.

ЧЛЕН 18

Злоупотреба с господстващо положение

Всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с господстващо положение на територията на Съюза и Обединеното кралство като цяло или на съществена част от нея е забранена, доколкото тя може да засегне търговията между Съюза и Обединеното кралство.

Такава злоупотреба в частност може да се изразява в:

а) пряко или косвено налагане на нелоялни покупни или продажни цени или на други несправедливи условия за търговия;

б) ограничаване на производството, пазарите или технологичното развитие във вреда на потребителите;

в) прилагане на различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин те са поставяни при сравнително по-неблагоприятни условия;

г) поставяне на сключването на договорите в зависимост от приемането на допълнителни задължения, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори.

ЧЛЕН 19

Концентрации между предприятия

Концентрациите между предприятия, които подлежат на обявяване на Обединеното кралство или на Съюза или на една или повече от неговите държави членки и които има риск значително да възпрепятстват ефективната конкуренция или съществено да отслабят конкуренцията, по-специално в резултат на създаване или засилване на господстващо положение, се обявяват за несъвместими, доколкото засягат търговията между Съюза и Обединеното кралство, освен ако не бъдат предложени или наложени адекватни мерки справяне с установените опасения по отношение на конкуренцията.

ЧЛЕН 20

Публични предприятия, предприятия, на които са предоставени специални или изключителни права или привилегии, и определени монополи

1. В случай на публични предприятия и предприятия, на които държавите членки или Обединеното кралство са предоставили специални или изключителни права, Европейският съюз и Обединеното кралство гарантират, че не са приети, нито останали в сила мерки, които противоречат на правилата, съдържащи се в членове 17, 18 и 19.

2. Предприятията, които са натоварени с функцията да предоставят услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в членове 17, 18 и 19, доколкото прилагането на посочените разпоредби не препятства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза и на Обединеното кралство.

ЧЛЕН 21

Тълкуване

Европейският съюз и Обединеното кралство изпълняват и прилагат членове 17—20 от настоящото приложение, доколкото те отразяват понятия от правото на Съюза, използвайки като източници на тълкуване критериите, произтичащи от прилагането на членове 101, 102 и 106 от ДФЕС, както и всички съответни актове, приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, включително рамки, насоки, известия и други актове, приложими в Съюза.

ЧЛЕН 22

Изпълнение

1. Съюзът и Обединеното кралство предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че техните съответни правила за конкуренцията третират по ефективен начин всички практики, изложени в членове 17—20.

   По-специално, Обединеното кралство приема или запазва конкурентно право, което третира по ефективен начин всички практики, изложени в членове 17—20.

2. Съюзът и Обединеното кралство прилагат правилата, посочени в параграф 1, първа алинея, на съответните си територии.

За целите на първа алинея Обединеното кралство създава или запазва оперативно независим орган или органи („независимия орган“). Независимият орган разполага с необходимите гаранции за независимост от политическо или друго външно влияние и е в състояние да изпълнява своите задължения и да упражнява правомощията си безпристрастно. Той разполага с всички правомощия и ресурси, необходими за пълното и ефективно прилагане на конкурентното право, посочено в параграф 1.

3. Обединеното кралство прилага конкурентното право, посочено в параграф 1, по прозрачен и недискриминационен начин, като съблюдава принципите на процесуална справедливост и правата на защита на засегнатите предприятия, независимо от тяхната националност или техния режим на собственост.

ЧЛЕН 23

Сътрудничество

1. С цел укрепване на ефективно прилагане на конкурентното право Съюзът и Обединеното кралство признават, че е в техен общ интерес да насърчават сътрудничеството във връзка с развитието на политиката в областта на конкуренцията и разследването на случаи на нарушаване на антитръстовите правила и на сливания.

2. За целите на параграф 1 органите в областта на конкуренцията на Съюза и на Обединеното кралство се стремят да координират, когато е възможно и целесъобразно, своите действия по правоприлагане по отношение на едни и същи или свързани случаи.

3. За улесняване на сътрудничеството, посочено в параграф 1, органите в областта на конкуренцията на Съюза и на Обединеното кралство могат да обменят информация.

4. За изпълнението на целите на настоящия член Европейският съюз и Обединеното кралство или техните органи в областта на конкуренцията могат да сключат отделно споразумение или да се споразумеят за отделна рамка за сътрудничество между този вид органи.

ЧЛЕН 24

Мониторинг и уреждане на спорове

1. Като има предвид, че ефективното прилагане в Съюза се гарантира от Комисията и Съда на Европейския, действащи съгласно Договорите, Обединеното кралство гарантира ефективното прилагане на разпоредбите на членове 17—20 и не намалява ефективността на прилагането от страна на публичните органи и частноправните субекти на неговите законови и подзаконови актове и практики в областта на конкуренцията. По-специално, Обединеното кралство гарантира, че са на разположение административни и съдебни производства, позволяващи ефективни и навременни действия срещу нарушенията, и предвижда ефективни средства за правна защита, включително временни мерки, за да се гарантира, че всички санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи и имат реален и възпиращ ефект.

2. Членове 170—181 от Споразумението за оттегляне не се прилагат по отношение на спорове във връзка с тълкуването и прилагането на членове 16—23 от настоящото приложение.

ШЕСТА ЧАСТ

ДЪРЖАВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, ПРЕДПРИЯТИЯ, НА КОИТО СА ПРЕДОСТАВЕНИ СПЕЦИАЛНИ ПРАВАИ ПРИВИЛЕГИИ, И ОПРЕДЕЛЕНИ МОНОПОЛИ

ЧЛЕН 25

Неутрална нормативна уредба

1. Съюзът и Обединеното кралство спазват и използват по най-добрия начин съответните международни стандарти, включително, наред с другото, Насоките на ОИСР относно корпоративното управление на държавните предприятия.

2. Всички регулиращи органи или функции, създадени или запазени в Съюза или в Обединеното кралство:

   а) са независими от и не се отчитат пред нито едно от предприятията, които регулират, с цел гарантиране на ефективността на регулаторната функция и

   б) действат безпристрастно при сходни обстоятелства по отношение на всички предприятия, чиято дейност уреждат.

3. Съюзът и Обединеното кралство гарантират прилагането на законовите и подзаконовите разпоредби по последователен и недискриминационен начин.

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 6, ПАРАГРАФ 2 И ЧЛЕН 10

1. Общи аспекти, свързани с митниците[1]

– Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза[2]

– Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси[3]

– Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки[4]

---

1 Заглавията и подзаглавията в настоящото приложение са ориентировъчни.
2 ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1.
3 ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.
4 ОВJL 84, 31.3.2010 г., стр. 1.

2. Защита на финансовите интереси на Съюза

За целите на прилагането на актовете, изброени в този раздел, правилното събиране на мита от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия се счита за част от защитата на финансовите интереси на Съюза.

– Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета[1]

– Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности[2]

3. Статистика за търговията

– Регламент (ЕО) № 638/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за статистиката на Общността, свързана с търговията със стоки между държавите членки, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета[3]

[1] ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1.
[2] ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1.
[3] ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1172/95 на Съвета[1]

4. Общи аспекти, свързани с търговията

– Регламент (ЕС) № 978/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за прилагане на схема от общи тарифни преференции и за отмяна на Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета[2]

– Регламент (ЕС) 2015/479 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. относно общите правила за износ[3]

– Регламент (ЕС) 2015/936 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юни 2015 г. относно общите правила за внос на текстилни продукти от някои трети страни, които не са обхванати от двустранни споразумения, протоколи или други договорености или от други специфични правила на Съюза за вноса[4]

---

1 ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 23.
2 ОВ L 303, 31.10.2012 г., стр. 1.
3 ОВ L 83, 27.3.2015 г., стр. 34.
4 ОВ L 160, 25.6.2015 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) 2017/821 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. за определяне на задължения за надлежна проверка на веригата на доставки за вносителите от Съюза на калай, тантал и волфрам, на рудите на тези метали и на злато с произход от засегнати от конфликти и високорискови зони[1]

– Регламент (ЕО) № 1215/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за въвеждане на изключителни търговски мерки за страни и територии, участващи или свързани с процеса на стабилизиране и асоцииране, осъществяван от Европейския съюз (Западни Балкани)[2]

– Регламент (ЕС) 2017/1566 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2017 г. относно въвеждането на временни автономни търговски мерки за Украйна за допълване на търговските отстъпки, предоставени в рамките на Споразумението за асоцииране[3]

– Задължения, произтичащи от международни споразумения, сключени от Съюза или от държавите членки, действащи от негово име, или от Съюза и неговите държави членки, действащи съвместно, доколкото те се отнасят до търговията със стоки между Съюза и трети държави

[1] ОВ L 130, 19.5.2017 г., стр. 1.
[2] ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 1.
[3] ОВ L 254, 30.9.2017 г., стр. 1.

5. Инструменти за търговска защита

– Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз[1]

– Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз[2]

– Регламент (ЕС) 2015/478 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. относно общите правила за внос[3]

– Регламент (ЕС) 2015/755 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно общия режим за внос от някои трети държави[4]

– Регламент (ЕС) 2015/476 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. относно мерките, които Съюзът може да вземе след доклад, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО, относно антидъмпингови и антисубсидийни въпроси[5]

---

1 ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21.
2 ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55.
3 ОВ L 83, 27.3.2015 г., стр. 16.
4 ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 33.
5 ОВ L 83, 27.3.2015 г., стр. 6.

– Регламент (ЕС)-2015/477 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. относно мерките, които Съюзът може да предприеме във връзка с комбинирания ефект на антидъмпингови или антисубсидийни мерки със защитни мерки[1]

6. Регламенти относно двустранни защитни мерки

– Регламент (ЕС) № 654/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила и за изменение на Регламент (ЕО) № 3286/94 на Съвета за установяване на процедури на Общността в областта на общата търговска политика с оглед гарантиране упражняването от Общността на правата, които са ѝ предоставени съгласно правилата за международна търговия, по-специално тези, които са установени под егидата на Световната търговска организация[2]

– Регламент (ЕС) 2015/1145 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юли 2015 г. относно защитните мерки, предвидени в Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария[3]

– Регламент (ЕС) 2015/475 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. относно предпазните мерки, предвидени в Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия[4]

---

1 ОВ L 83, 27.3.2015 г, стр. 11.
2 ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 50.
3 ОВ L 191, 17.7.2015 г., стр. 1.
4 ОВ L 83, 27.3.2015 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) 2015/938 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юни 2015 г. относно предпазните мерки, предвидени в Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия[1]

– Регламент (ЕС)№ 332/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2014 г. относно определени процедури за прилагане на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Сърбия, от друга страна[2]

– Регламент (ЕС) 2015/752 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно определени процедури за прилагане на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Черна гора, от друга страна[3]

– Регламент (ЕС) № 19/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. за прилагане на двустранната защитна клауза и механизма за стабилизиране по отношение на бананите от Споразумението за търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Колумбия и Перу, от друга страна[4]

---

1 ОВ L 160, 25.6.2015 г., стр. 57.
2 ОВ L 103, 5.4.2014 г., стр. 10.
3 ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 16.
4 ОВ L 17, 19.1.2013 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) № 20/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. за прилагане на двустранната защитна клауза и механизма за стабилизиране по отношение на бананите от Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Централна Америка, от друга страна[1]

– Регламент (ЕС) 2016/400 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. за прилагане на защитната клауза и механизма за недопускане на заобикаляне, предвидени в Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна[2]

– Регламент (ЕС) 2016/401 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година за прилагане на механизма за недопускане на заобикаляне, предвиден в Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Грузия, от друга страна[3]

---

1 ОВ L 17, 19.1.2013 г., стр. 13.
2 ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 53.
3 ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 62.

– Регламент (ЕС) 2015/941 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юни 2015 г. относно някои процедури по прилагането на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и бивша югославска република Македония, от друга страна[1]

– Регламент (ЕС) 2015/940 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юни 2015 г. относно някои процедури за прилагане на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Босна и Херцеговина, от друга страна, и за прилагане на Временното споразумение относно търговията и свързаните с търговията въпроси между Европейската общност, от една страна, и Босна и Херцеговина, от друга страна[2]

– Регламент (ЕС) 2015/939 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юни 2015 г. относно някои процедури за прилагане на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Албания, от друга страна[3]

[1] ОВ L 160, 25.6.2015 г., стр. 76.
[2] ОВ L 160, 25.6.2015 г., стр. 69.
[3] ОВ L 160, 25.6.2015 г., стр. 62.

– Регламент (ЕС) № 511/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за прилагане на двустранната защитна клауза на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки и Република Корея[1]

– Регламент (ЕС) 2017/355 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 г. относно определени процедури за прилагане на Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Косово*, от друга страна[2]

– Регламент (ЕС) 2016/1076 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за прилагане на режима за продукти с произход от определени страни, които са част от групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ), предвиден в споразуменията, установяващи или водещи до установяване на споразуменията за икономическо партньорство[3]

7. Други

– Регламент (ЕО) № 816/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. за предоставяне на принудителни лицензи за патенти, свързани с производството на фармацевтични продукти за износ в държавите с проблеми, в областта на общественото здраве[4]

---

1 ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 19.

* Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244(1999) на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

2 ОВ L 57, 3.3.2017 г., стр. 59.

3 ОВ L 185, 8.7.2016 г., стр. 1.

4 ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 1.

8. Стоки— общи разпоредби

– Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество[1], с изключение на разпоредбите, свързани с правилата относно услугите на информационното общество

– Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно европейската стандартизация, за изменение на директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета и на директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО на Съвета и на Решение № 1673/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2]

– Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93[3]

[1] ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1.
[2] ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 12.
[3] ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30.

– Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Решение 93/465/ЕИО[1]

– Регламент (ЕО) № 764/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара в други държави членки, и за отмяна на Решение № 3052/95/ЕО[2]

– Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите[3]

– Регламент (ЕО) № 2679/98 на Съвета от 7 декември 1998 г. относно функционирането на вътрешния пазар по отношение на свободното движение на стоки между държавите членки[4]

– Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока[5]

---

1 ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 82.
2 ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 21.
3 ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.
4 ОВ L 337, 12.12.1998 г., стр. 8.
5 ОВ L 210, 7.8.1985 г., стр. 29.

9. Превозни средства, включително трактори за селското и горското стопанство

– Директива 70/157/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно допустимото ниво на шума и изпускателната уредба на моторни превозни средства[1]

– Регламент (ЕС) № 540/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно нивото на шума от моторни превозни средства и заменяемите шумозаглушителни уредби, за изменение на Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на Директива 70/157/ЕИО[2]

– Директива 2005/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на възможната им повторна употреба, рециклиране и оползотворяване и относно изменение на Директива 70/156/ЕИО на Съвета[3]

– Директива 2006/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно емисиите на климатични системи в моторни превозни средства и за изменение на Директива 70/156/ЕИО на Съвета[4]

---

1 ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 16.
2 ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 131.
3 ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 10.
4 ОВ L 161, 14.6.2006 г., стр. 12.

– Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства[1]

– Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива)[2]

– Регламент (ЕС) 2018/858 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. относно одобряването и надзора на пазара на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, за изменение на регламенти (ЕО) № 715/2007 и (ЕО) № 595/2009 и за отмяна на Директива 2007/46/ЕО[3]

– Регламент (ЕО) № 78/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на защитата на пешеходците и на останалите уязвими участници в движението по пътищата, за изменение на Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 2003/102/ЕО и 2005/66/ЕО[4]

---

1 ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 1.
2 ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1.
3 ОВ L 151, 14.6.2018 г., стр. 1.
4 ОВ L 35, 4.2.2009 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях[1]

– Регламент (ЕО) № 79/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно одобрение на типа на моторни превозни средства, задвижвани с водород, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО[2]

– Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО[3]

– Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства[4]

---

1 ОВ L 200, 31.7.2009 г., стр. 1.
2 ОВ L 35, 4.2.2009 г., стр. 32.
3 ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 1.
4 ОВ L 60, 2.3.2013 г., стр. 52.

– Регламент (ЕС) 2015/758 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно изискванията за одобряване на типа по отношение на въвеждането на бордовата система eCall, основаваща се на услугата 112, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО[1]

– Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO2 от лекотоварните превозни средства[2]

– Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO2 от лекотоварните превозни средства[3]

– Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 5 февруари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства[4]

[1] ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 77.
[2] ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1.
[3] ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1.
[4] ОВ L 60, 2.3.2013 г., стр. 1.

10. Подемни устройства и механично оборудване за преместване

– Директива 73/361/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1973 г. относно сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, свързани със сертифицирането и маркирането на телени въжета, вериги и куки[1]

– Директива 2014/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки по отношение на асансьори и предпазни устройства за асансьори[2]

11. Газови уреди

– Директива 92/42/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. относно изискванията за ефективност на нови бойлери за топла вода с течно или газово гориво[3]

– Регламент (ЕС) 2016/426 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно уредите, захранвани с газово гориво, и за отмяна на Директива 2009/142/ЕО[4]

---

1 ОВ L 335, 5.12.1973 г., стр. 51.
2 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 251.
3 ОВ L 167, 22.6.1992 г., стр. 17.
4 ОВ L 81, 31.3.2016 г., стр. 99.

12. Съдове под налягане

– Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани с аерозолни опаковки[1]

– Директива 2010/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2010 г. относно транспортируемото оборудване под налягане и за отмяна на директиви 76/767/ЕИО, 84/525/ЕИО, 84/526/ЕИО, 84/527/ЕИО и 1999/36/ЕО на Съвета[2]

– Директива 2014/68/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на съоръжения под налягане[3]

– Директива 2014/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки във връзка с предоставянето на пазара на обикновените съдове под налягане[4]

---

1 ОВ L 147, 9.6.1975 г., стр. 40.
2 ОВ L 165, 30.6.2010 г., стр. 1.
3 ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 164.
4 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 45.

13. Измервателни уреди

– Директива 2009/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общите разпоредби за измервателните уреди и за методите за метрологичен контрол[1]

– Директива 75/107/ЕИО на Съвета от 19 декември 1974 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на бутилки, използвани като измервателни съдове[2]

– Директива 76/211/ЕИО на Съвета от 20 януари 1976 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно определянето на теглото и обема на някои продукти в готови опаковки[3]

– Директива 80/181/ЕИО на Съвета от 20 декември 1979 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно мерните единици и за отмяна на Директива 71/354/ЕИО[4]

---

1 ОВ L 106, 28.4.2009 г., стр. 7.
2 ОВ L 42, 15.2.1975 г., стр. 14.
3 ОВ L 46, 21.2.1976 г., стр. 1.
4 ОВ L 39, 15.2.1980 г., стр. 40.

– Директива 2007/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за определяне на правила за номиналните количества за предварително опаковани продукти, за отмяна на директиви 75/106/ЕИО и 80/232/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 76/211/ЕИО на Съвета[1]

– Директива 2011/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за отмяна на директиви 71/317/ЕИО, 71/347/ЕИО, 71/349/ЕИО, 74/148/ЕИО, 75/33/ЕИО, 76/765/ЕИО, 76/766/ЕИО и 86/217/ЕИО на Съвета в областта на метрологията[2]

– Директива 2014/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на везни с неавтоматично действие[3]

– Директива 2014/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на средства за измерване[4]

---

1 ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 17.
2 ОВ L 71, 18.3.2011 г., стр. 1.
3 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 107.
4 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 149.

14. Строителни продукти, машини, въжени линии, лични предпазни средства

– Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета[1]

– Регламент (ЕС) 2016/425 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно личните предпазни средства и за отмяна на Директива 89/686/ЕИО на Съвета[2]

– Регламент (ЕС) 2016/424 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно въжените линии и за отмяна на Директива 2000/9/ЕО[3]

– Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО[4]

– Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно изискванията за граничните стойности на емисиите на газообразни и прахови замърсители и за одобряването на типа на двигателите с вътрешно горене за извънпътна подвижна техника, за изменение на регламенти (ЕС) № 1024/2012 и (ЕС) № 167/2013 и за изменение и отмяна на Директива 97/68/ЕО[5]

---

1 ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 5.
2 ОВ L 81, 31.3.2016 г., стр. 51.
3 ОВ L 81, 31.3.2016 г., стр. 1.
4 ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 24.
5 ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 53.

– Директива 2000/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с шумовите емисии на съоръжения, предназначени за употреба извън сградите[1]

15. Електрическо и радиооборудване

– Директива 2014/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно електромагнитната съвместимост[2]

– Директива 2014/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно съоръженията и системите за защита, предназначени за използване в потенциално експлозивна атмосфера[3]

– Директива 2014/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението[4]

---

1 ОВ L 162, 3.7.2000 г., стр. 1.
2 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 79.
3 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 309.
4 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 357.

– Директива 2014/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за хармонизирането на законодателствата на държавите членки във връзка с предоставянето на пазара на радиосъоръжения и за отмяна на Директива 1999/5/ЕО[1]

16. Текстил, обувки

– Регламент (ЕС) № 1007/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. относно наименованията на текстилните влакна и свързаното с тях етикетиране и маркиране на текстилните продукти по отношение на техния влакнест състав и за отмяна на Директива 73/44/ЕИО на Съвета и на директиви 96/73/ЕО и 2008/121/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[2]

– Директива 94/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 март 1994 г. относно сближаването на законовите, подзаконови и административни разпоредби на държавите членки в областта на етикетирането на материалите, използвани в основните компоненти на обувките, предназначени за продажба на потребителите[3]

17. Козметични продукти, играчки

– Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти[4]

---

1 ОВ L 153, 22.5.2014 г., стр. 62.
2 ОВ L 272, 18.10.2011 г., стр. 1.
3 ОВ L 100, 19.4.1994 г., стр. 37.
4 ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 59.

– Директива 2009/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно безопасността на детските играчки[1]

18. Плавателни съдове за отдих

– Директива 2013/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно плавателните съдове за отдих и плавателните съдове за лично ползване и за отмяна на Директива 94/25/ЕО[2]

19. Взривни вещества и пиротехнически изделия

– Директива 2014/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара и надзор на взривните вещества за граждански цели[3]

– Директива 2013/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на пиротехнически изделия[4]

– Регламент (ЕС) № 98/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно предлагането на пазара и използването на прекурсори на взривни вещества[5]

---

1 ОВ L 170, 30.6.2009 г., стр. 1.
2 ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 90.
3 ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 1.
4 ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 27.
5 ОВ L 39, 9.2.2013 г., стр. 1.

20. Лекарствени продукти

– Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата[1]

Позоваванията на Общността в член 2, втора алинея и член 48, втора алинея от посочения регламент не се разбират като включващи Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

– Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба[2]

Позоваванията на Общността в член 8, параграф 2 и член 16б, параграф 1 от посочената директива, както и позоваването на Съюза в член 104, параграф 3,втора алинея от посочената директива не се разбират като включващи Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, освен когато става дума за разрешения, издадени от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

Лекарствен продукт, разрешен в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, не се счита за референтен лекарствен продукт в Съюза.

---

1 ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1.
2 ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67.

– Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно лекарствените продукти за педиатрична употреба и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1768/92, Директива 2001/20/ЕО, Директива 2001/83/ЕО и Регламент (ЕО) № 726/2004[1], с изключение на член 36

– Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 г. за лекарствата сираци[2]

– Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно лекарствените продукти за модерна терапия и за изменение на Директива 2001/83/ЕО и на Регламент (ЕО) № 726/2004[3]

– Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти[4]

Позоваванията на Общността в член 12, параграф 2 и член 74, втора алинея от посочената директива, не се разбират като включващи Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, освен когато става дума за разрешения, издадени от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

---

1 ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 1.
2 ОВ L 18, 22.1.2000 г., стр. 1.
3 ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 121.
4 ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1.

Ветеринарен лекарствен продукт, разрешен в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, не се счита за референтен лекарствен продукт в Съюза.

– Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета[1]

– Член 13 от Директива 2001/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно прилагането на добрата клинична практика при провеждането на клинични изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба[2]

– Глава IX от Регламент (ЕС) № 536/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба, и за отмяна на Директива 2001/20/ЕО[3]

[1] ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11.
[2] ОВ L 121, 1.5.2001 г., стр. 34.
[3] ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 1.

– Директива 2009/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно оцветителите, които могат да се добавят към лекарствени продукти[1]

– Регламент (ЕС) 2016/793 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. за предотвратяване на търговското отклоняване към Европейския съюз на някои основни лекарства[2]

21. Медицински изделия

– Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. относно медицинските изделия[3]

– Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно диагностичните медицински изделия invitro[4]

– Директива 90/385/ЕИО на Съвета от 20 юни 1990 г. относно сближаване на законодателството на държавите членки, свързано с активните имплантируеми медицински изделия[5]

– Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия, за изменение на Директива 2001/83/ЕО, Регламент (ЕО) № 178/2002 и Регламент (ЕО) № 1223/2009 и за отмяна на директиви 90/385/ЕИО и 93/42/ЕИО на Съвета[6]

---

1 ОВ L 109, 30.4.2009 г., стр. 10.
2 ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 39.
3 ОВ L 169, 12.7.1993 г., стр. 1.
4 ОВ L 331, 7.12.1998 г., стр. 1.
5 ОВ L 189, 20.7.1990 г., стр. 17.
6 ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) 2017/746 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия за инвитро диагностика и за отмяна на Директива 98/79/ЕО и Решение 2010/227/ЕС на Комисията[1]

22. Субстанции от човешки произход

– Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО[2]

– Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки[3]

– Директива 2010/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно стандартите за качество и безопасност на човешките органи, предназначени за трансплантация[4]

---

1 ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 176.
2 ОВ L 33, 8.2.2003 г., стр. 30.
3 ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 48.
4 ОВ L 207, 6.8.2010 г., стр. 14.

23. Химикали и свързани вещества

– Регламент (ЕО) № 2003/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. относно торовете[1]

– Директива 2004/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прилагането на принципите на добра лабораторна практика и верифицирането на тяхното прилагане при изпитвания на химически вещества[2]

– Директива 2004/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно инспектирането и верифицирането на добрата лабораторна практика (ДЛП)[3]

– Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване[4]

– Регламент (ЕО) № 648/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно детергентите[5]

---

1 ОВ L 304, 21.11.2003 г., стр. 1.
2 ОВ L 50, 20.2.2004 г., стр. 44.
3 ОВ L 50, 20.2.2004 г., стр. 28.
4 ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 88.
5 ОВ L 104, 8.4.2004 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО[1]

– Регламент (ЕС) № 649/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно износа и вноса на опасни химикали[2]

– Регламент (ЕС) 2017/852 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. относно живака и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1102/2008[3]

– Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО[4]

– Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията[5]

---

1 ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7.
2 ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 60.
3 ОВ L 137, 24.5.2017 г., стр. 1.
4 ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1.
5 ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006[1]

– Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно прекурсорите на наркотичните вещества[2]

24. Пестициди, биоциди

– Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета[3]

– Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета[4]

Позоваването на държавите членки, съдържащо се в член 43 от посочения регламент, няма да се разбира в смисъл, че включва Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

---

1 ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.
2 ОВ L 47, 18.2.2004 г., стр. 1.
3 ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.
4 ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди[1]

Позоваванията на понятието държава членка, съдържащи се в член 3, параграф 3, член 15, параграф 1, член 28, параграф 4 и член 75, параграф 1, буква ж) от посочения регламент, няма да се разбират в смисъл, че включват Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

25. Отпадъци

– Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци[2]

– Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно опаковките и отпадъците от опаковки[3]

– Регламент (ЕС) № 1257/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно рециклирането на кораби и за изменение на Регламент (ЕО) № 1013/2006 и Директива 2009/16/ЕО[4]

---

1 ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1.
2 ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1.
3 ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 10.
4 ОВ L 330, 10.12.2013 г., стр. 1.

– Директива 2006/117/Евратом на Съвета от 20 ноември 2006 г. относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво[1]

26. Околна среда, енергийна ефективност

– Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове[2]

– Регламент (ЕО) № 708/2007 на Съвета от 11 юни 2007 г. относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове[3]

– Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС[4]

– Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета[5]

---

1 ОВ L 337, 5.12.2006 г., стр. 21.
2 ОВ L 317, 4.11.2014 г., стр. 35.
3 ОВ L 168, 28.6.2007 г., стр. 1.
4 ОВ L 27, 30.1.2010 г., стр. 1.
5 ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58.

– Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета от 20 април 2015 г. за установяване на методи за изчисляване и на изисквания за докладване съгласно Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на бензиновите и дизеловите горива[1]

– Директива 2004/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно намаляването на емисиите от летливи органични съединения, които се дължат на използването на органични разтворители в някои лакове и бои и в продукти за пребоядисване на превозните средства и за изменение на Директива 1999/13/ЕО[2]

– Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал[3]

– Регламент (ЕО) № 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005 г. за установяването на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност[4]

– Регламент (ЕС) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 842/2006[5]

---

1 ОВ L 107, 25.4.2015 г., стр. 26.
2 ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 87.
3 ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23.
4 ОВ L 347, 30.12.2005 г., стр. 1.
5 ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 195.

– Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой[1]

– Регламент (ЕС) 2017/852 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. относно живака и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1102/2008[2]

– Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях[3]

– Регламент (ЕИО) № 3254/91 на Съвета от 4 ноември 1991 г. относно забрана за използването на капани в Общността и внасянето в Общността на кожи и стоки, произведени от определени видове диви животни, произхождащи от страни, в които те се ловят с капани или методи за лов, които не съответстват на международните стандарти за хуманност при използване на капани[4]

– Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно търговията с тюленови продукти[5]

---

1 ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 1.
2 ОВ L 137, 24.5.2017 г., стр. 1.
3 ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1.
4 ОВ L 308, 9.11.1991 г., стр. 1.
5 ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 36.

– Регламент (ЕО) № 1523/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за забрана на пускането на пазара и вноса или износа от Общността на котешка и кучешка кожа и продукти, съдържащи такава кожа[1]

– Директива 83/129/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно вноса в държавите членки на кожи от някои тюленчета и продукти, получени от тях[2]

– Регламент (ЕО) № 106/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно програма на Съюза за етикетиране на енергийната ефективност на офис оборудване[3]

– Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етикетирането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри[4]

– Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението[5]

---

1 ОВ L 343, 27.12.2007 г., стр. 1.
2 ОВ L 91, 9.4.1983 г., стр. 30.
3 ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 1.
4 ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 46.
5 ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10.

– Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС[1]

27. Морско оборудване

– Директива 2014/90/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно морското оборудване и за отмяна на Директива 96/98/ЕО на Съвета[2]

28. Железопътен транспорт

– Директива (ЕС) 2016/797 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз[3], доколкото се касае за условията и техническите спецификации за пускане на пазара, въвеждането в експлоатация и свободното движение на железопътни продукти

29. Храни — общи въпроси

– Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните[4]

---

1 ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1.
2 ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 146.
3 ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 44.
4 ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

Позоваването на държава членка, съдържащо се в член 29, параграф 1, втора алинея от посочения регламент, няма да се разбира в смисъл, че включва Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

– Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията[1]

– Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните[2]

30. Храни — хигиена

– Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход[3]

---

1 ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.
2 ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.
3 ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

– Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните[1]

– Директива 89/108/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно дълбоко замразените храни за човешка консумация[2]

31. Храни — съставки, следи, остатъци, стандарти за предлагане на пазара

– Регламент (ЕО) № 1331/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за установяване на обща разрешителна процедура за добавките в храните, ензимите в храните и ароматизантите в храните[3]

Позоваването на държава членка, съдържащо се в член 3, параграф 1 от посочения регламент, няма да се разбира в смисъл, че включва Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

– Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните и за изменение на Директива 83/417/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета, Директива 2000/13/ЕО, Директива 2001/112/ЕО на Съвета и Регламент (ЕО) № 258/97[4]

---

1 ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.
2 ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 34.
3 ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 1.
4 ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7.

– Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните[1]

– Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета, регламенти (ЕО) № 2232/96 и (ЕО) № 110/2008 и Директива 2000/13/ЕО[2]

– Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни[3]

– Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните[4]

– Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане в или върху храни[5]

Позоваването на държава членка, съдържащо се в член 7, параграф 2 от посочения регламент, няма да се разбира в смисъл, че включва Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

---

1 ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16.
2 ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34.
3 ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.
4 ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26.
5 ОВ L 309, 26.11.2003 г., стр. 1.

– Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните[1]

– Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно новите храни, за изменение на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1852/2001 на Комисията[2]

– Регламент (ЕС) № 609/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и за отмяна на Директива 92/52/ЕИО на Съвета, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО на Комисията, Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 на Комисията[3]

– Директива 1999/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно екстрактите от кафе и екстрактите от цикория[4]

---

1 ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1.
2 ОВ L 327, 11.12.2015 г., стр. 1.
3 ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 35.
4 ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 26.

– Директива 2000/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 юни 2000 г. относно какаовите и шоколадовите продукти, предназначени за консумация от човека[1]

– Директива 2001/110/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно меда[2]

– Директива 2001/111/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно някои захари, предназначени за консумация от човека[3]

– Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци[4]

– Регламент (ЕО) № 1295/2008 на Комисията от 18 декември 2008 г. относно вноса на хмел от трети страни[5]

– Регламент (ЕО) № 1375/2007 на Комисията от 23 ноември 2007 г. относно вноса на остатъци от производството на царевично нишесте от Съединените Американски щати[6]

---

1 ОВ L 197, 3.8.2000 г., стр. 19.
2 ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47.
3 ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 53.
4 ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.
5 ОВ L 340, 19.12.2008 г., стр. 45.
6 ОВ L 307, 24.11.2007 г., стр. 5.

– Директива 2001/112/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно соковете от плодове и някои сходни продукти, предназначени за консумация от човека[1]

– Директива 2001/113/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно плодови конфитюри, желета и мармалади и подсладено пюре от кестени, предназначени за консумация от човека[2]

– Директива 2001/114/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно определени частично или напълно дехидратирани консервирани млека, предназначени за консумация от човека[3]

– Директива (ЕС) 2015/2203 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с казеините и казеинатите, предназначени за консумация от човека, и за отмяна на Директива 83/417/ЕИО на Съвета[4]

– Дял V, глава IV от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета[5]

---

1 ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 58.
2 ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 67.
3 ОВ L 15, 17.1.2002 г., стр. 19.
4 ОВ L 314, 1.12.2015 г., стр. 1.
5 ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 549.

– Част II, дял II, глава I, раздел 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007[1]

32. Материал, предназначен за контакт с храни

– Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО[2]

Позоваването на държава членка, съдържащо се в член 9, параграф 1 от посочения регламент, няма да се разбира в смисъл, че включва Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

– Директива 84/500/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1984 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно керамичните предмети, предназначени за контакт с храни[3]

[1] ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.
[2] ОВ L 338, 13.11.2004 г., стр. 4.
[3] ОВ L 277, 20.10.1984 г., стр. 12.

33. Храни – други

– Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение[1]

– Директива 1999/3/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно съставянето на списък на Общността за храни и хранителни съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение[2]

– Директива 2009/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно екстракционните разтворители, използвани в производството на храни и съставките на храни[3]

– Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води [4]

– Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91[5]

---

1 ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16.
2 ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 24.
3 ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 3.
4 ОВ L 164, 26.6.2009 г., стр. 45.
5 ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета[1]

– Регламент (Евратом) 2016/52 на Съвета от 15 януари 2016 г. за установяване на максимално допустимите нива на радиоактивно замърсяване на храните и фуражите след ядрена авария или друг случай на радиационна аварийна обстановка и за отмяна на Регламент (Евратом) № 3954/87 и регламенти (Евратом) № 944/89 и (Евратом) № 770/90 на Комисията[2]

– Регламент (ЕО) № 733/2008 на Съвета от 15 юли 2008 г. относно условията за внос на селскостопански продукти с произход от трети държави след аварията в атомната електроцентрала в Чернобил[3]

34. Фуражи – продукти и хигиена

– Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията[4]

---

1 ОВ L 150, 14.6.2018 г., стр. 1.
2 ОВ L 13, 20.1.2016 г., стр. 2.
3 ОВ L 201, 30.7.2008 г., стр. 1.
4 ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр.1.

– Директива 2002/32/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 7 май 2002 г. относно нежеланите вещества в храните за животни [1]

– Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните[2]

Позоваванията на националните референтни лаборатории в точка 6 от Приложение II към посочения регламент не се разбират като прилагащи се спрямо Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия. Това не възпрепятства национална референтна лаборатория, намираща се в държава членка, да изпълнява функциите на национална референтна лаборатория по отношение на Северна Ирландия. Информацията и материалите, обменяни за тази цел между компетентните органи на Северна Ирландия и национална референтна лаборатория в държава членка, не могат впоследствие да бъда оповестени от националната референтна лаборатория без предварителното съгласие на тези компетентни органи.

– Директива 90/167/ЕИО на Съвета от 26 март 1990 г. относно определяне на условията, регулиращи подготовката, пускането на пазара и употребата на медикаментозни фуражи в Общността[3]

– Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите[4]

---

1 ОВ L 140, 30.5.2002, стр. 10.
2 ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.
3 ОВ L 92, 7.4.1990 г., стр. 42.
4 ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1.

35. ГМО

– Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи[1], с изключение на член 32, втора алинея

Това не възпрепятства национална референтна лаборатория, намираща се в държава членка, да изпълнява функциите на национална референтна лаборатория по отношение на Северна Ирландия. Информацията и материалите, обменяни за тази цел между компетентните органи на Северна Ирландия и национална референтна лаборатория в държава членка, не могат впоследствие да бъда оповестени от националната референтна лаборатория без предварителното съгласие на тези компетентни органи.

Позоваванията на държава членка в член 10, параграф 1 и член 22, параграф 1 от посочения регламент не се разбират като включващи Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия.

– Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно проследяването и етикетирането на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти и за изменение на Директива 2001/18/ЕО[2]

---

1 ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1.
2 ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24.

– Регламент (ЕО) № 1946/2003 на Европейския Парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно трансграничното придвижване на генетично модифицирани организми[1]

– Част B от Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета[2]

36. Живи животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

Позоваванията на национални референтни лаборатории в актовете, изброени в настоящия раздел, не се разбират като включващи референтната лаборатория в Обединеното кралство. Това не възпрепятства национална референтна лаборатория, намираща се в държава членка, да изпълнява функциите на национална референтна лаборатория по отношение на Северна Ирландия. Информацията и материалите, обменяни за тази цел между компетентните органи на Северна Ирландия и национална референтна лаборатория в държава членка, не могат впоследствие да бъда оповестени от националната референтна лаборатория без предварителното съгласие на тези компетентни органи.

– Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните)[3]

---

1 ОВ L 287, 5.11.2003 г., стр. 1.
2 ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1.
3 ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1.

– Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине[1]

– Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността[2]

– Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни[3]

– Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно–санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене[4]

– Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО[5]

---

1 ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977.
2 ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.
3 ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1.
4 ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74.
5 ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.

– Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на едрия рогат добитък[1]

– Директива 89/556/ЕИО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък[2]

– Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете[3]

– Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени по отношение на посочените изисквания на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и — по отношение на патогените — на Директива 90/425/ЕИО[4]

---

1 ОВ L 194, 22.7.1998 г., стр. 10.
2 ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1.
3 ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62.
4 ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49.

– Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни[1]

– Директива 2004/68/ЕИО на Съвета от 26 април 2004 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните правила за внос и транзит в Общността на някои живи копитни животни, за изменение на Директиви 90/426/ЕИО и 92/65/ЕИО и за отмяна на Директива 72/462/ЕИО[2]

– Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека[3]

– Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003[4]

– Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти)[5]

---

1 ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.
2 ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 321.
3 ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.
4 ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1.
5 ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1.

37. Контрол върху болестите по животните, контрол на зоонозите

Позоваванията на национални референтни лаборатории в актовете, изброени в настоящия раздел, не се разбират като включващи референтната лаборатория в Обединеното кралство. Това не възпрепятства национална референтна лаборатория, намираща се в държава членка, да изпълнява функциите на национална референтна лаборатория по отношение на Северна Ирландия. Информацията и материалите, обменяни за тази цел между компетентните органи на Северна Ирландия и национална референтна лаборатория в държава членка, не могат впоследствие да бъда оповестени от националната референтна лаборатория без предварителното съгласие на тези компетентни органи.

– Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии[1]

– Директива 77/391/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за въвеждане на мерки на Общността за ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и левкозата по говедата[2]

– Директива 78/52/ЕИО на Съвета от 13 декември 1977 г. за установяване на критерии на Общността за национални планове за ускорено ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и ензоотичната левкоза по говедата[3]

---

1 ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1.
2 ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 44.
3 ОВ L 15, 19.1.1978 г., стр. 34.

– Директива 2003/85/ЕО на Съвета от 29 септември 2003 г. относно мерки на Общността за борба с болестта шап и за отмяна на Директива 85/511/ЕИО и Решения 89/531/ЕИО и 91/665/ЕИО, и за изменение на Директива 92/46/ЕИО[1]

– Директива 2005/94/ЕО на Съвета от 20 декември 2005 г. относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО[2]

– Директива 2001/89/ЕО на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете[3]

– Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете[4]

– Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 г. за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за изменение на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете[5]

---

1 ОВ L 306, 22.11.2003 г., стр. 1.
2 ОВ L 10, 14.1.2006 г., стр. 16.
3 ОВ L 316, 1.12.2001 г., стр. 5.
4 ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19.
5 ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 27.

– Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига[1]

– Директива 92/66/ЕИО на Съвета от 14 юли 1992 г. за въвеждането на мерки на Общността за борба с нюкасълската болест[2]

– Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете[3]

– Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета[4]

– Директива 2000/75/ЕО на Съвета от 20 ноември 2000 г. за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език[5]

---

1 ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1.
2 ОВ L 260, 5.9.1992 г., стр. 1.
3 ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69.
4 ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31.
5 ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 74.

38. Идентификация на животните

– Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО[1]

– Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета[2]

– Директива 2008/71/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. относно идентификацията и регистрацията на прасета[3]

39. Животновъдство

– Член 37 и член 64, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1012 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно зоотехнически и генеалогични условия за развъждане, търговия и въвеждане в Съюза на чистопородни разплодни животни, хибридни разплодни свине и зародишни продукти от тях, за изменение на Регламент (ЕС) № 652/2014 и директиви 89/608/ЕИО и 90/425/ЕИО на Съвета и за отмяна на определени актове в областта на развъждането на животни („Регламент относно разплодните животни“)[4]

---

1 ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.
2 ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
3 ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 31.
4 ОВ L 171, 31.3.2016, стр. 66.

40. Хуманно отношение към животните

– Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97[1]

– Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защитата на животните по време на умъртвяване[2]

41. Здраве на растенията

– Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността[3]

– Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за изменение на регламенти (ЕС) № 228/2013, (ЕС) № 652/2014 и (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 69/464/ЕИО, 74/647/ЕИО, 93/85/ЕИО, 98/57/ЕО, 2000/29/ЕО, 2006/91/ЕО и 2007/33/ЕО на Съвета[4]

---

1 ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1.
2 ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 1.
3 ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.
4 ОВ L 317, 23.11.2016, стр. 4.

42. Растителен репродуктивен материал

– Директива 66/402/ЕИО на Съвета от 14 юни 1966 г. относно търговията със семена от зърнени култури[1]

– Директива 68/193/ЕИО на Съвета от 9 април 1968 г. относно търговията с материал за вегетативно размножаване на лози[2]

– Директива 1999/105/ЕО на Съвета от 22 декември 1999 г. относно търговията с горски репродуктивен материал[3]

– Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове[4]

– Директива 2002/54/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от цвекло[5]

– Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури[6]

---

1 ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2309.
2 ОВ L 93, 17.4.1968 г., стр. 15.
3 ОВ L 11, 15.1.2000 г., стр. 17.
4 ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 1.
5 ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 12.
6 ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 33.

– Директива 2002/56/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията с посадъчен материал от картофи[1]

– Директива 2002/57/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от маслодайни и влакнодайни култури[2]

– Директива 2008/90/ЕО на Съвета от 29 септември 2008 г. относно предлагането на пазара на посадъчен материал от овощни растения и на овощни растения, предназначени за производство на плодове[3]

43. Официален контрол, ветеринарни проверки

Позоваванията на национални референтни лаборатории в актовете, изброени в настоящия раздел, не се разбират като включващи референтната лаборатория в Обединеното кралство. Това не възпрепятства национална референтна лаборатория, намираща се в държава членка, да изпълнява функциите на национална референтна лаборатория по отношение на Северна Ирландия. Информацията и материалите, обменяни за тази цел между компетентните органи на Северна Ирландия и национална референтна лаборатория в държава членка, не могат впоследствие да бъда оповестени от националната референтна лаборатория без предварителното съгласие на тези компетентни органи.

---

1 ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 60.
2 ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 74.
3 ОВ L 267, 8.10.2008 г, стр. 8.

– Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол)[1]

– Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните[2]

– Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация[3]

---

1 ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1.
2 ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.
3 ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206.

– Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО[1]

– Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни[2]

– Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар[3]

– Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар[4]

44. Санитарни и фитосанитарни мерки - други

– Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на Директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО[5]

---

1 ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56.
2 ОВ L 24, 30.1.1998 г, стр. 9.
3 ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.
4 ОВ L 395, 30.12.1989 г, стр. 13.
5 ОВ L 125, 23.5.1996 г, стр. 3.

– Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на някои вещества и остатъци от тях при живи животни и продукти от животински произход и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО[1]

45. Интелектуална собственост

– Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета[2]

– Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни[3]

– Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета[4]

---

1 ОВ L 125, 23.5.1996 г, стр. 10.
2 ОВ L 39, 13.2.2008 г, стр. 16.
3 ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.
4 ОВ L 84, 20.3.2014 г, стр. 14.

– Част II, дял II, глава I, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007[1]

– Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета[2]

46. Рибарство и аквакултура

– Регламент (ЕИО) № 3703/85 на Комисията от 23 декември 1985 г. за установяване подробни правила за прилагане по отношение на общите стандарти за търговия с някои видове прясна и охладена риба[3]

– Регламент (ЕИО) № 2136/89 на Съвета от 21 юни 1989 г. относно установяване на общи пазарни стандарти за търговия с консервирани сардини и търговските описания за консервирана сардина и продукти тип сардина[4]

---

1 ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.
2 ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15.
3 ОВ L 351, 28.12.1985 г, стр. 63.
4 ОВ L 212, 22.7.1989 г, стр. 79.

– Регламент (ЕИО) № 1536/92 на Съвета от 9 юни 1992 г. относно определяне на общите стандарти за търговия с консервирана риба тон и паламуд[1]

– Регламент (ЕО) № 2406/96 на Съвета от 26 ноември 1996 г. относно определяне на общите стандарти за търговия с някои рибни продукти[2]

– Регламент (ЕО) № 850/98 на Съвета от 30 март 1998 г. относно опазването на рибните ресурси посредством технически мерки за защита на младите екземпляри морски организми[3], доколкото се отнася до разпоредби, свързани с минималните размери за морски организми

– Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006[4], доколкото се отнася до разпоредби, свързани със стандартите за пускане на пазара

---

1 ОВ L 163, 17.6.1992 г., стр. 1.
2 ОВ L 334, 23.12.1996 г, стр. 1.
3 ОВ L 125, 27.4.1998 г, стр. 1.
4 ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) № 1379/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета[1], доколкото се отнася до разпоредби, свързани със стандартите за пускане на пазара и информацията за потребителите

– Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета[2], доколкото се отнася до разпоредби, свързани със стандартите за пускане на пазара на рибни продукти и продукти от аквакултури

– Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирaн и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999[3]

– Регламент (ЕО) № 1035/2001 на Съвета от 22 май 2001 г. за създаване на схема за документиране на улова на риби от вида *Dissostichus* spp[4].

---

1 ОВ L 354, 28.12.2013 г, стр. 1.
2 ОВ L 354, 28.12.2013 г, стр. 22.
3 ОВ L 286, 29.10.2008 г, стр. 1.
4 ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 1.

– Регламент (ЕС) № 640/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за създаване на програма за документацията за улова на червен тон (*Thunnus thynnus*) и за изменение на Регламент (ЕО) № 1984/2003 на Съвета[1]

– Регламент (ЕО) № 1100/2007 на Съвета от 18 септември 2007 г. относно установяване на мерки за възстановяване на запасите от европейска змиорка[2]

47. Други

– Част III от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007[3], с изключение на част VI.

– Регламент (ЕО) № 2964/95 на Съвета от 20 декември 1995 г. относно въвеждането на регистриране на вноса и доставките на суров нефт в Общността[4]

– Регламент (ЕО) № 2182/2004 на Съвета от 6 декември 2004 г. относно медалите и символите, подобни на евромонети[5]

---

1 ОВ L 194, 24.7.2010 г., стр. 1.
2 ОВ L 248, 22.9.2007 г., стр. 17.
3 ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.
4 ОВ L 310, 22.12.1995 г., стр. 5.
5 ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността[1]

– Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО[2]

– Регламент (ЕО) № 116/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно износа на паметници на културата[3]

– Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012[4]

– Директива 69/493/ЕИО на Съвета от 15 декември 1969 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с кристалното стъкло[5]

---

1 ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 9.
2 ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 1.
3 ОВ L 39, 10.2.2009 г., стр. 1.
4 ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 1.
5 ОВ L 326, 29.12.1969 г., стр. 36.

– Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета от 5 май 2009 г. за въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба[1]

– Директива 91/477/ЕИО на Съвета от 18 юни 1991 г. относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие[2]

– Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за изпълнение на член 10 от Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафика с огнестрелни оръжия, техните части и компоненти и боеприпаси, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност („Протокол за огнестрелните оръжия“), и за установяване на разрешения за износа и мерки за вноса и транзита на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси[3]

– Директива 2009/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността[4]

---

1 ОВ L 134, 29.5.2009 г., стр. 1.
2 ОВ L 256, 13.9.1991 г., стр. 51.
3 ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 1.
4 ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 1.

– Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета от 27 юни 2005 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание[1]

– Регламент (ЕО) № 2368/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно въвеждане на схема за сертифициране в рамките на Кимбърлийския процес за международна търговия с необработени диаманти[2]

– Ограничителни мерки в сила, основани на член 215 от ДФЕС, доколкото са свързани с търговията със стоки между Съюза и трети държави

_____

1 ОВ L 200, 30.7.2005 г., стр. 1.
2 ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 28.

ПРИЛОЖЕНИЕ 6

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 9

1. Данък върху добавената стойност[1]

– Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[2]

– Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчно задължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка[3]

– Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност[4]

– Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки[5]

---

1 Заглавията и подзаглавията в настоящото приложение са ориентировъчни.
2 ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.
3 ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23.
4 ОВ L 268, 12.10.2010г., стр. 1.
5 ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1.

– Тринадесета директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на Общността[1]

– Директива 2007/74/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни[2]

– Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки[3]

– Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 г. относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни[4]

– Задължения, произтичащи от Споразумението между Европейския съюз и Кралство Норвегия за административното сътрудничество, борбата с измамите и събирането на вземания в областта на данъка върху добавената стойност[5]

---

1 ОВ L 326, 21.11.1986 г., стр. 40.
2 ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 6.
3 ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5.
4 ОВ L 286, 17.10.2006 г., стр. 15.
5 ОВ L 195, 1.8.2018 г., стр. 1.

– Задължения, произтичащи от Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, за борба с измамите и други незаконни дейности, засягащи техните финансови интереси[1]

2. Акцизи

– Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО[2]

– Регламент (ЕС) № 389/2012 на Съвета от 2 май 2012 г. относно административното сътрудничество в областта на акцизите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2073/2004[3]

– Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки[4]

– Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки[5]

---

1 ОВ L 46, 17.2.2009 г., стр. 8.
2 ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12.
3 ОВ L 121, 8.5.2012 г., стр. 1.
4 ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1.
5 ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 21.

– Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки[1]

– Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн[2]

– Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията[3]

– Директива 95/60/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. относно фискалното маркиране на газьол и керосин[4]

– Решение № 1152/2003/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. за компютризиране на движението и контрола върху акцизните стоки[5]

---

1 ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 29.
2 ОВ L 176, 5.7.2011 г., стр. 24.
3 ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.
4 ОВ L 291, 6.12.1995 г., стр. 46.
5 ОВ L 162, 1.7.2003 г., стр. 5.

– Директива 2007/74/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни[1]

– Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 г. относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни[2]

_____

1 ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 6.
2 ОВ L 286, 17.10.2006 г., стр. 15.

ПРИЛОЖЕНИЕ 7

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 11

Следните актове се прилагат спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, доколкото те се прилагат към дейностите по производство, пренос, разпределение и доставка на електроенергия, търговията на едро с електроенергия или трансграничен обмен на електроенергия.

Разпоредби, свързани с пазарите на търговия на дребно и защита на потребителите, не се прилагат. Препращане към разпоредба на друг акт на Съюза в актовете, изброени в настоящото приложение, не прави цитираната разпоредба приложима, когато тя не се прилага на друго основание спрямо и в Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия, освен ако не се касае за разпоредба, засягаща пазари на електроенергия на едро, която се прилага в Ирландия и е необходима за съвместното функциониране на единния пазар на електроенергия на едро в Ирландия и Северна Ирландия.

– Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО[1]

[1] ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55.

– Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003[1]

– Регламент (ЕО) № 713/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия[2]

– Директива 2005/89/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. относно мерки за гарантиране сигурност на доставките на електрическа енергия и инфраструктурните инвестиции[3]

– Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия[4]

– Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването)[5]

– Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета[6]

_____

1 ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 15.
2 ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 1.
3 ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 22.
4 ОВ L 326, 8.12.2011 г., стр. 1.
5 ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17.
6 ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

ПРИЛОЖЕНИЕ 8

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА,
ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 12, ПАРАГРАФ 1 ОТ НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ
И ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 1 ОТ ПРИЛОЖЕНИЕ 4

1. Правила за държавната помощ в ДФЕС[1]

   – Членове 107, 108 и109 от ДФЕС

   – Член 106 от ДФЕС, доколкото се отнася до държавните помощи

   – Член 93 от ДФЕС

2. Актове, отнасящи се до понятието за държавна помощ

   – Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ[2]

[1] Заглавията и подзаглавията в настоящото приложение са ориентировъчни.
[2] ОВ C 262, 19.7.2016 г., стр. 1.

– Съобщение на Комисията за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес[1]

– Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции[2]

3. Регламенти за групово освобождаване

3.1 Оправомощаващ регламент

– Регламент (ЕС) № 2015/1588 на Съвета от 13 юли 2015 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към определени категории хоризонтална държавна помощ[3]

3.2 Регламент за общо групово освобождаване

– Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 г. за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора[4]

---

1 ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 4.
2 ОВ C 155, 20.6.2008 г., стр. 10.
3 ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 1.
4 ОВ L 187, 26.6.2014 г., стр. 1.

3.3 Регламенти за секторно групово освобождаване

– Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз[1]

– Регламент (ЕС) № 1388/2014 на Комисията от 16 декември 2014 г. за обявяване на някои категории помощи — за предприятия, които произвеждат, преработват и предлагат на пазара продукти от риболов и аквакултури — за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз[2]

– Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета[3]

[1] ОВ L 193, 1.7.2014 г., стр. 1.
[2] ОВ L 369, 24.12.2014 г., стр. 37.
[3] ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1.

– Съобщение на Комисията относно тълкувателни насоки по отношение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт[1]

– Решение на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес[2]

3.4 Регламенти за помощ *de minimis*

– Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis*[3]

– Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията от 25 април 2012 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ (*de minimis*) за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес[4]

---

1 ОВ C 92, 29.3.2014 г., стр. 1.
2 ОВ L 7, 11.1.2012 г., стр. 3.
3 ОВ L 352, 24.12.2013 г., стр. 1.
4 ОВ L 114, 26.4.2012 г., стр. 8.

– Регламент (ЕС) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* в селскостопанския сектор[1]

– Регламент (ЕС) № 717/2014 на Комисията от 27 юни 2014 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* в сектора на рибарството и аквакултурите[2]

4. Процедурни правила

– Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз[3]

– Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност[4]

– Известие на Комисията — Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите-членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ[5]

---

1 ОВ L 352, 24.12.2013 г., стр. 9.
2 ОВ L 190, 28.6.2014 г., стр. 45.
3 ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9.
4 ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.
5 ОВ C 272, 15.11.2007 г., стр. 4.

– Известие на Комисията за определяне на приложимите правила при оценка на незаконосъобразната държавна помощ[1]

– Известие на Комисията относно прилагането на законодателството за държавната помощ от националните съдилища[2]

– Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтови лихвени проценти[3]

– Съобщение на Комисията — Кодекс на най-добри практики при провеждане на процедури на контрол на държавните помощи[4]

– Съобщение C (2003) 4582 на Комисията от 1 декември 2003 г. относно професионалната тайна при решенията за държавна помощ[5]

---

1 ОВ C 119, 22.5.2002 г., стр. 22.
2 ОВ C 85, 9.4.2009 г., стр. 1.
3 ОВ C 14, 19.6.2008 г., стр. 6.
4 [Все още непубликувано в ОВ]
5 ОВ C 297, 9.12.2003 г., стр. 6.

5. Правила за съвместимост

5.1 Важни проекти от общоевропейски интерес

– Съобщение на Комисията — Критерии за анализа на съвместимостта с вътрешния пазар на държавна помощ за насърчаване изпълнението на важни проекти от общоевропейски интерес[1]

5.2 Селскостопанска помощ

– Насоки на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014—2020 г.[2]

5.3 Помощ за рибарство и аквакултури

– Съобщение на Комисията — Насоки за преглед на държавната помощ за рибарството и аквакултурите[3]

[1] ОВ C 188, 20.6.2014 г., стр. 4.
[2] ОВ C 204, 1.7.2014 г., стр. 1.
[3] ОВ C 217, 2.7.2015 г., стр. 1.

5.4 Регионална помощ

– Насоки за регионалната помощ за периода 2014 — 2020 г.[1]

5.5 Помощ за научни изследвания, развитие и иновации

– Съобщение на Комисията — Рамка за държавна помощ за научни изследвания, развитие и иновации[2]

5.6 Помощ за рисков капитал

– Съобщение на Комисията — Насоки относно държавните помощи за насърчаване на инвестициите в рисково финансиране[3]

5.7 Помощ за оздравяване и преструктуриране

– Съобщение на Комисията — Насоки за държавна помощ за оздравяване и преструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение[4]

---

1 ОВ C 209, 23.7.2013 г., стр. 1.
2 ОВ C 198, 27.6.2014 г., стр. 1.
3 ОВ C 19, 22.1.2014 г., стр. 4.
4 ОВ C 249, 31.7.2014 г., стр. 1.

5.8 Помощ за обучение

– Съобщение на Комисията — Критерии за анализ на съвместимостта на държавна помощ за обучение, подлежащи на индивидуално уведомяване[1]

5.9 Помощ за насърчаване на заетостта

– Съобщение на Комисията — Критерии за анализ на съвместимостта на държавна помощ за наемане на работници в неравностойно положение и работници с увреждания, подлежащи на индивидуално уведомяване[2]

5.10 Временни правила в отговор на икономическата и финансова криза

– Съобщение на Комисията относно прилагането от 1 август 2013 г. на правилата за държавни помощи за подкрепата на мерки в полза на банки в контекста на финансовата криза[3]

– Съобщение на Комисията относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността[4]

1 ОВ C 188, 11.8.2009 г., стр. 1.
2 ОВ C 188, 11.8.2009 г., стр. 6.
3 ОВ C 216, 30.7.2013 г., стр. 1.
4 ОВ C 72, 26.3.2009 г., стр. 1.

– Съобщение на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за преструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза[1]

5.11 Застраховане на експортни кредити

– Съобщение на Комисията до държавите членки относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към застраховането на краткосрочни експортни кредити[2]

5.12 Околна среда и енергетика

5.12.1 Околна среда и енергетика

– Съобщение на Комисията — Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 — 2020 г.[3]

– Съобщение на Комисията — Насоки относно определени мерки за държавна помощ в контекста на схемата за търговия с квоти за емисии на парников газ след 2012 г.[4]

1 ОВ C 195, 19.8.2009 г., стр. 9.
2 ОВ C 392, 19.12.2012 г., стр. 1.
3 ОВ C 200, 28.6.2014 г., стр. 1.
4 ОВ C 158, 5.6.2012 г., стр. 4.

5.12.2 Електричество (невъзвръщаеми разходи)

– Съобщение на Комисията относно методологията за анализ на държавните помощи, свързани с трудно възстановими разходи[1]

5.12.3 Въглища

– Решение на Съвета от 10 декември 2010 г. относно държавната помощ за улесняване на закриването на неконкурентоспособни въглищни мини[2]

5.13 Основни индустрии и производства (стомана)

– Съобщение на Комисията относно някои аспекти на разглеждането на делата в областта на конкуренцията в резултат от изтичане срока на действие на Договора за ЕОВС[3]

5.14 Пощенски услуги

– Известие от Комисията за прилагане на правилата за конкуренция в пощенския сектор и за преценка на някои държавни мерки, свързани с пощенските услуги[4]

---

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
2 ОВ L 336, 21.12.2010 г., стр. 24.
3 ОВ C 152, 26.6.2002 г., стр. 5.
4 ОВ C 39, 6.2.1998 г., стр. 2.

5.15 Аудио-визуални продукции, радио- и телевизионно разпространение и широколентови мрежи

5.15.1 Аудио-визуални продукции

– Съобщение на Комисията относно държавната помощ за филми и други аудио-визуални произведения[1]

5.15.2 Радио- и телевизионно разпространение

– Съобщение на Комисията относно прилагане на правилата за държавните помощи по отношение на обществената услуга радио- и телевизионно разпространение[2]

5.15.3 Широколентови мрежи

– Насоки на ЕС относно прилагането на правилата за държавна помощ във връзка с бързото разгръщане на широколентови мрежи[3]

[1] ОВ C 332, 15.11.2013 г., стр. 1.
[2] ОВ C 257, 27.10.2009 г., стр. 1.
[3] ОВ C 25, 26.1.2013 г., стр. 1.

5.16 Транспорт и инфраструктура

– Съобщение на Комисията — Ръководни насоки на Общността за държавните помощи за железопътните предприятия[1]

– Насоки на Общността за държавната помощ за морския транспорт[2]

– Съобщение на Комисията съдържащо насоки относно държавната помощ, предоставяна в допълнение към финансовата помощ от Общността за създаването на морски магистрали[3]

– Съобщение на Комисията за предоставяне на насоки относно държавната помощ за дружествата за управление на кораби[4]

– Съобщение на Комисията — Насоки относно държавните помощи за летища и авиокомпании[5]

1 ОВ C 184, 22.7.2008 г., стр. 13.
2 ОВ C 13, 17.1.2008 г., стр. 3.
3 ОВ C 317, 12.12.2008 г., стр. 10.
4 ОВ C 132, 11.6.2009 г., стр. 6.
5 ОВ C 99, 4.4.2014 г., стр. 3.

5.17 Услуги от общ икономически интерес (УОИИ)

– Съобщение на Комисията — Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги[1]

6. Прозрачност на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия

– Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия[2]

_____

[1] ОВ C 8, 11.1.2012 г., стр. 15.
[2] ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17.

ПРИЛОЖЕНИЕ 9

ПРОЦЕДУРИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 12, ПАРАГРАФ 2

Съвместният комитет определя първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ и първоначалния минимален процент, посочени в член 12, параграф 2, като взема под внимание най-актуалните налични данни. Първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ се формира въз основа на структурата на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане, както и на годишната средна стойност на общата сума на разходите, извършени в Северна Ирландия в рамките на общата селскостопанска политика по настоящата МФР за периода 2014—2020 г. Първоначалният минимален процент се формира въз основа на структурата на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане, както и оповестеният за съответния период процент, в който общите разходи по общата селскостопанска политика в Съюза са били в съответствие с разпоредбите на приложение 2 към Споразумението на СТО за селското стопанство.

Съвместният комитет коригира нивото на помощта и процента, посочени в параграф 1, въз основа на структурата на бъдещата схема на Обединеното кралство за селскостопанско подпомагане, спрямо всички промени в общия размер на помощта по общата селскостопанска политика в Съюза във всяка бъдеща многогодишна финансова рамка.

Ако Съвместният комитет не успее да определи първоначалното максимално общо годишно ниво на освободената помощ и първоначалния минимален процент в съответствие с първа алинея, или не успее да коригира нивото на помощта и процента в съответствие с втора алинея до края на преходния период или в рамките на една година от влизането в сила на бъдеща многогодишна финансова рамка, според случая, прилагането на член 12, параграф 2 се спира, докато Съвместният комитет не определи или коригира нивото на помощ и процента.

ПРИЛОЖЕНИЕ 10

ПРОЦЕДУРИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 18, ПАРАГРАФ 3

1. Когато Съюзът или Обединеното кралство възнамерява да предприеме предпазни мерки съгласно член 18, параграф 1 от настоящия протокол, той/то незабавно уведомява Съюза или Обединеното кралство, в зависимост от случая, посредством Съвместния комитет и предоставя цялата относима информация.

2. Съюзът и Обединеното кралство незабавно започват консултации в рамките на Съвместния комитет с цел постигане на общоприемливо решение.

3. Съюзът или Обединеното кралство, в зависимост от случая, не може да предприема предпазни мерки преди изтичането на един месец, считано от датата на уведомяването, посочено в точка 1, освен ако процедурата за консултации по точка 2 е приключила преди изтичане на въпросния срок. Когато извънредни обстоятелства, изискващи незабавни действия, правят невъзможно предварителната консултация, в Съюза или в Обединеното кралство, според случая, може да приложи незабавно предпазните мерки, които са строго необходими за нормализиране на ситуацията.

4. Съюзът или Обединеното кралство, в зависимост от случая, уведомява своевременно Съвместния комитет за предприетите мерки и предоставя цялата относима информация.

5. Предприетите предпазни мерки се разглеждат по време на консултации в Съвместния комитет на всеки 3 месеца от датата на приемането им, с оглед на тяхното премахване преди датата, предвидена за изтичането им, или с оглед на ограничаването на тяхното приложно поле. Съюзът или Обединеното кралство, в зависимост от случая, може по всяко време да поиска от Съвместния комитет за преразгледа тези мерки.

6. Точки 1 до 5 се прилагат *mutatis mutandis* за мерките за възстановяване на баланса, посочени в член 18, параграф 2 от настоящия протокол.

ПРОТОКОЛ ЗА СУВЕРЕННИТЕ БАЗИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ В КИПЪР

Съюзът и Обединеното кралство,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в Съвместната декларация за зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър, приложена към Заключителния акт от Договора за присъединяването на Обединеното кралство към Европейските общности, се предвижда, че договореностите, приложими към отношенията между Европейската икономическа общност и зоните на суверенните бази, ще бъдат определени в контекста на евентуално споразумение между Общността и Република Кипър,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че договореностите, приложими към отношенията между Съюза и зоните на суверенните бази след оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, следва да продължат да бъдат определяни в рамките на членството на Република Кипър в Съюза,

КАТО ОТЧИТАТ разпоредбите относно зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Акротири и Декелия („зоните на суверенните бази“), съдържащи се в Договора за създаването на Република Кипър и свързаната с него размяна на ноти от16 август 1960 г. („Договора за създаването“),

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза не следва да засяга правата и задълженията на Република Кипър съгласно правото на Съюза или правата и задълженията на страните по Договора за създаването,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че от датата на присъединяване на Република Кипър към Съюза правото на Съюза се прилага в зоните на суверенните бази само доколкото това е необходимо за осигуряването на изпълнението на договореностите, установени в Протокол № 3 за зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър, приложен към Акта относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз („Протокол № 3“);

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ размяната на ноти между правителството на Обединеното кралство и правителството на Република Кипър относно управлението на зоните на суверенните бази с от 16 август 1960 г. и приложената декларация от правителството на Обединеното кралство, че една от основните цели, която трябва да се постигне е закрилата на интересите на живеещите или работещите в зоните на суверенните бази, и като смятат, че в този контекст тези лица трябва да бъдат третирани, доколкото е възможно, като всички останали работещи или живеещи в Република Кипър,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ ангажимента на Обединеното кралство да запази прилагането на договореностите, установени по силата на Договора за създаването, съгласно които органите на Република Кипър управляват широк кръг от обществени услуги в зоните на суверенните бази, включително в областта на селското стопанство, митниците и данъчното облагане,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че зоните на суверенните бази следва да останат част от митническата територия на Съюза след оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ разпоредбите на Договора за създаването относно митническите споразумения между зоните на суверенните бази и Република Кипър и особено тези от част I на приложение Е към въпросния договор,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ ангажимента на Обединеното кралство да не създава митнически пунктове или други гранични бариери между зоните на суверенните бази и Република Кипър и да не създава търговски или граждански морски пристанища или летища,

КАТО ЖЕЛАЯТ да установят подходящи договорености за постигане на целите на договореностите, установени в Протокол № 3, след оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че договореностите, установени в настоящия протокол, следва да гарантират правилното прилагане и изпълнение на съответните разпоредби на правото на Съюза по отношение на суверенните бази след оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че следва да бъдат установени подходящи договорености по отношение на митническите и данъчни облекчения и освобождавания, които въоръжените сили на Обединеното кралство и свързания с тях персонал могат да запазят след оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че е необходимо да се предвидят специални договорености за проверките на стоки и лица, пресичащи външните граници на зоните на суверенните бази, както и да се предвидят условията, при които съответните разпоредби от правото на Съюза се прилагат относно демаркационната линия между зоните, в които правителството на Република Кипър не упражнява ефективен контрол, и зоната на суверенната база Декелия, както понастоящем е предвидено въз основа на Протокол № 10 за Кипър, който е приложен към Акта относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз („Протокол № 10“),

КАТО ПРИЗНАВАТ, че сътрудничеството между Република Кипър и Обединеното кралство е от съществено значение за гарантиране на ефективното прилагане на договореностите, установени в настоящия протокол,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че въз основа на договореностите, установени в настоящия протокол, правото на Съюза ще се прилага спрямо зоните на суверенните бази в определени области на политиката на Съюза след оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза,

КАТО ПРИЗНАВАТ уникалните договорености, отнасящи се до лицата, които живеят и работят в зоните на суверенните бази съгласно Договора за създаването и Декларацията от 1960 г., и целта за последователното прилагане на съответното право на Съюза както в Република Кипър, така и в зоните на суверенните бази с оглед подпомагане на тези договорености,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ в това отношение, че чрез настоящия протокол Обединеното кралство възлага на Република Кипър, като държава — членка на Съюза, отговорността за изпълнението и осигуряването на спазването на разпоредбите на правото на Съюза в зоните на суверенните бази съгласно предвиденото в настоящия протокол,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Република Кипър отговаря за изпълнението и осигуряването на спазването на правото на Съюза по отношение на стоките, предназначени за или произхождащи от зоните на суверенните бази, които влизат или напускат през морско пристанище или летище в Република Кипър,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че договореностите, установени в настоящия протокол, не засягат членове 1 и 2 от Договора за създаването, както и позициите на Република Кипър и Обединеното кралство по отношение на тях,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че с договореностите, установени в настоящия протокол, се цели единствено да бъде уредено особеното положение на зоните на суверенните бази и че тези договорености следва да не се прилагат по отношение на никоя друга територия или да служат като прецедент,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА следните разпоредби, които се прилагат към Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия („Споразумението за оттегляне):

ЧЛЕН 1

Общи разпоредби

1. За целите на настоящия протокол всяко позоваване на Обединеното кралство в приложимите разпоредби на Споразумението за оттегляне се разбира като отнасящо се до Обединеното кралство във връзка със зоните на суверенните бази. Трета част, дялове I, II и III и шеста част от него се прилагат, без да се засягат разпоредбите на настоящия протокол.

2. Чрез дерогация от член 4, параграфи 4 и 5 от Споразумението за оттегляне при изпълнението и прилагането им разпоредбите на настоящия протокол, позоваващи се на правото на Съюза или на понятия или разпоредби от него, се тълкуват в съответствие със съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз.

3. Независимо от член 71 от Споразумението за оттегляне, в допълнение към разпоредбите на правото на Съюза относно защитата на личните данни, приложими по отношение на и в зоните на суверенните бази съгласно настоящия протокол, Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680 се прилагат по отношение на личните данни, обработвани в зоните на суверенните бази въз основа на настоящия протокол.

4. Чрез дерогация от член 6, параграф 1 от Споразумението за оттегляне, когато в настоящия протокол се прави позоваване на даден акт на Съюза, позоваването на този акт се разбира като отнасящо се до акта, така както е изменен или заменен. Настоящият параграф не се прилага по отношение на член 4, параграфи 3 и 10 от Регламент (ЕО) № 866/2004 на Съвета[1], за които се прилага член 10, параграф 2.

5. Когато Съюзът счита, чрез дерогация от членове 7 и 8 от Споразумението за оттегляне, че пълният или частичен достъп на Обединеното кралство или на Обединеното кралство във връзка със зоните на суверенните бази, в зависимост от случая, е абсолютно необходим, за да се даде възможност на Обединеното кралство да спази задълженията си по настоящия протокол, включително когато такъв достъп е необходим, защото достъпът до съответната информация не може да бъде улеснен чрез други практически средства, позоваванията на държавите членки и компетентните органи на държавите членки в разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол, се разбира като включващо Обединеното кралство или Обединеното кралство във връзка със зоните на суверенните бази, в зависимост от случая, що се отнася до достъпа до мрежа, информационна система или база данни, създадена въз основа на правото на Съюза.

[1] Регламент (ЕО) № 866/2004 на Съвета от 29 април 2004 г. относно режим съгласно член 2 от Протокол № 10 от Акта за присъединяване от 2003 г. (ОВ L 161, 30.4.2004 г., стр. 128).

ЧЛЕН 2

Митническа територия на Съюза

1. Зоните на суверенните бази, като се вземе предвид Договора за създаването, са част от митническата територия на Съюза. За тази цел разпоредбите на правото на Съюза в областта на митниците и общата търговска политика, включително разпоредбите на правото на Съюза, предвиждащи митнически контрол на специфични стоки или за специфични цели, се прилагат по отношение на и в зоните на суверенните бази.

2. Стоки, произведени от производители в зоните на суверенните бази и пуснати на пазара в митническата територия на Съюза, се считат за стоки в свободно обращение.

3. Всички стоки, предназначени за употреба в зоните на суверенните бази, влизат на остров Кипър през гражданските летища и морските пристанища на Република Кипър и свързаните с тези стоки митнически формалности, митнически контрол и събиране на вносни мита, се извършват от органите на Република Кипър.

4. Всички стоки, предназначени за износ, напускат остров Кипър през гражданските летища и морските пристанища на Република Кипър и свързаните с тези стоки митнически формалности по износа и митнически контрол се извършват от органите на Република Кипър.

5. Контролът на документите и оборудването, посочени в от раздел 11, параграф 3 от приложение В към Договора за създаването, се извършва в съответствие с разпоредбите на посочения раздел.

6. Чрез дерогация от параграфи 3 и 4 и с единствената цел да се подпомогне функционирането на зоните на суверенните бази като военни бази, като се вземе предвид Договора за създаването, се прилагат следните разпоредби:

а) следните стоки могат да влизат на или да напускат остров Кипър през морско пристанище или летище в зоните на суверенните бази при спазване на свързаните с тези стоки митнически формалности, митнически контрол и събиране на мита, извършвани от органите на зоните на суверенните бази:

i) стоки, внасяни или изнасяни за служебни или военни цели;

ii) стоки, внасяни или изнасяни в личния багаж, изключително за лична употреба, от или от името на служители на Обединеното кралство, както и от други лица, които пътуват с цел в областта на отбраната или със служебна цел;

б) колетни пратки, които се изпращат или получават от служители на Обединеното кралство или лица на тяхна издръжка и които се транспортират от пощенската служба на британските сили, могат да влизат на или напускат остров Кипър през морско пристанище или летище в зоните на суверенните бази при следните условия:

i) входящи колетни пратки, адресирани до служители на Обединеното кралство или лица на тяхна издръжка, се транспортират в затворен контейнер и след пристигането им се превозват до митнически пункт в Република Кипър, за да може свързаните с тези продукти митнически формалности, контрол и събиране на вносни мита да бъдат извършени от органите на Република Кипър;

ii) изходящи колетни пратки, изпращани от служители на Обединеното кралство или лица на тяхна издръжка, подлежат на митнически контрол от органите на зоните на суверенните бази.

За целите на настоящия параграф „служители на Обединеното кралство или лица на тяхна издръжка“ означава лицата, определени в част I, параграф 1 от приложение Б към Договора за създаването.

Обединеното кралство обменя съответна информация с Република Кипър с оглед на тясно сътрудничество за предотвратяване на отклоняването от митническо и данъчно облагане, включително контрабандата.

7. Членове 34, 35 и 36 от ДФЕС, както и други разпоредби на правото на Съюза относно стоките, по-специално мерките, приети съгласно член 114 от ДФЕС, се прилагат по отношение на и в зоните на суверенните бази.

8. Стоките, пристигащи от зоните на Република Кипър, в които правителството на Република Кипър не упражнява ефективен контрол, пресичат демаркационната линия между тези зони и източната суверенна зона в съответствие с Регламент (ЕО) № 866/2004.

Без да се засяга член 6 от настоящия протокол, Обединеното кралство отговаря за прилагането и изпълнението на Регламент (ЕО) № 866/2004 по отношение на зоните на суверенните бази в съответствие с разпоредбите на посочения регламент. Обединеното кралство приканва компетентните органи на Република Кипър да извършат всички необходими ветеринарни, фитосанитарни и свързани с безопасността на храните проверки, изисквани съгласно посочения регламент.

9. Обединеното кралство отговаря за прилагането и изпълнението на правото на Съюза, посочени в параграф 1, по отношение на стоки, пристигащи в или напускащи зоните на суверенните бази съгласно параграф 6.

Обединеното кралство отговаря и за издаването на необходимите лицензи, разрешителни или удостоверения, които може да се изискват по отношение на стоки, за които се прилага раздел 5, параграф 1 от приложение Е към Договора за създаването.

10. Република Кипър отговаря за прилагането и изпълнението в зоните на суверенните бази на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в параграф 7.

ЧЛЕН 3

Данъчно облагане

1. Разпоредбите на правото на Съюза относно данъците върху оборота, акцизите и другите форми на косвено данъчно облагане, приети съгласно член 113 от ДФЕС, се прилагат по отношение на и в зоните на суверенните бази.

2. Сделки, които са с произход от или са предназначени за зоните на суверенните бази се третират като сделки, които са с произход от или са предназначени за Република Кипър, за целите на данъка върху добавената стойност (ДДС), акцизите и другите форми на косвено данъчно облагане.

3. Република Кипър отговаря за прилагането и изпълнението на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в настоящия член, в зоните на суверенните бази, включително за събирането на митата и данъците, дължими от цивилни физически или юридически лица, пребиваващи или установени в зоните на суверенните бази.

ЧЛЕН 4

Освобождаване от мита и данъци

1. Стоки или услуги, получени, придобити или внесени за употреба от въоръжените сили на Обединеното кралство или от придружаващия ги цивилен персонал или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столови, се освобождават от мита, ДДС и акцизи, при условие че заинтересованите лица отговарят на условията за такива освобождавания в съответствие с Договора за създаването. За тази цел Обединеното кралство издава удостоверения за освобождаване след одобрение от страна на Република Кипър по отношение на стоките, обхванати от член 2, параграф 3.

2. Всички мита, които могат да бъдат събрани от компетентните органи на Обединеното кралство в зоните на суверенните бази в резултат от продажба на стоките, посочени в параграф 1, се превеждат на органите на Република Кипър.

ЧЛЕН 5

Социална сигурност

С оглед на продължаващата закрила на правата на лицата, пребиваващи или заети на територията на зоните на суверенните бази Обединеното кралство и Република Кипър постигат допълнителни договорености, когато е необходимо, за да се гарантира правилното прилагане на член 4 от Протокол № 3 след края на преходния период.

ЧЛЕН 6

Селско стопанство, рибарство и ветеринарни и фитосанитарни правила

Разпоредбите на правото на Съюза относно селското стопанство и рибарството в трета част, дял III от ДФЕС и актовете, приети съгласно тези разпоредби, както и ветеринарните и фитосанитарни правила, приети по-специално съгласно член 168, параграф 4, буква б) от ДФЕС, се прилагат по отношение на и в зоните на суверенните бази.

Република Кипър отговаря за прилагането и изпълнението на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в първата алинея, в зоните на суверенните бази.

ЧЛЕН 7

Проверки на лицата, пресичащи външните граници на зоните на суверенните бази

1. За целите на настоящия член „външните граници на зоните на суверенните бази“ означава морските граници и летищата и морските пристанища на зоните на суверенните бази, но не и техните сухоземни и морски граници с Република Кипър. При спазване на параграф 6, за целите на параграфи 2 и 7, „контролно-пропускателни пунктове“ означава всеки контролно-пропускателен пункт, който е разрешен от компетентните органи на Обединеното кралство за пресичане на външните граници на зоните на суверенните бази.

2. Обединеното кралство проверява лицата, пресичащи външните граници на зоните на суверенните бази. Тези проверки включват проверката на документите за пътуване. Всички лица преминават най-малко една такава проверка, за да се установи тяхната самоличност. Обединеното кралство разрешава пресичането на външните граници на зоните на суверенните бази да се извършва само на контролно-пропускателните пунктове.

3. На гражданите на трети държави и на гражданите на Обединеното кралство се позволява да пресичат външните граници на зоните на суверенните бази само ако отговарят на следните условия:

а) притежават валиден документ за пътуване;

б) притежават валидна виза за Република Кипър, ако такава се изисква;

в) осъществяват отбранителна дейност или са членове на семейството на лице, което осъществява такава дейност; и

г) не представляват заплаха за националната сигурност.

Условието, посочено в буква в), не се прилага по отношение на граждани на Обединеното кралство, пресичащи границата, посочена в параграф 6.

Обединеното кралство може да се отклони от условията, посочени в първа алинея, само по хуманитарни причини, по причини, свързани с национален интерес, или за да се съобрази със своите международни задължения.

За членовете на дадени въоръжени сили или цивилни компоненти и лицата на тяхна издръжка, както са определени в приложение В към Договора за създаването, не се изисква да притежават виза за Република Кипър.

4. Всеки кандидат за убежище, който първоначално е влязъл на остров Кипър от държава извън Съюза през една от зоните на суверенните бази се приема обратно в зоните на суверенните бази по искане на държавата членка, на чиято територия се намира кандидатът.

Република Кипър продължава да си сътрудничи с Обединеното кралство за намирането на практически начини и средства за зачитане на правата и задоволяване на нуждите на кандидатите за убежище и незаконните мигранти в зоните на суверенните бази предвид хуманитарни съображения и в съответствие със законодателството за управление на зоните на суверенните бази.

5. Без да се засяга параграф 6, на сухопътните и морските граници между зоните на суверенните бази и Република Кипър не се извършват проверки на лица.

6. Границата между източната суверенна зона и онези зони от Република Кипър, в които правителството на Република Кипър не упражнява ефективен контрол, се счита за част от външните граници на зоните на суверенните бази за целите на настоящия член за срока на спирането на прилагането на достиженията на правото на ЕС в съответствие с член 1 от Протокол № 10. Тази граница може да бъде пресичана само на контролно-пропускателните пунктове в Стровилия и Пергамос. С предварителното съгласие на органите на Обединеното кралство и в сътрудничество с тях Република Кипър може да предприема допълнителни мерки за борба с незаконната миграция по отношение на лица, които са пресекли тази граница.

7. Органите на Обединеното кралство използват мобилни единици за осъществяването на наблюдение на външните граници между граничните контролно-пропускателни пунктове и на пропускателните пунктове извън нормалните работни часове по външните граници на зоните на суверенните бази и по границата между зоната на суверенната база Декелия и онези зони на Република Кипър, в които правителството на Република Кипър не упражнява ефективен контрол. Това наблюдение се извършва по начин, който да разубеждава лицата да избягват проверките на контролно-пропускателните пунктове. Органите на Обединеното кралство разполагат достатъчен брой подходящо квалифицирани офицери за извършването на проверките и наблюдението.

8. Органите на Обединеното кралство поддържат постоянно тясно сътрудничество с органите на Република Кипър с оглед ефективното извършване на проверките и наблюдението, посочени в параграфи 6 и 7.

ЧЛЕН 8

Сътрудничество

Република Кипър и Обединеното кралство си сътрудничат, за да гарантират ефективното прилагане на настоящия протокол, по-специално с оглед на борбата с измамите и с всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза или на Обединеното кралство. Република Кипър и Обединеното кралство могат да установят допълнителни договорености във връзка с изпълнението на всички разпоредби на настоящия протокол. Република Кипър информира Европейската комисия за всички такива договорености преди влизането им в сила.

ЧЛЕН 9

Специализиран комитет

1. Създадения с член 165 от Споразумението за оттегляне Специализиран комитет по въпроси, свързани с прилагането на Протокола за зоните на суверенните бази в Кипър („Специализиран комитет“):

а) улеснява изпълнението и прилагането на настоящия протокол;

б) обсъжда всеки свързан с настоящия протокол въпрос, който поражда затруднения и е повдигнат от Съюза или от Обединеното кралство; и

в) отправя препоръки до Съвместния комитет във връзка с действието на настоящия протокол, и по-специално предложения за изменения на позоваванията на правото на Съюза в настоящия протокол.

2. Европейската комисия информира Специализирания комитет за всеки доклад, представен съгласно член 11 от Регламент (ЕО) № 866/2004, и се консултира с Обединеното кралство във връзка с всяко предложение на Комисията за приемане на акт за изменение или замяна на посочения регламент, ако това предложение засяга зоните на суверенните бази.

ЧЛЕН 10

Съвместен комитет

1. Съвместният комитет изменя позоваванията на законодателството на Съюза в настоящия протокол по препоръка на Специализирания комитет.

2. Ако счита за необходимо с оглед на поддържането на доброто функциониране на настоящия протокол, Съвместният комитет може, по препоръка на Специализирания комитет, да вземе необходимото решение, за да замени във връзка с настоящия протокол разпоредбите, посочени в член 1, параграф 4.

3. Съвместният комитет може, по препоръка на Специализирания комитет, да изменя член 7, параграф 6 във връзка с пропускателните пунктове, посочени в тази разпоредба.

ЧЛЕН 11

Действие на член 6 от Протокол № 3 по време на преходния период

Независимо от разпоредбите на член 127, параграф 1 от Споразумението за оттегляне, нито една мярка, приета по време на преходния период по силата на член 6 от Протокол № 3, не се прилага за зоните на суверенните бази или в тях.

ЧЛЕН 12

Надзор и прилагане

1. По отношение на зоните на суверенните бази и във връзка с физическите и юридическите лица, пребиваващи или установени на територията на тези бази, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза притежават предоставените им от правото на Съюза правомощия във връзка с настоящия протокол и разпоредбите на правото на Съюза, станали приложими по силата на настоящия протокол. По-специално, Съдът на Европейския съюз е компетентен в съответствие с предвиденото в Договорите във връзка с това.

2. Актовете на институциите, органите, службите и агенциите, приети в съответствие с параграф 1, произвеждат същите правни последици по отношение на и в зоните на суверенните бази както тези, които произвеждат в рамките на Съюза и в неговите държави членки.

ЧЛЕН 13

Отговорност за прилагането

1. Освен ако в настоящия протокол не е предвидено друго, Обединеното кралство отговаря за прилагането и изпълнението на настоящия протокол в зоните на суверенните бази. Независимо от параграф 3, компетентните органи на Обединеното кралство изпълняват националното законодателство, необходимо за прилагането на настоящия протокол в зоните на суверенните бази.

2. Обединеното кралство запазва изключителното право да прилага и изпълнява настоящия протокол по отношение на собствените си органи или по отношение на недвижими имоти, притежавани или заемани от Министерството на отбраната на Обединеното кралство, както и всички правомощия за принудително изпълнение, изискващи правомощието за влизане в жилищен дом или правомощие за арест. Обединеното кралство запазва други правомощия за принудително изпълнение, освен ако не е предвидено друго в законодателството, посочено в параграф 1.

3. Република Кипър отговаря за прилагането и изпълнението на настоящия протокол в зоните на суверенните бази в съответствие с член 2, параграф 10 и членове 3 и 6.

ПРОТОКОЛ ЗА ГИБРАЛТАР

Съюзът и Обединеното кралство,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Обединеното кралство отговаря за външните отношения на Гибралтар и че правото на Съюза се прилага по отношение на Гибралтар до степента, предвидена в Акта за присъединяване от 1972 г. по силата на член 355, параграф 3 от ДФЕС,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че настоящият протокол трябва да се прилага в съответствие със съответния конституционен ред на Кралство Испания и на Обединеното кралство,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че съгласно член 50 от ДЕС във връзка с член 106а от Договора за Евратом и при спазване на реда и условията, определени в Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия („Споразумението за оттегляне“), правото на Европейския съюз и на Евратом в своята цялост престава да се прилага спрямо Обединеното кралство, и следователно спрямо Гибралтар, от датата на влизане в сила на Споразумението за оттегляне,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че е необходимо да се осигури организирано оттегляне от Съюза по отношение на Гибралтар,

КАТО ИЗТЪКВАТ, че организираното оттегляне на Обединеното кралство от Съюза по отношение на Гибралтар предполага, че на всяко потенциално отрицателно въздействие върху тесните социални и икономически отношения между Гибралтар и околната територия, по-специално територията на общините, съставляващи Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar в Кралство Испания, се отговаря по подходящ начин,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ ангажимента на Обединеното кралство във връзка с Гибралтар да реши въпроса с изплащането на обезщетения по задоволителен начин до 31 декември 2020 г.,

КАТО ИМАТ ЗА ЦЕЛ да продължат да насърчават балансираното икономическо и социално развитие в района, и по-специално по отношение на условията на труд, и да продължат да гарантират най-високо равнище на защита на околната среда в съответствие с правото на Съюза, както и да продължат да укрепват сигурността на жителите на района, по-специално чрез сътрудничество по полицейски и митнически въпроси;

КАТО ПРИЗНАВАТ ползата за икономическото развитие на района, произтичаща от свободното движение на хора съгласно правото на Съюза, което ще продължи да се прилага през преходния период,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ по-специално амбицията да опазват общественото здраве и като изтъкват необходимостта от борба със сериозните здравни, социални и икономически последици от пушенето,

КАТО НАБЛЯГАТ също така на необходимостта от борба с измамите и контрабандата и от защита на финансовите интереси на всички заинтересовани страни,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че настоящият протокол не засяга съответните правни позиции на Кралство Испания и Обединеното Кралство по отношение на суверенитета и юрисдикцията,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД меморандумите за разбирателство, сключени между Кралство Испания и Обединеното кралство на 29 ноември 2018 г. във връзка с правата на гражданите, тютюневите изделия и други продукти, сътрудничеството по въпросите на околната среда и сътрудничеството по полицейски и митнически въпроси, както и съгласието, постигнато на 29 ноември 2018 г., за сключването на договор относно данъчното облагане и защитата на финансовите интереси,

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следните разпоредби, които се прилагат към Споразумението за оттегляне:

ЧЛЕН 1

Права на гражданите

1. Кралство Испания („Испания“) и Обединеното кралство си сътрудничат тясно във връзка с Гибралтар с оглед на изготвянето и ефективното прилагане на втора част от Споразумението за оттегляне относно правата на гражданите, която изцяло се прилага, *inter alia*, за пограничните работници, пребиваващи в Гибралтар или в Испания, по-специално на територията на общините, съставляващи Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, и в чиито членове 24 и 25 се предвиждат специални права за пограничните работници.

2. За тази цел компетентните органи обменят актуална информация на всяко тримесечие относно лицата, обхванати от втора част от Споразумението за оттегляне, които пребивават в Гибралтар или на територията на общините, съставляващи Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, включително, по-специално, пограничните работници.

3. Испания и Обединеното кралство създават координационен комитет като форум за редовни дискусии между компетентните органи, за да се следят въпросите, свързани с условията на заетост и труд. Този координационен комитет докладва редовно на Комитета по въпроси, свързани с прилагането на Протокола за Гибралтар, създаден с член 165 от Споразумението за оттегляне („Специализирания комитет“).

ЧЛЕН 2

Законодателство в областта на въздушния транспорт

Законодателството на Съюза в областта на въздушния транспорт, което не се е прилагало за летището в Гибралтар преди 30 март 2019 г., започва да се прилага за летището в Гибралтар едва от датата, определена от Съвместния комитет. Съвместният комитет приема решението за това след изпращане на уведомление от страна на Обединеното кралство и Испания за това, че са постигнали задоволително споразумение относно използването на летището в Гибралтар.

ЧЛЕН 3

Фискални въпроси и защита на финансовите интереси

1. Испания и Обединеното кралство във връзка с Гибралтар установяват формите на сътрудничество, необходими, за да се постигне пълна прозрачност в данъчната област и относно защитата на финансовите интереси на всички засегнати страни, по-специално чрез създаване на усъвършенствана система за административно сътрудничество в борбата с измамите, контрабандата и изпирането на пари и за разрешаване на конфликти, свързани с местоживеенето за данъчни цели.

2. Международните стандарти на Групата на двадесетте (Г-20) и на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), свързани с доброто фискално управление, прозрачността, обмена на информация и вредните данъчни практики, и по-специално критериите за икономическа същност, установени в рамките на форума на ОИСР относно вредните данъчни практики, се спазват в Гибралтар с оглед участието на Гибралтар в приобщаващата рамка на ОИСР относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS).

3. Обединеното кралство гарантира, че срокът за неговата ратификация на Рамковата конвенция за контрол на тютюна, приета на 21 май 2003 г. в Женева, и на Протокола за премахване на незаконната търговия с тютюневи изделия, приет на 12 ноември 2012 г. в Сеул, се удължава за Гибралтар до 30 юни 2020 г.

Без да се засягат разпоредбите на първа алинея, Обединеното кралство гарантира, че свързана с тютюневите изделия система за проследимост и защитни мерки, която е равностойна на изискванията и стандартите на правото на Съюза, е в сила в Гибралтар до 30 юни 2020 г. Тази система гарантира реципрочен достъп до информацията относно проследимостта на цигарите в Испания и Гибралтар.

4. За да се предотврати и възпре контрабандата на продукти, подлежащи на облагане с акцизи или специални данъци, Обединеното кралство гарантира, че по отношение на алкохола и бензина в Гибралтар е в сила данъчна система, която цели да предотврати дейностите с цел измама, включващи тези продукти.

ЧЛЕН 4

Опазване на околната среда и риболов

Испания и Обединеното кралство създават координационен комитет като форум за редовни дискусии между компетентните органи по въпроси, свързани по-конкретно с управлението на отпадъците, качеството на въздуха, научните изследвания и риболова. Съюзът е поканен да участва в заседанията на този координационен комитет. Този координационен комитет докладва редовно на Специализирания комитет.

ЧЛЕН 5

Сътрудничество по полицейски и митнически въпроси

Испания и Обединеното кралство създават координационен комитет като форум за мониторинг и координация между компетентните органи по всички въпроси, свързани със сътрудничеството по полицейски и митнически въпроси. Съюзът е поканен да участва в заседанията на този координационен комитет. Този координационен комитет докладва редовно на Специализирания комитет.

ЧЛЕН 6

Задачи на Специализирания комитет

Специализираният комитет:

а) улеснява изпълнението и прилагането на настоящия протокол;

б) обсъжда всеки свързан с настоящия протокол въпрос, който поражда затруднения и е повдигнат от Съюза или от Обединеното кралство;

в) проучва докладите на координационните комитети, посочени в настоящия протокол; и

г) отправя препоръки към Съвместния комитет във връзка с функционирането на настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЯ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КООРДИНАЦИЯ ПО ВЪПРОСИТЕ НА СОЦИАЛНАТА СИГУРНОСТ

ЧАСТ I

РЕШЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ НА АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЯ

Приложимо законодателство (серия А):

– Решение А1 от 12 юни 2009 г. за установяване на процедура на диалог и помирение по отношение на валидността на документите, определянето на приложимото законодателство и предоставянето на обезщетения съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета[1];

– Решение А2 от 12 юни 2009 г. за тълкуване на член 12 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно законодателството, приложимо за командировани работници и самостоятелно заети работници, временно работещи извън компетентната държава[2];

[1] ОВ С 106, 24.4.2010 г., стр. 1.

[2] ОВ С 106, 24.4.2010 г, стр. 5

– Решение A3 от 17 декември 2009 г. относно сумирането на завършени непрекъснати периоди на командироване съгласно Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета и Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета[1].

Електронен обмен на информация (серия Е):

– Решение E2 от 3 март 2010 г. за установяване на процедура за управление на промени, приложима за координатите на органите, определени в член 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета и присъстващи в електронната директория, която е съставна част от EESSI[2];

– Решение E4 от 13 март 2014 г. относно преходния период, посочен в член 95 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[3];

– Решение E5 от 16 март 2017 г. относно практическите условия и ред във връзка с преходния период за обмена на данни по електронен път, посочен в член 4 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[4].

1 ОВ C 149, 8.6.2010 г., стр. 3
2 ОВ C 187, 10.7.2010 г., стр. 5
3 ОВ C 152, 20.5.2014 г., стр. 21
4 ОВ C 233, 19.7.2017 г., стр. 3

Семейни обезщетения (серия F):

– Решение F1 от 12 юни 2009 г. за тълкуване на член 68 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно правилата за предимство в случай на съвпадане на семейни обезщетения[1];

– Решение F2 от 23 юни 2015 г. относно обмена на данни между институциите за целите на отпускането на семейни обезщетения[2].

Хоризонтални въпроси (серия H):

– Решение H1 от 12 юни 2009 г. относно рамката за прехода от регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72 на Съвета към регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета и прилагането на решенията и препоръките на Административната комисия за координация на системите за социална сигурност[3];

---

1 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 11
2 ОВ C 52, 11.2.2016 г., стр. 11
3 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 13

– Решение H3 от 15 октомври 2009 г. относно датата, която се взема предвид при определяне на обменния курс, посочен в член 90 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[1];

– Решение H4 от 22 декември 2009 г. относно състава и методите на работа на Одиторския съвет на Административната комисия за координация на системите за социална сигурност[2];

– Решение H5 от 18 март 2010 г. относно сътрудничеството в областта на борбата с измамите и грешките в рамките на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Съвета и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност[3];

– Решение H6 от 16 декември 2010 г. относно прилагането на някои принципи при сумирането на периоди по член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност[4];

---

1 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 56
2 ОВ C 107, 27.4.2010 г., стр. 3
3 ОВ C 149, 8.6.2010 г., стр. 5
4 ОВ C 45, 12.2.2011 г., стр. 5

– Решение H7 от 25 юни 2015 г. относно преразглеждането на Решение № H3 относно датата, която се взема предвид при определяне на обменния курс, посочен в член 90 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност[1];

– Решение H8 от 17 декември 2015 г. (актуализирано с някои незначителни технически разяснения от 9 март 2016 г.) относно правилата на работа и състава на Техническата комисия за обработка на информация към Административната комисия за координация на системите за социална сигурност[2];

– Препоръка H1 от 19 юни 2013 г. относно решението Gottardo, съгласно което социалните придобивки, с които се ползват гражданите на дадена държава членка по силата на двустранни спогодби за социална сигурност с трети държави, следва да се предоставят и на работниците, граждани на други държави[3].

Пенсии (серия P):

– Решение P1 от 12 юни 2009 г. за тълкуване на член 50, параграф 4, член 58 и член 87, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно отпускането на обезщетения за инвалидност и старост и обезщетения на преживели лица[4].

---

1 ОВ C 52, 11.2.2016 г., стр. 13
2 ОВ C 263, 20.7.2016 г., стр. 3
3 ОВ C 279, 27.9.2013 г., стр. 13
4 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 21

Събиране (серия R):

– Решение R1 от 20 юни 2013 г. относно тълкуването на член 85 от Регламент (ЕО) № 987/2009[1].

Болест (серия S):

– Решение S1 от 12 юни 2009 г. относно Европейската здравноосигурителна карта[2];

– Решение S2 от 12 юни 2009 г. относно техническите спецификации на Европейската здравноосигурителна карта[3];

– Решение S3 от 12 юни 2009 г. за определяне на обезщетенията, обхванати в член 19, параграф 1 и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета и член 25, буква А, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[4];

---

1 ОВ С 279, 27.9.2013 г., стр. 11
2 ОВ С 106, 24.4.2010 г., стр. 23
3 ОВ С 106, 24.4.2010 г., стр. 26
4 ОВ С 106, 24.4.2010 г., стр. 40

– Решение S5 от 2 октомври 2009 г. за тълкуване на понятието „обезщетения в натура“ съгласно определението в член 1, буква ха) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за болест или майчинство в съответствие с членове 17, 19, 20, 22, член 24, параграф 1, членове 25, 26, член 27, параграфи 1, 3, 4 и 5, членове 28, 34 и член 36, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 и за изчисляването на сумите за възстановяване съгласно членове 62, 63 и 64 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета[1];

– Решение S6 от 22 декември 2009 г. относно регистрацията в държавата членка на пребиваване съгласно член 24 от Регламент (ЕО) № 987/2009 и съставянето на списъците, предвидени в член 64, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 987/2009[2];

– Решение S8 от 15 юни 2011 г. относно отпускането на протези, основни помощни средства и други съществени обезщетения в натура, предвидени в член 33 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност[3];

– Решение S9 от 20 юни 2013 г. относно процедурите за възстановяване на парични средства за изпълнението на членове 35 и 41 от Регламент (ЕО) № 883/2004[4];

---

1 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 54
2 ОВ C 107, 27.4.2010 г., стр. 6
3 ОВ C 262, 6.9.2011 г., стр. 6
4 ОВ C 279, 27.9.2013 г., стр. 8

– Решение S10 от 19 декември 2013 г. относно прехода от регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72 към регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009 и прилагането на процедурите по възстановяването на разходи[1];

– Препоръка S1 от 15 март 2012 г. относно финансовите аспекти на трансграничното донорство на органи[2];

– Препоръка S2 от 22 октомври 2013 г. относно правата на обезщетения в натура за осигурените лица и членовете на семействата им при престой в трета държава по силата на двустранна спогодба между компетентната държава членка и съответната трета държава[3].

Безработица (серия U):

– Решение U1 от 12 юни 2009 г. относно член 54, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на увеличението на обезщетенията за безработица за зависими членове на семейството[4];

1 ОВ C 152, 20.5.2014 г., стр. 16
2 ОВ C 240, 10.8.2012 г., стр. 3
3 ОВ C 46, 18.2.2014 г., стр. 8
4 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 42

– Решение U2 от 12 юни 2009 г. относно обхвата на член 65, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правата на обезщетения за безработица на напълно безработни лица, които не са погранични работници и които по време на последната си дейност като заети или самостоятелно заети лица са пребивавали на територията на държава членка, различна от компетентната държава членка[1];

– Решение U3 от 12 юни 2009 г. относно обхвата на понятието „частична безработица“, приложимо по отношение на безработните лица, упоменати в член 65, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета[2];

– Решение U4 от 13 декември 2011 г. относно процедурите за възстановяване съгласно член 65, параграфи 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 883/2004 и член 70 от Регламент (ЕО) № 987/2009[3];

– Препоръка U1 от 12 юни 2009 г. относно приложимото законодателство по отношение на безработни лица, осъществяващи почасова професионална или търговска дейност в държава членка, различна от държавата на пребиваване[4];

1 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 43
2 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 45
3 ОВ C 57, 25.2.2012 г., стр. 4
4 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 49

– Препоръка U2 от 12 юни 2009 г. за прилагане на член 64, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на безработните лица, придружаващи съпрузите или партньорите си, които извършват професионална или търговска дейност в държава членка, различна от компетентната държава[1].

ЧАСТ II

ПОСОЧЕНИ АКТОВЕ

Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност[2], изменен с:

– Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г.[3];

– Регламент (ЕС) № 1244/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г.[4];

– Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г.[5];

1 ОВ C 106, 24.4.2010 г., стр. 51
2 ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1.
3 ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 43.
4 ОВ L 338, 22.12.2010 г., стр. 35.
5 ОВ L 149, 8.6.2012 г., стр. 4.

– Регламент (ЕС) № 1224/2012 на Комисията от 18 декември 2012 г.[1];

– Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г.[2];

– Регламент (ЕС) № 1372/2013 на Комисията от 19 декември 2013 г.[3], изменен с Регламент (ЕС) № 1368/2014 на Комисията от 17 декември 2014 г.[4];

– Регламент (ЕС) 2017/492 на Комисията от 21 март 2017 г.[5]

Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност[6], изменен с:

– Регламент (ЕС) № 1244/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г.[7];

1 ОВ L 349, 19.12.2012 г., стр. 45.
2 ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1.
3 ОВ L 346, 20.12.2013 г., стр. 27.
4 ОВ L 366, 20.12.2014 г., стр. 15.
5 ОВ L 76, 22.3.2017 г., стр. 13.
6 ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1.
7 ОВ L 338, 22.12.2010 г., стр. 35.

– Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г.[1];

– Регламент (ЕС) № 1224/2012 на Комисията от 18 декември 2012 г.[2];

– Регламент (ЕС) № 1372/2013 на Комисията от 19 декември 2013 г.[3];

– Регламент (ЕС) № 1368/2014 на Комисията от 17 декември 2014 г.[4];

– Регламент (ЕС) 2017/492 на Комисията от 21 март 2017 г.[5]

[1] ОВ L 149, 8.6.2012 г., стр. 4.
[2] ОВ L 349, 19.12.2012 г., стр. 45.
[3] ОВ L 346, 20.12.2013 г., стр. 27.
[4] ОВ L 366, 20.12.2014 г., стр. 15.
[5] ОВ L 76, 22.3.2017 г., стр. 13.

ЧАСТ III

АДАПТАЦИИ НА РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 883/2004
И РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 987/2009

За целите на настоящото споразумение разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 се адаптират, както следва:

а) в приложение II се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ГЕРМАНИЯ

а) Член 7, параграфи 5 и 6 от Конвенцията за социална сигурност от 20 април 1960 г. (законодателство, приложимо към цивилни лица на служба във военните сили);

б) Член 5, параграфи 5 и 6 от Конвенцията за осигуряване при безработица от 20 април 1960 г. (законодателство, приложимо към цивилни лица на служба във военните сили).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ИРЛАНДИЯ

Член 19, параграф 2 от Споразумението за социална сигурност от 14 декември 2004 г. (относно прехвърлянето и зачитането на определени кредитни точки за инвалидност).“;

б) в приложение III се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“;

в) в приложение VI се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Помощ за заетост и подкрепа (ПЗП)

а) За помощи, отпуснати преди 1 април 2016 г., ПЗП е парично обезщетение за болест за първите 91 дни (фаза на преценка). От 92-рия ден (основна фаза) ПЗП се превръща в обезщетение за инвалидност.

б) За помощи, отпуснати на 1 април 2016 г. или след тази дата, ПЗП е парично обезщетение за болест за първите 365 дни (фаза на преценка). От 366-ия ден ПЗП (група „Подкрепа“) се превръща в обезщетение за инвалидност.

Законодателство на Великобритания: Част 1 от Закона за реформа на социалното подпомагане от 2007 г. (Welfare Reform Act 2007).

Законодателство на Северна Ирландия: Част 1 от Закона за реформа на социалното подпомагане (Северна Ирландия) от 2007 г. (Welfare Reform Act 2007 (Northern Ireland).“;

г) В част 1 от приложение VIII се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Всички заявления за пенсии за осигурителен стаж и възраст, държавни пенсии съгласно част 1 от Закона за пенсиите от 2014 г., обезщетения за вдовици и за близки на починалото лице, с изключение на онези, за които в течение на данъчната година, започваща на 6 април 1975 г. или по-късно:

i) заинтересованото лице е придобило осигурителен период, трудов стаж или период на пребиваване съгласно законодателството на Обединеното кралство и друга държава членка; и една (или повече) от данъчните години не е зачетена (не са зачетени) като релевантна година (релевантни години) по смисъла на законодателството на Обединеното кралство;

ii) осигурителните периоди, придобити съгласно действащото за периодите преди 5 юли 1948 г. законодателство в Обединеното кралство, биха били зачетени за целите на член 52, параграф 1, буква б) от регламента чрез прилагане на осигурителен период, трудов стаж или периоди на пребиваване съгласно законодателството на друга държава членка.

Всички заявления за допълнителни пенсии съгласно Закона за осигурителните вноски и обезщетения от 1992 г., раздел 44, и съгласно Закона за осигурителните вноски и обезщетения (Северна Ирландия) от 1992 г., раздел 44.“;

д) В част 2 от приложение VIII се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Пропорционални пенсионни обезщетения, изплатени съгласно Националния осигурителен закон от 1965 г., раздели 36 и 37, и съгласно Националния осигурителен закон (Северна Ирландия) от 1966 г., раздели 35 и 36.“;

е) в приложение X се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

а) Държавен пенсионен кредит (Закон за държавните пенсионни кредити от 2002 г. и Закон за държавните пенсионни кредити (Северна Ирландия) от 2002 г.);

б) Подоходни обезщетения за лица, търсещи работа (Закон за лицата, търсещи работа (1995 г.) и Наредба за лицата, търсещи работа (Северна Ирландия, 1995 г.);

г) Помощ за издръжка при инвалидност по отношение на компонента на мобилността (Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения от 1992 г. и Закон за социално-осигурителните вноски и обезщетения (Северна Ирландия) от 1992 г.);

д) Помощ за заетост и подкрепа, свързана с дохода (Закон за реформа на социалното подпомагане от 2007 г. и Закон за реформа на социалното подпомагане (Северна Ирландия) от 2007 г.).“;

ж) в приложение XI се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

1. Когато, в съответствие със законодателството на Обединеното кралство, дадено лице може да има право на пенсия за прослужено време и старост, ако:

а) осигурителните вноски, направени от бившия съпруг или бившата съпруга на лицето, се зачитат като осигурителни вноски, направени от самото лице; или

б) съответните изисквания за осигурителните вноски са изпълнени от съпруга(ата) или бившия(ата) съпруг(а) на съответното лице, тогава, при условие че, във всеки от случаите, съпругът(ата) или бившият(ата) съпруг(а) упражняват или са упражнявали дейност като заето или самостоятелно заето лице и са били подчинени на законодателството на две или повече държави-членки, се прилагат разпоредбите на дял III, глава 5 от настоящия регламент с цел да се установят правата съгласно законодателството на Обединеното кралство. В този случай позоваването на „осигурителни периоди“ в посочената глава 5 се тълкува като позоваване на осигурителни периоди, завършени от:

i) съпруг(а) или бивш(а) съпруг(а), когато искането е направено от:

– омъжена жена; или

– лице, чийто брак е прекратен по друг начин освен поради смъртта на съпруга/та; или

ii) бивш(а) съпруг(а), когато искането е направено от:

– вдовец, който непосредствено преди пенсионна възраст няма право на помощ за овдовял родител, или

– вдовица, която непосредствено преди пенсионна възраст няма право на помощ за овдовяла майка, помощ за овдовял родител или пенсия за вдовица, или която има право единствено на свързана с възрастта пенсия за вдовица, изчислена съгласно член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, като за целта „свързана с възрастта пенсия за вдовица“ означава пенсия за вдовица, платима в намален размер съгласно член 39, параграф 4 от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г.

2. За целите на прилагането на член 6 от настоящия регламент към разпоредбите относно правото на помощ за придружител, помощ за лица, полагащи грижи за лица с увреждания, и помощ за издръжка на лица с увреждания, завършени периоди на заетост, самостоятелна заетост или пребиваване на територията на държава членка, различна от Обединеното кралство, се вземат предвид дотолкова, доколкото това е необходимо за удовлетворяване на изискванията за присъствие в Обединеното кралство преди деня, в който възниква правото на такова обезщетение.

3. За целите на член 7 от настоящия регламент, в случай на инвалидност, старост или парични обезщетения за преживяло лице, пенсии за трудови злополуки или професионални болести и помощи при смърт, всеки бенефициер съгласно законодателството на Обединеното кралство, който пребивава на територията на друга държава членка, се счита за времето на този престой, че е пребивавал на територията на тази друга държава-членка.

4. Когато се прилага член 46 от настоящия регламент, ако заинтересованото лице изпадне в неработоспособност, която води до инвалидност, докато спрямо него се прилага законодателството на друга държава членка, Обединеното кралство взема предвид за целите на член 30A, параграф 5 от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г. всички периоди, през които поради неработоспособност заинтересованото лице е получавало:

   i) парични обезщетения за болест или възнаграждение или заплата вместо тях; или

   ii) обезщетения по смисъла на дял III, глави 4 и 5 от настоящия регламент, предоставени във връзка с последвалата неработоспособността инвалидност съгласно законодателството на другата държава членка, все едно че са периоди на изплащане на обезщетения за временна неработоспособност съгласно член 30A, параграфи 1-4 от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г.

   При прилагане на тази разпоредба се вземат предвид само периоди, през които лицето би било неработоспособно по смисъла на законодателството на Обединеното кралство.

5. (1) За изчисляване на фактора доходи с цел да се установи право на обезщетение съгласно законодателството на Обединеното кралство, за всяка седмица на заетост като заето лице съгласно законодателството на друга държава членка, която е започнала по време на съответната данъчна година по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, се счита, че заинтересованото лице е внесло осигурителни вноски като получаващо доходи заето лице или че има доходи, върху които са направени осигурителни вноски на базата на доходи, равни на две трети от максималния размер на доходите за съответната година.

(2) За целите на член 52, параграф 1, буква б), подточка ii) от настоящия регламент, когато:

а) за данъчна година, започваща на или след 6 април 1975 г., лице, упражняващо дейност като заето лице, има завършени осигурителни периоди, периоди на заетост или периоди на пребиваване изключително в държава членка, различна от Обединеното кралство, и прилагането на посочената по-горе точка 5(1) води до зачитане на тази година съгласно законодателството на Обединеното кралство по смисъла на член 52, параграф 1, буква б), подточка i) от настоящия регламент, лицето се счита за осигурено за 52 седмици през съответната година в тази държава членка, различна от Обединеното кралство;

б) данъчна година, започваща на или след 6 април 1975 г., не се зачита съгласно законодателството на Обединеното кралство по смисъла на член 52, параграф 1, буква б), подточка i) от настоящия регламент, осигурителни периоди, периоди на заетост или периоди на пребиваване, завършени през съответната година, не се вземат предвид.

(3) За превръщане на фактор доходи в осигурителни периоди, факторът доходи, получен през съответната данъчна година по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, се разделя на минималния размер на доходите за съответната година. Резултатът се изразява като цяло число, като не се вземат под внимание евентуално оставащите дробни единици. Така полученото число се счита за представляващо броя на осигурителните седмици, завършени съгласно законодателството на Обединеното кралство през съответната година, при условие че не превишава броя седмици за съответната година, през които лицето е било подчинено на това законодателство.“

За целите на настоящото споразумение разпоредбите на Регламент (ЕО) № 987/2009 се адаптират, както следва:

а) в приложение 1 се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — БЕЛГИЯ

а) Размяната на писма от 4 май и 14 юни 1976 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

б) Размяната на писма от 18 януари и 14 март 1977 г. във връзка с член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разпоредба за възстановяване или за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура, предвидени съгласно дял III, глава 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71), изменена с размяната на писма от 4 май и 23 юли 1982 г. (споразумение за възстановяване на разходите, направени в съответствие с член 22, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ДАНИЯ

Размяната на писма от 30 март и 19 април 1977 г., изменена с размяна на писма от 8 ноември 1989 г. и 10 януари 1990 г., относно споразумение за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура и за административни проверки и медицински прегледи.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ЕСТОНИЯ

Договорености, финализирана на 29 март 2006 г. между компетентните органи на Република Естония и на Обединеното кралство в съответствие с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно посочения регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ИРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 9 юли 1975 г. във връзка с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (договореност за възстановяване или за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно дял III, глави 1 или 4 от Регламент (ЕИО) № 1408/71) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ИСПАНИЯ

Споразумение от 18 юни 1999 г. за възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно разпоредбите на регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ФРАНЦИЯ

а) Размяната на писма от 25 март и 28 април 1997 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

б) Споразумението от 8 декември 1998 г. относно конкретните методи за определяне на сумите за възстановяване за обезщетения в натура съгласно разпоредбите на регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ИТАЛИЯ

Договорността, подписана на 15 декември 2005 г. между компетентните органи на Италианската република и на Обединеното кралство в съответствие с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно посочения регламент и от двете държави, считано от 1 януари 2005 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ЛЮКСЕМБУРГ

Размяната на писма от 18 декември 1975 г. и 20 януари 1976 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, посочени в член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — УНГАРИЯ

Договорността, финализирана на 1 ноември 2005 г. между компетентните органи на Република Унгария и на Обединеното кралство в съответствие с член 35, параграф 3 и член 41, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 883/2004, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно посочения регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — МАЛТА

Договорността, финализирана на 17 януари 2007 г. между компетентните органи на Малта и на Обединеното кралство в съответствие с член 35, параграф 3 и член 41, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 883/2004, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно посочения регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — НИДЕРЛАНДИЯ

Второто изречение на член 3 от Административната договореност от 12 юни 1956 г. за прилагане на Конвенцията от 11 август 1954 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ПОРТУГАЛИЯ

Договорността от 8 юни 2004 г. за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят и от двете държави, считано от 1 януари 2003 г.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ФИНЛАНДИЯ

Размяната на писма от 1 и 20 юни 1995 г. относно член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване или отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО — ШВЕЦИЯ

Споразумението от 15 април 1997 г. във връзка с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване или отказ за възстановяване на разходите за обезщетения в натура) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ за възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).“

б) в приложение 3 се добавя следното:

„ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 41, ПАРАГРАФ 4

1. Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине[1].

2. Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността[2].

3. Глава II от Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни[3].

4. Глава II от Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно–санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене[4].

5. Глава II от Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО[5].

---

1 ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.
2 ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.
3 ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1.
4 ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74.
5 ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.

6. Глава II от Директива 89/556/ЕИО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък[1].

7. Глава II от Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на едрия рогат добитък[2].

8. Глава II от Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете[3].

9. Глава III от Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни[4].

10. Глава II от Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003[5].

_____

1 ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1.
2 ОВ L 194, 22.7.1998 г., стр. 10.
3 ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62.
4 ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.
5 ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СРОКОВЕ ЗА СИТУАЦИИТЕ
ИЛИ МИТНИЧЕСКИТЕ РЕЖИМИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 49, ПАРАГРАФ 1

Сроковете, определени в настоящото приложение, са съответните крайни срокове за прилагането на Регламент (ЕС) № 952/2013.

Ситуация/режим	Срок
1. Временно складиране	**90 дни**, член 149 от Регламент (ЕС) № 952/2013
2. Допускане за свободно обращение	1 месец + 10 дни след приемане на декларацията, член 146, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446[1] относно допълнителната декларация; „разумен срок“ по отношение на проверката, член 194 от Регламент (ЕС) № 952/2013 **Максимум: 60 дни**

[1] Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 1).

Ситуация/режим		Срок
3.	**Специални процедури**	
Периодът за приключване е задължителен за активното усъвършенстване, пасивното усъвършенстване, специфичната употреба и временния внос (ЕД 4/17 в приложение А към Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446). Приключване с поставяне под следващ митнически режим, извеждане от митническата територия или унищожаване на стоките съгласно член 215, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.		
а)	**Съюзен транзит**	**Максимум: 12 месеца след вдигането**
б)	**Митническо складиране**	**Максимум: 12 месеца след края на преходния период**
в)	**Свободни зони**	**В края на преходния период**
г)	**Режим временен внос**	**Максимум: 12 месеца след вдигането**
д)	**Специфична употреба**	**Максимум: 12 месеца след вдигането**
е)	**Активно усъвършенстване**	**Максимум: 12 месеца след вдигането**
ж)	**Пасивно усъвършенстване**	**Максимум: 12 месеца след вдигането**
4.	**Износ**	**150 дни след вдигането**
5.	**Реекспорт**	**150 дни след вдигането**

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СПИСЪК НА МРЕЖИТЕ, ИНФОРМАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ
И БАЗИТЕ ДАННИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕНОВЕ 50, 53, 99 И 100

1. За Обединеното кралство и Съюза се установява обратна съвместимост, за да се гарантира, че във връзка с всички промени, направени в мрежите, информационните системи и базите данни, както и във връзка с всички промени във форматите за обмен на информация, държавите членки и Обединеното кралство могат да продължат да приемат информацията на отсрещната страна в сегашния ѝ формат, освен ако Съюзът и Обединеното кралство не се споразумеят за друго.

2. Достъпът на Обединеното кралство до определена мрежа, информационна система или база данни е ограничен във времето. Съответният времеви период е посочен за всяка мрежа, информационна система или база данни. Когато обменът на информация между митническите органи би бил необходим за изпълнението на процедурите в съответствие с член 49 и след като вече не е възможно използването на електронна обработка на данни в съответствие с настоящото приложение, се използват алтернативни средства за обмен и съхранение на информация.

Част I: Митници

Митническа информационна система	**Вид достъп**	**Срок**
ICS (Система за контрол на вноса)	Подаване на декларацията преди пристигане, ограничено до: – получаване и изпращане на данни от обобщената декларация за въвеждане (ОДВ) относно декларации, подадени преди края на преходния период (в случай на последващи пристанища или отклоняване); – получаване и изпращане на данни за риска относно декларации, подадени преди края на преходния период.	31 юли 2021 г.
NCTS (Нова компютризирана система за транзит)	Всички функционалности, които се прилагат за текущи транзитни операции, т.е. движения на стоки, вдигнати за транзит преди края на преходния период. [Не се допуска вдигане на стоки за нови транзитни операции след края на преходния период.]	31 януари 2021 г.

Митническа информационна система	Вид достъп	Срок
ECS (Система за контрол на износа)	**Потвърждение за напускане за текущи операции по износ**, т.е. стоки, вдигнати за износ преди края на преходния период: – за операции с митническите учреждения на напускане в Обединеното кралство с цел потвърждаване в ECS на напускането на стоките; – за операции с митническите учреждения на напускане в държавите членки, т.е. митническите учреждения на износ в Обединеното кралство, с цел получаване на потвържденията за напускане от митническите учреждения на напускане на държавите членки.	31 януари 2021 г.
INF (Информационен лист)	– достъп само за четене на търговците от Обединеното кралство до портала за търговци, предназначен специално за информационните листове; – достъп за четене/писане на митнически учреждения до активни информационни листове в системата за информационни листове.	31 декември 2021 г.

Митническа информационна система	Вид достъп	Срок
SURV-RECAPP (Система за митнически надзор — приложение за приемане)	**Предаване от митническите органи на Обединеното кралство на елементи от данни за допускане за свободно обращение или за процедури по износ:** – Surveillance Declaration Records (SDRs), които все още не са предадени за допускане за свободно обращение или за режими за износ, под които стоките са били поставени преди края на преходния период; – Елементи на SDRs за допускане за свободно обращение, с които се завършва или приключва текуща процедура или ситуация.	28 февруари 2021 г.
EBTI3 (Европейска обвързваща тарифна информация)	**Входяща информация за изчисляване на митническо задължение:** Достъп до информация, отнасяща се до решения, свързани с обвързваща тарифна информация, или с последващо събитие, което може да засегне първоначалното заявление или решение [пълен достъп за справки].	08 януари 2021 г.
TARIC3 (Интегрирана митническа тарифа на Общността)	**Входяща информация за изчисляване на митническо задължение:** Предаване на ежедневна актуализирана информация на Обединеното кралство след края на преходния период, с изключение на данните с поверителен характер (данни от статистическо наблюдение).	31 декември 2021 г.

Митническа информационна система	Вид достъп	Срок
QUOTA2 (Система за управление на тарифни квоти, тавани и други наблюдения)	**Входяща информация за изчисляване на митническо задължение:** Управление на квоти, отмяна на искания за квоти и връщане на неизползвани разпределени количества.	06 януари 2021 г.
SMS TRA, EXP (Система за управление на мостри)	Достъп само за четене до базата данни с мостри на печати, гербове и сертификати.	31 януари 2021 г.
SMS QUOTA (Система за управление на мостри)	Достъп само за четене до базата данни със сертификати за автентичност, необходими за ползване на квотите.	06 януари 2021 г.
OWNRES (Собствени ресурси — съобщаване на случаи на измами и нередности, отнасящи се до традиционни собствени ресурси (TCP), надхвърлящи 10 000 EUR, съгласно член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 608/2014)	Достъп, ограничен до случаи, отнасящи се до Обединеното кралство (без достъп до глобални анализи).	20 февруари 2026 г.

Митническа информационна система	Вид достъп	Срок
WOMIS (информационна система за управление на отписванията за доклади по случаи с ТСР съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014)	Пълен достъп, който по подразбиране вече е ограничен до националните доклади за отписване (достъп само за четене, считано от 1 юли 2025 г. в рамките на закриването на отделната сметка до 31 декември 2025 г.).	30 юни 2025 г.

Поддържаща система	Вид достъп	Срок
EOS/EORI (Система на икономическите оператори — регистрация и идентификация на икономическите оператори)	Достъп само за четене до свързаните системи.	31 декември 2021 г.
CDS (Система за митнически решения)	Достъп само за четене за търговци в Обединеното кралство и за митнически учреждения в Обединеното кралство.	31 януари 2021 г.
CS/RD2 (Централни служби/референтни данни)	Достъп само за четене за референтни данни; Достъп за писане единствено за митнически учреждения на властите на Обединеното кралство.	31 декември 2021 г.

Поддържаща система	Вид достъп	Срок
CS/MIS (Централни служби/система за управление на информацията)	Достъп само за писане за качване на данни относно неразполагаемостта и бизнес статистика.	31 юли 2021 г.
GTP (Общ портал за търговци)	Достъп на търговци в Обединеното кралство до общите функции на портала за търговци до момента, в който последният специален портал за търговци бъде изключен за търговци в Обединеното кралство.	31 декември 2021 г.

Мрежа и инфраструктура	Вид достъп	Срок
CCN (Обща комуникационна мрежа)	Свързана с достъпа до свързаните системи.	31 декември 2021 г. (или по-дълъг период, ако се изисква за акцизи или данъчно облагане)
UUM&DS (Единно управление на потребителите и цифрови подписи)	Свързана с достъпа до свързаните системи.	31 декември 2021 г. (или по-дълъг период, ако се изисква за акцизи или данъчно облагане)
CCN2 (Обща комуникационна мрежа 2)	Свързана с достъпа до свързаните системи.	31 декември 2021 г. (или по-дълъг период, ако се изисква за акцизи или данъчно облагане)

Част II: Акцизи

Информационна система за акцизите	Вид достъп	Срок
EMCS Core (Система за контрол на движението на акцизни стоки)	Отложено плащане на акциз: Предавания към и от Обединеното кралство на съобщения за получаване/съобщения за износ (IE818).	31 май 2021 г.
EMCS Admin Coop (Система за контрол на движението на акцизни стоки - административно сътрудничество)	– Предаване към и от Обединеното кралство на съобщения, свързани с неприключили движения (доклади за събития, доклади от проверки, административно сътрудничество (запитвания относно неприключили движения в EMCS); – Държавите членки и Обединеното кралство следва да поддържат онлайн EMCS Admin Coop, за да могат да отправят запитвания относно движения и да извършват одити на движения, извършени до края на преходния период.	31 май 2021 г. 31 декември 2024 г.

Поддържаща система	Вид достъп	Срок
SEED (Система за обмен на акцизни данни)	Достъп само за четене, тъй като разрешенията на икономическите оператори от Обединеното кралство вече не са валидни.	31 май 2021 г.
CS/MISE (Система за централни услуги/управление на информацията за EMCS)	Филтриране с цел ограничаване до движенията, засягащи Обединеното кралство.	31 май 2021 г.

Мрежа и инфраструктура	Вид достъп	Срок
CCN (Обща комуникационна мрежа)	Свързана с достъпа до свързаните системи.	31 май 2021 г. (или по-дълъг период, ако се изисква за акцизи или данъчно облагане)

Част III: ДДС

Информационна система за ДДС	Вид достъп	Срок
VAT-VIES (Система за обмен на информация за ДДС)	**Информация за регистрация на данъчно задължени лица:** Реципрочният достъп до информационните системи от страна на Обединеното кралство и държавите членки[1] за обмен, до 31 декември 2024 г., на информация за минали регистрации на другата страна[2] (регистрационни данни, въведени в системата преди края на преходния период), както и на информация за регистрациите на другата страна, актуализирана след преходния период (напр. прекратяване на регистрацията на данъчно задължено лице).	31 декември 2024 г.[3]

[1] За целите на настоящото приложение „реципрочен достъп“ означава, че Обединеното кралство трябва да гарантира същия достъп на държавите членки до такива данни в Обединеното кралство, какъвто имат Обединеното кралство и държавите членки до такива данни в държавите членки.

[2] За целите на настоящото приложение „другата страна“ означава по отношение на Обединеното кралство — държава членка, а по отношение на държава членка — Обединеното кралство.

[3] Данните на Обединеното кралство относно идентификационните номера за целите на ДДС на неговите данъчно задължени лица трябва да се актуализират до 31 декември 2024 г.

Информационна система за ДДС	Вид достъп	Срок
	Сделки — информация за оборота: Достъп до информационните системи от страна на Обединеното кралство и държавите членки с реципрочен достъп за обмен на информация, съдържаща се в обобщените декларации, представени на другата страна за сделки, които са извършени[1] преди края на преходния период и в които участват данъчно задължени лица на получаващата страна; Обединеното кралство и държавите членки нямат достъп до информацията за оборота на другата страна във връзка със сделките, извършени след 31 декември 2020 г.	31 декември 2024 г.
Възстановяване на ДДС	Достъп до информационната система с цел: – препращане на държавите членки на заявленията за възстановяване на ДДС, подадени от данъчно задължени лица, установени в Обединеното кралство в съответствие с Директива 2008/9/ЕО, и с цел получаване от държавите членки на заявленията за възстановяване на ДДС, подадени от данъчно задължени лица, установени в държава членка;	30 април 2021 г.

[1] Включително сделките, обхванати от член 51, параграф 1.

Информационна система за ДДС	Вид достъп	Срок
	– обработка[1] на заявления за възстановяване на ДДС, получени от Обединеното кралство и подадени от данъчно задължени лица, установени в държава членка, и заявления за възстановяване на ДДС, получени от държавите членки и подадени от данъчно задължени лица, установени в Обединеното кралство.	31 януари 2022 г.
MOSS (Съкратено обслужване на едно гише)	**Информация за регистрацията:** Достъп до информационните системи от страна на Обединеното кралство и държавите членки с реципрочен достъп с цел:	
	– обмен на информацията за регистрации и информация за минали регистрации;	31 декември 2024 г.
	– разпространение на информация, свързана с нови регистрации за съкратено обслужване на едно гише, за регистрации, пораждащи действие на 31 декември 2020 г или на дата предхождаща тази дата.	20 февруари 2021 г.

[1] За целите на настоящото тире под „обработка“ следва да се разбират всички действия, предприети във връзка с дадено искане с цел по отношение на него да може да бъде постановено окончателно решение, включително уведомление за всички непризнати суми, заедно с подробности за това как да се обжалва, както и за възстановяване на всички подлежащи на признаване суми, заедно с обмена на всички релевантни съобщения със системата за възстановяване на ДДС.

Информационна система за ДДС	Вид достъп	Срок
	Справка-декларация за ДДС: Достъп до информационните системи от страна на Обединеното кралство и държавите членки с реципрочен достъп с цел:	
	– обмен на информация за справки-декларации по режим за съкратено обслужване на едно гише, за декларациите, подадени преди или на 31 януари 2021 г.;	20 февруари 2021 г.
	– обмен на изменения, свързани със справки-декларации за ДДС по режим за съкратено обслужване на едно гише, подадени преди или на 20 януари 2021 г.;	20 януари 2022 г.
	– обмен на информация за справки-декларации за ДДС по отношение на сделките, в които участва другата страна;	31 декември 2024 г.
	– Обединеното кралство и държавите членки нямат достъп до информацията за справките-декларации за ДДС на другата страна по отношение на сделките, извършени след 31 декември 2020 г.	

Информационна система за ДДС	Вид достъп	Срок
	Информация за плащанията: Достъп до информационните системи от страна на Обединеното кралство и държавите членки с реципрочен достъп с цел:	
	– обмен на информация относно плащанията, получени от предприятия регистрирани за съкратено обслужване на едно гише преди или на 31 януари 2021 г.;	20 февруари 2021 г.
	– що се отнася до облагаеми сделки в другата страна, обмен на информация във връзка с възстановявания или плащания за изменения, свързани с справките-декларации за ДДС по режим за съкратено обслужване на едно гише, подадени преди или на 31 декември 2021 г.	20 януари 2022 г.

Поддържаща система	Вид достъп	Срок
CCN/eFCA **Административно сътрудничество в областта на ДДС** (Обща комуникационна мрежа/централно приложение за подаване на електронни формуляри)	Предаване между Обединеното кралство и държавите членки на искания — както и на информация за последващи действия във връзка с тези искания — за административно сътрудничество за целите на ДДС.	31 декември 2024 г.
TIC преференции за възстановяване на ДДС	Достъп на Обединеното кралство с цел да се актуализират преференциите на Обединеното кралство за възстановяване на ДДС	31 март 2021 г.

Част IV: Съдействие при събиране на данъци и такси

Поддържаща система	Вид достъп	Срок
CCN/eFCA **Помощ при събирането на вземания**	Предаване между Обединеното кралство и държавите членки на искания — както и на информация за последващи действия във връзка с тези искания — за помощ при събирането на вземания.	31 декември 2025 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЕВРАТОМ

В настоящото приложение се определят категориите оборудване на Общността и друга собственост, свързана с осигуряването на контрол на сигурността, намиращи се в Обединеното кралство по силата на Договора за Евратом, които стават собственост на Обединеното кралство в края на преходния период.

В края на преходния период Европейската комисия предава на Обединеното кралство окончателния опис на прехвърленото оборудване и друга собственост на Евратом.

В съответствие с член 84, параграф 1 и член 148 Обединеното кралство възстановява на Съюза стойността на това оборудване и друга собственост, изчислена въз основа на стойността, определена за това оборудване и друга собственост в консолидираните отчети за 2020 г. Посочената стойност се съобщава от Европейската комисия на Обединеното кралство след окончателното ѝ регулаторно одобрение.

Оборудването на Евратом се намира в:

– **Sellafield**[1], съоръжение на Обединеното кралство за преработване на ядрено гориво;

[1] Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, UNITED KINGDOM

– **Dounreay**[1], бивш център на Обединеното кралство за изследвания и разработване на реактори с бързи неутрони;

– **Sizewell**[2], обект с две атомни електроцентрали — Sizewell A (не е в експлоатация) и Sizewell B, водоводен реактор, който още е в експлоатация;

– **Capenhurst**[3], завод за обогатяване на уран;

– **Springfields**[4], завод за производство на гориво;

– Други реактори, изследователски, медицински и други съоръжения, в които се използва оборудване за контрол на сигурността.

1 Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, UNITED KINGDOM
2 EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON
3 Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, UNITED KINGDOM
4 Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, UNITED KINGDOM

Оборудването на Евратом включва различни елементи, състоящи се от стационарни инсталации и свързани с тях устройства, необходими за използването на тези стационарни инсталации и представляващи неразделна част от цялата инсталирана система:

1. Пломби:

   – Метални пломби за еднократна употреба;

   – Пломби с оптично влакно за еднократна и многократна употреба; и

   – Четящи устройства за пломби.

2. Оборудване за наблюдение:

   – Цифрови и аналогови системи за наблюдение с цел контрол на сигурността с единични и множествени компоненти.

3. Измервателно оборудване (безразрушително изпитване):

   – Различни видове гама детектори с предусилватели и броящa електроника за гама-измервания;

   – Различни видове неутронни детектори с предусилватели и изброителна електроника за неутронни измервания; както и

– Оборудване за горивни касети за ново и отработено гориво, измервания на съдържанието на цилиндри за уран и пенали за плутоний, включително скенери за топлоотделящи елементи и горивни касети, везни и динамометрични датчици.

4. Лабораторно оборудване (част от местната лаборатория в Sellafield):

– Масспектрометър (TIMS);

– Измервателни уреди на основата на гама-лъчи и рентгенови лъчи (например дензитометрия чрез поглъщане от К-слоя (KED) и дензитометрия с рентгенова флуоресценция (XRF); и

– Защитни камери с ръкавици, с аналитично оборудване, включително дензитометър и аналитични везни.

За да улесни най-ефективното предаване на това оборудване, Обединеното кралство и Общността предприемат необходимите правни мерки за освобождаване на Общността от нейните задължения и отговорности съгласно споразумението от 25 март 1994 г. с British Nuclear Fuels PLC (понастоящем Sellafield Ltd.).

5. Компютърно и свързано с него оборудване (в офиси и измервателни системи):

– Персонални компютри и свързаното с тях оборудване, включително инфраструктура за дистанционно предаване на данни (акумулаторни блокове и захранващи устройства, хардуерни устройства, позволяващи контрол на множество компютри, мрежово оборудване, включително кабели с оптични влакна, кабели за Ethernet и преобразуватели, прекъсвачи, серийни сървъри, виртуални рутери за частна мрежа, времеви и домейн контролери, възли); както и

– Свързани сървъри, монитори и принтери.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

СПИСЪК НА ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 98

1. Административното сътрудничество между държавите членки във връзка с декларациите на доставчика за произхода на стоките, установено за целите на преференциалната търговия между Съюза и определени държави (членове 61—66 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

2. За проверката на доказателствата за произход, издадени от органи на трети държави или оторизирани от тях агенции (специални непреференциални разпоредби при внос) (член 59 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), и за проверката на доказателствата за произход, издадени или изготвени от органи на трети държави или износители (преференциални разпоредби) (членове 108—111 и член 125 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, член 32 от приложение II към Регламент (ЕС) 2016/1076 на Европейския парламент и на Съвета, член 55 от приложение VI към Решение № 2013/755/ЕС на Съвета и еквивалентните разпоредби в преференциални споразумения).

3. Взаимопомощ при събирането на митническо задължение (член 101, параграф 1 и член 102, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и член 165 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

4. Взаимопомощ в рамките на превеждането на размера на митническото задължение от държавата членка, която е приела обезпечение, на държавата членка, в която е възникнало митническото задължение (член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 153 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

5. Проверка на доказателствата за съюзен статус (и административна помощ) (член 153 от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 212 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

6. Комуникация между органите, свързана с върнатите стоки (член 203 от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 256 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

7. Административно сътрудничество при събирането на други вземания за стоки, поставени под режим на временен внос съгласно Конвенцията АТА или Истанбулската конвенция (член 226, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 170 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

8. Взаимопомощ за получаване на допълнителна информация с цел вземане на решение по заявление за опрощаване или възстановяване (член 22 и член 116, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 175 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

9. Проверка и административна помощ за последващ контрол на информацията във връзка с операцията по съюзен транзит (член 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 292 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

10. Административно сътрудничество в рамките на събирането на други вземания при режим транзит (член 226, параграф 3, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, членове 167 и 169 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

11. Уведомление за събиране на мита и други вземания при режим съюзен транзит и режим транзит в съответствие с Конвенцията ТИР (член 226, параграф 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 952/2013, член 168 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

12. Пряко сътрудничество и обмен на информация между държавите членки относно контрола на износа на изделия с двойна употреба (член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета).

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

СПИСЪК НА АКТОВЕТЕ/РАЗПОРЕДБИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 128, ПАРАГРАФ 6

1. Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (без да се засяга член 96, параграф 1 от настоящото споразумение)[1].

[1] ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

2. Дялове III и IX от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствените продукти за хуманна употреба[1], Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно лекарствените продукти за педиатрична употреба[2], Регламент (ЕО) № 1394/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно лекарствените продукти за модерна терапия[3], Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 г. за лекарствата сираци[4], дялове III и IV от Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти[5], Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход[6], Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата[7], Регламент за изпълнение (ЕС) № 520/2012 на Комисията от 19 юни 2012 г. относно извършването на дейностите в областта на фармакологичната бдителност, предвидени в Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета и в Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[8] и Регламент (ЕО) № 1234/2008 на Комисията от 24 ноември 2008 г. относно разглеждането на промените в условията на разрешенията за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба и ветеринарни лекарствени продукти[9].

---

1 ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67.
2 ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 1.
3 ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 121.
4 ОВ L 18, 22.1.2000 г., стр. 1.
5 ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1.
6 ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11.
7 ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 1.
8 ОВ L 159, 20.6.2012 г., стр. 5.
9 ОВ L 334, 12.12.2008 г., стр. 7

3. Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали[1].

4. Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси[2].

5. Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита[3] и Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход[4].

6. Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди[5].

7. Регламент (ЕС) № 536/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба[6].

---

1 ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр.1.
2 ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.
3 ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.
4 ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.
5 ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1.
6 ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 1.

8. Член 16 от Регламент (ЕО) № 1235/2008 на Комисията от 8 декември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета по отношение на режима за внос на биологични продукти от трети държави[1].

9. Регламент (ЕО) № 391/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби[2].

10. Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда[3], член 6, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи[4].

11. Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните[5].

---

1 ОВ L 334, 12.12.2008 г., стр. 25
2 ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 11.
3 ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1.
4 ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1.
5 ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

12. Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. относно предотвратяването и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове[1].

13. Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи[2].

_____

[1] ОВ L 317, 4.11.2014 г., стр. 35.
[2] ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ И СПЕЦИАЛИЗИРАНИТЕ КОМИТЕТИ

Правило 1

Председател

1. Съвместният комитет се председателства съвместно от член на Европейската комисия и от представител на Обединеното кралство на ниво министър, или от високопоставени държавни служители, назначени да действат като техни заместници. Европейският съюз и Обединеното кралство се уведомяват взаимно в писмена форма за назначените съпредседатели и техните заместници.

2. Решенията на съпредседателите, предвидени в настоящия процедурен правилник, се вземат по взаимно съгласие.

3. Съпредседател, който не е в състояние да присъства на заседание, може да бъде заместен за съответното заседание от назначено за негов представител лице. Съпредседателят или назначеното за негов представител лице уведомява възможно най-рано в писмена форма другия съпредседател и секретариата на Съвместния комитет за назначаването на представителя.

4. Назначеното за представител на съпредседателя лице упражнява правата на този съпредседател съгласно обхвата на своето назначение. Всяко позоваване в настоящия правилник на съпредседателите се разбира като включващо и назначеното за представител лице.

Правило 2

Секретариат

Секретариатът на Съвместния комитет („Секретариатът“) е съставен от длъжностно лице на Европейската комисия и длъжностно лице на правителството на Обединеното кралство. Под ръководството на двамата съпредседатели Секретариатът изпълнява задачите, които са му възложени с настоящия правилник за дейността.

Правило 3

Участие в заседания

1. Преди всяко заседание Съюзът и Обединеното кралство взаимно се уведомяват чрез Секретариата за предвидения състав на делегациите.

2. При необходимост и с решение на съпредседателите експерти или други лица, които не са членове на делегациите, могат да бъдат поканени да присъстват на заседанията на Съвместния комитет, за да предоставят информация по определен въпрос.

Правило 4

Заседания

1. Заседанията на Съвместния комитет се провеждат с редуване в Брюксел и Лондон, освен ако съпредседателите не решат друго.

2. Чрез дерогация от параграф 1 съпредседателите могат да решат заседание на Съвместния комитет да се проведе чрез видеоконферентна или телеконферентна връзка.

3. Всяко заседание на Съвместния комитет се свиква от Секретариата на дата и място, посочени от съпредседателите. Когато Съюзът или Обединеното кралство подаде искане за свикване на заседание, Съвместният комитет се стреми да заседава в срок от 30 дни след такова искане. В случаи, които не търпят отлагане, той се стреми да заседава в по-кратък срок.

Правило 5

Документи

Писмените документи, на които се основават разискванията в рамките на Съвместния комитет, се номерират и разпространяват в Съюза и Обединеното кралство от Секретариата като документи на Съвместния комитет.

Правило 6

Кореспонденция

1. Съюзът и Обединеното кралство изпращат своята кореспонденция, адресирана до Съвместния комитет, на Секретариата. Тази кореспонденция може да бъде изпратена под каквато и да е форма на писмена комуникация, включително по електронна поща.

2. Секретариатът осигурява препращането на адресираната до Съвместния комитет кореспонденция до съпредседателите, а когато е целесъобразно — и разпращането ѝ, в съответствие с правило 5.

3. Цялата кореспонденция, изпращана от съпредседателите или адресирана пряко до тях, се препраща на Секретариата и се разпраща, когато е целесъобразно, в съответствие с правило 5.

Правило 7

Дневен ред на заседанията

1. Дневен ред на заседанията За всяко заседание Секретариатът изготвя проект на предварителен дневен ред. Той се изпраща, заедно със съпътстващите документи, на съпредседателите не по-късно от 15 дни преди датата на заседанието.

2. В предварителния дневен ред се съдържат онези точки, чието включване в дневния ред е поискано от Съюза или от Обединеното кралство. Всяко такова искане, заедно с всички съпътстващи документи, се изпраща на Секретариата не по-късно от 21 дни преди началото на заседанието.

3. Не по-късно от 10 дни преди датата на заседанието съпредседателите вземат решение относно предварителния дневен ред на заседанието. Те могат да решат да направят предварителния дневен ред или части от него публично достояние преди началото на заседанието.

4. Дневният ред се приема от Съвместния комитет в началото на всяко заседание. По искане на Съюза или на Обединеното кралство и с решение на Съвместния комитет в дневния ред може да бъде включена точка, различна от вече включените в предварителния дневен ред точки.

5. В извънредни случаи съпредседателите могат да решат да направят изключение от сроковете, посочени в параграфи 1 и 2.

Правило 8

Протоколи

1. Секретариатът изготвя проект на протокол от всяко събрание в срок от 21 дни след приключването му, освен ако съпредседателите не решат друго.

2. По правило в протокола се обобщава всяка точка от дневния ред, като, когато е приложимо, се посочва следното:

   а) документите, предоставени на Съвместния комитет;

   б) всяко изявление, чието вписване в протокола е било поискано от единия от съпредседателите; и

   в) приетите решения, формулираните препоръки, съвместните изявления, относно които е постигнато решение, както и приетите оперативни заключения по конкретни точки.

3. В протокола се съдържа списък на имената, званията и компетентността на всички физически лица, присъствали на заседанието.

4. Протоколът се одобрява писмено от съпредседателите в срок от 28 дни от датата на заседанието или до друга дата, определена от съпредседателите. След като бъде одобрен, протоколът се подписва от членовете на Секретариата в два автентични екземпляра. Европейският съюз и Обединеното кралство получават по един от тези автентични екземпляри. Съпредседателите могат да решат, че горното изискване се удовлетворява с подписването и обмена на електронни екземпляри.

5. Секретариатът изготвя също така резюме на протокола. След като го одобрят, съпредседателите могат да решат да направят резюмето публично достояние.

Правило 9

Решения и препоръки

1. В периода между заседанията Съвместният комитет може да приема решения или препоръки чрез писмена процедура, ако съпредседателите решат да използват тази процедура. Писмената процедура се състои в размяна на ноти между съпредседателите.

2. Когато Съвместният комитет приема решения или препоръки, думата „Решение“ или „Препоръка“ се слага в заглавието на тези актове. Секретариатът регистрира всяко решение или препоръка с пореден номер и указване на датата на приемане на акта.

3. В приетите от Съвместния комитет решения се посочва датата, на която те влизат в сила.

4. Приетите от Съвместния комитет решения и препоръки се подписват от съпредседателите и се изпращат от Секретариата на страните веднага след подписването им.

Правило 10

Публичност и поверителност

1. Освен ако съпредседателите не решат друго, заседанията на Съвместния комитет са поверителни.

2. Когато Съюзът или Обединеното кралство предоставя на Съвместния комитет или на някой от специализираните комитети информация, считана за поверителна или защитена от разгласяване съгласно своите законови и подзаконови актове, другата страна третира тази информация като поверителна.

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, Съюзът и Обединеното кралство могат да решават поотделно дали да публикуват в своите официални вестници решенията и препоръките, приети от Съвместния комитет.

Правило 11

Езици

1. Официалните езици на Съвместния комитет са официалните езици на Съюза и Обединеното кралство.

2. Работният език на Съвместния комитет е английският. Освен ако съпредседателите не решат друго, Съвместният комитет провежда разискванията си въз основа на документи, изготвени на английски език.

Правило 12

Разходи

1. Съюзът и Обединеното кралство поемат поотделно направените от тях разходи в резултат на участието в заседанията на Съвместния комитет.

2. Разходите по организирането на заседанията и размножаването на документи се поемат от Съюза за заседанията, провеждани в Брюксел, и от Обединено кралство за заседанията, провеждани в Лондон.

3. Разходите по осигуряването по време на заседанията на устен превод към и от работния език на Съвместния комитет се поемат от страната, която е поискала устния превод.

Правило 13

Специализирани комитети

1. Без да се засягат параграфи 2 и 3 от настоящото правило, правила 1—12 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на специализираните комитети, освен ако Съвместният комитет не реши друго.

2. Специализираните комитети се председателстват съвместно от представители, назначени от Европейската комисия и от правителството на Обединеното кралство. Европейският съюз и Обединеното кралство се уведомяват взаимно за назначените представители.

3. Всички сведения и доклади, които трябва да бъдат предоставени от даден специализиран комитет съгласно член 165, параграф 4 от Споразумението, се представят на Съвместния комитет без ненужно забавяне.

Правило 14

Годишен доклад

За всяка календарна година до 1 май на следващата година Секретариатът изготвя годишния доклад за функционирането на Споразумението, предвиден в член 164, параграф 6 от Споразумението. Годишният доклад трябва да бъде приет и подписан от съпредседателите.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК

ЧАСТ А

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК ЗА УРЕЖДАНЕТО НА СПОРОВЕ

I. Определения

1. За целите на настоящия процедурен правилник се прилагат следните определения:

а) „страна“ означава Съюзът или Обединеното кралство;

б) „ищец“ означава всяка страна, която отправя искане за сформиране на арбитражен състав съгласно член 170 от Споразумението;

в) „ответник“ означава страната, за която се твърди, че е в нарушение на разпоредба от настоящото споразумение;

г) „представител на една от страните“ означава служител или всяко друго лице, назначено от една от страните, което представлява тази страна за целите на спор по настоящото споразумение;

д) „съветник“ означава лице, назначено от една от страните по спора с цел да предоставя съвети или да подпомага тази страна във връзка с производство пред арбитражен състав;

е) „сътрудник“ означава лице, което в рамките на своя мандат на назначаване извършва проучвания или оказва съдействие на член на арбитражен състав и което е под ръководството и наблюдението на този член.

II. Уведомления

2. За уведомленията между страните и арбитражния състав се прилагат следните правила:

а) арбитражният състав изпраща всички искания, известия, писмени изявления и други документи едновременно и на двете страни;

б) когато една от страните адресира искане, известие, писмено изявление или друг документ до арбитражния състав, едновременно с това тя изпраща копие от него и на другата страна; и

в) когато една от страните адресира искане, известие, писмено изявление или друг документ във връзка със спора до другата страна, едновременно с това тя изпраща копие от него и на арбитражния състав.

3. Всяко уведомление по точка 2 се изпраща по електронна поща или, ако е уместно, чрез друго далекосъобщително средство, което документира изпращането му. Освен ако не се докаже обратното, за това уведомление се счита, че е връчено в деня на изпращането му. Всички уведомления се адресират съответно до Правната служба на Европейската комисия и до юридическия съветник към Министерството на външните работи и въпросите на Британската общност на Обединеното кралство.

4. Международното бюро на Постоянния арбитражен съд играе ролята на посредник при общуването между страните и арбитражния състав, когато страните или арбитражният състав поискат писмено това.

5. Несъществените технически грешки, допуснати в искане, известие, писмено изявление или друг документ, свързан с производството пред арбитражния състав, могат да бъдат поправени с връчването на нов документ, в който ясно се посочват промените.

6. Ако крайният срок за връчването на документ съвпада с почивен ден или с официален неработен ден за Европейската комисия или за Министерството на външните работи и въпросите на Британската общност на Обединеното кралство, според случая, документът може да бъде връчен на следващия работен ден. Не по-късно от 30 септември всяка година Съюзът и Обединеното кралство се информират взаимно, а в случаите, посочени в точка 4, информират и Международното бюро на Постоянния арбитражен съд, относно официалните неработни дни, приложими съответно за Европейската комисия и за Министерството на външните работи и въпросите на Британската общност на Обединеното кралство.

III. Назначаване и заменяне на членовете на арбитражен състав

7. Ако в съответствие с член 171, параграф 5 от Споразумението, един или няколко от членовете на арбитражен състав трябва да се изберат чрез теглене на жребий, Международното бюро на Постоянния арбитражен съд незабавно уведомява страните за датата, часа и мястото на подбора. Страните имат право да изберат дали да присъстват по време на подбора. Въпреки това, отсъствието на едната или и на двете страни не възпрепятства провеждането на подбора.

8. Международното бюро на Постоянния арбитражен съд уведомява писмено всяко лице, което е било избрано да служи като член на арбитражен състав, за неговото назначаване. В срок от 5 дни от уведомлението всяко избрано лице потвърждава на Международното бюро на Постоянния арбитражен съд и на двете страни дали е на разположение.

9. Когато една от страните смята, че даден член на арбитражния състав не спазва изискванията на Кодекса за поведение, който се съдържа в част Б, и поради тази причина трябва да бъде заменен, тази страна уведомява другата страна в срок от 15 дни от момента, в който събере достатъчно доказателства за предполагаемото неспазване на изискванията от страна на въпросния член.

10. Страните се консултират помежду си в срок от 15 дни от датата на уведомлението, посочено в точка 9. Те информират члена на арбитражния състав за предполагаемото неспазване и могат да поискат от него да предприеме действия, за да коригира положението. Те могат също така да решат съвместно да отстранят този член и да изберат нов член в съответствие с член 171 от Споразумението.

    Ако страните не постигнат съгласие относно това дали член на арбитражния състав, различен от неговия председател, трябва да бъде заменен, всяка от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до председателя на състава, който взема окончателното решение.

    Ако председателят на арбитражния състав установи, че членът на арбитражния състав не спазва изискванията на Кодекса за поведение, се избира нов член на арбитражния състав в съответствие с член 171 от Споразумението.

11. Ако страните не постигнат съгласие относно това дали да бъде заменен председателят, всяка от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до някое от останалите лица, които са били предложени съвместно от Съюза и Обединеното кралство да изпълняват функциите на председател в съответствие с член 171, параграф 1, трето изречение от Споразумението („избраното лице“). Името на избраното лице се определя с жребий от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд.

Ако избраното лице установи, че председателят не спазва Кодекса за поведение, се избира нов председател в съответствие с член 171 от Споразумението измежду лицата, които са били предложени съвместно от Съюза и Обединеното кралство да изпълняват функциите на председател, с изключение на избраното лице.

IV. Финансови аспекти

12. Страните си поделят поравно разходите, произтичащи от сформирането и функционирането на арбитражен състав, включително възнагражденията и разноските, които се изплащат на членовете на този арбитражен състав.

13. Страните се договарят с арбитражния състав в срок от 7 дни от неговото сформиране относно:

а) възнагражденията и разноските, които се изплащат на членовете на арбитражния състав, които трябва да са разумни и да съответстват на стандартите на СТО;

б) възнагражденията, които се изплащат на сътрудниците; за всеки член на арбитражния състав общият размер на възнагражденията, които се изплащат на сътрудниците, трябва да е разумен и в никакъв случай да не надвишава една трета от възнаграждението на самия член.

Това договаряне може да стане с използването на всякакви средства за комуникация.

V. График и писмени изявления

14. В срок от 7 дни от сформирането си и след като се консултира със страните арбитражният състав изготвя ориентировъчен график на производството.

15. Ищецът представя своето писмено изявление на арбитражния състав не по-късно от 20 дни след датата на изготвяне на ориентировъчния график. Ответникът представя своето писмено изявление на арбитражния състав не по-късно от 20 дни след датата, на която е получил копие от писменото изявление на ищеца.

VI. Функциониране на арбитражния състав

16. Председателят на арбитражния състав председателства всички негови заседания. Арбитражният състав може да делегира на своя председател правомощието да взема административни и процедурни решения.

17. Освен ако не е предвидено друго в настоящото споразумение или в настоящия процедурен правилник, арбитражният състав може да провежда своите производства и разисквания, като използва всякакви средства за комуникация.

18. В разискванията на арбитражния състав могат да участват единствено неговите членове, но арбитражният състав може да позволи на сътрудниците на своите членове да присъстват на тези разисквания.

19. Изготвянето на решенията или заключенията е от изключителната компетентност на членовете на арбитражния състав и не може да бъде делегирано на други лица.

20. Международното бюро на Постоянния арбитражен съд осигурява секретарски услуги и логистична подкрепа на арбитражния състав.

21 Когато възникне процедурен въпрос, който не е обхванат от настоящото споразумение или от настоящия процедурен правилник, арбитражният състав може, след като се консултира със страните, да вземе решение относно процедурата, която да бъде следвана, при условие че тази процедура е съвместима с настоящото споразумение и настоящия процедурен правилник.

22. Ако арбитражният състав прецени, че е необходимо да се промени някой от сроковете за производствата, посочени в настоящия процедурен правилник, или да се направят други процедурни или административни промени, той информира писмено страните, след като се консултира с тях, относно причините за промяната или корекцията, като посочва необходимия срок или корекция.

VII. Заседания на арбитражния състав

23. Въз основа на ориентировъчния график, изготвен съгласно точка 14, след като се консултира със страните и другите членове на арбитражния състав, председателят уведомява страните за датата, часа и мястото на провеждане на заседанието на арбитражния състав. Тази информация се прави обществено достояние, освен ако заседанието на арбитражния състав не се провежда при закрити врата.

Арбитражният състав може да реши, със съгласието на страните, да не провежда заседание.

24. Освен ако страните не уговорят друго, заседанието се провежда в Хага, в сградата на Постоянния арбитражен съд.

25. Арбитражният състав може да насрочи допълнителни заседания, ако страните се договорят за това.

26. Всички членове на арбитражния състав присъстват през цялото време на заседанието.

27. Освен ако страните не уговорят друго, на заседанието, независимо дали то се провежда при открити или закрити врата, могат да присъстват следните лица:

    а) представители на страните;

    б) съветници;

    в) сътрудници;

    г) устни преводачи, писмени преводачи и протоколисти на арбитражния състав; и

    д) експерти, в зависимост от решението на арбитражния състав.

28. Най-късно 5 дни преди датата на заседанието всяка от страните представя на арбитражния състав и на другата страна списък с имената на лицата, които ще представят устно доводи и изложения от нейно име по време на заседанието, както и на другите представители и съветници, които ще присъстват на заседанието.

29. Арбитражният състав провежда заседанието по описания по-долу начин, като осигурява на ищеца и ответника еднакво време както за доводите, така и за отговорите:

а) доводи:

i) доводи на ищеца;

ii) доводи на ответника;

б) отговор:

i) отговор на ищеца;

ii) реплика на ответника.

30. Арбитражният състав може да отправя въпроси към всяка от страните във всеки един момент от заседанието.

31. Арбитражният състав осигурява изготвянето на протокол от всяко заседание и изпращането му на страните в разумен срок след заседанието. Страните могат да представят коментари по протокола, а арбитражният състав може да взема под внимание тези коментари.

32. Всяка от страните може да представи на арбитражния състав допълнително писмено изявление по всеки един от въпросите, повдигнати по време на заседанието, в срок от 10 дни след датата на заседанието.

VIII. Писмени въпроси

33. Арбитражният състав има право във всеки момент на производството да отправя писмено въпроси към едната или и към двете страни.

34. Всяка от страните има възможност да представи писмени коментари по отговора на другата страна на въпросите, поставени от арбитражния състав, в срок от 5 дни след датата, на която е получила копие от тези отговори.

IX. Поверителност

35. Информацията, представена на арбитражния състав от една от страните, която съответната страна е обозначила като поверителна, се третира като поверителна от другата страна и от арбитражния състав. Когато страна представи на арбитражния състав писмено изявление, което съдържа поверителна информация, в срок от 15 дни тази страна представя също така изявление, което не съдържа поверителната информация и може да бъде оповестено публично.

36. Нищо в настоящия процедурен правилник не възпрепятства някоя от страните да направи обществено достояние собствените си писмени изявления, отговори на въпроси, поставени от арбитражния състав, или стенограма от устни състезания, при условие че, когато се позовава на предоставена от другата страна информация, не оповестява информация, обозначена от другата страна като поверителна.

37. Арбитражният състав изслушва страните в открити заседания, освен когато изявлението и доводите на една от страните съдържат поверителна информация или когато страните са се договорили за това изслушването да се проведе в закрито заседание. В такъв случай страните са длъжни да пазят поверителния характер на изслушванията по време на заседанията на арбитражния състав.

X. Контакти *ex parte*

38. Арбитражният състав нито се среща, нито общува устно по друг начин с която и да било от страните в отсъствие на другата страна.

XI. Спешни случаи

39. В спешни случаи по смисъла на член 173, параграф 2 от Споразумението арбитражният състав, след като се консултира със страните, променя по целесъобразност сроковете, посочени в настоящия процедурен правилник. Арбитражният състав уведомява страните за тези промени.

XII. Писмен и устен превод

40. Езикът на производствата пред арбитражния състав е английският. Решенията на арбитражния състав се постановяват на английски език.

41. Всяка от страните поема собствените си разходи за превод на всички представени на арбитражния състав документи, които не са изготвени на английски език, както и всички разходи, свързани с устен превод по време на заседанията, необходим на нейните представители или съветници.

ЧАСТ Б

КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА АРБИТРАЖНИ СЪСТАВИ

Определения

1. За целите на настоящия кодекс за поведение се прилага определението за „сътрудник“, посочено в Процедурния правилник. Освен това „кандидат“ означава лице, чието име е включено в списъка, посочен в член 171, параграф 1 от Споразумението, и което може бъде избрано за член на арбитражен състав по смисъла на посочения член.

Задължения в рамките на процеса

2. Кандидатите и членовете на арбитражен състав са длъжни да избягват всяко явно и привидно нарушаване на деонтологичните норми, да бъдат независими и безпристрастни, да избягват всеки пряк или косвен конфликт на интереси и да съблюдават строги норми на поведение, така че да се гарантират добросъвестността и безпристрастността на процедурата за уреждане на спорове. Бившите кандидати или членове на арбитражен състав спазват задълженията, посочени в точки 8, 9 и 10.

Задължения за деклариране

3. Преди да бъде потвърдено избирането им за членове на арбитражен състав съгласно настоящото Споразумение, кандидатите декларират писмено пред страните всички интереси, взаимоотношения или обстоятелства, за които те са наясно, че биха могли да повлияят на тяхната независимост или безпристрастност или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност в хода на производството пред арбитражния състав.

4. Кандидатите и членовете на арбитражен състав съобщават сведенията, свързани с действително извършени или потенциални нарушения на настоящия кодекс за поведение, единствено на Съвместния комитет с цел разглеждането им от Съюза и Обединеното кралство.

5. На всеки етап от производството пред арбитражния състав неговите членове декларират писмено пред страните всички интереси, взаимоотношения или обстоятелства от естеството, посочено в точка 3, за които те са наясно.

Дължима грижа от страна на членовете на арбитражен състав

6. Когато бъдат избрани, членовете на арбитражен състав изпълняват своите задължения старателно и своевременно по време на цялото производство пред арбитражния състав по справедлив и съвестен начин. По-специално, те:

   а) разглеждат единствено тези въпроси, които са повдигнати в хода на производството пред арбитражния състав и са от значение за постановяването на решение, без да делегират това задължение на друго лице;

б) предприемат всички подходящи мерки, за да гарантират, че техните сътрудници са запознати със и спазват точки 2, 3, 4, 5, 9 и 10.

Независимост и безпристрастност на членовете на арбитражен състав

7. Членовете на арбитражен състав:

а) трябва да са независими и безпристрастни и да избягват създаването на впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност, не трябва да се влияят от личен интерес, външен натиск, политически съображения, обществено недоволство, лоялност към Съюза или към Обединеното кралство или от страх от критики;

б) нямат право пряко или косвено да поемат задължения или да приемат облаги под каквато и да било форма, които по някакъв начин биха възпрепятствали или биха създали впечатление за възпрепятстване на надлежното изпълнение на техните задължения;

в) не използват положението си на членове на арбитражен състав, за да обслужват лични или частни интереси и същевременно се въздържат от каквито и да било действия, които могат да създадат впечатление, че други лица са в състояние да им окажат влияние;

г) не позволяват на никакви финансови, делови, професионални, семейни или социални взаимоотношения или отговорности да влияят на тяхното поведение или преценка;

д) се въздържат от установяване на каквито и да било взаимоотношения или от придобиването на всякакви финансови облаги, които биха могли да повлияят на тяхната безпристрастност или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност;

е) не обсъждат никакви аспекти, свързани с предмета или хода на производството пред арбитражния състав, с едната или и с двете страни в отсъствието на другите членове на арбитражния състав.

Задължения на бившите членове на арбитражен състав

8. Всички бивши членове на арбитражен състав се въздържат от действия, които могат да създадат впечатление, че са проявили пристрастност при изпълнението на задълженията си или че са извлекли изгода от дадено решение на арбитражния състав.

Поверителност

9. Членовете или бившите членове на арбитражен състав никога:

а) не разкриват или използват непублична информация, която е свързана с производство пред арбитражния състав или която е придобита по време на такова производство, освен за целите на това производство, и в никакъв случай не разкриват или използват такава информация, за да получат лична облага или облага за други лица, нито за да засегнат неблагоприятно интересите на други лица;

б) не разкриват съдържанието на разискванията на арбитражния състав, нито мненията на неговите членове.

10. Членовете на арбитражен състав никога не разкриват решение на арбитражния състав или части от него преди неговото публикуване в съответствие с настоящото споразумение.